DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

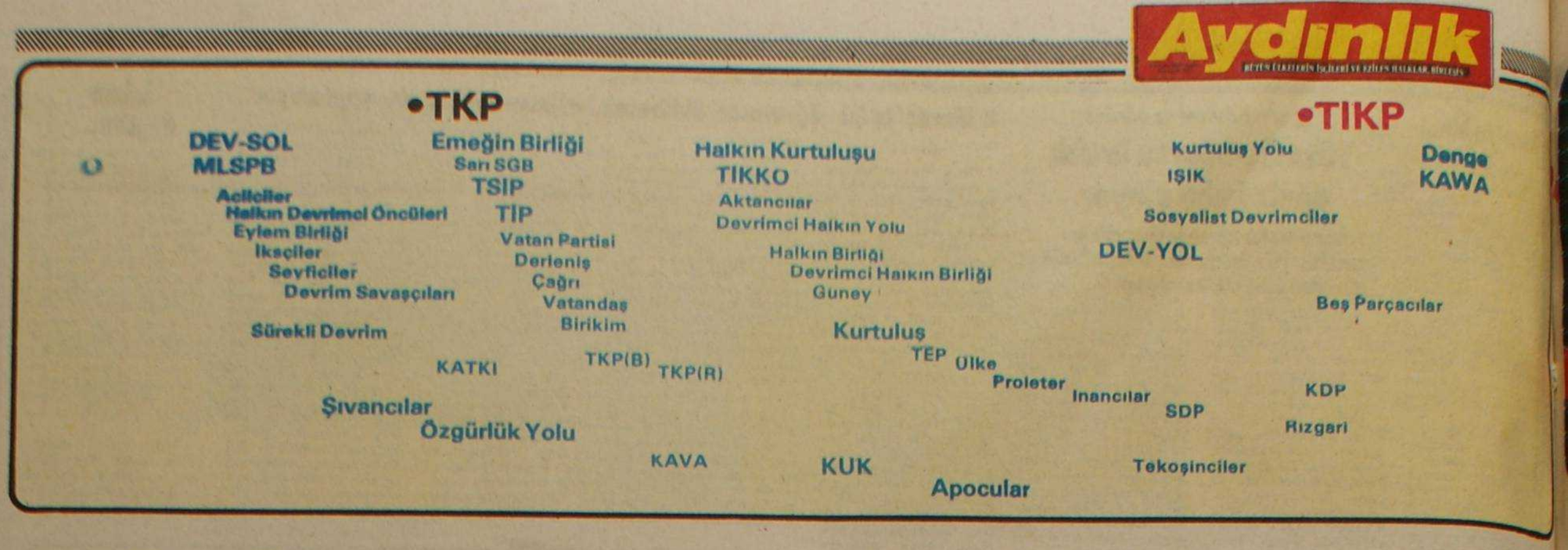

SOLUN 58 YILLIK SOYAĞACI

SOL NEDEN BİLİNMELİ?

"Nedir bu solun hali?"
"Sol paramparça, neden birleşmiyor?"
"Sol karmakarışık, kimin ne olduğunu, ne yaptığını anlamak mümkün mü?"

Bugün, "sol" konusunda hemen herkesin aklına, yukarıdaki sorulardan birkaçı ya da benzerleri geliyor. Kendine sol diyen, isimleri şifreye benzer bir sürü grubun faaliyet gösterdiği, kırmızı başlıklı bir sürü dergi, gazete, broşürün yayınlandığı, mitinglerin, yürüyüşlerin, korsan eylemlerin, çatışma ve kavgaların birbirini kovaladığı, genel olarak "sol" denilen kesimde uzaktan bakıldığında tam bir kargaşa hakim. Sola sempati duyan, duymayan büyük çoğunluk için kimin ne olduğunu, ne yaptığını anlamak, olup bitenleri kavrayabilmek başlıbaşına bir sorun oldu.

Öyleyse herşeyden önce, "Sol"da görünen kargaşalığa ışık tutmak gerek, olup biteni aydınlatmak gerek. "Bilinmeyen sol" dizisindeki amacımız bu; kendine sol diyen 50'den fazla irili ufaklı grubun neyi savunduğunu ne yaptığını, nereden güç aldığını, halka ne vaadettiğini ortaya sereceğiz.

Nasıl hazırlandık?

Bu yayında kendine sol diyen grupların uzun boylu ideolojik eleştirisini yapacak değiliz. Kendimizden birşey katmamaya, olaylara, belgelere ve grupların yayınlarına dayanmaya çalışacağız.

Diziyi geniş bir araştırmanın sonucunda hazırladık. Grupların faaliyetlerini yakından izledik. Yüzlerce gazete, dergi ve broşür inceledik. Bir o kadar bildiri topladık. Karanlıkta kalmış olayları araştırdık. Birçok olayın birinci derecede tanıklarıyla görüştük. Grupların eylemleri üzerinde durduk. Yalın gerçekler, savunulan çizgiyi ortaya koyabilecek nitelikteydi.

Yazacaklarımızın doğruluk derecesi üzerinde titizlikle durduk. Birkaç kez doğrulatmadan hiç bir bilgiyi diziye sokmadık. Yeterince aydınlatamadığımız olayları sorular şeklinde belirttik. Bunları da olayların daha yakın tanıklarının açıklamalarıyla düzeltmeye hazırız.

Bizim meselemiz "sol" adına ortaya çıkan anlayış ve siyasetlerin halk tarafından bilinmesidir. Birçok olayda önemli rolleri olduğunu bildiğimiz halde, son derece zararlı ve ibret verici unsurlar da olsalar, kişiler üzerinde durmayacağız, esas olarak olaylar üzerinde duracağız. En iflah olmazların bile birgün gerçeği kavrayacaklarına ve yanlış yoldan döneceklerine inanıyoruz.

Bir sürü olay hakkında ayrıntılı bilgi dosyalarımızda bulunduğu halde, bunların içinden en ibret verici ve örnek nitelikte olanlarını seçtik.

Gruplar karmaşık bir yapıya sahip olduğundan ve aralarındaki ayrım çoğunlukla belirgin olmadığından yayın sırasında düzenli bir sıra izlemeyeceğiz. Ancak her grubun kökenini ve tarihi gelişimini yandaki soyağacından, öteki gruplara göre yerini ise yukarıdaki şemadan izlemek mümkün olacaktır.

Yayınımız iki ana bölüm halinde 45 gün kadar sürecek. Yarın TKP'yle başlıyoruz. Önümüzdeki hafta THKP-C kökenli grupları ele alacağız.

İhbarcılık mı?

Yeni yayınımız, kimileri tarafından 'ihbarcılıkla' suçlanacaktır, gazetemize karşı kışkırtmalar yapılacaktır.

Keskin "sol" lafazanlığının etkisi altında kalan ve "kol kırılsın, yen içinde kalsın" anlayışında olan kimileri de "bunları açıklamak solun prestijini düşürüyor" diyeceklerdir.

"İhbarcılık" suçlamaları daha önce de olduğu gibi bizi etkilemeyecektir. Bu sesler yükseldikçe biz doğru yolda olduğumuzu anlayacağız. 'İhbarcılık yapılıyor' diyenlere göre "sır" olan şeyler, bunların ülkenin ve halkın çıkarlarına karşı yaptıklarıdır. Bunlar halk için sırdır ama halkın dışında herkes tarafından bilinmektedir. Örneğin Ümraniye'de 5 işçinin öldürülmesi halk için "sır" olarak kalmıştır ama birkaç güç tarafından bilinmektedir. Üç grubun 1 Mayıs 1977 öncesi yaptığı planlar da yine halk için bir sır olarak kalmıştır, ama bunlar, planlar önceden ellerine geçen MC döneminde ki karanlık güçler tarafından bilinmektedir. Sovyetler Birliği'nin bazı örgütleri nasıl besleyip silahlandırdığı halktan gizlidir, ama Sovyet yönetimi için hiç de sır değildir vb...

Bilinmesi gerekenlerin bildiği ama halktan gizlenenleri halka açıklamak da bizim görevimizdir.

Sol adına sola karşı yapılan eylemleri açıklamakla solun prestiji zayıflamayacak aksine güçlenecektir. Böylece bu tür anlayışları öne sürerek, solu karalamak daha da zor olacaktır.

Herkese söz hakkı

Diziyle birlikte sayfalarımızı herkese açıyoruz. Okurlardan, grupların tabanlarından, hatta yöneticilerinden herkesi fikirlerini, tanık oldukları olaylar hakkında bilgilerini, belgeleri, katılmadıkları, yanlış gördükleri noktalar konusunda görüşlerini bize yollamaya çağırıyoruz. Bütün açıklamalara yer vereceğiz.

Başından beri fikir ayrılıklarının zorbalıkla değil, en geniş biçimde tartışmayla giderilebileceğini savunduk ve bu tutumumuzda ısrar ettik. Yayınımız sırasında, özlenen tartışma ve demokrasi ortamını bu sayfalarda da gerçekleştirmek istiyoruz.

Çağrı

Bir ihtiyaç haline gelen bu diziye başlarken herkesi "sol"un bugünkü durumu ve üzücü de olsa gerçekleri üzerinde durmaya çağırıyoruz.

Hangi gruptan olursa olsun, herkesi yalın gerçekler üzerinde düşünmeye bunların nedenlerini araştırmaya çağırıyoruz.

Uzaktan bakıldığında 'sol'da gözüken kargaşa, yerini birliğe ve netleşmeye bırakmaktadır. Birçok grup ortadan silinmekte ya da fonksiyonsuz hale gelmektedir. Bölünme yerini birleşmeye bırakmaktadır.

Yayınımızın bu sürece katkıda bulunması umudu ve dileğiyle.

yarın

- **TKP, kuruluşu, faaliyetlerinin gelişimi, yayınları, sloganları...**
- **Z. Baştımar kimdir? İ. Bilen kimdir?**
- **TKP'nin merkezi nerede?**

SOL'UN 58 YILLIK SOYAĞACI

Şema altı: Bugün sol denen kesimde sayılan elliye yakın grup yukarıda genel olarak belirtilen bölünme ve birleşmelerle ortaya çıktı. Özellikle 1960'lardan sonra TİP-Türk Solu, İlkesiz Birlik Cephesi-Proleter Devrimci Aydınlık, TİKKO-PDA bölünmeleri bu yıllardan sonraki gelişmelerde belirleyici rol oynadı. Bütün bölünme ve birleşmelerin nedenleri her grup tanıtılırken açıklanacaktır. Şemada önemli bölünmeler düz çizgiyle, katılmalar kesikli çizgiyle belirtilmiştir. Grupların birbirlerine yakınlık ve uzaklıkları da yayın sırasında açıklanacaktır.

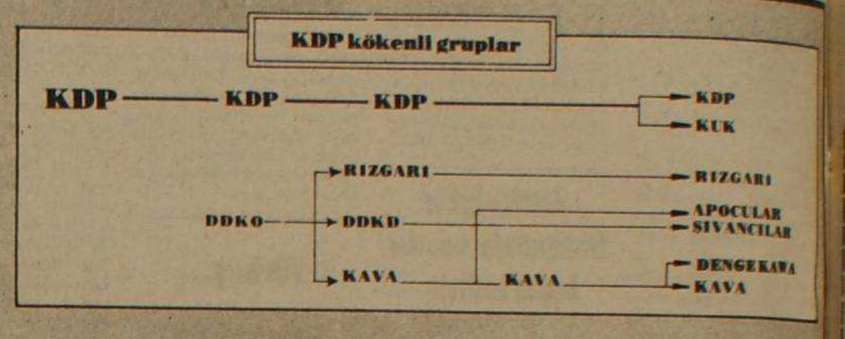

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİLİNMEYEN

"SOL"

BELGELER VE OLAYLARLA

49 grup

2

TKP (İLERLEMECİLER)

ADI	TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
KURULUŞU:	1960'ların başında Kruşçev tarafından (Yakup Demir'e) kurduruldu
MERKEZİ:	Doğu Berlin-Doğu Almanya
BAŞKANI:	İsmail Bilen (Laz İsmail)

Önceleri kitle örgütlerinde kuvvet toplamaya çalışan TKP, şimdi devlet kademelerine sızarak etki sağlamaya çalışıyor. Bütün faaliyetlerini yurtdışından düzenleyen TKP, esas olarak İstanbul, İzmir ve Ankara gibi büyük şehirlerle Doğu bölgesine önem veriyor

Aydınlık

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

TKP'NİN MERKEZİ NEREDE?

TKP'nin merkezi Doğu Almanya'nın başkenti Doğu Berlin'de, Berlin istasyonunun önündeki meydana açılan sokalardan birinde bulunuyor. Bir yanında iki Berlin'i ayıran duvarın uzandığı bu sokakta eskiden Berlin Oteli olan lüks bir yapı var. Şimdi "Göçmenler Evi" olarak görünen bu yapıda, ülkelerinin dışında bulunan Moskova yanlısı partilerin merkezleri bulunuyor. TKP'nin merkezi binanın ikinci katında.

Burada, Rusya'nın sağladığı bürolarda oturan ve Rusya'nın verdiği tahsisatlarla radyo ve dergi yayınlarını sürdüren TKP yöneticileri, Türkiye'deki faaliyetlerini yönetiyorlar.

TKP'nin faaliyetleri 73'den sonra hızla arttı

1971 öncesinde TKP'nin varlığı pek az kimse tarafından biliniyordu. Böyle bir örgütün olduğundan birçok devrimci bile habersizdi. 73'den sonra ise, TKP'nin adı Meclis kürsüsü dahil birçok yerde duyulmaya başlandı.

"İleri Demokratik düzen" sloganını kullandığı için TKP'ye "ilerlemeciler" de deniliyor, bol bol "ardıcıl savaşım"dan söz ettikleri için "savaşımcılar" olarak da anılıyor. Kitle örgütlerindeki TKP yanlıları "Birlik Dayanışma" adını kullanıyorlar. TKP için kullanılan öteki adların bazıları ise şunlar: İhracatçı–İthalatçı, antenci, radyocu, firmacı, kökü dışarda... TKP ise kendine "işçi sınıfının partisi" diyor.

1977 yılında 1 Mayıs törenlerine "İşçi Sınıfı Partisine Özgürlük" pankartıyla katılan TKP'liler, 1978'de ellerinde "T.K.Partisi'ne Özgürlük" sloganı yazılı afişleri taşıdılar. TKP'lilerin ellerinde İ.Bilen'in fotoğrafları ve TKP'nin yayın organı olan Atılım dergisini kasteden "Atılım Bizimle" pankartları vardı...

TKP NASIL KURULDU?

Mustafa Suphi tarafından kurulan ve uzun yıllar Şefik Hüsnü yönetiminde mücadele veren TKP, 1951'de yediği ağır darbe sonucu örgütsel olarak dağıldı ve bundan sonra da toparlanamadı.

Aynı dönemde Dünya Komünist hareketi için önemli bir gelişme meydana geliyordu. Kruşçev Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin yönetimini ele geçirerek, o güne kadar partiye yol gösteren tezlerin yerine kendi geliştirdiği tezleri geçiriyor ve bu tezleri öteki Komünist partilere de hakim kılmaya çalışıyordu. Bu durum öteki Komünist partilerin durumlarını etkiledi; birçok partide Kruşçev yanlıları yönetime geldiler, bazıları bölündü, başında Mao'nun bulunduğu ÇKP ve bazı partiler ise Kruşçev'e karşı çıktı.

Zaten örgütsel olarak dağıldığından, TKP için böyle bir gelişme sözkonusu değildi. Ancak her ülkede kendine bağlı partiler oluşturmak isteyen Kruşçev, TKP'nin çizgisine karşı çıkmış ve değişik dönemlerde partiden tasfiye edilmiş unsurları topladı. İçlerinde TKP'nin şimdiki genel sekreteri İ. Bilen'in de bulunduğu bu tür unsurlardan birkaçı, 1957'de düzenlenen "Komünist ve İşçi Partileri Konferansı"na TKP'nin adını kullanarak katıldılar. Ve nihayet 1960'ların başında Zeki Baştımar tarafından, Sovyetler'in sağladığı tahsisatlarla, Doğu Almanya'da, Türkiye Komünist Partisi (TKP) adıyla yeni bir örgüt kuruldu.

1973'E KADAR

1970'lerin başlarına kadar TKP hemen hemen hiçbir şey yapmadı. TKP yöneticileri, Doğu Almanya'da kendine ayrılan villalarda yaşarken, aradabir Sovyetler Birliği'nin düzenlediği toplantılara katıldılar. Bizim Radyo aracılığıyla yaptıkları yayınlarda Milli Demokratik Devrim Tezini (MDD) savunanları eleştirerek, TİP'i desteklediler.

İ. BİLEN SEKRETER OLUYOR

Zeki Baştımar'la TKP'nin öteki yöneticileri arasında çeşitli anlaşmazlıklar bulunuyordu. TKP'de hizipleşmeler eksik olmuyordu. Partideki mücadele Z. Baştımar'ın görevden uzaklaştırılması ve İ.Bilen'in Genel sekreterliği eline geçirmesiyle sonuçlandı. Genel Sekreterken sapasağlam olan Baştımar, bu değişiklikten kısa bir süre sonra öldü. Baştımar'ın ölümü, TKP'nin tarihindeki karanlık noktalardan biri olarak kaldı.

İ. Bilen yönetim değişikliği konusunda şunları söylüyor:

"Partimiz uzunca bir süreç, uyuşuk, beceriksiz kalmıştır. Yığınlardan, politik yaşamdan, savaştan kopuk kalmıştır. Bir bakıma erimiştir... Böylesi bir durumun nedenlerinden biri de partinin genel yönetiminin yeteneksizliğidir. Kimi yöneticilerin, çoğu kez Leninci çizgiden kaymalarıdır. Böylesi bir durum sonsuz sürup gidemezdi...

"Partiyi kör çıkmazdan çıkarmak için Merkez Komitesi Politik Bürosu 24 Mayıs 1973'te çözümleyici kararlar aldı. Parti yönetiminde değişiklikler yaptı... Bu atılım partimiz tarihinde önemli bir dönüm oluyor." (TKP Konferansı - Belgeler, Temel yayınları s:58)

BİLEN'İN TKP'SİNİN TKP'NİN GEÇMİŞİ KONUSUNDA TUTUMU

İ.Bilen'in TKP'si Mustafa Suphi tarafından kurulan ve uzun yıllar Şefik Hüsnü tarafından yönetilen TKP'nin ve onun çizgisinin inkarı ve önderlerinin reddi üzerinde yükseliyor.

İşgal şartlarında TKP'ye bağlı olarak legal mücadele veren "Türkiye Sosyalist işçi Çiftçi Fırkası" ve Ş. Hüsnü'nün bugün için de aydınlatıcı olan yazılarının yeraldığı Aydınlık dergisi hakkında TKP şunları söylüyor:

"... 'Aydınlık' dergisi vardı. Kuru ağdalı bir dil kullanıyordu. Başında dergiyi, legal 'İşçi Çiftçi Sosyalist Fırkası' çıkarıyordu. Bu parti, küçük burjuva - sosyalist karmaşı bir aydınlar grubunun yığınağı ve oportünizmin yuvası idi. Bu parti TKP'ye bağlıydı... Bunların çıkardığı keçi boynuzu dergiden bir şey almak çok zor oluyordu." (Bilen Yoldaşın Kısa Biyografisi, Ürün, sayı: 47, sayfa: 34).

1924 sonunda İstanbul'da toplanan, TKP'nin birliğinin yeniden sağlandığı ve Şefik Hüsnü'nün parti Sekreterliği'ne getirildiği TKP'nin 3.Kongresi için de şimdiki TKP şunları diyor:

"Bu kongrede İstanbul örgütünden, o da 'İşçi Çiftçi Partisi'nden gelme üyeler çoğunluktaydı. Buna eş dost katıldı. Partinin yakın ve uzak stratejik amacı ne olacaktı? Bütün bu sorunlar ya yoktu, ya da karman çormandı." (TKP 58 Yaşında, Ürün, sayı: 51, sayfa: 31).

3. Kongreden sonra hazırlığına başlanan ve bugün "İkinci program" ya da "26 Programı" olarak bilinen program 1926 da Viyana'da toplanan TKP Konferansında kabul edildi. Şimdiki TKP, bu programın, Parti kurulurken 1921'de kabul edilen Birinci Programın ana ilkelerini içerdiğini kabul ederken, öte yandan uzun yıllar TKP'nin mücadelesine rehber olmuş bu program için şunları belirtiyor:

"Bazı sekterce eğilimleri olan İkinci Program eskimiş, günün koşullarına uymaz olmuştur." (TKP Program ve Tüzüğü)

26 Programı konusunda, İ. Bilen daha açık bir tutum ahyor. "Çetin Savaş" adlı broşüründe şöyle diyor:

"Maocular, TKP'nin eski programına (26 Programı kastediliyor—YN) sarılıyorlar. Onu reklam ediyorlar. Daha 4. Kongre, pek çok eksikleri yanlış ilkeleri olan ve değişen Türkiye'nin durumuna, uluslararası komünist hareketteki gelişmelere aykırı düşen bu programın değiştirilmesini öngörmüştür. Ve bugün yürürlükten kaldırılmış yenisi yapılmıştır."

Evet, İ. Bilenler, 1977 Mart'ında Konya'da düzenlediklerini söyledikleri Konferansta 26 Programının ilkelerini yanlış bulduklarını ilan ederek, bu programı resmen iptal ederek yeni bir program kabul ettiler.

Yeni gelmişken şu Konya Konferansı'na değinelim. 1977 Mart'ında TKP bir Konferans düzenlemişti. İ. Bilen, konferansın "Anadolu'nun göbeğinde, Konya ilinde yapıldığını söylüyordu. Ancak Konferans, denildiği gibi Konya'da yapılmamıştı. Katkı dergisi, Konferansın, Avrupa'da muhtemelen İsviçre'de yapıldığını hemen açıkladı.

TKP'nin çizgisini iptal ettiklerini açıkça söyleyen İ. Bilenler, TKP'nin önderlerine hücumu sürdürüyorlar. İ. Bilen, "Çetin Savaş" broşüründe Şefik Hüsnü için, "Bölücü, oportünist, kariyerist, zorbà" diyor.

Öte yandan TKP, içlerinde Şefik Hüsnü'nün yakın arkadaşı ve yardımcısı olan ve Baştımarların yaptıklarını onaylamayan Reşat Fuat Baraner'in de bulunduğu Milli Demokratik Devrim tezini savunanları "provokatörlükle" suçlamış, bu kişilere "devrimci hareketin gelişmesini baltalayan "eskiler" diyerek saldırmıştı. (Bak: Milli Demokratik Devrim ve İçyüzü. Uyarı yayınları. 1970).

TKP şimdi de MDD'yi savunanları provokatörlükle suçlamaya devam ediyor ama Reşat Fuat Baraner'e sahip çıkmaya çalışıyor.

1973'DEN SONRA

1973'den sonra TKP'nin etkinliği belirgin bir şekilde artmaya başladı. 73-75 yılları arasında ülkemiz solundaki boşluktan yararlanan TKP yanlıları, TKP'nin görüşlerini savunduklarını gizleyerek kitle örgütlerine, özellikle Maden-İş Sendikası ve DİSK'in içine sızdılar. Yayın faaliyetlerini artırdılar. 12 Mart mahkemelerinde fikirlerini değiştiren ve pişmanlık belirten unsurları çeşitli yollardan kendi yanlarına çektiler. Bunlar sendikalarda yüksek maaşlı işlere getirildi. Kimine mevki verildi, kimilerini de Rusya'ya ve Doğu Avrupa ülkelerine turistik gezilere gönderdiler. Bu kişiler böyle bir lüks yaşama alıştırıldılar.

Daha sonra TKP çizgisinde örgütler kurmaya başlandı. Bir süre, o zamanki gençlik derneği olan İYÖKD içinde gizli faaliyet gösteren TKP görüşlerini savunan gençler, İlerici Gençlik Derneği (İGD) ve İlerici Liseliler Derneği'ni (İLD) kurdular. Ayrıca İlerici Kadınlar Derneği (İKD) ve Barış Derneği kuruldu.

Son yıllarda TKP'nin kitle örgütlerinde etkisi azalıyor. DİSK'in 6. Kongresinde yönetimden uzaklaştırıldılar. TÖB-DER içindeki faaliyetleri başarısızlığa uğradı.

TKP şimdi devlet kademeleri içine sızarak buralarda etki sağlıyor.

Bütün faaliyetlerini yurtdışından düzenleyen TKP, esas olarak İstanbul, İzmir ve Ankara'da etkili.

TKP ÇEVRESİNDE KÜMELENME"

1970'den sonra TKP'ye çeşitli gruplardan katılmalar oldu. 12 Mart'tan sonra yurtdışına çıkanlardan bir kısmı TKP görüşlerini savunmaya başladı. Bunlar içinde önde gelenler, 12 Mart öncesinde 6. Filo'ya karşı mücadele eden gençlerin önüne barikatlar kuranlardan olan Veysi Sarısözen'dir.

Daha sonra, 12 Mart'ta THKP-C davasında yargılanan ve pişmanlık beyan eden Yusuf Küpeli ve arkadaşları TKP görüşlerini savunmaya başladı. Bingöl Erdumlu, Zülfikar Dicleli gibi bu grubun önde gelenleri DİSK içinde üst mevkilere yerleştirildi. Yine 12 Mart'ta THKO davasında yargılanan ve aynı şekilde bir tutum alan Nahit Töre de TKP görüşlerini savunuyor.

Son olarak TSİP'in parçalanmasıyla birlikte, başlarında Oya Baydar ve Aydın Engin'le, TSİP'in gençlik örgütü olan GSB'nin önde gelen yöneticilerinin bulunduğu büyükçe bir grup TKP görüşlerini savunmaya başladı. Bu grubun da TKP içinde ayrı bir hizip oluşturdukları söyleniyor.

TSİP'in yayın organı KİTLE dergisi bu grup için şunları yazıyor:

"İDD (TKP kastediliyor-YN) saflarına geçenlerin bir kısmı o partinin tüm ilkelerini ve politikalarını kabul etmeseler bile bu partinin hareketi eninde sonunda toparlayacağını düşünüyorlar, daha başlangıçta o saflara giderken ileride o partiyi kendi anladıkları biçimde düzeltmeyi gizli ya da açık bir şekilde yüreklerinde taşıyorlardı... Nitekim, iki yıl gibi kısa bir zaman içinde İDD saflarında birtakım 'kanatların' ortaya çıkması bu yargımızın kanıtıdır. Böylece İDD saflarını ileride düzeltmek üzere oraya iltihak edenlerin bir kısmı, kısa zamanda 'savaşım-kazanım', 'utkan-savaşkan', 'saylav-ardıcıl' gibi özel ve kitlelerden kopuk jargonu tekrarlamaya başlayıp, ideolojiye aldırmadan genelgeçer üçbeş sloganla komünist olmaya heveslenirken, diğer bir kısmı da 'kanat' olma yolunda ilerlediler."(Kitle, Şubat 1978, sayı:198)

Önceleri varlığı pek bilinmeyen TKP'nin etkinliği 73'den sonra neden önemli ölçüde artıyordu? Bunun ana nedeni neydi? Yarınki yazımızda bu noktayı aydınlatacağız.

Zeki Baştımar(Yakup Demir) kimdir?

Yakup Demir takma adıyla da bilinen Zeki Baştımar da, İ.Bilen gibi, Şefik Hüsnü önderliğindeki TKP saflarında bulundu. 1927 yılındaki tutuklamada polise kendi hayat hikayesini ve parti sırlarını anlattığından, hapisten çıktıktan sonra hükümet tarafından devlet memurluğuna getirildi.

Z.Baştımar, 1946'da, Şefik Hüsnü ve Reşat Fuat Baraner gibi önderlerin hapiste bulunmasından yararlanarak, TKP içinde kendi çizgisini etkin hale getirdi. Baştımar'ın bu çizgisi, TKP'nin 1951 yılında darbe yemesi ve tasfiye olmasında önemli bir rol oynadı.

1951 yılındaki yargılamada, Şefik Hüsnü'nün, poliste çözülenler de dahil herkesin, yapılan suçlamaları reddetmesini ve örgütsel hiçbir, şeyi kabul etmemesini isteyen devrimci tutumuna uymayarak ifadesinde örgütsel iddiaları kabul etti. Bunun üzerine Şefik Hüsnü ve öteki TKP'liler, Baştımar'ı tecrit ederek, ona karşı mücadele açtılar. Zeki Baştımar hakim sınıflara teslim olma tutumundan dolayı, 1953'de toplanması planlanan İlk parti kongresinde parti üyeliğinden çıkarılması kaydıyla, TKP Merkez Komitesi üyeliğinden ihraç edildi.

1960'ların başlarında yurtdışında bugünkü TKP'yi kuran Baştımar, İ. Bilen tarafından Genel Sekreterlikten düşürüldükten kısa bir süre sonra esrarengiz bir şekilde öldü.

İ.Bilen Doğu Berlin'de göçmenler evindeki TKP merkezinde masa başında, 50 yıldır ayağını basmadığı Türkiye'den kilometrelerce uzakta.

İ.BİLEN(Laz İsmail) kimdir?

"Laz İsmail, R.Davas ve İsmail Mara takma isimleriyle de tanınan İ.Bilen, Şefik Hüsnü zamanında TKP saflarında yer aldı. 1922'de partiye girişinden itibaren, TKP'nin ve Şefik Hüsnü'nün çizgisine karşı çıktı. 1930'lara doğru ortaya çıkan Troçkist İşçi Muhalefeti grubuna katıldı. Bu Troçkist hizip, 1932'de Komünist Enternasyonal (Komintern) ve TKP'nin kararıyla, TKP saflarından uzaklaştırıldı. İ.Bilen 1930'larda yurtdışına çıktı ve bir daha da Türkiye'ye dönmedi.

1960'larda Kruşçev tarafından Zeki Baştımar'a TKP kurduruldu zaman bu partiye katıldı. 1973'de Zeki Baştımar'ı devirerek TKP'nin Genel Sekreterliğini ele geçirdi. Şimdi Doğu Berlin'de, Sovyetler'in sağladığı imkanlarla partiyi yönetiyor.

İ.Bilen Rusya'nın sağladığı evinde, kahvaltı masasında.

TKP'NİN YAYIN FAALİYETİ

TKP'nin yayın faaliyeti 1973'den sonra büyük ölçüde arttı. 1958'de yayına başlayan Bizim Radyo'ya, yine Rusların sağladığı imkanlarla yayın yapan TKP'nin Ses Radyosu eklendi. TKP'nin yazılı yayınları şunlar:

ATILIM: Aylık, illegal, yurtdışında basılıyor, son zamanlarda Türkiye'de de kopyaları basılmakta. TKP Merkez Komitesi organı. 1974 Ocak ayından beri yayınlanan ATILIM'da, Brejnev'in söylevleri, Sovyet Hükümetinin bildirileri, TKP'nin Brejnev'e ve öteki Moskova yanlısı partilere gönderdiği kutlama mesajları, TKP'nin görüşleri, öteki gruplara saldırılar yer alıyor.

YENİÇAĞ: Aylık, yurtdışında basılıyor.

Novoye Vremya adıyla Rusya'da yayınlanan ve başka ülkelerin revizyonist partilerince başka dillere de çevrilen dergisinin Türkçeye tercümesidir.

DURUM: 15 günlük, yurtdışında basılıyor, illegal. Moskova yanlısı partiler arasında dağıtılan bülten.

TKP çizgisinde yayın yapan dergiler:

ÜRÜN: Türkiye'de yayınlanıyor, legal. Yayınının büyük kısmını TKP'nin bildirileri, Bizim Radyo'nun TKP'nin Ses Radyosunun ve TASS Ajansının yayınları oluşturuyor, öteki kısmı ise, Sovyet ideologlarının yazıları ve öteki Moskova yanlısı partilerin bildirileri oluşturuyor.

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK: İlerici Gençlik Derneği'nin yayın organı. İstanbul'da yayınlanıyor, onbeş günlük, legal.

İŞÇİNİN SESİ–KURTULUŞ–İŞÇİNİN DOSTU: Yurtdışındaki TKP yanlısı derneklerin yayınları.

POLİTİKA GAZETESİ: Günlük, İstanbul'da kapalı devre yayımlanıyor. DİSK tarafından satın alınmasından sonra TKP çizgisinde yayın yaptı. Halktan ilgi görmeyince battı, şimdi naylon gazete olarak çıkıyor.

TKP Konferansında İ.Bilen, günlük gazete için şunları söylüyordu:

"Partinin boy atmasıyla yeni yeni zorluklar çıkıyor. Eski ölçüler yetmiyor... Köprüyü kurma'ıştır. Amacımız bol tirajlı günlük gazetedir. Neylersin, şimdilik ayaklarımızı yorganımıza göre uzatmak gerek."

SAVAŞ YOLU: İstanbul'da yayınlanıyor, haftalık, legal. Politika'nın eski yöneticileri Oya Baydar – Aydın Engin ekibi tarafından çıkarılıyor.

İSTA: Önce TSİP çizgisinde kurulan, sonra TKP çizgisinde çalışan haber ajansı.

SLOGANLARI

TKP'nin en çok kullandığı sloganlardan bazıları şunlar:

* YAŞASIN SOVYETLER BİRLİĞİ'YLE DOSTLUK (ya da YAŞASIN SOVYETLER BİRLİĞİ)
* TKP'YE ÖZGÜRLÜK (ya da İŞÇİ SINIFI PARTİSİ'NE ÖZGÜRLÜK)
* İLERİ DEMOKRATİK DÜZEN
* FAŞİZME GEÇİT YOK
* BİLEN YOLDAŞ ÇOK YAŞA
* BİLEN DÖNSÜN
* ATILIM BİZİMLE
* ATILIM'DAN ÖĞRENDİK, TKP'DE BİRLEŞTİK
* YAŞASIN UDC
* NOTRON BOMBASINA HAYIR
* SOVYETLER BİRLİĞİ'YLE SALDIRMAZLIK ANLAŞMASI İMZALANSIN
* ANTİ-FAŞİST HALK DİRENİŞİ İÇİN, ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERİN EYLEM VE CEPHE BİRLİĞİ İÇİN İLERİ!

Yarın

TKP'nin Savaş Yolunu kim aydınlatıyor?
TKP yanlısı iki kaçakçı İ. Bilen'in Brejnev'e ve Ecevit'e mektupları Sovyet Konsoloslugunun yayınevlerine maddi yardımı

pazartesi

THKP-C kökenli gruplar

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aydınlık
BÜTÜN EMEKÇİLERİN ÖZGÜRLÜK VE ÖZGÜN DEMOKRASİ BİRLİĞİ İÇİN

TKP yanlılarının fırsat buldukça bağırdıkları temel sloganları...

TKP yanlısı iki silah kaçakçısı

TKP yanlısı iki kişiyi tanıtacağız şimdi. Bunlardan birincisi Güneydoğu illerinden birinden, yöreyi çok iyi tanıyor. Önceleri sık sık Suriye'ye geçerek silah ve başka eşya kaçakçılığı yapıyordu. 71 öncesinde Dev-Genç çevresi içinde bulundu. Filistin'e gitmek isteyenleri karşı tarafa geçiriyordu. Daha sonra işi ticarete döktü, karşıya geçirdiği adam başına on bin lira ve geçirdiği adamın saatini almaya başladı. Buradan sağladığı paralarla, sonraları babası bir köy satın alacaktı.

12 Mart'tan sonra Suriye'ye geçti ve affa kadar geriye dönmedi. Bu dönemde kimlerle ne tür ilişkiler kurduğu bilinmiyor. Ancak daha sonra geri döndüğünde, Suriye'de kaldığı süre içinde uçakla Rusya'ya gönderildiğini ve Rusya'da iki ay kaldığını anlatacaktı.

Aftan sonra Türkiye'ye döndüğünde TKP yanlısı olmuştu. Eskiden fonksiyonsuz, yerel bir sendikanın yöneticisiyken, Türkiye'ye döndükten sonra birdenbire DİSK Adana 1. Bölge Temsilciliğine getirildi.

Son olarak, çevresinde beslediği silahlı grubuyla Ankara'da Devrimci Toprak-İş Sendikasının Genel Merkezini işgal etti. Genel Kurulda salonu basarak sahte kongre yaptı ve yönetimi silah zoruyla gasbetti.

* * *

İkinci kişi de aynı yöreden ve kaçakçı. 71 öncesinde Filistin'e gitmek isteyenler önce onunla ilişki kuruyorlardı. Bu kişi de 12 Mart'tan sonra Suriye'ye geçti ve affa kadar dönmedi. Geri döndüğünde o da TKP yanlısı olmuştu ve TKP çizgisindeki İlerici Gençlik Derneği'nin (İGD) İstanbul Şubesi yönetiminde yer aldı.

Halen öteki tarafla sık sık ilişki kurduğu söyleniyor.

* * *

Ortaya şu soru çıkmaktadır:

Son dönemlerde sürekli silahlı saldırılarda bulundukları görülen İGD'lerin silahlanmasında, bu iki kişinin öteki tarafta kurdukları ilişkilerin rolü nedir? Bu iki kişi eski faaliyetlerini yine sürdürmekte midirler?

İ.Bilen'in Brejnev'e gönderdiği doğum günü mesajı

"TKP'nin savaş yolunu, siz Brejnev yoldaş aydınlatıyorsunuz"

İ. Bilen, Kastro'yla: "Etyopya ve Angola'ya asker göndermenize yüksek değer biçiyoruz..."

Önceleri varlığı hissedilmeyen TKP'nin etkinliği son beş yıl içinde birdenbire arttı. Bunun ana nedenini anlamak için önce TKP'yi dinleyelim:

"TKP, Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında iyi komşuluk, içten dostluk, karşılıklı yarara dayanan ilişkiler kurulması, Dostluk ve Saldırmazlık Paktı bağlanması için savaşagelmiştir, savaşıyor. (İ.Bilen, TKP Konferansı Belgeleri)

"TKP - Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist ülkelerin sosyalizm ve komünizm kuruculuğunda elde ettikleri büyük başarıların emekçilerimize tanıtılmasını, anti Sovyetizmle savaşımı... platformunun temel dayanağı sayar." (agy)

"Sovyetler Birliği'nin, sosyalist ülkeler topluluğunun uyguladığı sürekli barış politikası... Türkiye'de devrimci harekete yeni yeni savaş olanakları yaratıyor." (agy)

Bilindiği gibi Sovyetler Birliği'nin Türkiye'yle olan ekonomik ve siyasi ilişkileri son yıllarda giderek arttı. "Türkiye ile Sovyetler arasında ilişkilerin gelişmesi için savaşan", "Sovyetler'in Türkiye'de tanıtılmasını, platformunun temel dayanağı" sayan ve "Sovyetler'in barış politikasının kendine yeni savaş olanakları yarattığını söyleyen TKP'nin faaliyetleri de, Sovyetler Birliği'nin Türkiye'yle olan ilişkilerinin artmasıyla birlikte genişliyor, yaygınlaşıyordu.

TKP'nin rehberi

TKP'nin siyasetine kim yön veriyor, faaliyetlerini kim yönlendiriyor? Bu konuda İ.Bilen, Brejnev'e gönderdiği doğum günü mesajında şunları söylüyor:

"Barış, özgürlük, ulusal bağımsızlık, sosyalizm uğrunda Türkiye işçi sınıfının, Türkiye halkının, Türkiye Komünist Partisi'nin yolunu siz L. İ.Brejnev yoldaş aydınlatıyorsunuz."

TKP nereden destek ve güç almaktadır? İ. Bilen, bunu da şöyle açıklıyor:

"Sovyetler Birliği Komünist Partisi, Partimizin gelişmesine, Leninci bir savaş rotası izlemesine her zaman destek olmuştur." (TKP Konferansı Belgeleri)

İ.Bilen TKP'ye yapılan yardımlar için de şunları söylüyor:

"Kardeş Komünist partilerden söz ederken, bunlardan birkaçının partimize yaptıkları kardeşçe dayanışmayı bu konferansta belirtmeyi bir borç sayıyoruz. Bunlar: Sovyetler Birliği Komünist Partisi, Almanya Birleşik Sosyalist Partisi, Alman Komünist Partisi, Bulgaristan Komünist Partisi'dir. Bunların partimize, Türkiye işçi sınıfının ve devrimci güçlerin savaşına yardımları gösterdikleri dayanışma somuttur.(abç)

TKP'nin Sovyetler Birliği'ne ne kadar bağlı olduğunu belirten bir örneğe de bu arada değinelim. Londra'da geçen Ekim ayında İ.Bilen'in doğum gününü kutlamak için bir toplantı yapıldı. Toplantıda İ.Bilen andın bir mısrası şöyle: "devrimcilerin kalesi Sovyetler Birliği'ne bağlılığı gözbebeğimiz gibi koruyacağımıza and içeriz!" (Ürün, S: 53)

"Temel dayanak: Sovyetler Birliği"

"Dünya devrimci sürecinin ana gücü ve temel dayanağı Sovyetler Birliği'dir" (İ.Bilen, Yeni Çağ 1976) diyen TKP, "Anti-emperyalist, ulusal kurtuluş hareketlerinin doğru ve sosyalizme açılan bir doğrultuda gelişmesi, ulusal bağımsızlığına kavuşmuş Asya-Afrika ülkelerinde kapitalist olmayan gelişme yolundan sosyalizme doğru ilerleyebilmesi için zorunlu olduğunu" söylediği koşulların başında şunu sayıyor:

"Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerle içten dostluk ilişkileri kurmak. Başlıca bu ülkelerin politik, ekonomik, teknik yardımlarını sağlamak. Bu yardımlara dayanarak gerçek bir kalkınma ve sanayileşme programı uygulamak." (A.Saydan'ın TKP Konferansında okuduğu Parti Platformundan)

"Bu koşulların tam olarak yerine getirilmediği yerlerde, halkların ulusal kurtuluş hareketlerinin başarısızlığa uğradığı, emperyalizmin bu ülkelere yeniden sızmak ve oralara yerleşmek olanaklarını bulduğu görülmektedir" diyen TKP, buna örnek olarak da "bazı Arap ülkelerini" gösteriyor.

Siyasi Belge

Sovyetler Birliği ve Türkiye arasında bir siyasi belge imzalanması gündeme geldiğinde, TKP "Sovyetler Birliği ile saldırmazlık anlaşması imzalansın" sloganını temel bir slogan olarak kullanmaya başladı. Geçen Haziran ayında Ecevit'in Moskova'da siyasi belgeyi imzalamasını, "Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında imzalanan politik belge ve bir sıra anlaşma, Türk-Sovyet ilişkilerinde yeni bir dönemin açıldığını gösteriyor, TKP, komünistler imzalanan bu belgeleri yürekten selamlıyor. Türk-Sovyet ilişkilerinde bu olumlu gelişme, halkımız, tüm emekçiler, ilerici kuruluş ve örgütler arasında büyük bir sevinçle karşılandı" diyerek selamladı.

Ancak daha sonraları hükümetin Sovyetler'le ilişkilerinde bir duraklama olduğunda İ.Bilen Ecevit'e 13 Ekim'de bir mektup gönderiyor ve şunları yazıyordu:

"İmzaladığınız Türk-Sovyet ortak Siyasal Belgesi'ne aykırı davranıyor, bölgemizde barışın ve yumuşamanın çıkarlarıyla ters düşüyorsunuz. TKP Türk-Sovyet ilişkilerini baltalama girişimlerine karşı savaşıyor."

"Üstelik Devlete"

TKP, Sovyetler'in Türkiye'ye verdiği borçlar konusunda da şunları söylüyor:

"Sovyetler Birliği, bir yandan ulusal endüstrimizin omurgasını teşkil eden dev işletmeleri kuruyor, öte yandan da bu işletmelerde çalışacak teknik kadroları, uzmanları yetiştiriyor. Üstelik büyük komşumuz bütün bu yardımları devlet sektörüne ve halkımıza yapıyor. TKP, ... büyük komşumuzla ve öteki sosyalist ülkelerle olan karşılıklı fayda ve dostluğa dayanan ilişkilerin geliştirilmesi için direniyor" (ATILIM, Haziran 1974)

Öteki ülkeler hakkında

TKP hemen hemen her yayınında Çin Halk Cumhuriyeti'ne saldırıyor, Çin'i "Soysuzlaşmak, yayılmacılık, Amerikan emperyalizmiyle kenetlenmek"le suçluyor. Hua Guo-feng'in geçen yıl Romanya ve Yugoslavya'ya yaptığı gezi için bölgedeki barışı bozmayı amaçlıyor" diyen TKP, Arnavutluk'un Çin'e ve Mao'ya karşı çıkması ve Feng'in Balkanlar gezisini eleştirmesini de "Arnavutluk'un gerçekleri görmesi" olarak nitelendirdi. Ürün dergisi Ocak 1979 tarihli sayısında Sovyetler'de yayınlanan İzvestiya gazetesinde Arnavutluk'la ilgili bir yorumuna yer verdi. Yorumda, "Sovyetler Birliği ile Arnavutluk arasında işbirliği ilişkilerinin yeniden kurulması, her iki ülke halklarının yararına olduğu gibi, toplumsal ilerleme ve Avrupa'da barışçıl işbirliği için önemli bir katkıdır. Sovyet insanları bu ilişkilerin kurulması için bir engel bulunmadığına inanmaktadır" deniyordu.

TKP, Vietnam Kamboçya'ya saldırılar düzenlediği zaman "Kamboçya Vietnam'a saldırıyor" dedi. Kamboçya, Vietnam tarafından işgal edilince, "Kamboçya kurtarıldı" dedi.

TKP'nin, Etyopya, Angola ve birçok ülkede askerlerini bulunduran Küba ile de arası çok sıkı. Geçen Aralık ayında İ.Bilen Küba'ya gitti. TKP ile KKP arasında yayınlanan ortak bildiride şöyle deniliyordu:

"TKP MK delegasyonu, ... Küba Komünist Partisi'nin ve hükümetinin, en yüksek biçimde Angola'da ve Etyopya'da gösteren kararlı enternasyonalist politikasına yüksek bir değer biçmiştir."

* * *

Sovyetler Birliği'nin "barış politikasının" TKP'ye Türkiye'de sağladığı savaş olanakları nelerdir, Brejnev'in aydınlattığı TKP'nin savaş yolu nasıl bir yoldur?

Bu konuya da yarın ki yazımızda değineceğiz.

Demokrasi Dayanışma Ajansının 5 No'lu haberi

Adı sanı pek bilinmeyen bir ajans var; Demokrasi Dayanışma Ajansı. Bu ajans, yalnızca Sovyetler Birliği'ni ve TKP yanlılarıyla ilgili haberleri yayınlıyor. Ajansın 5 No'lu bülteninde, Kasım ayında İstanbul'a gelen Sovyet zırhlıları ile ilgili ilginç bir haber yer alıyordu. Haber aynen şöyle:

SOVYET KONSOLOSLUĞUNU ZİYARET EDEN DEMOKRATİK ÖRGÜT YÖNETİCİLERİ TÜRKİYE VE SOVYET HALKLARININ DOSTLUK VE DAYANIŞMASINDAN YANA OLDUKLARINI YİNELEDİLER

Limanlarımızı ziyaret eden konuk Sovyet gemilerini bahane ederek kara gün dostumuz SSCB'ye yönelik saldırıları ortak bir basın açıklamasıyla kınayan demokratik örgüt yöneticileri bugün de Sovyet Konsolosluğunu birlikte ziyaret etmişlerdir. Sovyet Konsolosluğu yetkilileriyle görüşen örgüt yöneticileri faşist ve gerici güçlerin, Türkeşlerin olduğu kadar Maocu karşı-devrimcilerin de esas hedeflerinin ABD emperyalizminin saldırgan amaçlarını emekçi halkımızdan gizlemek olduğunu belirtmişlerdir. SSCB ile Türkiye arasındaki dostluk ve işbirliğinin gelişmesinin emekçi halklarımızın çıkarlarıyla özdeş olduğunu vurgulayan örgüt yöneticileri, tüm karşı-devrimcilerin anti-Sovyetik saldırılarının geriletilmesi uğrunda mücadele edeceklerini belirtmişlerdir. Örgüt yöneticileri Türkiye ve Sovyet halklarının gelişen dostluk ve dayanışmasından yana olduklarını yinelemişlerdir.

Habere ek olarak basına açıklama yapan ve yöneticilerinin Sovyet Konsolosluğunu ziyaret ettikleri örgütlerin adları sıralanıyor. Bu örgütler şunlar:

İnşaat Müh. Od. İst. Şb.
Kimya Müh. " " "
Makina " " " "
Mimarlar Müh. Od. İst. Şb.
Meteoroloji Müh. Od. İst. Şb.
Metallurji Müh. Od. İst. Tems.
TÜTED İstanbul Şubesi
Halkevleri İl Koor. Kurulu
GENÇ ÖNCÜ
İKD İst. Bölge Sekrt.
İGD İst. Bölge Sekrt.
İşçi Kültür Der. İst. Şb.
KÖGEF
DHKD
GENÇ-GÜÇ
DDKD İst. Şb.
GEB
İLD
TÜS-DER İst. Şb
HABER-DER
GENEL-DER
BANK-DER
ENERJİ-DER
ÇIRAK-DER
GİB-DER

Ajansın adresi olarak, Abdülhak Hamit Caddesi 25/4 Taksim İstanbul belirtiliyor. Burası aynı zamanda, TKP görüşünü savunanların yönetiminde olan Tüm Teknik Elemanlar Birleşme ve Dayanışma Derneği'nin (TÜTED) İstanbul Şube Merkezi...

Sovyet zırhlılarına "Hoşgeldin" diyen Ürün dergisi kapağı.

Bu ajans hangi haberleri veriyor?

TKP'nin Brejnev'e gönderdiği doğum günü tebriği

TKP'nin, 70. doğum yılı nedeniyle Brejnev'e gönderdiği, kutlama mesajı ATILIM dergisinin 1 Ocak 1977 tarihli sayısında yayınlandı. Mesaj aynen şöyle:

SBKP MK Genel Sekreteri L.İ.Brejnev Yoldaşa.

Çok saygıdeğer L.İ.Brejnev Yoldaş!

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi, bütün Türkiye komünistlerinin, halkımızın en içten sevgi ve saygı duygularıyla 70. doğum yıldönümünüzü kutlar.

Sovyetler Birliği Komünist Partisinin, Sovyet devletini her yanlı güçlendirmek, komünizmi kurmak, proletarya enternasyonalizmi ilkelerini, dünya komünist hareketinin birliğini, ardıcıl Leninci barış politikasını, halkların ulusal bağımsızlık, sosyal kurtuluş ve özgürlük savaşlarını özveriliklle savunan bilgili, seçkin bir önder yetiştirmiş olmasıyla biz kıvanç duyuyoruz.

Sovyet Devleti, Sovyetler Birliği'nin kurulduğu ilk günden bu yana, halkımızın ulusal bağımsızlık savaşına karşı, Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı sürekli Leninci barış politikası izleyegelmiştir. Bu olguyu hiç kimse yadsıyamaz. Ama buna karşılık, Türkiye'de en gerici, emperyalistlere bağlı çevrelerin büyük komşumuza karşı politik tutumları halkımızı uzun zamandan beri tedirgin ediyor, kuşkular içinde tutuyor. NATO'ya, topraklarımızdaki Amerikan üslerine, atom başlıkları yığınaklarına karşı giderek daha geniş yığınları kucaklayan bir direniş vardır.

Sovyetler Birliği'nin çekirdeksel silahların yasaklanması, silahların karşılıklı azaltılması yolundaki sürekli önerisini partimiz bütün olanaklarıyla var gücüyle savunuyor. Halkımız Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında aldırmazlık, dostluk paktı bağlanmasını istiyor. Barış, özgürlük, ulusal bağımsızlık, sosyalizm uğrunda Türkiye işçi sınıfının, Türkiye halkının Türkiye Komünist Partisinin yürüttüğü savaş yolunu siz, L.İ.Brejnev yoldaş aydınlatıyorsunuz.

Size sağlık, uzun ömürler, yeni başarılar, Sovyet halkına mutluluklar dileriz.

Türkiye Komünist Partisi
MK Genel Sekreteri
İ.Bilen

TKP, Brejnev gibi akıllı bir lidere sahip olmaktan kıvanç duyuyor...

İ.Bilen'in Ecevit'e açık mektubu

ATILIM dergisinin Kasım 1978 tarihli sayısında, İ.Bilen'in 13 Ekim 1978'de Ecevit'e gönderdiği mektup, "Başbakana Açık Mektup" başlığıyla yayınlandı. Bu mektubun bazı bölümleri şöyle:

Bugün CHP'nin sözünü ettiği barış ve ulusal çıkarları savunma politikasından geriye ne kalmıştır? CHP ağzındaki hükümet NATO'ya, Amerikan emperyalizmine bağımlılık politikasını sürdürüyor. Üstelik her geçen gün emperyalist dayatmalarda bulunduğu konumlardan bile geriliyor. "Sovyetler Birliği'nden Türkiye'ye tehlike gelmiyor" dediniz. Ama nükleer silah depolarını, Amerikan saldırı üslerini, üstelik Meclislere bile götürmeden açıyorsunuz, öteki hükümetler gibi Anayasayı çiğniyorsunuz. İmzaladığınız Türk-Sovyet ortak Siyasal Belgesine aykırı davranıyor, bölgemizde barışın ve yumuşamanın çıkarlarıyla ters düşüyorsunuz. TKP, NATO'dan çıkılmasını, Amerikan, NATO üslerinin kapatılmasını ve silahsızlanmaya gidilmesini istiyor, bunun için savaşıyor.

(....)

TKP Amerikan emperyalizminin barışı kundaklama, Türk-Sovyet ilişkilerini baltalama girişimlerine, fa[illegible]tırmanışa, işsizlik ve pahalılığa karşı savaşıyor. Halkımızın, geniş emekçi yığınların savaş birliğini kurmaya çalışıyor. TKP bu yönde atılacak her ileri adımı destekleyecektir.

Türkiye Komünist Partisi
Genel Sekreteri
İ.Bilen

TKP yanlısı yayınevlerine Rus Konsolosluğunun mali yardımı

İstanbul'daki Sovyet Konsolosluğu ile Babıali'deki bazı yayınevleri arasında birkaç yıldır ilginç bir alışveriş sürüyor.

Bazı yabancı konsoloslukların, mali giderleri kendileri karşılayarak Türkiye'deki yayınevlerine kitap bastırmaları öteden beri uygulanıyordu. Ancak bu uygulama o ülkenin devlet başkanının konuşmalarının yer aldığı ya da o ülkeyi tanıtan kitapların basılmasıyla sınırlıydı ve kitaplar Türkiye'de dağıtılmak için değil, konsolosluğa gelen konukları verilmek için basılıyordu.

Sovyet Konsolosluğu bu uygulamadan yararlanarak işi ilerletti ve ideolojik propaganda aracı haline getirdi. Sovyet Konsolosluğu ile TKP yanlısı yayınevleri arasındaki alışveriş şöyle yürüyor:

Sovyetler'in Türkiye'de yayınlanmasını istedikleri kitaplar Türkçeye çevrilmiş olarak konsoloslukta çalışan Güneş Hanım aracılığıyla yayınevlerine iletiliyor. Konsolosluk basılacak kitaptan 1000 adet ya da daha fazla almayı taahhüt ediyor ve 1000 kitabın tutarı önceden yayınevine ödeniyor. Böylece kitabın basım giderleri karşılanmış oluyor. Konsolosluk ayrıca yayınevine yüzde iki ve daha yüksek oranlarda satış primi veriyor. Yani kitap basıldıktan sonra ne kadar satılmışsa, konsolosluk yayınevine satılan kitap tutarının yüzde ikisi kadar prim ödüyor. Bundan amaç, kitabın Türkiye'deki satışını ve dağıtımını artırabilmek.

Sovyet Konsolosluğu bu ilişkiyi en çok Öncü Yayıneviyle ve TKP'nin çeşitli belge ve broşürlerini basan Konuk Yayınevi'yle sürdürüyor. Ancak son zamanlarda, bu yayınevlerinin belirli bir görüş çizgisinde kitap bastıklarının herkes tarafından bilinmesi ve bu yayınevlerinin bastığı kitaplara rağbet edilmemesi nedeniyle konsolosluğun, daha geniş okur kitlesine hitap edebilen tarafsız yayınevleriyle ilişkiye geçmek istediği söyleniyor.

Konsolosluğun bastırdığı kitaplar, daha çok Sovyet ideologlarının Sovyetler Birliği'nin bugünkü siyasetlerine ilişkin kitaplarla, Çin Halk Cumhuriyeti'ni ve Mao Zedung'u eleştiren kitaplar. Örneğin birkaç yıl önce, konsolosluk "Marksizmin İdeolojik ve Politik Düşmanı Maoizm" adlı kitabı tanınmış bir yayınevine bastırmak istedi, yayınevi sahibi kabul etmeyince kitabı Öncü Yayınevine bastırdı.

Bulgar Konsolosluğunun da bir süre önce benzer alışverişlere başladığı belirtiliyor.

Yarın
- UDC ve savaş komiteleri
- Demirdöküm işçisi Adem Toygar'ın ölümü
- Ege Üniversitesinde "sol"cu terör
- TKP'nin en çok kullandığı kelime

pazartesi
- TKP-C kökenli gruplar

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

TKP'nin başlıca siyasetleri

İGD'nin duvar yazıları.

UDC VE SAVAŞ ÖRGÜTLERİ

TKP'nin platformunun "temel dayanağı"nın, "Sovyetler Birliği'yle ilişkilerin gelişmesini sağlamak" olduğunu dünkü yazımızda ortaya koymuştuk. Şimdi, yine TKP'nin deyimiyle "Sovyetler Birliği'nin barış politikasının TKP'ye Türkiye'de sağladığı savaş olanakları"nın neler olduğunu görelim. TKP'nin son yıllarda ortaya attığı ve yayınlarında sürekli tekrarladığı siyasetleri, iki terim içinde kısaca özetlenebilir; Ulusal Demokratik Cephe (UDC) ve Savaş Örgütleri...

UDC nedir?

UDC, TKP'nin "İleri Demokratik Düzen"e ulaşmak için ortaya attığı bir ittifaklar siyasetidir. TKP'ye göre, "Ulusal bağımsızlığı, barışı, güvenliği sağlayacak, köklü sosyal dönüşümlere, devrimlere yolu açacak, işçi sınıfının hegemonyasına destek olacak İleri Demokratik Düzen, UDC üzerinde yükselecektir." (TKP Konferansı belgeleri, s. 27)

TKP, UDC'ye kimlerin katılacağını şöyle açıklıyor:

"Böyle bir cephede komünistlerin yanında CHP'nin sola açılan yurtsever kanadı, birlikten yana sosyalist partiler, ordudaki yurtsever er, assubay ve subaylar, ülkesini seven, halkının mutluluğunu ve genliğini, isteyen herkes yerini almalıdır." (TKP bildirisi Atılım, Şubat 1978)

TKP, UDC'yle gerçekleştirilecek "dönüşümler" için de şunları söylüyor:

"Köklü anti-emperyalist demokratik dönüşümlerin gerçekleştirilmesinde sosyalist ülkelerle kurulacak işbirliğinin paha biçilmez önemi olacaktır." (TKP'nin Sesi, 6 Mart 1978).

UDC'nin yükselişi ve çöküşü

TKP, MC hükümeti döneminde UDC'yi ortaya attı. Bu dönemde DİSK yönetiminde TKP yanlıları etkiliydi ve UDC için çalışmaları, görünürde DİSK yürütüyordu. Arka arkaya UDC çağrıları yayınlanıyor, duvarlara "Yaşasın UDC", "UDC'de Birleşin" yazıları yazılıyor, altına DİSK, İGD, İKD imzaları atılıyordu. Miting ve yürüyüşlerde TKP yanlıları DİSK imzalı UDC pankartları açıyorlardı. TKP, bu gelişmeleri, "Görülüyor ki, TKP'nin Ulusal Demokratik Cephe kurma çabası, bu zorunlu sonun, bu ide yavaş yavaş somut biçimlere dönüşüyor." (Atılım, Ağustos 1977) şeklinde değerlendiriyordu.

Bundan sonra DİSK'in girişimiyle bir dizi "UDC" toplantısı yapıldı. Bu toplantılar sonunda açıklanan bildiride başta, KÖY—KOOP, TÖB—DER, Halkevleri ve tabii ki DİSK olmak üzere, üye sayısı 3 milyona varan 27 kuruluşun UDC'ye katıldıkları belirtildi. Bu açıklama TKP'nin radyolarında uzun süre işlendi ve TKP yanlısı yayınlarda büyük başlıklarla yer aldı.

Ancak, daha sonra işler tersine döndü. CHP, "milleti cephelere bölmeyeceğiz" diyerek UDC'ye yanaşmadı. Son DİSK Genel Kurulu'nda TKP yanlıları yönetimden uzaklaştırıldı ve UDC, DİSK'in faaliyetlerinden çıkarıldı. Zaten attıkları imzayla UDC'ye katılan birçok kuruluş UDC'yi reddetti ve böylece UDC yazıları ve sözleri pek duyulmaz, görülmez oldu.

Bu durumu TKP şöyle değerlendiriyor:

"Ülkü olarak geniş çevrelere yayılmasına karşın, Ulusal Demokratik Cephe'nin bir platform çevresinde yaşama geçme süresi başlatılamadı... Burjuvazi, sendika ve yığın örgütlerinde bazı yöneticilerin, TKP programında yeralan terimleri alıp kullanmalarından, işçi sınıfının birliğine, DİSK'e karşı saldırıya geçmek için yararlandı." (İ.Bilen'in 1978 Merkez Komitesi Plenumunda okuduğu rapor'dan.)

Yani TKP, UDC'nin çöküşünü, bazı örgütlerin yöneticilerinin, UDC'nin arkasında TKP'nin olduğunu fazla deşifre etmiş olmalarına bağlıyordu.

Geçen Kasım ayında ise TKP'nin yayınlarında yeni terimler ve siyasetler ortaya çıkmaya başladı. Bunlardan en önemlisi "savaş örgütleri"ydi.

Savaş örgütleri

İ.Bilen'in Ecevit'e 13 Ekim'de gönderdiği ve Ecevit'i "Sovyetlerle imzaladığı siyasi belgeyi çiğnemekle" suçladığı ve "TKP'nin Sovyetlerle dostluğu baltalama eğilimlerine izin vermeyeceğini" söylediği mektubundan hemen sonra Atılım dergisinin Kasım 1978 sayısında TKP Merkez Komitesi'nin bir bildirisi yayınlandı. Bildiride, "Hükümet, ABD emperyalistlerinin, NATO egemen çevrelerinin baskılarına boyun eğiyor... Hükümet 'sağa da sola da karşı olmak' politikasıyla giderek demokratik güçlere yönelik baskı yöntemleri uyguluyor. Anti-komünizme yöneliyor, demokratik güçlerle arayı açıyor. Bütün bunlar faşizm tehlikesini artırıyor" denilerek şöyle devam ediliyordu:

"Cangüvenliğini sağlamak, demokratik hakları korumak görevini işçi sınıfı, halkımız kendisi üstlenecek, bunun için örgütlenecek, yeni savaş örgütleri kuracaktır."

Bildiri, "Tüm ulusal demokratik güçler, tek savaş cephesinde birleşiniz!" çağrısı ile son buluyordu.

Yine Atılım'ın Kasım sayısında yer alan "Örgütlü Savaş" başlıklı yazıda, "Komünistler çok değişik koşullarda, çok değişik savaş yöntemlerini uygulayacak düzeyde yığınları örgütlüyorlar, değişik savaşım biçimleri uyguluyorlar" denerek, "TKP kimi zaman bir gösteriyi, bir mitingi faşist saldırganlara karşı her türlü yöntemle savunmak için 1 Mayıslarda olduğu gibi işçi kolları örgütlüyor, kimi zaman fabrikaları, işçi yataklarını yığınların devrimci karşı koyuşlarıyla faşistlerden arındırma savaşımının başını çekiyor. Savaş böylesine kıran kırana geçiyor" diye devam ediliyordu.

TKP yayınlarında bu görüşler yeraliken, TKP çizgisindeki İlerici Gençlik Derneği (İGD) mensuplarının hızla silahlandıkları ve silahlı saldırılarını artırdıkları görüldü.

Sıkıyönetim konusunda

TKP, Sıkıyönetim ilanını şöyle değerlendirdi:

"İşbirlikçi tekelci burjuvazi, yeniden militarist kliği sıkıyönetimle halkın kapısına dikti. Sıkıyönetim faşizm tehlikesini daha da artırmış, memleketi askersel bir diktatörlüğün eşiğine getirmiştir. Böylece gerici faşist güçlerin bir kolu dolaysız olarak yönetimi hükümetle paylaşıyor." (TKP Merkez Komitesi'nin 28 Aralık tarihli çağrısı)

TKP'nin Sesi Radyosu da 27 Aralık tarihli yorumunda, Ecevit'in demokratik özgürlüklerin kısıtlanmayacağı şeklindeki konuşmasını, "hiç bir zorlama gücü olmayan bir temenniden başka bir anlamı olamaz" diye değerlendirerek, "değişen ortama göre savaş yöntemlerini değiştirmek gerektiği"ni belirtiyordu.

Son olarak İzmir'de TKP yanlılarının düzenlediği ve yalnızca Dev-Sol ve Devrimci Kurtuluş gruplarının katıldığı "Sıkıyönetime Hayır" mitinginde, TKP imzasıyla dağıtılan bildiride "Faşist terör ancak yığınsal komitelerde örgütlenmekle, anti-faşist savaş birlikleriyle, yığın eylemleriyle, anti-faşist savaş birliğiyle göğüslenebilir" denilerek, "Anti-faşist halk direnişi için, ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği için ileri!" çağrısı yapılıyordu.

Kısa bir süre önce de Bizim Radyo İnegöl, İzmit ve Isparta illerinde eylem ve savaş örgütlerinin kurulduğunu açıkladı.

Eylem birliği

UDC'den savaş örgütlerine varan süre içinde TKP'nin "Eylem Birliği" konusundaki görüşlerinde de değişmeler oldu.

Önceleri TKP, eylem birliğinin muhtevasını şöyle belirliyordu:

"Kimi küçük burjuva sosyalistlerinin ise cephe ve eylem birliği gibi bir sorunları yoktur. Tersine bunlar bu gelişmenin tekerine çomak sokmaya çalışmaktadırlar. Fakat buna karşı legal sosyalist akımın içindeki olumlu tutarlı sosyalistleri, işçileri eylem birliğine çekmek zorunludur. Eylem birliği süreci, Maocu, goşist akımların saldırı ve bozgunculuklarına, küçük burjuva sosyalistlerinin çelmeleme çabalarına karşın her geçen gün gelişiyor." (TKP Konferansı Belgeleri) Burada "legal sosyalist" akımlar olarak TİP, TSİP, "goşist" akımlar olarak, Dev-Genç ve "Devrimci Kurtuluş" gibi akımlar kastediliyordu.

"Sol" serüvencilerle savaş arkadaşlığı

Ancak TİP ve TSİP, eylem birliğine yanaşmadı.

TKP, "savaş örgütleri" kurma siyasetini öne sürdüğü dönemde, "goşist" unsurlar dediği gruplarla eylem birliğine yöneldi. Zaten bir süredir İGD'liler, TKP'nin 12 Mart sırasında "ajan provokatörler" dediği Deniz Gezmişlerin, Mahir Çayanların resimlerini yürüyüşlerinde taşımaya, "Kızıldereleri unutmayacağız" diye bildiriler dağıtmaya başlamışlardı.

Atılım'ın Ocak 1979 tarihli sayısındaki "Belgeler (Sloganlar yn.) Üzerine" başlıklı yazıda:

"Eylem birliklerinde ortak belgilerde anlaşmak zorunludur. Eylem birliği için yeri geldiğinde goşist unsurların belgilerini de kullanabiliriz. Faşizme karşı savaşı diğer ilerici-devrimci güçlerle vereceğiz" deniyordu.

Atılım'ın Kasım sayısında da "İGD'li, Genç-Öncü'lü, Dev-Gençli gençler arasında eylem birliğini güçlendirmede komünist gençlere büyük görev düştüğü" belirtiliyordu.

Yine Atılım'da yeralan "Savaş Arkadaşlığı" başlıklı bir öğrenci mektubunda şunlar yazılıyordu:

"Kimilerinin Maocularla aynı kefeye koymaya çalıştığı "sol" serüvenci çizgilerin etkisi altındaki gençlerle savaş arkadaşlığı ilişkilerimiz gelişti."

TKP Eylem Birliği içindeki kendi rolünü de şöyle açıklıyor:

"Eylem Birliği, savaş birliği demek, başka örgütler içinde eriyip gitmek demek değildir. TKP, kendisinin politik bağımsızlığından kıl kadar ayrılmaz. Bu gerçeği anlamayanları uyarmak, buna karşı gelenlerle savaşmak parti örgütlerinin, komünistlerin güncel görevidir."

CHP, AP ve AP-CHP koalisyonu üzerine

"Bu partinin de sağı ve solu var. Savaşta sallantıları da buradan geliyor." (TKP Konferansı)

TKP'nin CHP hakkında değerlendirmesi böyle. TKP, CHP içinde kendine yakın unsurları "sol sosyal-demokrat", karşı olanları "sağ sosyal-demokrat" olarak tanımlıyor. Sıkıyönetimden sonra TKP, CHP için şunları söyledi:

"CHP yöneticileri, emekçi halk yığınlarına sırt çeviriyorlar, gericiliğin azılı anti-komünist kara kampanyalarına kapılarak ilerici demokratik örgütlerle bağlarını koparak... eylem ve cephe birliği hareketine karşı duruyorlar, AP—CHP işbirliği yolunda ilerliyorlar."

AP'yi MHP gibi "Yaşist terörün güdücüsü" sayan TKP, AP'nin sıkıyönetimin uzatılmasına karşı çıkmasını, "AP'nin popülasyonu; gericiler halkın sıkıyönetime karşı tepkisine sahip çıktı" şeklinde değerlendirdi.

AP—CHP koalisyonu için de TKP, "AP—CHP işbirliği yolunda yürümek emekçi halkımıza, ulusal çıkarlarımıza ihanetle eşanlamlıdır" diyor. (Bizim Radyo, 7 Nisan 1978).

Talabani konusunda

Önceleri Kürt sorunuyla fazla ilgilenmeyen TKP, son yıllarda tutumunu değiştirdi. Son TKP Konferansında Merkez Komitesine bağlı bir Kürt Bürosu oluşturulması, Kürtler arasında çalışacakların özel eğitimden geçirilmesi, Bizim Radyo ve TKP'nin Sesi radyolarında Kürtçe yayın yapılması, dergilerde bu soruna ağırlık verilmesi kararlaştırıldı.

Kürt sorunu konusunda "TKP, Kürt hareketi içindeki Maocuların ve şövenistlerin bozguncu ve provokasyon eylemlerini demaske etmeye Kürt halkının kurtuluş savaşıyla birlikte başarıya ulaştırmaya bundan böyle de çaba harcayacaktır." (TKP Konferansı Belgeleri) diyen TKP, Moskova yanlısı Talabani'nin bir süre önce Hakkari yönünde yarattığı çatışmalar konusunda da, Talabani'yi ve Talabani yanlısı güçleri, "demokrat Kürt aydınları" olarak nitelleyerek şunları söylüyor:

"Maocular, faşistlerle ve Kürdistan Demokrat Partisi (KDP)'nde yuvalanan Kürt gericiliğiyle el birliği ediyor. Hakkari'de Barzanici KDP'liler demokrat Kürt aydınlarını kurşuna dizdiler." (Atılım, Ekim 1978)

* * *

TKP yayınlarında "Savaş Örgütleri"nden, yeni mücadele yöntemlerinden ve "kıran kırana savaştan" sözedildiği sıralarda, Bahçeköy Lisesi önünde Turgut İbçioğlu öldürülüyor ve birçok yerde devrimcilere karşı ardarda saldırılar başlıyordu. Şimdiyse kaos karanlıkta kalan bu cinayetin üzerine giderek olayı aydınlattık. Yarın, İbçioğlu'nun öldürülmesiyle başlayan terörü çıkıyoruz.

yarın
Turgut İbçioğlu cinayeti üzerindeki esrar perdesini kaldırıyoruz
pazartesi
THKP-C kökenli gruplar

İGD'lilerin ODTÜ'ye astıkları "Haydi Havana'ya" pankartı.

TKP'nin en çok kullandığı kelime: SAVAŞ

Türkiye'de iç kargaşa arttıkça, TKP'nin dilinden bir kelime düşmez oldu, savaş... TKP yanlılarında bu kelimenin geçmediği yazı, hatta cümle yok. İşte ATILIM dergisinde yer alan yazıların bazılarının başlıkları:

"Örgütlü Savaş, Savaş Birliği, Savaş Arkadaşlığı, Savaş Yolu, Barış Savaşı, Birliğin Temeli Savaş, Gurbet ve Savaş, Maoculuğun Her Türüne Karşı Savaş, Sanat Savaşta, Gençlik Savaşıyor, Savaş Yılı, Savaş Çizgisi, Sürekli Savaş...

Bir de ATILIM dergisinden rastgele bir paragraf seçelim:

"...Bunlarla savaşmak, ezip geçmek devrimci sanatın ereklerindendir. Ancak bu savaş her türden küçük burjuva sağ ve sol oportünist akımlara karşı savaşı da birlikte getirir. İzlenecek tutum ne denli savaşçı olursa, anti-emperyalist, anti-faşist savaşçıların birliği yönünde o denli sağlam adımlar atılır. Böylece sanat ve edebiyat dünyası, işçi sınıfının savaşına doğrudan katılan savaşkan bir güce kavuşacaktır...."

TKP yanlılarının kurşunladığı işçi önderi Adem Toygan hastanede yatarken.

DEMİRDÖKÜM İŞÇİSİ ADEM TOYGAN

TKP YANLILARININ AÇTIĞI YARALARLA CAN VERDİ

Silahtar'daki Demir Döküm Fabrikası işçileri bir süre önce, TKP yanlılarının yönetiminde bulunan Maden-İş Sendikasının bölücü tutumuna karşı çıkarak, toplu halde Maden-İş'ten istifa etmeye başladılar. Bu gelişmeden telaşlanan TKP yanlıları işçilere saldırılara giriştiler.

15 Aralık günü TKP yanlıları, Maden-İş adına dağıttıkları bildiride "Bundan sonra Demir Döküm'e müdahele edeceğiz" deniyordu. Ertesi gece bu müdahalenin ne olduğu anlaşılacaktı.

TKP yanlıları, gece vardiyasından çıkan Demir Döküm işçileri Adem Toygan, İsrafil Durmuş ve Ahmet Kuru'nun yoluna pusu kurarak ateş açtılar. Ateş sonucu Adem Toygan ağır, İ.Durmuş ve A.Kuru yaralandı.

Aynı gün hastanede konuşan İsrafil Durmuş şunları söylüyordu:

"Bize saldıranlar Maden-İş organizatörü Haydar ve Cengiz Teoman'dı. Üçüncü şahsı tam olarak teşhis edemedim. Orta boylu, dolgunca, parkalı birisiydi.

"Bu saldırı aynı sokakta oturduğumuz Mustafa Türker'in evinde tezgahlandı. Bu evde yapılan toplantıya Yaşar Soykal, Remzi Aydın, Seyfi Çaan ve Sarı Ali katılmışlardı. Yine saldırıdan birkaç gün önce Mustafa Türker'in evinin köşesinde toplanan bir gruba, Türker'in yeğeninin bizim evi gösterdiğini gördüm."

Devrimci Maden-İş Sendikası Başkanı Şükrü Albayrak da olayla ilgili olarak yaptığı açıklamada:

"Suçlu ve müsebbip Maden-İş Genel Yürütme Kurulu üyeleridir. Ayrıca Türkiye Maden-İş Sendikasının karargahı da TKP'nin karargahıdır" diyordu.

TKP yanlılarının yaraladığı İsrafil Durmuş, hastanede yatarken ertesi gün yapılan seçimlerde, işçilerin oybirliğiyle fabrika baştemsilciliğine seçildi. İki çocuk babası, 1945 doğumlu, çevresinde herkesin sevdiği Demir Döküm işçisi Adem Toygan ise, 25 gün komada kaldıktan sonra, vücudunda Moskova yanlılarının ic.g. yaralarla can veriyordu.

TKP yanlılarının Demir Döküm'deki Maden-İş odasına yığdıkları sopa ve demir çubuklar... Kime karşı kullanacaklardı?

TKP İzmir İl Komitesi imzasıyla dağıtılan ve "komiteler"de örgütlenme çağrısı yapan bildiri.

İGD'liler 1 Mayıs 1978'de Kastro'nun resimleriyle birlikte D.Gezmiş'lerin resimlerini taşırken; 1977'de "ajan provokatör" dedikleri kimseleri şimdi "yurtsever" ilan ettiler.

ATILIM'ın "Savaş örgütleri"nden söz eden Kasım 1978 sayısının küpürü.

ATILIM

Yıl 5, Sayı 11 (59)

...mitesi organı — 1 Kasım 1978

YAŞASIN KIZIL OKTOBR!

Bildiri

...Ülkemizde Amerikan emperyalizminin, NATO'nun baskılarını geriletecek, faşizme dur diyecek, yerli-yabancı tekellerin sömürüsünü gemleyecek güçler vardır. TKP, ulusun gerçekten ilerici bütün güçlerinden geniş bir ulusal demokratik cephe birliği kurmak savaşında bütün engelleri aşacaktır. Burjuvazinin anti-TKP, politik-ideolojik saldırılarını yenilgiye uğratacaktır. Hiçbir yasaklama, TKP'nin anti-emperyalist, anti-faşist eylem birliğinde öteki demokratik güçlerle omuzomuza yeralmasını engelleyemez.

Faşizme geçit vermeyecek güç halkın örgütlü, yığınsal savaş birliğidir. İşçi sınıfının, emekçilerin, onların örgütlerinin savaşları, eylemleri emperyalist baskıları, faşist tırmanışı geriletecek, yenilgiye uğratacaktır. Böylesi bir ortamda faşist teröre karşı can güvenliğini sağlamak, demokratik hakları korumak görevini işçi sınıfı, halkımız kendisi üstlenecek, bunun için örgütlenecek, yeni savaş örgütleri kuracaktır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİLİNMEYEN "SOL"

OLAYLARLA 49 grup

5

TURGUT İBÇİOĞLU OLAYI

Aydınlık

CİNAYETİ TİKP'NİN İŞLEDİĞİ ÖNE SÜRÜLEREK DEVRİMCİLERE KARŞI SALDIRI HAREKATI BAŞLATILMIŞTI

KATİL: İGD'den Dev-Sol'a geçtiği söylenen SELÇUK ÖÇMEN

SALDIRININ PLANLANDIĞI YER: BAKIRKÖY HALKEVİ

1978 yılının Kasım ayında TKP, aynı çizgideki İGD ve Dev-Sol'cu örgütler TİKP'ye karşı bir kampanya başlattılar. Bu gruplar TİKP taraftarı gençlerin Turgut İbçioğlu isimli Dev-Sol'cuyu öldürdüğünü iddia ettiler. Çeşitli yerlere afişler asıldı. TİKP taraftarı öğrenciler okullarda saldırılara uğradılar. İGD ve Dev-Sol yöneticileri bu olay üzerine bütün grupları TİKP'ye saldırıya geçmek üzere birleşmeye çağırdı.

Turgut İbçioğlu'nun öldürülmesi ile başlayan olayları, TKP'nin son zamanlarda gerçekleştirdiği en önemli tertiplerden biriydi.

Cinayet nasıl işlendi? Nasıl tertiplendi? İpçioğlu'nu kim öldürdü?

BİR GÜN ÖNCESİ

Cinayetler bir gün önce, aralarında Turgut İbçioğlu'nun da bulunduğu bir grup İGD'li, Dev-Solcu ve Devrimci Kurtuluşçu, Bakırköy Lisesi'ne geldi. Hiç biri okulun öğrencisi olmayan bu kişiler, bayrak töreninden önce mikrofona çıkarak, Numan Kaygısız adlı öğrencinin cenaze töreni nedeniyle okulda boykot ilan ettiklerini söylediler.

Bayram adlı DLB üyesi öğrenci boykota karşı çıktı. Dışardan gelenler Bayram'ın üzerine saldırdılar, ancak öteki öğrencilerin ve müdürün müdahalesiyle dışarı çıkartıldılar.

Okul çıkışında ise başlarında Suzan adlı bir öğrencinin bulunduğu İGD'liler, DLB'li öğrencileri, "yarın okula gelmeyin, gelirseniz vururuz" diye tehdit etti.

OLAY GÜNÜ

Olay günü, İGD'liler, Devrimci Kurtuluşçular, Dev-Solcular semtteki bütün adamlarını okulun çevresinde topladılar. Caminin köşesini Dev-Solcular, okulun köşesini Devrimci Kurtuluşçular tuttu. İGD'liler ise çevredeki sokaklarda gezinmeye başladılar.

Öğlen sıralarında okul dağıldı. Bakırköy Lisesindeki İGD'liler dışarıdan gelenlere Bayram'ı gösterdiler. Bayram, bir arkadaşıyla birlikte köşeleri tutanların arasından geçerek, durağın önüne geldi. Okulun dağılma saati olduğundan sokak ve durağın önü aşırı derecede kalabalıktı.

Görgü tanıklarının elimizdeki yazılı ve imzalı ifadelerine göre olayların bundan sonrası şöyle gelişti:

"Köşeleri tutanlardan yeşil parkalı olanı 'hadi çabuk, önlerini çevirelim' dedi. Turgut İbçioğlu ve parkalı Dev-Solcu Bayram'ın arkasından gelerek, durağın önünde kolundan tuttu. Bu anda, krokide A,B,C,D harfleriyle gösterilen kişiler ve Turgut İbçioğlu silahlarını çektiler.

Bayram ile parkalı şahıs (B) ve Turgut İbçioğlu arasında kısa bir itişme oldu ve Bayram ellerinden kurtularak kaçmaya başladı. Bu anda durağın yanındaki arabanın arkasında bulunan (C) havaya ateş etmeye başladı. (B) ise Bayram'ın kaçtığı yöne doğru ilerleyerek yere çömeldi ve arka arkaya 5-6 el ateş etti. Aynı anda, durağın karşısındaki lacivert arabanın arkasından çıkan (A) iki eliyle silahını kavrayarak ateş açtı. A'nın silahından çıkan mermilerden biri Turgut İbçioğlu'nu buldu ve yere yıktı.

Durağın arkasında bulunan (D) ise sağa sola ateş ederek Mera Sokak yönünde kaçmaya başladı. Muhtemelen bu şahsın açtığı ateş sonucu durağın karşısındaki evlerin önünde bulunan bir kadın da ayağından yaralandı.

Turgut İbçioğlu'nu vuran A,Mera sokak yönünde kaçtı. Olayı gören bir kadın "Ben nerden bilirdim, arkadan gelip çocuğu vuracağını" diye bağırıyordu.

polisler olay yerine geldiklerinde her şey olup bitmişti, silahlı kişiler olay yerinden kaçmışlardı. Turgut İbçioğlu hastaneye götürüldü. Sonradan olay yerinde yapılan araştırmada durağın arkasında iki boş kovan ve evlerin sırasında iki mermi çekirdeği bulundu.

Turgut'u vuran şahıs bir arkadaşıyla birlikte kaçarak Bakırköy Halkevine gelmiş, burada arkadaşına, "sen git, ben yalnız kaçacağım" diyerek, Halkevi'nin arka kapısından çıkmıştı.

Hastaneye kaldırılan Turgut İbçioğlu, "katilin kim olduğunu nasıl söyleyeyim, faşist değildi ki' dedi. Babası daha sonra, TİKP'lilere Turgut'un TİKP aleyhine hiç bir şey söylemediğini anlattı.

KATİL KİM?

Turgut İbçioğlu'nu vuran kimdi? Bir kere, bütün tanıklar Turgut İbçioğlu'nu, saldırgan gruptan bir kişinin arkadan gelerek vurduğu noktasında birleşiyorlardı. Katilin kimliğini ise, iki tanığın olaydan sonra anlattıkları aydınlatacaktı.

Olayı "bir film şeridi" gibi izlediğini söyleyen, anlattıklarının bandı elimizde olan, birinci derecede görgü tanığı, katilin Selçuk olduğunu ve Bakırköy Halkevinde "Ana" oyununda oynadığını, bir hafta önce de İGD'den Dev-Sol'a geçtiğini söyledi. Ancak Selçuk'un kendisini üç kez tehdit etmesi üzerine olay hakkında çelişkili şeyler söyleyerek daha fazla açıklama yapmaktan kaçındı.

Öte yandan, yine olayı yakından izleyen Dev-Yol taraftarı bir öğrenci, katilin Halkevinde tiyatroda çalıştığını, kısa bir süre önce Dev-Sol'a geçtiği için kendi grubundan kişileri pek tanımadığını, bunun için Turgut'u vurduğunu söyledi.

"Ana" oyununun programında ise Selçuk Öçmen ismi bulunuyordu. Olaydan sonra Selçuk ortadan yokoldu ve "Ana" oyununda Selçuk' un oynadığı "Anton" rolü kaldırılarak, öteki roller arasında dağıtıldı.

ÖTEKİLER

Görgü tanıklarının ifadelerine göre olayda silah kullanan kişiler ise şunlardı:

Krokide B harfiyle gösterilen kişi Yeşilköy gündüz Ticaret Lisesi'nde okuyan ve Kuleli de oturan Giresun'lu Cenap Dizdar.

D harfiyle gösterilen şahıs, Bakırköy Gençlik Klübü'nde çalışan Sami Almalı'ydı.

C harfiyle gösterilen şahıs ise Bakırköy Gündüz Ticaret'ten geçen yıl mezun olan Halit Gök'tü.

Saldırıya katılan ancak silah kullanmayan öteki kişiler ise Çetin Öcal, Nabi Karadağ, Faruk Çetin ve Sedat Ulug'du. Bu kişiler Yeşilköy ve Bakırköy Halkevlerinde sürekli bulunuyor, burada üsleniyorlardı. Bu kişilerden Sedat Ulug,karakolda, gözaltına alınan ve o sırada cinayetle ilgisi olmadığı halde suçlanan DGB'li öğrenciler için, "Turgut'u bunlar vurmadı" diyecekti.

SONRAKİ GELİŞMELER

Olaydan bir hafta sonra Yeşilköy Halkevi'ne gelen İGD'liler bundaki belgeleri ve saldırıya katılanların üye fişlerini ortadan kaldırdılar.

Olay gününün gecesi Gaziantep öğrenci yurdunda, İGD,Dev-Sol, Devrimci Kurtuluş ve öteki bazı grupların katıldığı bir toplantı yapıldı. Toplantıda olayı Aydınlıkçıların üzerine yıkma, bütün okullarda DGB ve DLB'li öğrencilere saldırma bu öğrencileri okullara sokmama kararı alındı. Ertesi günden itibaren de İstanbul'un hemen hemen her okulunda devrimci öğrencilere karşı saldırılar başladı.

SORULAR

Olayın meydana gelişi ve sonraki gelişmeler akla bazı sorular getiriyor:

Görgü tanıkları, Selçuk'un nişan alarak ve hedef gözeterek Turgut'u vurduğunu söyliyorlardı. Turgut İbçioğlu gerçekten hedeflenerek ve bir provokasyonun başlangıcı olarak mı vurulmuştu? Yoksa, Bayram adlı öğrenciyi vurmak isteyenler kazara mı Turgut'u vurmuşlardı?

Bakırköy Halkevi'nde İGD'lilerin faaliyetlerini yöneten ve birkaç yıl önce Almanya'dan gelmiş olan Murat Çelikel, Selçuk'un bir hafta önce İGD'den Dev-Sol'a geçtiğini söylemişti. İGD' liler suçu üzerinden atmak için mi böyle söylüyorlardı? Yoksa Selçuk Öçmen, İGD'lilerin Dev-Sol içine soktukları adamları mıydı? Olay Dev-Sol'u ve öteki grupları TİKP'ye karşı kışkırtmak ve kendi yanlarına çekmek için çok önceden mi planlanmıştı?

Sorular bunlardı... Ancak ortada bir gerçek vardı ki, anarşi bir gencin daha hayatını alıp götürmüştü. Turgut İbçioğlu elinde silah öğrencilere saldırırken yine eline silah verilip ortaya sürülen başka birisi tarafından vurulmuştu. Ardından da devrimcilere karşı saldırı kampanyası geliştirilmişti. Duvarlara Kahrolsun TİKP-Aydınlık hainleri" yazanlar, intikam çığlıkları atanlar, arkadaşlarının nasıl öldürildüğünü, kimlere alet olduklarını, gittikleri yolun yol olmadığını neden durup bir an düşünmemişlerdi?

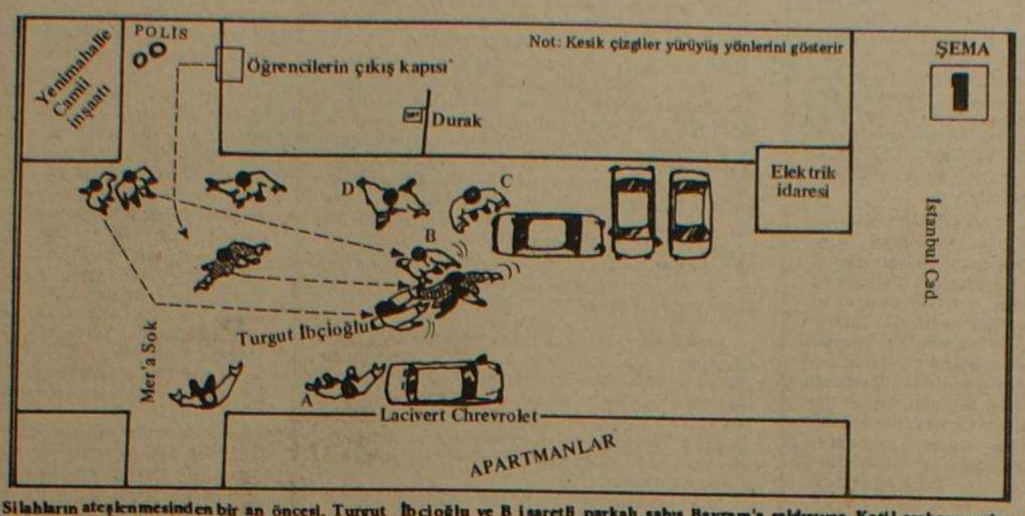

Silahların ateşlenmesinden bir an öncesi, Turgut İbçioğlu ve B işaretli parkalı şahıs Bayram'a saldırıyor. Katil arabanın arkasından çıkıyor. A,B,C,D ve Turgut silahlarını çekmişler.

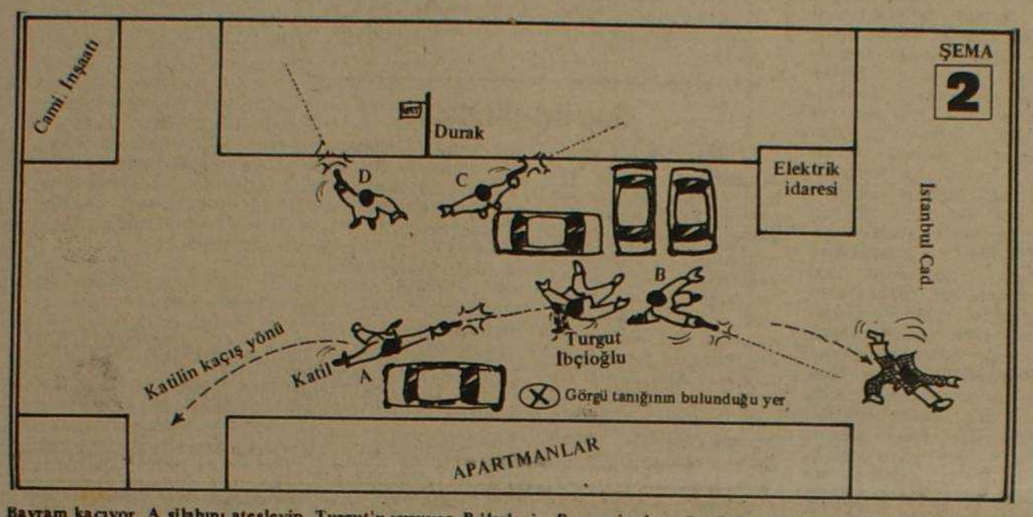

Bayram kaçıyor. A silahını ateşleyip, Turgut'u vuruyor. B ilerleyip, Bayram'ın kaçtığı yöne ateş açıyor. C havaya ateş etmekte, D ise sağa sola ateş ederek Mera sokağa doğru kaçmaktadır.

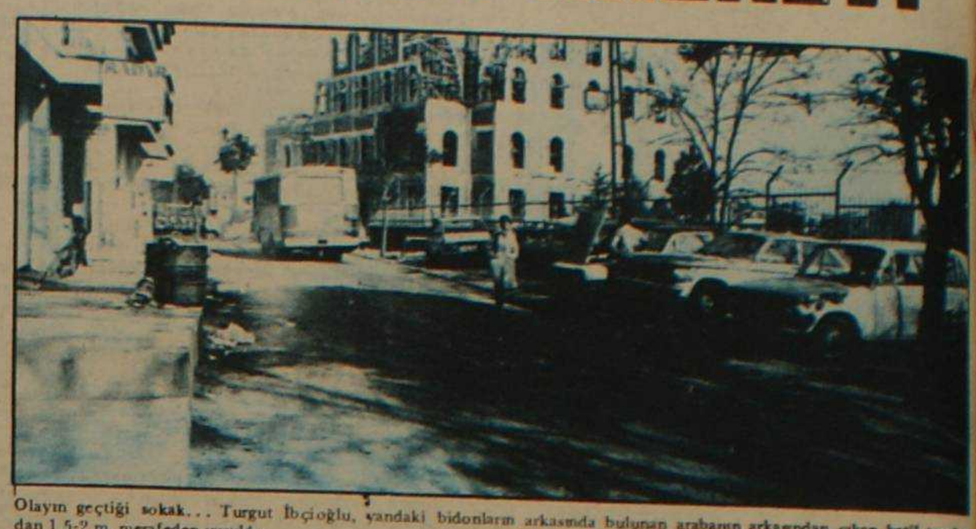

Olayın geçtiği sokak... Turgut İbçioğlu, yandaki bidonların arkasında bulunan arabanın arkasından çıkan katil tarafından 1,5-2 m. mesafeden vuruldu.

EN YAKIN GÖRGÜ TANIĞININ ANLATTIKLARI

— Turgut'u vuran İGD'liler miydi?

Tanık: "Vallahi de billahi de, Selçuk İGD'li değil"

Elimizde, Turgut İbçioğlu'nun öldürülmesi olayını baştan sona izleyen, birinci derecede görgü tanığının ifadeleri bulunuyor. Tanık, İbçioğlu'nun öldürülmesinden bir gün önce İGD'li ler ve Devrimci Kurtuluşçuların bazı öğrencileri tehdit ettiklerini öğrendi. Ve ertesi gün çıkacak olayları izlemek için okulun önüne gitti. Olay sırasında krokide gösterilen noktada bulunuyordu. Kendi deyimiyle "Turgut İbçioğlu'nun öldürülmesini "film şeridi gibi" izledi.

TANIĞIN İLK SÖYLEDİKLERİ

Turgut İbçioğlu öldürüldükten sonra tanık heyecanla, yakın bir arkadaşını buldu. Tanık ile arkadaşı arasında şu konuşma geçti:

Tanık: "Lisenin önünde olay çıktı. 1 kişi öldü. Gözlerini faltaşı gibi açmış, cansız yatarken gördüm ölüyü."

Arkadaşı: "Olay nasıl oldu, anlatsana?"

Tanık: "İki kişi okuldan geliyorlardı. 4-5 kişi yollarını çevirdi. Bayram'a saldırdılar. İtişme oldu. Adamlar silahlarını çektiler. 4 tane silah gördüm, yepyeni, hepsi fabrikadan çıkmış gibi. Saldırıya uğrayanlar kaçmaya başladı. Saldırganlar da ateşe başladılar. Bu sırada adam vuruldu."

Arkadaşı: "Kimler ateş etti?"

Tanık: 4 kişiydi. Polis parkalı birisi silahını iki eliyle tutup ateş etti, adamı vurdu."

Arkadaşı: "Vuranları biliyoruz, İGD'lilerdir" deyince, İGD'lilerle ilişkisi olan tanık, olayın heyecanı ve İGD'lileri koruma isteğiyle, cinayeti aydınlatan şu sözleri söyleyecekti:

AĞBİ, VALLAHİ DE BİLLAHİ DE SELÇUK İGD'Lİ DEĞİL."

İKİNCİ İFADE

Tanık ertesi gün yine arkadaşını arayarak, "seninle öğlen sakin bir yerde buluşalım. Artık Aydınlık gazetesine mi gideriz, nereye gidersek bildiklerimi anlatayım. Benim için çok önemli, yapmamam gerekir, ama yapacağım, anlatacağım" dedi.

Tanıkla arkadaşı, ertesi gün buluşarak, Türkiye İşçi Köylü Partisi Bakırköy İlçesi'ne gittiler. Tanık burada şunları anlattı:

"Size son bir iyilik yapacağım, açıklayacağım. Ben olayın içindeyim. Sinema şeridi gibi seyrettim. Ben size Selçuk'un yerini, nerde bulabileceğinizi söyleyeceğim. Siz gidin arayın. Bir daha da bana gelmeyin. Yapabileceğim tek şey bu. Selçuk'un Bakırköy'de Postahane önünde Kartpostal sergisi var. Ben araştırdım Halkevi'nden Murat ağbi (Murat Çelikel: Ana oyununu sahneye koyan ve Bakırköy Halkevi'nde İGD'lilerin faaliyetlerini yönlendiren kişi)-YN, Selçuk'u bir hafta önce Halkevi'nden attıklarını söyledi."

Daha sonraki bir görüşmede ise tanık, "Selçuk Bakırköy Halkevi'nde "Ana" oyununda işçi rolünde oynuyor" dedi.

SON İFADE

Tanıkla bir hafta sonra görüştük. Bu kez çok telaşlıydı ve tehdit edildiğini söylüyor, eski söylediklerini kısmen değiştiriyordu. Olayın birinci derecede görgü tanığı son görüşmede şunları anlattı:

"Ben gördüm katili, sizin tarif ettiğiniz Selçuk'a da benziyor. İkincisi, bu adam arabanın arkasından mı ateş etti. Onu bilmiyorum işte. Arabanın arkasından ateş açan askeri parkalıydı."

"Ben sadece arkadaşlık ilişkilerim için gördüğüm herşeyi anlattım. Vuran adamın nerede bulunacağını herşeyi söyledim. Vuran adamın nerede bulunacağını herşeyi söylemişim. Fakat bu adam beni üç kere tehdit etti. Yani bu durumdan sonra ben bunu basına açıklayamam. Basına açıklamak kolay mı?"

"Her gün geliyor. Her gün bizim dükkanda... Selçuk'un ateş açıp açmadığını bilmiyorum. Yalnız elinde silah olduğunu gördüm. Vuran adamı görmedim."

"Madem ki böyle bir olay olmuş, bunun vicdan azabını çekmemek için ben yine gelip açıklıdım. Hatta yapmamam gereken bazı şeyler vardı, onları dahi yaptım."

"Ben işte Aydınlık'a açıklamıştım. Selçuk Aydınlık'tan okumuş geldi, 'bana birşey olursa sen de ortadan kaybol' dedi"

Tanığa, "bu işi yapanlar İGD'liler, DEV-SOLcular ve "Devrimci Kurtuluşçular mı" diye sorunca cevabı "EVET ÜÇÜ BİRDEN" oldu.

Tanığın olay hakkında söyledikleri özetle bunlardı. Hayatının tehlikede olduğunu öne sürerek, açıklama yapmaktan kaçınıyordu. Ancak dedikleri cinayeti aydınlatıcı nitelikteydi.

Dev Yol taraftarı bir öğrenci anlatıyor:

"KATİL, BAKIRKÖY HALKEVİNDE TİYATRO ÇALIŞIYOR"

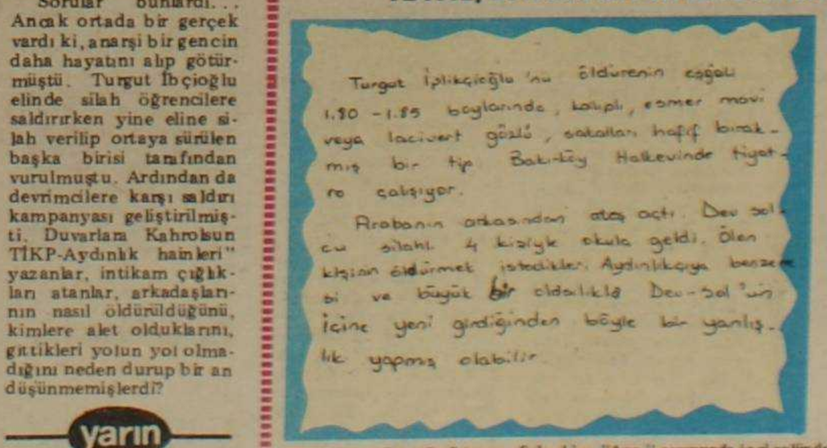

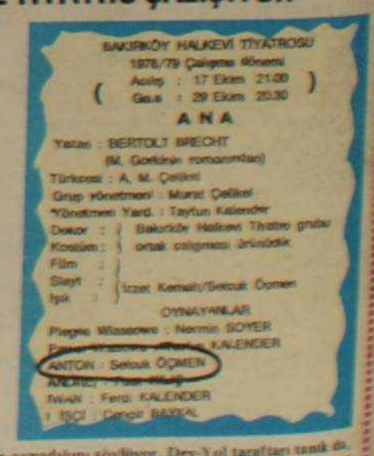

Olayın en yakın görgü tanığı, Selçuk'un "Ana " oyununda işçi rolünde oynadığını söylüyor. Dev-Yol taraftarı tanık da, "katilin Halkevi'nde tiyatro çalıştığını" belirtiyor. Yukarıdaki "Ana" oyunu programında, Selçuk Öçmen ismi var. Selçuk'un oynadığı "Anton" rolü olaydan sonra kaldırıldı.

Arkadaşlarımız, yine olayın görgü tanıklarından DEV-YOL taraftarı bir öğrenciyle konuştular. Bu öğrencinin yazılı ifadesi, birinci tanığın söyledikleriyle benzerlik taşıyordu. DEV-YOL taraftarı öğrencinin söyledikleri şöyleydi:

"Turgut İbçioğlu'nu öldürenin eşkali 1.80-1.85 boylarında kalıplı, esmer, mavi veya lacivert gözlü, sakallarını hafif bırakmış bir tip. Bakırköy Halkevi'nde tiyatro çalışıyor.

"Arabanın arkasından ateş açtı. Dev-Sol'cu silahlı 4 kişiyle okula geldi. Ölen kişinin öldürmek istedikleri Aydınlıkçıya benzemesi ve büyük bir olasılıkla Dev-Sol'un içine yeni girdiğinden böyle bir yanlışlık yapmış olabilir.

"Bakırköy Halkevi'ni İGD yönetiyor. Olay şöyle oldu; Numan'ın ölümüyle ilgili forum koymak için dışardan adam getirildi. (Dev-Sol, Devrimci Kurtuluş ve İGD'li militanları ve bayrak töreninde bu kişiler mikrofona çıkıp, boykot yapacaklarını açıkladılar. Aydınlık görüşlerini savunan bir arkadaş, boykota katılmadıklarını yüksek sesle söyledi. Bunun üzerine onun üstüne çullandılar. Okulda boykot konulmadı. Misilleme olsun diye ertesi gün adamlarını (silahlı) getirdiler. Ve kesinlikle kendi adamlarını kendilerinin öldürdüklerini söyleyebilirim."

GAZİANTEP YURDUNDAKİ TOPLANTI VE SALDIRILAR

Turgut İbçioğlu'nun öldürüldüğü 7 Kasım akşamı Gaziantep yurdunda bir toplantı yapılıyordu. Toplantıya DEV-SOL,İGD, Devrimci Kurtuluş grupları katıldı. Gruplar, Turgut İbçioğlu'nun öldürülmesini DGB'li ve DLB'li öğrencilerin üzerine yıkma, bu derneklerin üyelerini okullara almama her yerde saldırma kararı aldılar.

Turgut İbçioğlu'nun ölümü üzerine Dev-Sol adına dağıtılan "Dev-Genç" özel sayısında, "cenazenin Devrimci-Sol, Kurtuluş, Devrimci Kurtuluş, İGD, Dev. Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu, SGB, DHKD, GEB, GENÇ GÜÇ'ün katıldığı bir törenle kaldırıldığı" belirtiliyor, "tüm sol grupların törene katılmasına rağmen Devrimci Yolcu'ların cenazeye TİKP'ye karşı yapıldığı' gerekçesiyle katılmadıkları" ekleniyordu.

Bu gelişmelerden sonra devrimcilere karşı her yerde sistemli saldırılar başladı. Saldırıların başını çekenler ve körükleyenler İLD ve İGD'lilerdi.

Saldırılardan bazı örnekler:

Turgut İbçioğlu'nun öldürülmesinden bir gün sonra

* Dev-Solcular Maliye Muhasebe Yüksek Okulu'nda üç kız öğrenciyi okuldan atmaya çalıştılar. Bir erkek öğrenciyi kantinde dövdüler. Pertevniyal Lisesi'nde iki DLB'liye İLD'liler ve Dev-Solcu'lar saldırdı.
* 12 Kasımda Dev-Solcu'lar ve Halkın Kurtuluşçuları K. Mustafapaşa'da kahvede oturan bir devrimciye saldırdılar.
* 15 Kasımda Kartal Lisesi'nde Dev-Solcu'lar DLB li öğrencileri silahla tehdit ederek dövdüler.
* 16 Kasımda Edebiyat Fakültesi'nde DGB'li bir kız öğrenci Dev Solcu'lar tarafından tehdit edilerek okuldan çıkartılmak istendi.
* 23 Kasımda Maliye Muhasebe okulunda DGB'li öğrenciler yine okuldan çıkarılmak istendi.
* 24 Kasımda DGB'li bir öğrenci Denizli Yurdu önünde dövüldü. Aynı gün Hukuk Fakültesindeki öğrenciler "okula bir daha gelmeyin" diye tehdit ediliyordu.
* 27 Kasımda Dev-Solcu'lar Kartal Akşam Ticaret Lisesi öğrencilerine saldırdı.
* 12 Kasımda Dev-Solcu'lar Mehmet Beyazıt Lisesi'nde DLB'li öğrencileri döverek okuldan attılar. "Bir daha gelirlerse okuldan ölülerinin çıkacağını" söylediler.

16 Kasımda yine aynı okulda DLB üyesi bir kız öğrenci D.Halkın Yolu ve İGD'liler tarafından dövüldü.

* 13 Kasımda bir DLB'li öğrenciye ve yanındaki veliline İLD'liler ve Dev-Solcu'lar saldırdı.

Olaydan sonra saldırgan gruplar birleştiler... Bunlara Dev-Yol katılmadı. Turgut İbçioğlu'nun ölümü İGD'nin bu grupları yanına çekmek ve devrimcilere yöneltmek için düzenlediği bir tertip miydi?

Saldırı ve tehditler İstanbul'un çeşitli lise ve yüksek okullarında hemen hemen her gün sürdü. Dev-Sol'cular, çıkardıkları DEV-GENÇ özel sayısında "artık günah bizden gitti" diye yazmışlardı. Ama onlar Turgut İbçioğlu'nu yine kendilerinden gözüken birinin öldürdüğünü bilmelerine rağmen saldırılar düzenlediler.

yarın

- TKP yanlılarının faaliyetleri nerede toplanıyor?
- Politika Gazetesi Yazı işleri Müdürünün öldürülmesi üzerindeki şüpheli noktalar...

pazartesi

THKP-C kökenli gruplar

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİLİNMEYEN "SOL"

BELGELER VE OLAYLARLA 49 grup

6

Maden-İş'in temel sloganı: "İşçi Sınıfı Partisi'ne Özgürlük" yani "TKP'ye Özgürlük"...

TKP yanlısı faaliyetin merkezi:

Maden-İş Sendikası

73'ten sonra Türkiye'de faaliyetlerini artıran TKP, önceleri kitle örgütleri ve sendikalara yöneldi. Daha sonra TKP çizgisinde örgütler oluşturuldu. Son olarak da bunlara, TKP'nin "gösterişçi" unsurlar dediği gruplarla oluşturduğu "Savaş ve Eylem Komiteleri" eklendi. Yine de TKP, esas olarak sendikalar ve kitle örgütleri içindeki etkinliğinden güç alıyor. Geçen yıl yapılan TKP Merkez Komitesi Plenumunda Sendikalar sorununa özel bir önem verildi.

DİSK

TKP yanlıları 12 Mart döneminin sonlarına doğru, kitle eylemlerinin durgunlaşmasından ve devrimci fikirlerin terörle bastırılmasından yararlanarak DİSK'e bağlı çeşitli sendikaların içine sızdılar. Siyasi eğilimlerini gizleyerek, Genel Kurul'da Türkiye Maden-İş Sendikası yönetimini kendi hakimiyetleri altına aldılar. O dönemde Maden-İş, DİSK içindeki en büyük sendikaydı ve Genel Kurul'da delege toplamının yarısına sahipti. Durum böyle olunca, TKP yanlılarının DİSK Genel Kurulu'nda yönetime hakim olmaları da kolayca sağlandı.

Bundan sonra TKP'nin faaliyetleri DİSK'in faaliyetleri olarak yürütüldü. DİSK'in birçok eylemini, 1 Mayıs gösterilerini TKP yanlıları yürüttü. TKP'nin önde gelen savunucularından Ertürk, kanlı 1 Mayıs 1977'de Düzenleme Komitesi Başkanıydı.

TKP yanlıları, DİSK içinde yüksek mevki vererek, birçok kişiyi kendi etkileri altına aldılar. Örneğin, THKP—C davasından yargılananlardan Bingöl Erdumlu ve Zülfikar Dicleli, DİSK'in siyasetlerini çizen ve yayınlarını hazırlayan Uzmanlar Kurulu'na yüksek maaşlarla getirildi. Yine büyükçe bir grupla TKP görüşlerini savunmaya başlayan eski GSB Derneği Başkanı Baykal Gürsoy halen Maden-İş Konya Bölge Temsilcisi... Bir başka örnek de önceki gün açıkladığımız silah kaçakçısı; Suriye'deyken Rusya'ya gidip gelen bu kişi, Türkiye'ye dönünce DİSK Adana Bölge Temsilciliği'ne getirilmişti.

DİSK'in tepesinden nasıl devrildiler?

Ancak DİSK içinde TKP yanlısı faaliyetlere karşı çıkış giderek artıyordu. İlk önemli olay 1977 Eylülünde meydana geldi. Gönen'de yapılan Genel Yönetim Kurulu Toplantısında "UDC" kabul edilmeyerek, TKP yanlısı 7 uzmanın görevlerine son verildi. Bunun üzerine Mehmet Ertürk, İGD'lilerle birlikte DİSK Merkezini işgal ederek, Yürütme Kurulu Toplantısını bastı. Bu olay üzerine Yürütme Kurulu, TKP yanlısı DİSK Genel Sekreteri Mehmet Karaca'yı görevden alarak, Mehmet Ertürk'ü ihraç istemiyle Onur Kuruluna verdi.

Bundan sonra TKP'nin DİSK içindeki etkinliği giderek zayıfladı. Tartışmalar sürerken yapılan DİSK'in son Genel Kurulu'nda TKP yanlıları yönetime seçilemedi.

İ.Bilen bu gelişme hakkında şunları söylüyor:

"DİSK'in gelişmesi düz bir çizgide değil, ilerlemeli-gerilemeli oldu. Son kongresinde DİSK'in bazı ilerici yöneticileri seçilemedi. DİSK'in kimi yeni yöneticisi, örgütü sınıf uzlaşmacılığına, pasifliğe çekmek eğilimini taşıyorlar." (İ.Bilen'in TKP Merkez Komitesi Plenumunda Okuduğu Rapor'dan).

İ.Bilen, yine de DİSK'ten umudunu kesmiyor ve ekliyordu:

"Ancak tabandaki işçilerin etkisiyle sınıf ve yığın sendikacılığı ilkelerini ister istemez savunmak zorunda kalıyorlar." (Aynı yerde)

TKP ekseninde Maden-İş

DİSK yönetiminden uzaklaştırılmalarından sonra TKP yanlılarının en ileri gelenleri öteden beri üslendikleri Türkiye Maden-İş Sendikasında etkinliklerini sürdürdüler, halen de sürdürüyorlar.

TKP, Maden-İş'i kendi sendikası gibi görüyor. Maden-İş Kongresi'yle ilgili olarak Bizim Radyo şunları söylüyordu:

"Metalurji işçileri Türkiye işçi sınıfının partisine özgürlük belgisini yükseltmekle politik çizginin gerçek eksenini gösterdiler. Bu eksen TKP'dir."

TKP bütün yayınlarında, Maden-İş'in başlattığı MESS grevini kendi eylemi olarak belirtti, değerlendirdi. Maden-İş'in grevde işçileri yalnız bırakması ve sonunda MESS'in şartlarını kabul etmesi karşısında ise İ. Bilen, TKP Merkez Komitesi Plenumu'nda grevin Maden-İş tarafından satılmasına "patronların gücünü abartma ve serüvencilik" mazeretini ileri sürüyordu.

TKP yanlısı güçler ve dernekler esas olarak kuvvetlerini Maden-İş'ten alıyorlar. Maden-İş'ten bu kuruluşlara el altından yardım yapılıyor. Maden-İş'in olanakları TKP yanlılarına özellikle İGD'lilere açılıyor.

Maden-İş'in TKP ve Moskova yanlısı faaliyetleri ve MESS grevi sırasındaki tutumu tabandaki işçiler arasında tepkilere yol açtı. Geçen yılın sonunda Demir Döküm Fabrikası işçileri topluca Maden-İş'ten istifa ettiler. Bizim Radyo, yaptığı yayında istifa eden işçiler, "Anti-Sovyetizmle, Maoculukla ve bölücülükle" suçladı.

Son olarak Maden-İş yönetimi içinde Sovyetler Birliği ve TKP'ye karşı tutum konusunda ayrılıklar ve tartışmalar çıktığı öğrenildi.

TÖB-DER

TKP yanlıları TÖB—DER içinde "Birlik Dayanışma Grubu" adıyla faaliyet gösteriyorlar. Son TÖB—DER Kongresinde Divan Başkanlığına seçilen TKP yanlısı Süleyman Üstün, Genel Kurulun güvensizlik oyuyla düşürülünce, ayrı bir yerde ayrı bir kongre toplayarak ayrı bir TÖB—DER yönetimi ilan etti.

Ancak mahkeme bu ikinci TÖB—DER yönetimini geçersiz saydı.

Halkevleri

Halkevlerinin değişik kademelerine yerleşen TKP yanlıları buradan yaptıkları tepeden atamalarla birçok Halkevine İGD'lileri yerleştiriyorlar. Buralar böylece İGD'nin üslendiği ve saldırılarını düzenlediği yuvalar haline geliyor. Örneğin, yine tepeden atamayla İGD'lilerin yerleştirildiği Yeşilköy Halkevi'nin bahçesinde bomba bile yapılıyordu.

Önceleri Halkevlerine sürekli giden halk, burralarda İGD'lilerin yuvalanmalarından sonra gidemez oldu.

Köy-Koop

İşçi kesiminde kendine DİSK'i hedef seçen TKP, köylüler arasında faaliyet gösterebilmek için de KÖY-KOOP'u hedef seçiyor. KÖY-KOOP'un, "UDC"nin altına imza atması TKP tarafından övgüyle karşılandı. Ancak daha sonra KÖY-KOOP içindeki yurtseverler TKP'nin faaliyetlerine karşı çıktılar. Ne var ki, son kongreyle bazı CHP milletvekillerinin desteğiyle TKP yanlıları KÖY-KOOP içindeki faaliyetlerini devam ettirmek imkanına kavuştular. Bizim Radyo ardarda iki yorum yayınlayarak bu gelişmeyi övdü.

Belediyeler, devlet daireleri, kamu iktisadi teşekkülleri

Geçen yıl içinde TKP'nin kitle örgütlerinde etkinliği sarsıldı. Bunun üzerine TKP devlet kademelerine ve Kamu İktisadi Teşekküllerine yöneldi.

Bazı CHP'li yüksek kademe devlet yöneticilerinin tutumundan yararlanan TKP yanlıları önemli yerlere yerleştiler. Milli Eğitim'de öğretmen atamalarında TKP yanlıları oldukça etkili. Birçok bakanlığın açtığı imtihanlarda da üst sıralarda TKP yanlıları yer alıyor.

TKP'liler bazı CHP'li belediyelerde de etkililer. Örneğin İzmir Belediyesine ait telsizler 1977 1 Mayıs'ı öncesinde İGD'lilerin üstünde bulundu.

TKP'nin KİT'ler içindeki faaliyetlerinden bir örnek de İstanbul'daki Denizcilik Bankası Genel Müdürlüğü'nden. Burada Personel Servisi Şef Yardımcısı olan TKP yanlısı bir hanım Servis Şefini de etkisine almış. Denizcilik Bankasında ve bağlı tersanelerde işe girmek isteyenler ancak İGD ve İKD'den kart getirirlerse işe alınıyorlar.

Ordu

Orduyu, "ilerici yurtsever" ve "militarist kesim" olarak ikiye ayıran TKP, "...yurtsever erleri, assubay ve subayları halkın savaşından yana çekme olanakları doğuyor. Bu olanakları değerlendirmek gündemde duruyor" diyor.

MC döneminde ise TKP orduya şu çağrıyı yapıyordu:

"Ordudaki genç subaylar Demirel hükümetine karşıdır... TKP, silahlı kuvvetleri devrimci hareketin önemli bir kolu saymaktadır. Faşizmi yumruk yapan Demirel'in karma hükümetini alaşağı etmek ve ilerici halkçı bir hükümet kurmak için sürdürülen savaşa ordu destek olmalıdır." (Atılım, Nisan 1975).

Son olarak ordu içinde sıkıyönetime karşı çıkan unsurlar olduğunu söyleyen Bizim Radyo, "kışlalarda savaşım"dan söz etti.

Faaliyetin toplandığı yer

Kitle örgütleri içine sızmış bulunan TKP yanlıları, parti faaliyetlerini de, kitle örgütünün yapısına ve hiyerarşisine uygun bir örgütlenme içinde yürütüyorlar. Parti yanlısı faaliyet, TKP yanlılarının maddi olarak da en güçlü oldukları Maden-İş'te toplanıyor.

* * *

Yarın TKP'nin öteki gruplar hakkında söylediklerine değineceğiz.

yarın

- TKP, öteki gruplar hakkında ne diyor?
- İGD' nin Yazarlar Sendikası soygunu
- Politika'nın batışı ve 10 milyonun hikayesi

pazartesi

THKP-C kökenli gruplar

Maden-İş'in MESS grevi vurgunu

TKP çizgisinde derneklerle, yönetiminde TKP'nin etkili olduğu dernekler MESS grevi sırasında kocaman bir pankartla "dayanışma"ya gelmiş; TKP yanlıları grevi satmakla kalmayıp 62 milyon liranın da üstüne oturdular...

Maden-İş'in işçilere ödediğini söylediği para...: 165 000 000 TL
Gerçekte ödenen para.....: 102 331 318 TL
Maden-İş'in vurgunu.....: 62 668 682 TL

TKP yanlılarının yönetiminde olduğu Maden-İş Sendikası, 5 Mayıs 1977'de MESS'e karşı toplu bir grev başlattı. Greve 11.000 işçi katıldı. Bu sayıya lokavt ilan edilen fabrikalardaki işçileri de eklersek, toplu grev sırasında sendikanın para ödediği işçi sayısı 16.500'ü buluyor.

Grev sırasında TKP "Dayanışma Kampanyası" açtı. Bizim Radyo, kampanyada 40 milyon lira toplandığını açıkladı. TKP yanlısı Politika gazetesi ise kendi açtığı kampanyada 4,5 milyon lira toplandığını yazdı. Bu arada İGD'liler, "Haydi unutmayalım bu dayanışmayı" diyerek ortalarda dolaşıyorlar, bol bol mücadele, direnme edebiyatı yapıyorlardı.

Maden-İş grev sırasında işçilere, 45 günde bir, biner lira ödedi. İşçiler bütün güçlüklere rağmen grevi sürdürdüler. Ancak "MESS'i ezeceğiz" diyen Maden-İş, sonunda MESS'in şartlarını kabul etti.

Maden-İş yöneticileri 8 ay süren grevi satmalarının hesabını vermekte epey güçlük çektiler. Ancak verecekleri başka bir hesap daha vardı. O da grevdeki vurgunun hesabı... Maden-İş yöneticileri grev sırasında işçilere 165 milyon lira ödediklerini söylüyorlardı. Ancak aşağıdaki tabloda görüleceği gibi ödedikleri para gerçekte 102 milyon 300 bin lira civarındaydı. Aradaki 62 milyonluk fark ise Maden-İş yöneticilerinin kendi ağızlarından itiraf ettikleri vurgunlarıydı. Bu arada TKP'nin topladığını söylediği 40 milyonla, Politika'nın topladığı 4,5 milyon da işin cabasıydı tabii. O sıralarda batmakta olan ve Maden-İş'in kasasından geçinen Politika gazetesi topladığı parayı sendikaya vermekte pek niyetli davranmamıştı herhalde.

Maden-İş'in MESS grevindeki vurgununun hesap pusulasını çıkardık. Bu pusulayı, tüm Maden-İş üyesi işçilere ve MESS grevine bağışta bulunanlara sunuyoruz:

Toplu greve çıkmadan önce grevde bulunan işçi sayısı	2.485
Toplu grevden önce bunlara ödenen para (mümkün olan en yüksek sayılarla)	28.331.318 TL
Toplu greve çıkan işçi sayısı (Daha önce grevde olanlar dahil)	11.000
İşçi başına ödenen para (5 kez 1.000 lira, 500 lira bayram parası)	5.500 TL
Toplam ödenen para	60.500.000 TL
17 Ekim 1977'de lokavta başlayan 13 fabrikada işçi sayısı	5.500
İşçi başına ödenen para (2 kez 1.000 Lira, 500 Lira bayram parası)	2.500 TL
Toplam ödenen para	13.500.000 TL
Bütün işçilere ödenen para	102.331.318 TL
Maden-İş'in ödediğini söylediği para	165.000.000 TL
MADEN—İŞ'İN VURGUNU	62.668.682 TL

Velilerden "yakacak parası" toplayan TKP yanlısı okul müdürü

Devlet dairelerine sızan TKP yanlılarının yolsuzluklarına bir örnek:

Bayrampaşa Ahmet Rıfat Canayakın Ortaokulu'nda, bu öğrenim yılı başından beri alışılmamış ve yasal olmayan bir uygulama sürüyor. Okulun TKP yanlısı müdürü kayıt yapturan öğrencilerden 50 lira kayıt parası alıyor. Ayrıca 60 lirası Aralık'ta, 60 lirası Mart'ta ödenmek üzere öğrenci velilerinden toplam 120 lira yakacak parası istiyor. Okulların velilerden yakacak ve kayıt parası almaları kanunen yasak. Ancak müdür bey bu işi kalıbına uydurmuş. Ödedikleri para karşılığında velilere verilen makbuz, başka bir işlem bahane edilerek yine geri alınıyor.

Okulun TKP yanlısı müdürü aynı zamanda Halkevleri İstanbul İl Koordinasyon Kurulu Başkanı. Bu görevinden yararlanarak İstanbul'daki birçok Halkevi'ne tepeden İGD'li yönetim kurulları atadı ve buralar İGD'nin üslendikleri saldırı yuvaları haline geldi.

TKP 12 MART YARGILANMALARINDA PIŞMANLIK GÖSTERENLERİ NASIL ÖRGÜTLEDİ?

Moskova yanlısı Belçika Komünist Partisi aracılığıyla TKP'ye gönderilen gizli mektup

12 Mart yargılamaları sırasında pişmanlık gösterenlerin çoğu daha sonra TKP görüşlerini savundular. TKP bu unsurlarla temasa geçerek, çeşitli yollarla kendi yanına çekmişti. Şimdi TKP'nin bu unsurlarla temasa geçmesine yardımcı olan bir mektubu açıklayacağız.

Sözkonusu mektup, Moskova yanlısı Belçika Komünist Partisi, aynı partinin üyesi bir bayan tarafından, THKP—C davası tutanaklarıyla birlikte gönderildi. Mektubun üzerinde tarih yok. Ancak muhtevasından ve ekte gönderilen tutanaklardan, 1972 sıralarında yazıldığı anlaşılıyor. Mektubu yazan bayan aynı dönemde, avukat olarak Mahir Çayan ve öteki tutuklularla da görüştüğü söyleniyor.

Halen İstanbul'un lüks bir semtinde TKP yanlısı biriyle birlikte yaşayan Belçikalı kadının yazdığı mektup şöyle:

"...Siyasi açıdan sorun şu şekilde ortaya çıkıyor:

"Ülke dışında bir komünist partisi var. Türkiye'deki faaliyetleri bilinmiyor.

"Ülke içinde komünist hareketin çizgisini doğru bulan ve bu çizgiyi izlemek isteyen unsurlar var. Faşizm şartları gözönüne alınırsa, bu unsurlar ciddi bir mücadele vermek istiyorlar ve siyasi bir örgütün derhal gerekliliğini hissediyorlar. Aksi takdirde, bu unsurlar faşizme yem olacaklar.

"Fakat ülke içinde olan bu unsurlar, yurt dışında bulunan komünist partisiyle ilişkiye geçemiyorlar. Bu şartlar altında komünist partisinin de, bu unsurlarla ilişkiye geçmek istememesi de normal.

"Öte yandan, ideolojik olarak uluslararası komünist hareketin çizgisini benimseyen ve bu çizgiye inanan bu unsurlar, aynı çizgiyi izleyen bir partinin olmaması gerektiği görüşündeler.

"Şimdiki durumda ortaya çıkan sorun, faşizme karşı bütün güçleriyle mücadelede kararlı olan bu kimselerin, acil siyasi örgüt gerekliliğinin nasıl tatmin edileceğidir."

Öncelikle bu mektup, 12 Mart döneminde TKP'nin ne kadar Türkiye'nin dışında olduğunu gösteriyor. O kadar dışında ki, bazı unsurların TKP'ye ilişkiye geçmek istediklerini Belçikalı bir bayan bildiriyor.

Öte yandan aynı bayan 1972 döneminde, "komünist partisi ilişki kurmazsa faşizme yem olacaklar" dediği bazı kişilerle de konuştu. Bu kişiler 12 Mart döneminde aranan ve kaçak olan kimselerdi. Belçikalı bayanın görüştüğü bu unsurlar arasında, daha sonra yurtdışına kaçacak ve Belçika ile Batı Almanya'da TKP yanlısı faaliyetin başına geçecek olan Veysi Sarısözen de vardı.

Belçikalı bayanın Moskova yanlısı Belçika Komünist Partisi'ne gönderdiği ve "bazı unsurlara acil örgüt gerekliliğinin nasıl tatmin edileceğini" soran mektubu, bu parti aracılığıyla TKP'ye iletildi ve TKP'nin bu unsurlarla ilişkiye geçmesine yardımcı oldu.

Belçikalı bayanın, daha sonra TKP'nin 12 Mart'ta pişmanlık gösteren unsurlarla ilişkiye geçmesinde nasıl yardımları olduğunu ve halen de TKP'ye ne gibi yardımlarda bulunduğunu ise henüz bilmiyoruz.

Politika gazetesi eski yazı işleri müdürü Ali İhsan Özgür'ün ölümü üzerindeki şüpheli noktalar

21 Kasım Salı gününü, 22 Kasıma bağlayan gece, saat 03.00 sıralarında, Fenerbahçe'de bir otomobil içinde, battaniyeye sarılmış bir ceset bulundu. Cesedin baş arkasında ağır bir cisimle vurulma sonucu meydana gelen ve ölüme yol açan bir yara ile göğüs bölgesinde dövülme ve tekmeleme nedeniyle meydana gelmiş iç kanama tespit edildi.

Olaydan tam bir hafta sonra, 29 Kasım günü, cesedin Politika gazetesi eski Yazı İşleri Müdürü Ali İhsan Özgür'e ait olduğu açıklandı.

Ali İhsan Özgür. 21 Kasım gecesi öldürüldü. Ölümü üzerindeki şüpheli noktalar hâlâ aydınlanmadı.

Ali İhsan Özgür'ün kimliği

A.İ. Özgür önceleri TSİP çizgisindeki Genç Sosyalistler Birliği (GSB) içinde yer aldı. Daha sonra bu derneğin yöneticileriyle birlikte TKP görüşlerini savunmaya başladı. A.İ. Özgür'ün, TKP görüşlerini savunan GSB yöneticileri ile TKP'ye karşı nasıl bir tutum alacakları konusunda o zamandan bu yana görüş ayrılığı olduğu söyleniyor.

A.İ. Özgür, Oya Baydar-Aydın Engin ekibinin Politika gazetesinden ayrılmasından sonra kısa bir süre gazetenin Yazı İşleri Müdürlüğünü yaptı.

Son olarak, Halkevleri İstanbul İl Koordinasyon Başkan Yardımcılığı yapan A.İ. Özgür, sık sık Bayrampaşa'ya giderek, Bayrampaşa Halkevi'nin ve burada üslenen İGD'lilerin faaliyetlerini yönlendiriyor ve denetliyordu. Burada temas kurduğu kişi İşletme Fakültesinde sınıf arkadaşı olan Ekrem Can'dı.

A.İ. Özgür, üç kişiyle birlikte, Orta Sokak, Yüksel Ap. No: 56/2 Göztepe adresindeki evde oturuyordu. Halkevi faaliyetleri dışında çeviri yapıyor, iki üç günde bir Politika gazetesine uğruyordu. Semtlerde ve pratik faaliyet içinde pek gözüken birisi değildi.

Olayların gelişmesi

Öldürülmesinden bir gün önce, A.İ. Özgür evlerinin yakınında oturan ve sık sık uğradığı bir kız arkadaşının evine gitti. Anahtarları olmadığı için dışarıda kaldıklarını, arkadaşlarının otele gideceklerini söyleyerek kız arkadaşından para aldı. Parayı götürüp arkadaşlarına verdikten sonra tekrar geriye döndü ve o gece kız arkadaşının evinde kaldı.

Ertesi gün Cerrahpaşa Tıp Fakültesinde öğrenci olan, ev arkadaşından anahtarı aldı. Öğleden sonra gazeteye uğradı ve evde çalışacağını, çeviri yapacağını söyleyerek saat 17.30 dolayında eve gitmek için gazeteden ayrıldı.

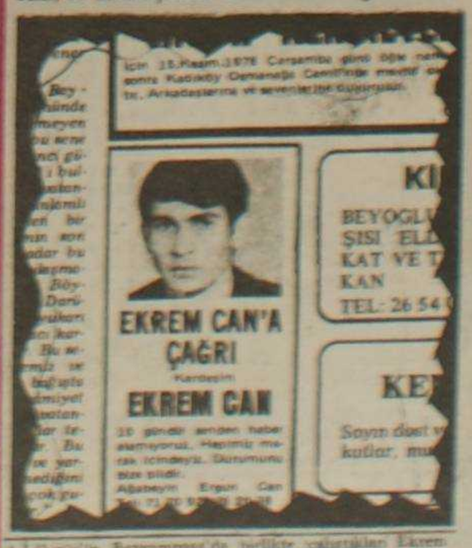

A.İ.Özgür'ün Bayrampaşa'da birlikte çalıştıkları Ekrem Can da 15 gün önce ortadan kaybolmuştu. Can'ın ailesinin gazeteye verdiği kayıp ilanı.

Saat 8.30'da eve dönen arkadaşları A.İ. Özgür'ü evde bulamadılar. Masanın üzerindeki kitap ve kağıtlardan A.İ. Özgür'ün eve geldiği anlaşılıyordu. Ayrıca, A.İ. Özgür'ün arkadaşından aldığı anahtar, her zaman koydukları yere giriş kapısının üstüne konulmuştu. Arkadaşları anahtarı buradan alarak eve girmişlerdi.

Aynı günün gecesi A.İ. Özgür'ün cesedi bulundu. Yapılan otopsi sonucu saat 24.00 civarında öldürülmüş olduğu anlaşıldı. Cesedin üzerinde gömlek ve gravat vardı, ve pardesü ise kayıptı.

Sonraki gelişmeler

Gazetedeki arkadaşlarının 1 gün sonra sorguları üzerine, Ali İhsan'ın ailesi araştırmaları başladı. Ve morgdaki cesedin A.İ. Özgür'e ait olduğu ancak bir hafta sonra anlaşıldı.

Bu arada A.İ. Özgür'ün, İGD'lilerin faaliyetlerini yönlendirdiği Bayrampaşa'da önemli gelişmelerin olduğunu öğrendik. A.İ. Özgür'ün bağlantı kurduğu ve İGD'nin semtteki ileri gelenlerinden Ekrem Can, A.İ. Özgür'ün öldürülmesinden yaklaşık iki hafta önce birdenbire ortadan kaybolmuştu. Ailesi, 14 Kasım tarihli Bayram gazetesine gönüllerının kayıp ilanını vermişti. Yine semtteki İGD'lilerden ve İGD'lilerin saldırılarının başını çeken "Antepli Mehmet" olarak bilinen kişi, aynı dönemlerde birdenbire ortadan kaybolmuştu.

Sorular

* Olay gecesi A.İ. Özgür yaklaşık olarak 7.30 civarında eve geldiğine, arkadaşlarının işe aynı akşam 8.30'da eve döndüklerinde onu bulmadıklarına göre, olay evde cereyan etmemişti. A.İ. Özgür, anahtarı kapının üstüne bıraktığına göre, evden zorla çıkarılmamıştı. Çeviri yapacağından evden ayrılması için de bir neden yoktu. Bir kaza gitmiş olsa, anahtarı kapının üstüne neden bırakmadı?

A.İ. Özgür, tanıdığı kimselerle mi dışarı çıkmıştı? Ya da tanıdığı kişiler tarafından bildiği başka bir yere mi çağrılmıştı? Ya da A.İhsan'lara evine daha önceden geldikleri için anahtarın nereye konduğunu bilen kişilerce mi kaçırılmıştı? Kapının üstünde bulunan anahtarın aldı getirdiği sorular burularda.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BİLİNMEYEN "SOL"

BAĞLAR VE OLAYLARLA 49 grup

7

TKP'NİN MOSKOVA YANLILARINA İHTARI:

«Hem Sovyetler'den yana gözükmek, hem anti-TKP'cilik hiç denk düşmez»

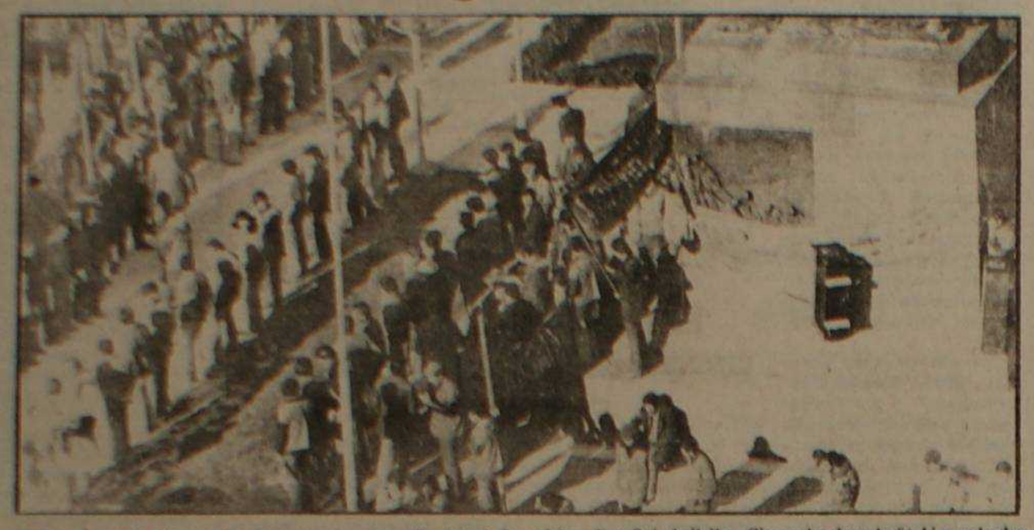

TKP'nin İzmir'de düzenlediği "sıkıyönetime hayır" mitingi. Bu mitinge Dev-Sol, Acilciler, Şivancılar dışında öteki gruplardan hiç biri katılmadı.

Yayınımızın TKP ile ilgili son bölümünde, TKP'nin öteki gruplar hakkında dediklerini kısaca özetleyeceğiz.

TKP her şeyden önce kendisini Sovyetler Birliği'nin tek temsilcisi olarak görüyor. "Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye" broşüründe, R. Yürükoğlu şöyle yazıyor:

"Bir yandan Sovyetler Birliği'nden yana gözükmek, öte yandan anti-TKP'cilik hiç denk düşmez."

Legal "sosyalist partiler" ve öteki

TKP, TİP ve TSİP'i "legal sosyalist partiler" olarak tanımlıyor. Bu partileri "UDC'nin içinde görüyor ancak işçi sınıfını temsil etmediklerini söylüyor.

TİP'i, "İşçi sınıfını kendi tekelinde görmekle ve jurnalcilikle eleştiren TKP, kendini sık sık teşhir ettiği için TSİP'e daha ağır saldırıyor. TSİP Başkanı Ahmet Kaçmaz için, "Bir ara TİP'li olmuş dönmüş Maocu olmuş, 12 Mart'tan sonra üstenci olmuş, para kırmış" diyor.

TKP, TKP(R), TKP(B) ve legal TKP'nin kurulduğunu açıklayan Katkı dergisi gruplarını, "MİT'in provokasyon örgütleri" olarak değerlendiriyor.

Mihri Belli ve M.A.Aybar'ı "bozgunculuk"la suçlayan TKP, Dr. Hikmet Kıvılcımlı ve Kıvılcımlıcı gruplar için, "oportünist, likidatör, ajan" deyimlerini kullanıyor.

"Sol serüvenciler"

TKP, Dev-Yol, Dev-Sol Emeğin Birliği, Kurtuluş, Acilciler gibi grupları, "goşist, 'sol' serüvenciler" yani "sol" sapma içinde olan gruplar olarak değerlendiriyor.

Ancak Dev-Sol, Emeğin Birliği, Kurtuluş gibi gruplara eylem birliğine yöneldiğinden beri, TKP bu gruplara karşı suçlamalarını hafifleterek, bunları kazanma politikası izlemeye başladı.

27 Şubat tarihli yorumunda Bizim Radyo şöyle diyordu:

"İkinci grup, ...Üç Dünya Teorisinin kapitalizmle sosyalizm arasındaki savaşı, sınıf savaşını inkar ettiğini söyleyen gruptur. Bu gruba bizde Halkın Kurtuluşu grubu deniyor. Bunlar anti-Sovyetizm konumlarında bulunmakla birlikte Amerikan ve NATO emperyalizminin başdüşman olduğu görüşündedirler. Bunlar içinde de ayrıca, ayrışma vardır, kimileri Maoculuğu terketmekle birlikte izlerini taşıyorlar. Bunlar daha çok bir goşist grup durumundadırlar.

"Maoculuktan tamamiyle ayrılan bir kesimi komünist hareketle, Komünist Partisiyle eylem birliğine yanaşarak ileri çevrelerden ayrılmışlardır."

"Artık Maocu değil, goşist"

TKP önceleri, Halkın Kurtuluşsa, Halkın Birliği, TİKKO, D.Halkın Yolu gibi gruplara "Maocu" diyordu. Ancak bu grupların iç kargaşalık siyaseti izlemeleri ve Çin Halk Cumhuriyeti ile Mao'ya saldırmaları üzerine tutumunu değiştirerek, "goşist" demeye ve kazanabilecekleri güçler olarak görmeye başladı.

27 Şubat tarihli yorumunda Bizim Radyo şöyle diyordu:

"İkinci grup, ...Üç Dünya Teorisinin kapitalizmle sosyalizm arasındaki savaşı, sınıf savaşını inkar ettiğini söyleyen gruptur. Bu gruba bizde Halkın Kurtuluşu grubu deniyor. Bunlar anti-Sovyetizm konumlarında bulunmakla birlikte Amerikan ve NATO emperyalizminin başdüşman olduğu görüşündedirler. Bunlar içinde de ayrıca, ayrışma vardır, kimileri Maoculuğu terketmekle birlikte izlerini taşıyorlar. Bunlar daha çok bir goşist grup durumundadırlar.

"Maoculuktan tamamiyle ayrılan bir kesimi komünist hareketle, Komünist Partisiyle eylem birliğine yanaşarak ileri çevrelerden ayrılmışlardır."

Kürt grupları

TKP Kürt gruplarını da ikiye ayırıyor. Moskova'ya ve kendine uzak olanları, "milliyetçi, şovenist, provokatör" olarak değerlendirirken, Moskova'ya ve kendine yakın olanlara "demokrat Kürt aydınları" diyor.

TKP'nin arası son zamanlarda Özgürlük Yolu grubuyla açıldı. ATILIM dergisi, Özgürlük Yolu'nu "TKP ve özgürlük" düşmanı olarak niteledi.

TİKP hakkında

TKP en çok Türkiye İşçi Köylü Partisi'ne saldırıyor, TİKP'yi "ABD emperyalizminin işbirlikçiliğiyle, gericiliğin müttefiki olmakla ve MİT ajanlığıyla" suçluyor.

TİKP'nin Kontrgerilla'ya ve MHP'ye karşı açtığı kampanyayı "MİT içindeki çelişme" olarak değerlendiren TKP, o dönemdeki yayınlarında TİKP önderlerinin "fiziksel olarak ortadan kaldırılmaları"ndan söz etti.

Gazetemiz hakkında

TKP'nin gazetemiz hakkında yaptığı suçlamalardan bazıları şunlar: "Maocu paçavra", "Aydınlık adlı karanlık gazete", "Provokasyon gazetesi" vs. vs.

Bizim Radyo 6 Mart tarihli yorumunda ise, "Bilinmeyen Sol" yayınımız hakkında şunları söylüyor:

"Aydınlık'ın kanlı, en kiralık kalemlerinin 12 Mart muhbirlikleri birbiri ile sıkı sıkıya bağlıdır. Pekin'in beşinci kolunun reklamları televizyonda yapılıyor. Uluslararası alanda emperyalizmin Pekinli Maocuları kanlı bir maşa olarak ortaya sürüyor... Yayın organlarında şemalar çıkararak kanlı Pekin'in uşakları anti-komünist kampanyayı üstlenmiş durumdalar.

* * *

Öteki grupların TKP hakkında söylediklerini de bu grupları tanıtırken belirteceğiz.

Böylece yayınımızın TKP ile ilgili bölümü bitmiş oluyor. Bu kısa sürede TKP'nin başlıca siyasetlerini, belgelere, olaylara ve kendi dediklerine dayanarak ortaya koymuş olduk. Elbette, TKP'nin siyasetlerinin teşhirine yine devam edeceğiz.

Yarın THKP-C kökenli grupları tanıtmaya başlıyoruz.

Yarın

Oligarşiciler THKP-C kökenli 10 grup ortaya çıktı

Oligarşicilerin baş kitabı "Kesintisizler" nasıl yazıldı? Neyi savunuyor?

ÖZET — TKP'NİN KİMLİĞİ

"Bilinmeyen Sol" dizisinin bugüne kadar olan bölümünde, olaylar, belgeler ve kendi sözleriyle TKP'nin başlıca görüşlerini ele aldık.

TKP'nin siyasetleri şöyle özetlenebilir:

** TKP kendini Türkiye'de Sovyetler Birliği'nin tek temsilcisi saymaktadır. Bütün siyasetlerini Sovyetler'in siyasetlerine göre tespit etmekte, faaliyetlerini Sovyetler'in faaliyetlerine göre yürütmektedir. TKP, Sovyetler'in dediğini harfi harfine tekrarlayan ve tümüyle Sovyetler'e bağlı dünyadaki birkaç partiden biridir. Sovyetler'in Türkiye'yle ilişkilerinin gelişmesiyle birlikte TKP'nin faaliyetleri de hızla artmıştır.*

** TKP, Sovyetler Birliği'ni tanımayı ve Sovyetler'le ilişkilerin geliştirilmesini temel görev saymaktadır.*

** Türkiye'yi "Prusya yoluyla kapitalistleşmiş bir ülke olarak değerlendiren TKP, aynı zamanda Türkiye'yi, "dışarıya sermaye ihraç eden ve emperyalizmle sömürülen ülkeler arasındaki geçiş hüsagı" içinde bulunan"(1) bir ülke saymaktadır.*

TKP, bugünkü durumu tahlil ederken, "Türkiye toplumunun her yönüyle bütün bir kriz yaşadığını, bu durumun Türkiye'yi emperyalist zincirin zayıf halkası yaptığını ve devrimci güçlere devrimi gerçekleştirmek için tarihsel görev yüklediğini" (2) belirterek, savaş ve direniş çağrısı yapmaktadır.

** TKP Sovyetler'e dayanılarak gerçekleştirilecek "İleri Demokratik Düzen" için bir ittifaklar siyaseti olarak "Ulusal Demokratik Cephe" kurulmasını savunmaktadır.*

Ecevit'i "Sovyetler'le imzalanan Siyasi Belgeyi çiğnemekle" suçladığı dönemden itibaren ise TKP, "Savaş örgütleri kurulması, savaş ve eylem birliği komiteleri örgütlenmesi" çağrıları yapmaya başlamıştır.

** Faşizmin tırmanış içinde olduğunu ve sıkıyönetimin ülkeyi askeri-faşist bir diktatörlüğün eşiğine getirdiğini söyleyen TKP, "sıkıyönetime hayır" kampanyaları ve mitingleri düzenlemektedir.*

** Hemen hemen bütün yayınlarında en ağır saldırı Türkiye İşçi Köylü Partisi'ne yönelten TKP, son zamanlarda eylem birliğine çağırdığı ve daha önce "sol serüvenci" olarak tanımladığı gruplara yaptığı suçlamaları hafifletmiştir. Ayrıca Halkın Kurtuluşu gibi gruplara artık "goşist" demek gerektiğini söyleyerek, bu grupları kazanma siyaseti izlemektedir.*

** Kürt demokratik hareketinin yükseldiğini söyleyen TKP, Talabani'yi ve Talabani yanlısı güçleri "Kürt demokrat aydınları" olarak tanımlamaktadır.*

* * *

Bilindiği gibi, İ.Bilen'in TKP'sine "sahte TKP" diyoruz. Bunun nedeni oldukça açıktır.

Fırsat buldukça "Yaşasın Sovyetler Birliği" diye bağıran ve bir kere bile "Yaşasın Türkiye' dememiş olan Sovyetler'in tahsisatlarıyla kilometrelerce uzaktan Türkiye için siyasetler çizen bu grubun, "Türkiye" ile bir ilişkisi yoktur.

İkincisi, M.Suphi ve Şefik Hüsnülerin TKP'sinin bütün mirasını red ve iptal eden, temel devrimci ilkeler yerine Kruşçev-Brejnevlerin tezlerini geçiren bu grubun, 50 yıllık TKP'yle bir ilgisi yoktur.

Üçüncüsü, emirleri Brejnev'den alan ve Brejnev'i önder sayan,içinde hiziplerin cirit attığı bu grubun, "parti" olmakla da bir ilişkisi yoktur.

(1), (2) Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye, R.Yürükoğlu, İşçinin Sesi Yayını.

yeni çıktı

Komünist Enternasyonal Belgelerinde Türkiye Dizisi-4

Türkiye Komünist ve İşçi Hareketi

Fiyatı 45 TL

Genel Dağıtım: TÜR-DA, Hamam Sokak 4

BELGELERLE

İGD'nin Türkiye Yazarlar Sendikası Soygunu

Türkiye Yazarlar Sendikası, 1977 yılı başında "Nazım Hikmet'i Anma Gecesi" düzenledi. Gecenin, 9 bin adedi 15 liralık, bin adedi 50 liralık, toplam 185 bin liralık bileti, imza karşılığında İGD Sekreteri Baki Temel Saçlı'ya verildi. (Bak. Belge: 1)

Aradan dört ay geçti. TYS Genel Başkanı Aziz Nesin, İGD'ye bir ihtarname gönrerdi. (Bak: Belge:2) İhtarnamede gece biletleri karşılığı olarak şimdiye kadar 30.101.50 lira ödendiği belirtiliyor, geriye kalan 157 bin liranın da ödenmesi isteniyordu.

İGD'den yine ses çıkmadı. Bunun üzerine, Aziz Nesin imzasını taşıyan 22 Haziran tarihli TYS bülteninde, "gecenin tüm davetiyelerinin İGD'lilere teslim edilmesine rağmen, İGD'nin şimdiye kadar yüz bin lirayı aşan hesabını vermediği" belirtiliyordu.

Bu arada, gecenin biletlerinin tümünün İGD'ye nasıl teslim edildiği de üzerinde durulması gereken bir konuydu. İGD, TYS'nin gece organizatörü, bilet satış bürosu muydu acaba?

İGD'NİN CEVABI

İGD, geceden tam 9 ay, TYS'nin açıklamasından ise 3 ay sonra beklenen cevabı verdi. (Bak. Belge: 3 ve 4)

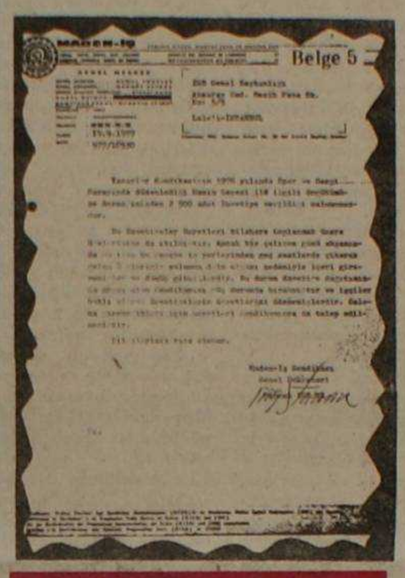

Belge 5

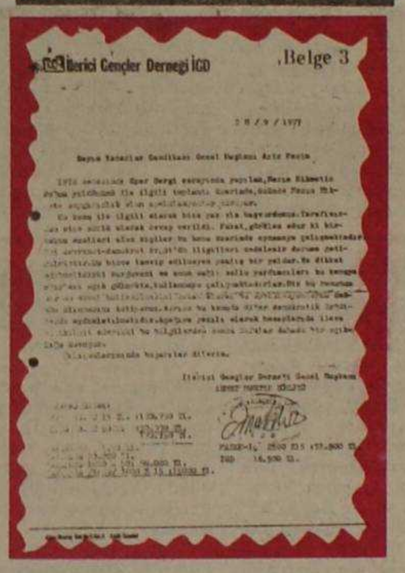

Belge 3

Belge 1

IV. Nâzım Hikmet şerifleri'nin düzenlediği 21 ocak 1977 tarihli "Nâzım Hikmet'in 75. Doğum yıldönümü Anma Gecesi" davetiyelerinden (10.000) adet teslim alınmıştır. 7/1/1977.

davetiyenin
bedeli 15 TL.lik
bedeli 50 TL.lik

Baki Temel Saçlı

Birinci nokta; İGD Genel Başkanı, bir çırpıda 9 bin bileti 8050'ye indirerek, 14 bin 250 liralık bileti yok edivermişti. İkinci olarak "baskın" kalemi geliyordu. İGD Başkanı hesap tutmayınca bastırmıştı baskınları. Önce polis baskınında 20 bin liralık biletin götürüldüğünü yazmış, yetmeyince 50 bin liralık bir baskın daha bastırmış, bu da yetmeyince 15 bin liralık bir baskın daha eklemişti. Diyelim polis 85 bin lira götürmüştü. Pekiyi bu paranın TGS gecesinin parası olduğu üzerinde mi yazılıydı?

Pusulada üçüncü bir kalem daha açılmıştı; İGD masrafları... Neler yoktu ki içinde: Piyanolar, bezler, poplinler, karanfiller... Hem de hiç birinin makbuzu alınmamış. Diyelim bunlar gerçekten yapılmış, masraflardı. Pekiyi İGD'nin masraflarını ne zamandan beri TYS ödüyordu?

Üstelik masraflar, ilk kağıtta 16 bin 500 lira, ikinci kağıtta ise 13 bin 420 lira gösteriliyordu.

MADEN-İŞ SOYGUNA ORTAK OLUYOR

İGD yine de açığı kapatamayınca, soyguna Maden-İş'de ortak oldu. Mehmet Ertürk imzasıyla verilen İGD'ye tanıklık belgesinde, 2500 biletin, parası sonra alınmak üzere işçilere verildiği,ancak gecenin çok kalabalık olması nedeniyle bilet sahiplerinin salona giremedikleri belirtiliyordu. (Bak. Belge:5) Diyelim gece çok kalabalıktı, pekiyi bu 2500 biletliden bir kişi bile içeriye giememiş miydi?

FAZLASI BİLE VAR

Hesap yine tutmamıştı. İGD Başkanının hesap pusulası 169 binde kalmıştı. Bunun üzerine 10 bin liralık bir baskın daha eklendi, yine tutmayınca bin adet biletin götürüldüğü bir baskın daha eklendi. Ama bu kez İGD'nin hesabı borcu olan 187 bin lirayı aşmıştı. Ne iyi hesaptı bu. Sonunda TYS kârlı bile çıkmıştı!

SAYGISIZLIK

İGD Başkanı, sanki Nazım Hikmet onlara "benim anma gecemde para yiyin" diye vasiyet bırakmış gibi, TYS'ye gönderdiği yazıda, "Bu yaptığınız Nazım Hikmet'e saygısızlıktır" diyordu.

İGD Başkanı ayrıca, "iki örgütün ilişkileri zedelenir duruma getirilmiştir" diyordu. Yediğimiz paranın hesabını sorarsanız sizi bir daha Rusya'ya göndermez, şatafatlı ödüller verdirtmeyiz" demek istiyordu herhalde.

KEMAL TÜRKLER'İN CEVABI

Bütün bu yazışmaların öncesinde TYS yöneticileri, Kemal Türkler'den İGD'nin paraları ödemesini istemişlerdi. K.Türkler'in cevabı ise şu olmuştu:

"Nazım Hikmet Yazarlar Sendikası'nın malı mı? Çocukların paraya ihtiyaçları varmış, harcamışlar. Ne yapalım yani?"

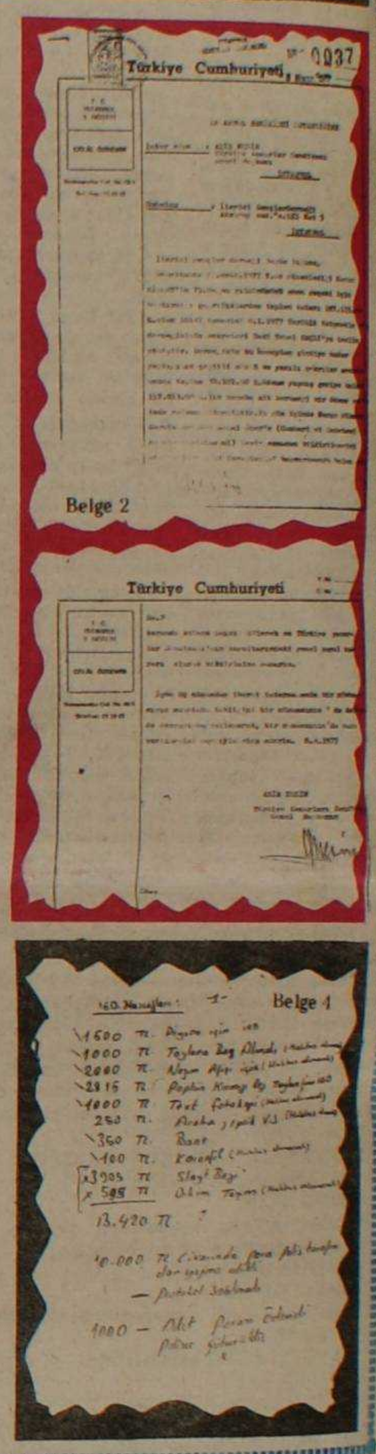

Belge 2

Belge 4

AĞABEY-KARDEŞ GİBİ

75. doğum yılı nedeniyle, Doğu Alman Sosyalist Birlik Partisi Genel Sekreteri Honecker, İ.Bilen'e bir mesaj yolladı.

Honecker şöyle diyordu:

"Sen tüm yaşamında... proletarya enternasyonalizmine ve Sovyetler Birliği'ne bağlılığını kanıtladın"

İ.Bilen de Honecker'e bir teşekkür mesajı gönderdi. O da şöyle diyordu:

Biz Türkiye komünistleri sizi, barış ve sosyalizmin kalesi Sovyetler Birliği'nin ve SBKP'nin ateşli dostu, uluslararası komünist hareketin... seçkin önderi olarak tanıyoruz."

Usluba dikkat!

Biri "sen diyor, öteki "siz".

Ağabey-kardeş gibi...

"ARTIZANLIĞA SON!"

ATILIM'ların birinde şöyle bir başlık var: "Artizanlığa son".

Ne demek acaba bu?

Yoksa TKP sinema ve tiyatro oyuncularına da mı karşı?

Yazıyı okuyup, TKP "jargonunu" zorlukla çözünce anlıyoruz. Meğerse TKP, kadrolarının "ben TKP'liyim" diye ortalarda fazla dolaşmalarına, poliste çözülmelerine kızıyormuş. Ve kadrolarını zapturapt altına almak için böyle önemli bir kampanya açmış!

POLİTİKA GAZETESİNİN BATIŞI

VE DİSK-MADEN-İŞ-İSTA ÜÇGENİNDE KAYBOLAN 10 MİLYON

DİSK tarafından eski sahiplerinden, toplam 7 Milyona alınan Politika gazetesi maceralı bir gidişten sonra bir yıl kadar önce battı. Şimdi resmi ilan ve kağıt almak için, birkaç yüz basan bir naylon gazete durumunda.

Politika'nın serüveni DİSK tarafından satın alınmasıyla başladı. O dönemde DİSK yönetiminde TKP yanlıları etkindi ve Politika Moskova ve TKP çizgisinde yayın yapmaya başladı. Bu çizgide gittikçe de okuyucularını kaybetti; önceleri 13 bin civarında olan satışı hızla üç dört bine düştü.

"Bir ekmek, bir Politika" kampanyaları, "DİSK-KENT" reklamları da fayda etmedi ve Politika para yiyen bir makina haline geldi. Toplam borcu 5 milyonu aşmıştı. İlan gelirlerine bankalar tarafından el konmuş, bütün senetleri protesto edilmiş, alacaklılarını karşılıksız çek verecek hale gelmişti. Moskova yanlısı siyaset ve bunun baş uygulayıcıları, Aydın Engin ve Oya Baydar ekibi gazeteyi bu duruma getirmişlerdi.

Bundan sonra milyonlar yutulmaya başlanacaktı.

KAYBOLAN MİLYONLAR

Borç ödemekten ve grev fonlarından Politika'ya para aktarmaktan bıkmış olacak ki, DİSK, gazeteyi Maden-İş Sendikasına sattı. Hem de ne satış? Maden-İş'e DİSK'ten 10 milyonluk bir alacak uyduruluyor ve bu alacak karşılığı Politika Maden-İş'e devrediliyordu. DİSK'in gazeteyi alırken ödediği 7 milyon lira, ile yıllık 5 milyonluk zarar ve Maden-İş'e devrinden bir ay önce K.Türkler adına DİSK'ten çekilmiş 2,5 milyon liranın üstüne bir de gazetenin resmi ilan hakkının değeri eklenince DİSK'in zararı 10 milyonu çok aşıyordu. Ama herhalde DİSK, "zararın neresinden dönülse kardır" diyerek bu işten elini çekmişti. Bundan sonra Politika Maden-İş'in kasasından, daha doğrusu Maden-İş üyesi işçilerin emeğinden beslenecekti.

İSTA DİYE BİR AJANS

Aslında beslenen Politika değildi, orası TKP yanlılarının beslendiği yerdi. TKP yanlısı A.Engin-O.Baydar ekibi, vurgunlarını garantiye almak için gazeteye bir sübap takmışlardı. Bu sübap İSTA adında bir ajanstı.

Neydi bu İSTA?

İSTA ajanstan başka her şeye benzeyen bir şeydi. Ne bir teleksi ne bir kadrolu çalışanı, ne de bir PTT bağlantısı vardı. Politika'dan başka haber sattığı bir gazete de yoktu. Politika gazetesi öteki ajanslardan ve tabii Sovyet ajanslarından aldığı haberlerin başına bir İSTA mahreci atıyor, işi kalbura uyduruyordu. Ancak öteki ajansların aylık abone ücreti 8-10 bin lirayken, Politika gazetesi İSTA'ya ayda 100.bin lira abone ücreti ödüyordu. Yani her ay yüz bin lirayı TKP yanlıları garantiye alıyorlardı.

Bu kadarla da bitmiyordu. İşin garip yanı İSTA, Maden-İş bülten ve haberlerinin başına İSTA mahreci atarak, yine Maden-İş'in sahibi olduğu gazeteye satıyordu. Sonunda İSTA'nın sahibi A.Engin, Politika'ya 2,5 milyonluk bir hesap pusulası çıkardı. Sonraları bu pusula kabardıkça kabardı. Bu arada DİSK-KENT kampanyası karşılığı olarak İSTA, DİSK'ten de birkaç milyon çekmişti.

Daha sonra O.Baydar-A.Engin ekibi de batan Politika'yı terkettiler. Ortada işçilerin aidatlarından toplanan 20 milyonu aşkın para heder olmuş, Politika gazetesi bir naylon gazete haline gelmişti.

SONRASI

Şimdi O.Baydar-A.Engin ekibi, buradan vurduklan vurgunla ve yine Politika'nın teknik imkanlarıyla, "Sovyetler" adlı Moskova yanlısı haftalık dergiyi çıkartıyorlar.

Öte yandan Sovyetler Birliği ile TKP'nin ve Bulgarların bir günlük gazete çıkarmak için temaslarda bulunduklan biliniyor. Ancak bu kez, daha derinden gitmeyi tercih etmişlerdi söyleniyor.

Politika'yı canlandırma kampanyaları sonuç vermedi. "Bugün Politika aldınız mı?" diyenler, işçilerin aidatlarından 20 milyona yakın parayı hedef etmişlerdi. Moskova siyaset yanlısı izlediğiniz okuyucularını kaybetti. Politika sonunda büyük başlıklarla sayfa doldurup ve resmi ilan almak için birkaç yüz bayan naylon bir gazete haline geldi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİLİNMEYEN "SOL"

BELGELER VE OLAYLARLA 49 grup

8

OLİGARŞİCİLER 1

Aydınlık

ADI: TÜRKİYE HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ

KURULUŞU: 1970'in son aylarında, Mahir Çayan ve arkadaşları tarafından kuruldu. 12 Mart yargılamaları sırasında dağıldı

SLOGANI: KURTULUŞA KADAR SAVAŞ

1970 sonlarında kurulan THKP-C hızla "şehir gerillası"na başladı

Kızıldere olayından sonra THKP-C dağıldı M. Çayan'ın görüşlerinin eleştirilmesi ve farklı yorumlanması yüzünden THKP-C kökenli gruplar sürekli bölünüyor

Mahir Çayan'ın THKP-C'si dağılınca on "oligarşici" grup ortaya çıktı

Oligarşicilerin başucu kitabı

"KESİNTİSİZLER" NASIL YAZILDI, NEYİ SAVUNUYOR?

Mahir Çayan tarafından THKP-C'nin ideolojik ve siyasi çizgisini ortaya koymak için yazılan iki ayrı broşüre, bugün THKP-C kökenli grupların taraftarları kısaca "Kesintisizler" diyor. Bu iki broşür 1973'den sonra, önce teksir halinde daha sonra da "Kesintisiz Devrim I - II" adıyla kitap olarak yayınlandı ve Mahir Çayan'ın görüşlerini savunduklarını söyleyen grupların "başucu kitabı" durumunda.

Nasıl yazıldı?

Mahir Çayan broşürün ilk bölümünü 1971 başlarında yazdı. Broşüre matbaada el konulunca dağılımı yapılamadı.

1971 sonlarında M. Çayan, Maltepe Askeri Tutukevinden kaçtıktan sonra, THKP-C içinde meydana gelen bölünme üzerine, broşürün "Kesintisiz "Devrim II -III" olarak adlandırılan öteki bölümlerini kaleme aldı.

M. Çayan, "Kesintisizler"i yazarken, Debray'ın, Guevara'nın Kastro'nun ve Marighuella'nın "Gerillacılık" üzerine kitaplarıyla, Varga Arzumanyan gibi Kruşçev'in dünya tahlillerini savunan yazarların kitaplarından yararlandı.

Ne savunuyor?

Kesintisizler'in birinci bölümü uzun bir teorik giriştir. M. Çayan burada, emperyalizmi üç bunalım dönemini ayırmakta, bugün Üçüncü bunalım döneminde olduğumuzu söylemektedir.

Broşürün öteki bölümlerinde M. Çayan'ın "Devrim stratejisi" konusunda görüşleri yeralmaktadır.

Mahir Çayan'ın 3. Bunalım dönemi tahlilleri "Dev Sosyalist Blokun varlığı" ve Nükleer Silahların belirleyici tezleri üzerinde yükselmektedir. Broşürlerde çizilen "Devrim Stratejisi" özetle şöyledir:

Dünya sosyalist blokunun dev gelişmesi ve nükleer silahların eriştiği düzey dolayısıyla artık emperyalistler arası paylaşım savaşları çıkamaz. Pazar sorununu savaş yoluyla çözemeyen emperyalistler b[illegible]k bir bunalım içine yuvarlanmışlardır. Bu kri[illegible] tasfiye etmek için, emperyalizm yarı-sömürge ülkelerde feodalizmi tasfiye etmeye yönelmiş, orta ve hafif sanayiyi geliştirmiş, kendine bağlı bir tekelci burjuvazi yaratmıştır. Böylece bir "iç olgu" haline gelen emperyalizm, belli ölçülerde toplumsal üretimi ve refahı artırmıştır.

Bunun sonucu olarak, halk kitlelerinin düzene karşı tepkisi ile, emperyalizmle tekelci burjuvazinin bütünleşmiş ifadesi olan oligarşi arasında, bir "Suni denge" oluşmuştur.

Uyuşturulmuş ve pasifize edilmiş halk kitlelerini harekete geçirebilmek için tek yol vardır: silahlı propaganda... "Suni denge" silahlı propaganda ile bozulacak, halk kitleleri giderek örgüte güvenecek ve sonunda örgütü destekleyecektir. Buna "Politikleşmiş askeri savaş stratejisi" demektedir Çayan.

Mahir Çayan bu stratejiyi de dört aşamaya ayırmaktadır: 1.Aşama: Şehir gerillasını yaratma. 2. Aşama: Şehir gerillasını geliştirme ve kır gerillasını yaratma. 3. Aşama: Şehir gerillasını yaygınlaştırma, kır gerillasını geliştirme. 4. Aşama: Kır gerillasını yaygınlaştırma.

Mahir Çayan'ın bu görüşleri, 1974 sonrasında THKP-C taraftarları arasında geniş tartışmalara yolaçtı. Bu görüşleri eleştiren yeni gruplar doğarken, yine bu görüşlerin Farklı yorumlanması temelinde ayrı ayrı gruplar ortaya çıktı.

THKP-C: Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi. Adından en çok sözedilen ve bugün "sol" kesimde bulunan on kadar gruba kaynaklık etmiş olan örgüt. 71'den sonra THKP-C' adının yanına bir iki harf eklenmiş yeni gruplar ortaya çıktı. THKP-C'nin görüşlerini savunduklarını ileri süren gruplar için, THKP-C'nin lideri Mahir Çayan'dan dolayı "Çayancılar", M.Çayan'ın "oligarşi tezi"nden dolayı da "Oligarşiciler" isimleri kullandıyor.

Nasıl kuruldu? Kimler kurdu?

Mihri Belli ile birlikte İlkesiz Birlik Cephesi içinde yer alan Mahir Çayan ve arkadaşları, 1970 Kasım'ı başında "ASD'ye Açık Mektup" adlı bir yazı yazarak Mihri Belli'den ayrıldılar. Bu yazıda Kastrocu-Guaveracı "gerillacılık" tezleri savunuluyor, Mihri Belli "darbecilikle" eleştiriliyordu.

M.Çayan ekibi 1970 Kurultayı'nda seçilen DEV-GENÇ Merkez Yürütme Kurulu'na hakimdi. Kısa bir süre sonra yapılan İstanbul Dev-Genç Kongresi'nde M. Belli taraftarlarının devrilmesi üzerine, buraya da hakim oldu. Çayancıların etkisi gençlik içinde epeyce genişti.

THKP-C, 1970'in Kasım ayı sonlarında Mahir Çayan ve arkadaşları tarafından Ankara'da kuruldu. Önceleri daha sıkı bir parti örgütü ve bunun çevresinde daha gevşek olarak bulunan bir cephe örgütü oluşturulması tasarlanmıştı. Ancak bu tasarı hiç bir zaman gerçekleşmedi. Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ile Cephesi aynı örgüt olarak kaldı.

Örgütlenmesi

THKP-C, ilk kurulduğu sırada, önemli kararların alındığı 10 kişilik bir Genel Komite'ye, ve bu kararların yürütüldüğü 3 kişilik bir Merkez Komitesine sahipti. "Gerillacılık" tezlerini savunan THKP-C, kuruluşuyla birlikte "şehir gerillası" hazırlıklarına başlamış, bunun için de bir Vurucu Güç Komitesi oluşturulmuştu. Bu organlar dışında THKP-C, bölgeler ve kesimlere göre örgütlenmişti. Başlıca kesimler gençlik ve işçi kesimleri, başlıca bölgeler ise İstanbul, Ankara, İzmir, Adana ve Karadeniz'di. Ancak yukarıdaki üç Komite dışında THKP-C'nin hiç bir zaman düzenli bir örgütlenmesi olmadı.

Silahlı propaganda

THKP-C'nin görüşleri ve siyasetleri esas olarak M.Çayan'ın "Kesintisiz Devrim" diye bilinen broşüründe yer almakta-dır.

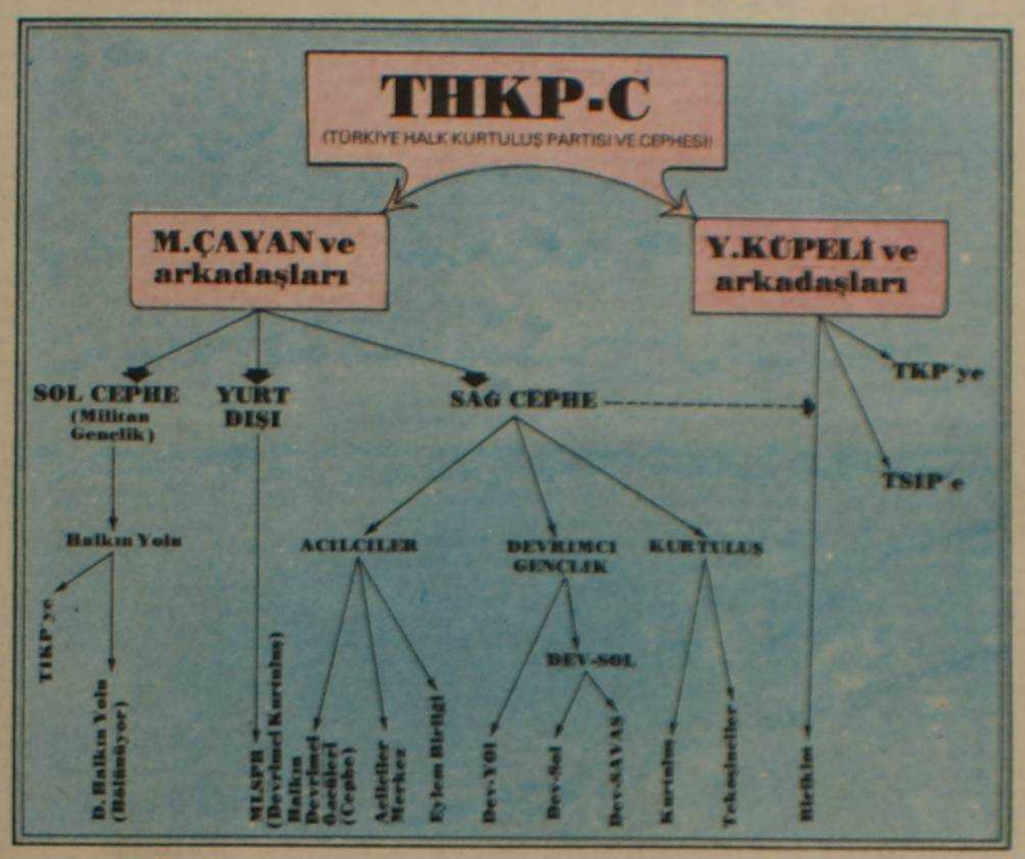

1. THKP-C Davası sanıkları duruşmada: Ön sırada, sağdan sola: Mahir Çayan, Ulaş Bardakçı, Kemal Dedeoğlu, Necmi Demir, İlkay Demir ve Ziya Yılmaz...

M.Çayan, Guevara ve Castro'nun "gerillacılık" tezlerinden ve Kruşçevci yazarların tahlillerinden yararlanarak oluşturduğu tezlerinde sosyalist blokun ve nükleer silahların gücü yüzünden emperyalistler arasında savaş çıkamayacağını, bu yüzden sömürülerini artırabilmek için emperyalistlerin bağımlı ülkelerde iç pazarı geliştirdikleri, gelişmeyi ve refahı yükselttiklerini savunuyordu. Artan refah yüzünden halkın düzene karşı harekete geçmediğini, halkı harekete geçirmek için silahlı eylem yapılması ve önce şehir gerillacılığından başlanması gerektiğini öne sürüyordu.

THKP-C'nin sloganı ise Küba devriminden esinlenerek oluşturulan "Kurtuluşa Kadar Savaş" sloganıydı.

İlk banka soygunu

Şehir gerillası eylemlerini sırasıyla İstanbul, İzmir ve Ankara'da başlatma kararı almalarına rağmen Çayanlar ilk eylemlerini Ankara'da yaparak bir bankayı soydular.

Bu arada 12 Mart Muhtırası verildi. THKP-C, "muhtıranın maskesini düşürmek" amacıyla şehir gerillası eylemlerini hızlandırdı. Bu gelişmeye yol açan başka bir neden de, o sırada THKO'luların Amerikalı subayları kaçırdıktan sonra salıvermeleriydi. Kaçırılanların salıverilmelerini, "şehir gerillasının prestijini düşürmek" olarak değerlendiren THKP-C, prestijin ancak gerçek "şehir gerillası eylemleri" yapılarak korunabileceğini düşünüyordu.

12 Martтan sonra THKP-C'liler, birkaç yeri bombaladılar. İki banka soydular. Öteki eylemleri işadamı Mete Has'ın kaçırılmasıydı.

THKP-C'nin ismi hiç bir eylemle açıklanmamıştı. M.Çayan ve arkadaşları, örgütlerinin ismini açıklamak için büyük bir eylem planladılar.

Ehrom kaçırılıyor

Bu büyük eylem, İsrail Başkonsolosu Efraim Ehrom'un kaçırılmasıydı. Bilindiği gibi, Ehrom kaçırıldı ve öldürüldü. Bundan sonra M.Çayan ve THKP-C üyelerinden bazıları kısa [illegible]

[illegible] ladı. Öteki kısmı ise TSİP'in kuruluşuna katıldı. Bu unsurlar daha sonra TSİP'ten ayrılarak TKP görüşlerini savunmaya başladılar.

Bu arada 12 Mart'tan önce yurtdışına çıkmış olan Mahir Çayan'ın kardeşi Güven Çayan ise, "THKP-C'nin örgütsel olarak dağılmadığını, THKP-C'yi kendilerinin temsil ettiğini" savunarak kendi çevresinde bir örgütlenmeye gitti. Bu grup daha sonra THKP-C Marksist-Leninist Silahlı Propaganda Birliği (THKP-C MLSPB) adıyla ortaya çıkacaktı.

12 Mart döneminde bir baskında öldürülen Koray Doğan'ın çevresinde bulunan bir grup ise, 1975'de "Türkiye Devriminin Acil Sorunları" adlı bir broşür çıkararak, "THKP-C'yi kendilerinin temsil ettiğini" öne sürdü. Broşürlerinden dolayı bu grubun adı "Acilciler" olarak kaldı. Son bir yıl içinde Acilciler birkaç parçaya bölündü.

Öte yandan 12 Mart yargılamaları sırasında bir ikisi Çayan taraftarlarının yanında, bir ikisi de Küpeli'nin yanında tavır almış birkaç unsur bir araya geldi. Bunlar daha sonra "Birlikim" dergisini çıkarmaya başladılar.

Cephecilerin sağı - solu

Afla dışarı çıkan M. Çayan taraftarları ve 12 Mart sırasında dışarıda oluşmuş, THKP-C'ye sempati duyan birbirinden kopuk küçük gruplar, İstanbul'da İstanbul Yüksek Öğrenim Kültür Derneği (İYÖKD), Ankara'da da Ankara Yüksek Öğrenim Derneği (AYÖD) çevresinde toplandılar.

Bu arada içeriden çıkan Çayan taraftarlarının önde gelenleri arasında bir dizi birleşme ve örgütlenme toplantısı yapıldıysa da bunlardan bir sonuç çıkmadı. Fikir ayrılıkları filizlenmeye başlamıştı ve THKP-C'nin fikirleri ve geçmişi farklı farklı değerlendiriliyordu.

Bu kesimde ilk büyük bölünme Militan Gençlik (Sol Cephe) ve Devrimci Gençlik (Sağ Cephe) grupları arasında oldu. Mahkemelerde ve hapishanelerde direnen THKP-C sanıklarının büyük çoğunluğunun yeraldığı "Militan Gençlik Grubu", Mahir Çayan'ın tezlerinin kruşçevci tezlerini temel aldığını ve bu reformist tezlerin sosyal-emperyalizmi savunduğunu belirterek eleştiriyor. Sovyetler Birliği'nin sosyal-emperyalist bir ülke haline geldiğini ve ABD'yle birlikte Türkiye'nin baş düşmanlarından biri olduğunu söylüyordu. "Devrimci Gençlik" kesimi ise Mahir Çayan'ın tezlerinin doğru olduğunu, Sovyetler Birliği'nde yönetimin sosyalist olduğunu savunuyordu. 1976 ortalarında bu iki grup birbirinden ümitsiz koptu.

"Devrimci Gençlik"teki bölünmeler

Bu arada Devrimci Gençlik kesimi içinde de ayrılıklar gelişmişti. "Kurtuluş" dergisini çıkaran ve Çayancı olan bazı üyelerin "Kurtuluşçular" ayrıldı. Kısa bir süre sonra doğu bölgelerindeki Kurtuluşçular ayrılarak "Tekoşin" grubunu oluşturdular.

1976 ortalarında Militan Gençlik'le tüm bağları koparan Devrimci Gençlik daha sonra DEV-GENÇ içinde ortaya çıktı. Dev-Genç geçen yıl Dev-Yol ve Dev-Sol olarak ikiye bölündü. Dev-Sol ise şimdi birkaç bağımsız gruptuğu bölünme durumda. Bu gruplaşmalardan birinin adı da Devrimci Savaşçılar.

"Militan Gençlik"in gelişimi

Militan Gençlik grubu ise daha sonra "Halkın Yolu" adını aldı. Bu grup bugün yönetimden 19 Mayıs'ında gruplarını

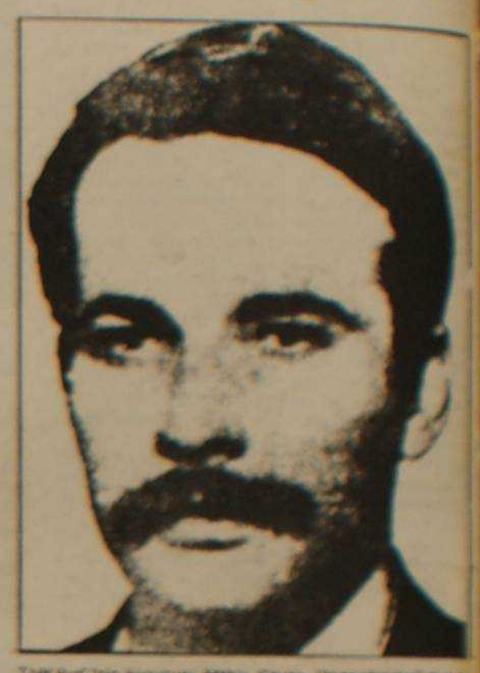

THKP-C'nin kurucusu Mahir Çayan, "Kesintisizler" diye bilinen broşürlerini yazarken Guevara'nın ve Carlos'un "Gerillacılık" tezleriyle, kruşçevci yazarların kitaplarından yararlandı.

THKP-C kurucularından Yusuf Küpeli, bölünmelerde en önemli belirleyen unsuru bir tutum adı. Sonra Tekoşin adını savunmaya başladı...

Bölünmelerin nedeni

THKP-C'den bu ve diğer çok grubun çıkmasının nedeni neydi?

Mahir Çayan'ın tezleri, esas olarak Kruşçev'in tezlerine dayanıyordu ve Marksizm - Leninizmden de etkilenmişti. Sovyetler Birliği'ni sosyalist bir ülke olarak kabul ediyordu. Sovyetlere ise sosyalist diyorlardı. Öte yandan 1971 sonlarında, Çayancı bir kesimin sosyalist propaganda stratejisine geçmesi üzerine THKP-C ikiye bölündü. Bu bölünmede, Çayancı kesimin Sovyetler Birliği'ni sosyalist bir ülke olarak kabul etmesi ve sosyalist propaganda stratejisine geçmesi yeralmıştı. Bunlardan dolayı THKP-C ikiye bölünmüştü. Bu bölünmeden sonra Sovyetler Birliği'ne karşı tutumun değişmesi sonucu THKP-C'den ayrılan gruplar, Sovyetler Birliği'ni sosyalist bir ülke olarak kabul etmeyip, Sovyetlerin emperyalist olduğunu savunmaya başladılar.

Bu arada, 1975 sonlarında, Mahir Çayan'ın tezlerinin kruşçevci olduğunu savunan bir grup, Mahir Çayan'ın tezlerinin Leninizme dayandığını savunarak "Leninist Çizgi" adlı bir broşür çıkardı. Bu grup daha sonra "Leninist Halkın Yolu" adını aldı. Bu grup ise yıllarda birkaç parçaya bölünmüş durumda.

Kızıldere'de M. Çayan ve arkadaşlarının öldürüldükleri kır evi. Kızıldere olayından sonra THKP-C dağıldı...

AÇIKLAMALAR... ELEŞTİRİLER... TEPKİLER

TKP'nin tepkisi

"Bilinmeyen Sol" dizisine başladığımızdan iki gün sonra TKP, yayınımız hakkında görüşlerini açıkladı. Bizim Radyo'nun 7 Mart'ta yayınladığı "Demokrasi Düşmanları" başlıklı yorumda kaydedebildiğimiz adarıyla şöyle deniliyor.

"141 ve 142 gibi faşist maddelerin ilenici yurtsever güçlere karşı daha yoğun bir biçimde ortaya sürülmesi ile birlikte, Pekin'in ülkemizdeki beşinci kolu da genel olarak sola, özel olarak TKP'ye karşı yeni karalama kampanyalarına girişiyor. Açıktır ki, işbirlikçi tekelci sermaye, güdümünde olan gerici politik güçleri işçi sınıfının öncü kolu TKP'nin üzerine sürerek, TKP düşmanlığı yaratmaya çalışarak, halkımızın... (hayaledilemedi) Pekin'in beşinci kolunun yayın organı Aydınlık'ın hanlı, en kirlik kalemlerinin 12 Mart muhtırlıkları birbiri ile sıkı sıkıya bağlıdır. Pekin'in beşinci kolunun reklamları televizyonda yapılıyor. Uluslararası planda emperyalizm Pekinli Maocuları kanlı bir maşa olarak öne sürüyor. Pekin'in beşinci kolu ile işbirlikçi sermaye... İlerici yurtsever güçlerin... yayın organlarında solun örgütlenmesi üzerine şemalar çıkaran... hanlı Pekin'in uşakları şimdi aynı anti-komünist kampanyayı izlenmiş durumdadır. Faşistlere, kendileri de içinde olmak üzere emperyalizmin ve tekelci sermayenin vurucu güçlerine hedef gösteriyor. Demokrasi düşmanlarının faşist terör ile azılı anti-komünizm kampanyaları ile demokrasi güçlerini durdurmayacakları bir gerçektir.

Demokratik sol gençler adına gönderilen mektup

Adana'dan Adil Toros, Demokratik Sol gençler adına gönderdiği mektubunda şunları yazıyor:

"Bilinmeyen Sol" başlıklı dizinizde, yalnızca gürültücü ve tabansız kimi sol grupların değil, BARIŞÇI-DEMOKRATİK SOL, eğilimlerinde tanıtılmasi yarark olur.

Böylece tüm gençlik gruplarını güçlülükle suçlama yanlışına düşülmez.

Size sunduğumuz ekli yazılar Demokratik SOL gençlik eylemi konusunda yeterli bilgiyi içeriyor. Özenle incelenirse sanırız, yazı dizinize olumlu bir katkı getirecektir."

Başarı dilekleri ve saygılar
Adana'lı demokratik sol gençler adına Adil Toros

Adil Toros'un önerisine katılıyoruz. Dizimizin sonlarına doğru demokratik sol görüşü savunan grup ve örgütleri tanıtmaya çalışacağız. Bu görüşü savunan grup ve örgütlerin faaliyetleri hakkında bilgi ve yayınlarını bize göndermelerini diliyoruz.

Açıklamalar Eleştiriler Tepkiler

Bugünden itibaren bu sayfada, "Açıklamalar-eleştiriler-Tepkiler" başlığıyle bir köşe açıyoruz. Bu köşede "Bilinmeyen Sol" dizisi hakkında bize gönderilen eleştirilere, açıklamalara ve ötekı grupların görüşlerine yer vereceğiz.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

yarın
DEVRİMCİ YOL
Görüşleri, eylemleri, tasfiyeleri

BİLİNMEYEN "SOL"

OLAYLAR VE OLAYLARLA 49 grup

OLİGARŞİCİLER (2)

DEVRİMCİ YOL

DEV-YOL, SOVYETLER'E REVİZYONİST DEYİNCE AYRILIKLAR BAŞLADI

Dev-Yol'un faaliyetlerinin büyük kısmını afiş yapıştırma, duvar yazısı yazma, miting ve gösteriler düzenlenmesi oluşturuyor. Dev-Yolcular en çok, "Kurtuluşa Kadar Savaş" ve "Tek Yol Devrim" sloganlarını kullanıyorlar.

DEV-YOL içindeki ilk ayrılıkları yaratan yazı:

"Sovyetler'deki iktidar revizyonist bir diktatörlüktür"

"Sovyetler'deki iktidar revizyonist bir diktatörlüktür"

Dev-Yol içinde, daha sonraları tümüyle bölünme noktasına gelecek olan ilk ayrılıklar, Devrimci Gençlik dergisinin 17 Mayıs 1976 tarihli 8. sayısında yayınlanan bir yazı üzerine meydana geldi. Metin Dinç imzasıyla yayınlanan ve "Revizyonizme karşı mücadele ve 'sosyal emperyalizm' teorileri" başlıklı yazıda Sovyetler Birliği'nde iktidarın durumu ele alınıyor ve şöyle deniliyordu:

"Bugün Sovyetler Birliği'nde revizyonist iktidar sosyalizmi yolundan saptırmıştır. Revizyonist diktatörlük sosyalizmi uygulamamak suretiyle kapitalizmin canlanmasına yol açmaktadır. Dünya çapında uyguladığı revizyonist politikaları tutarsız, çelişkili ve proleter enternasyonalizminden uzak milliyetçi bir temel üzerinde yükselmektedir. Sınıf mücadeleleri alanında da marksizmin devrimci teorilerinden uzaklaşmış evrimci ve oportünist bir rota izlemektedir.

"Biz bugün Sovyetler Birliği'nde geriye doğru bir sürecin sosyalizmden kapitalizme geçiş sürecinin yaşanmakta olduğunu söylüyoruz. Bize bugün Sovyetler'de burjuvazinin mi yoksa proletaryanın mı diktatörlüğü olduğu sorusu yöneltiliyor. Elbette ki revizyonist iktidarın proletarya olduğu söylenemez. Revizyonist diktatörlük burjuva diktatörlüğüne geçiş için bir basamak oluşturmaktadır.

"Bu sürecin kapitalizme geçişle sonuçlanması teorik düzeyde mümkündür."

Bu yazı o zamanki adlarıyla "Devrimci Gençlik" taraftarları arasında geniş tartışmalara yolaçtı. Yazının imzalı olarak yayınlanması da bu konuda ayrılıkların varlığını ve belirtilen görüşlerin bir kısım taraftarlarca onaylanmadığını gösteriyordu.

İstanbul'daki Devrimci Gençlik taraftarlarının büyük çoğunluğu, Sovyetler'deki iktidara revizyonist diktatörlük denemeyeceğini, Sovyetlerin birçok yerde sosyalist politika izlediğini öne sürerek yazıdaki görüşleri onaylamadıklarını söylediler. Ankara kesimi ise yazıdaki görüşleri savunduklarını belirttiler.

Bu yazıyla başlayan ayrılıklar daha sonra giderek arttı. Vedaha Ozamandan yazıya karşı çıkanlar geçen yıl ayrılarak Dev-Sol grubunu oluşturdular.

Devrimci Gençlik dergisi sözkonusu dönemde, "Bugün revizyonizmle kendi aramıza somut ve net bir sınır çizmek büyük bir ihtiyaçtır" diyordu. Ancak o yazıdan sonra Dev-Yol'un tutumu yazıdaki tespitlerden daha ileri gitmedi. O günden bu yana Devrimci Yol grubu bu konuda net ve somut bir sınır belirleyemedi. Sovyetler için kimi yerde sosyalist kimi yerde revizyonist dedi. Bu da Dev-Yol'un ayrılık ve bölünme tohumlarını her zaman içinde taşımasına yolaçtı.

"MAHİR, Hüseyin, Ulaş, Kurtuluşa Kadar Savaş" ve "Tek Yol Devrim"... Meydanlarda, okullarda, yürüyüşlerde sık sık duyulan, duvarlarda sık sık okunan sloganlardan ikisi... Dev-Yol'cular en çok 12 Mart'ta öldürülen üç THKP—C ileri geleninin isimlerinden oluşan sloganı kullanıyorlar.

Dev-Yol'un ortaya çıkışı

Dev-Yol grubu, 1975' de gençlik içindeki gelişmelerle ortaya çıktı. Bu yıllarda, İstanbul Yüksek Öğrenim Kültür Derneği (İYÖKD) ve Ankara Yüksek Öğrenim Derneği (AYÖD) çevresinde toplanan gençler arasında Sovyetler Birliği'nin durumu konusunda ayrılık çıktı. Bir kesimi Sovyetler'in sosyal-emperyalist bir ülke olduğunu, bir kesimi ise hem revizyonist, hem de sosyalist olduğunu söylüyordu. Bu iki kesim arasında ayrılıklar giderek derinleşti ve 1976 ortalarında iki grup tamamen koptu. Sovyetler'e sosyal-emperyalist demeyenler ve M.Çayan'ın görüşlerinin hatalı olduğunu kabul etmeyenler, Devrimci Gençlik dergisini çıkardılar bundan böyle de bu adla anıldılar. Devrimci Gençlik dergisi yerine 1977'de Devrimci Yol dergisini çıkarmaya başladıklarında da, bu gruba Devrimci Yol (Dev-Yol) denilmeye başlandı. Dev-Yol geçen yıl içinde, yine Sovyetlerin ve M.Çayan'ın görüşlerinin farklı değerlendirilmesi yüzünden ikiye bölündü. Bu bölünmeden Devrimci-Sol (Dev-Sol) grubu doğdu.

Dev-Yol esas olarak gençlik içinde etkili ve öğrenci gençlik gruplarının içinde en büyük olanı. Dev-Yol taraftarları 1976 ortalarında kurulan, daha sonra ise Tüm Dev-Genç adını alan Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu (DEV-GENÇ) çevresinde toplanıyorlar. İstanbul'daki Dev-Genç yöneticilerinin Dev-Sol'un görüşlerini savunmaları üzerine, Dev-Yol taraftarları İstanbul'da Marmara Dev-Gençli kurdular.

Taraftarlarının 1 ve ilçelerdeki Dev-Genç'lerde toplandığı Dev-Yol grubunun gevşek ve dağınık bir yapısı var. Faaliyetlerinin çoğu okullarda yoğunlaşıyor ve Dev-Yol taraftarları genellikle afiş yapıştırma, duvarlara yazı yazma, miting ve yürüyüş düzenleme, önemli günlerde de korsan eylemler yapmakla uğraşıyorlar.

Mahir Çayan'ı kim savunuyor?

Dev-Yol ile öteki "oligarşici" gruplar arasında M.Çayan'ın görüşlerini kimin savunduğu en önemli tartışma konusu oluyor.

Dev-Yol, Dev-Sol'u, Acilciler'i ve MLSPB'yi Mahir Çayan'ın görüşlerini "abese götürerek yeni eklemeler yapmakla" suçluyor. Kurtuluş grubunu ise, Çayan'ın görüşlerini modern revizyonist tezlerle değiştirmekle eleştiriyor.

Sosyalist Blok ve nükleer silahlar

Dev-Yol, Devrimci Yol dergisinin ilk sayısında yayınlanan bildirgede M. Çayan'ın "Kesintisiz Devrim" broşüründe belirtilen görüşleri genel olarak tekrarlıyor. Ancak "sosyalist bloğun varlığı" ve "nükleer silahların belirleyiciliği" konusunda farklı görüşler savunuyor.

Dünkü yazımızda ele aldığımız gibi, M.Çayan, "Kesintisiz Devrim" broşüründe, "dev sosyalist bloğun varlığı ve nükleer silahların belirleyici rolü nedeniyle emperyalistler arasında savaş çıkmayacağını, emperyalist sömürünün değiştiğini ve değişen emperyalist sömürüye karşı "öncü savaş" denilen mücadele biçimini kullanmak gerektiğini" söylüyordu.

Dev-Yol ise sosyalist blok tezine karşı çıkarak, "günümüzde dünya sosyalist sistemi parçalanmış ve revizyonist çizgilerin hakim olduğu iki ayrı kampa bölünmüştür" (Bildirge, s: 13) diyor.

Dev-Yol, "nükleer silahların belirleyiciliği" tezini ise "halkların mücadelesini burjuvaziye peşkeş çeken bir görüş" olarak değerlendiriyor.

Sovyetler konusunda

Dev-Yol'un Sovyetler Birliği konusunda değerlendirmesi ise şöyle:

"Sovyetler Birliği'nde proletarya diktatörlüğü yoktur. Revizyonizm içte sosyalizmi uygulamamaktadır, revizyonist uygulamalarla sosyalizm yolundan sapılmıştır... Yine revizyonizm dış politika da proleter enternasyonalizmi uygulamaz... S.Birliği ilişkilerinde önemli ölçüde milliyetçi eğilimler taşımaktadır. (D. Gençlik, sayı 8).

Dev-Yol'a göre, "kendini dünyanın merkezi gören Sovyetler Birliği, dünya devrimci hareketini güçlendirmeyi değil, mevcut güçler dengesini korumayı amaçlamaktadır." (D.Gençlik, sayı: 3)

Nerede revizyonist, nerede sosyalist

Sovyetler Birliği'nin barışçı geçiş tezini savunarak mevcut iktidarlarla işbirliğine giriştiği ülkelerde revizyonist bir tutum aldığını söyleyen Dev-Yol, Sovyetler'in müdahale ettiği ülkelerde ise "Ulusal Kurtuluş Savaşlarına yardım ettiğini" ileri sürüyor.

Dev-Yol, yine de "Sovyetlerin dış politikasının belirleyici özelliği, "sosyalist bir politika olmamasıdır" diyor.

Bu bakış açısıyla dünyadaki gelişmeleri değerlendiren Dev-Yol, Sovyetler'in Orta Doğu ve Hindistan'daki faaliyetlerini "olumsuz", Küba, Vietnam ve Angola'daki faaliyetlerini "olumlu" olarak görüyor. Afganistan'daki Sovyet yanlısı darbe için "emperyalist zincirin parçalanması", Zaire'ye saldıran Katangalı jandarmalar için de "milli kurtuluş hareketi" diyor.

Dev-Yol'un, dünyadaki son gelişmeleri ve Vietnam'ın Kamboçya'yı işgalini nasıl değerlendirdiği ise bilinmiyor.

Sovyet kredileri

Dev-Yol, Sovyetlerden alınan krediler için de şunları söylüyor:

"Sovyet revizyonistlerinin bakış açısı Türkiye gibi geri bıraktırılmış ülkelerdeki halk kurtuluş hareketlerinin sorunlarını çözmek değil, Türkiye hakim sınıflarının sorunlarına çözüm getirmektir. Döviz ve pazar sorunları, Türkiye halklarının değil, Türkiye oligarşisinin sorunlardır." (D.Yol, sayı:4)

"Çin - Sovyet ikilemi"

Çin'in Sovyetler Birliği hakkındaki görüşlerini ve sosyal-emperyalizme karşı mücadelesini, "Çin - Sovyet İkilemi" olarak değerlendiren Dev-Yol, "Çin, Sovyet kutuplaşması doğru ile yanlışın değil, milliyetçi - revizyonist sapmaların saflaşmasıdır" diyor.

Dev-Yol, Mao Zedung' un bugünkü dünya durumunu tahlil ettiği Üç Dünya Teorisi'nin "revizyonist bir teori" olduğunu ve emperyalistlerle uzlaşmaya ve emperyalist politikanın doğrudan desteklenmesine yolaçtığını" öne sürüyor.

Dev-Yol, Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen Mücadelesinin ise "egemen sınıfların 'ulusal' ekonomilerinin savunulması olduğunu" belirtiyor.

Arnavutluk yöneticilerinin, Çin'e ve Mao'ya saldırmaları konusunda da Dev-Yol, "küçük burjuva milliyetçi eğilimlerin etkisi ve ulusal çıkarların ön plana çıkarılmasıyla tepkici bir tavır" (D.Yol, sayı: 25) diyor.

"Beslemeler"

Moskova yanlısı TKP için, "Kendisine Türkiye Komünist Partisi diyen mülteciler grubu Türkiye sol hareketi içinde modern revizyonizmin tutarlı bir temsilcisidir" diyen Dev-Yol, TKP'yi "burjuvaziye teslimiyetçilikle sınıf işbirlikçiliği" ve devrimci hareketin gelişimini Sovyetler'in dış politikasına bağlamakla eleştiriyor. TKP yanlısı gençlik örgütü İGD için de "DİSK üst yönetimine çöreklenmiş sendika ağalarının vurucu gücü, besleme örgüt" tanımlarını kullanıyor.

Dev-Yol, Türkiye'de Sovyetler'in tehdidine karşı mücadele edilmesi gerektiği görüşü için ise, "Hayalde yaratılan bir dünyada yaşayanların görüşü" diyor.

Devrimci-Yol'un düzenlediği bir yürüyüş.

Adı: Devrimci Yol

Kuruluşu:

1975 sonlarında İYÖKD ve AYÖD çevresinde toplanan gençlerin bir kesimi tarafından oluşturuldu. Taraftarları daha sonraları DEV—GENÇ ve TÜM DEV—GENÇ çevresinde toplandı.

Yayınları

20 Kasım 1975'den, Nisan 1977'ye kadar yayınlanan DEVRİMCİ GENÇLİK dergisi, 1 Mayıs 1977'den itibaren yayınlanan DEVRİMCİ YOL Dergisi.

Sloganları

- Tek Yol Devrim
- Mahir, Hüseyin, Ulaş - Kurtuluşa Kadar Savaş
- Kahrolsun Oligarşi
- Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz
- Katil Oligarşi
- Oligarşinin eğitim düzeni yıkılacaktır

yarın

DEV-YOL/2

Öncü savaş yerine Direniş Komiteleri

Dev-Yol ve Kurtuluş arasındaki ihale kavgası

Yeraltı Maden-İş Sendikası içinde TKP komplosu ve işe karışan CHP saylavı

Yeraltı Maden-İş Dev-Yol taraftarlarının etkin olduğu bir sendika. Dört beş yerde örgütlü olan bu sendikada 1977 yılı içinde önemli gelişmeler meydana geldi.

Sendikanın Genel Sekreteri olan ve Sendikanın denetimini büyük ölçüde elinde tutan Abdullah Yılmaz hem TKP yanlılarıyla hem de Dev Yolcularla iyi geçinme siyaseti izliyordu. Ancak, Yılmaz'ın '1 Mayıs 1977 'den sonra yaptığı açıklama ve Ağustos ayında Politika gazetesine verdiği Bizim Radyo'dan da yayınlanan demeci sendikayı karıştırdı.

Yılmaz, 1 Mayıs olayından 24 saat sonra, kimsenin olay hakkında sağlıklı bir bilgisi yokken, "Taksim alanındaki saldırılar, Troçkizmin günümüzde isim değiştirmiş şekli olan Maoizmin eseridir" şeklinde bir açıklama yapıyordu. Abdullah Yılmaz yine Politika'ya verdiği demeçte TKP'nin "Ulusal Demokratik Cephe"sine katılmayı savunuyordu.

Bu açıklama Sendika içinde ve Sendikanın Dev-Yol eğilimli Başkanı tarafından tepkiyle karşılandı. Abdullah Yılmaz bundan sonra hızla TKP yanlılarının tarafına kaydı ve sendikayı ele geçirmek için bir komploya girişti.

Komplo hazırlığına katılanlar içinde bir CHP "Saylavı"da yer aldı. Abdullah Yılmaz'ın evinde bir dizi gizli toplantı yapıldı. Bu toplantılara TKP yanlıları adına Bingöl Erdumlu katılıyordu. Ve bu toplantılara bir CHP Zonguldak Milletvekili de katıldı.

Bingöl Erdumlu 5 Ağustos'ta Yeraltı Maden-İş'in en güçlü olduğu Yeni Çeltek işyerine geldi. 1000 işçiyi temsil eden işyeri temsilcisine, "Yeraltı Maden-İş'in DİSK'e katılma isteğinin kabul edildiğini" söyleyerek, bu karara ilişkin olduğunu belirttiği bir mektubu işyeri temsilcisine verdi. Genel Merkez' deki Dev-Yolcuların ise mektubu Yeni Çeltek'e ulaştırmadıklarını da eklemeyi unutmadı.

Ancak mektupta yalnızca, o zaman ki DİSK örgütlenme dairesi Başkanı Fehmi Işıklar'ın işyeri temsilcisini görüşmek üzere İstanbul'a çağırdığı belirtiliyordu. Ayrıca DİSK Genel Merkezinden gönderildiği söylenen mektup Ankara'dan yollanmıştı, oysa DİSK'in Genel Merkezi İstanbul'daydı.

TKP yanlılarının amacı açıktı: Yeni Çeltek işçileri ile Sendika Merkezinin arasını açmak ve sendikayı bölmek.

Komplo başarıya ulaşamadı ve TKP yanlıları Sendika'dan atıldı. Devrimci Yol dergisi bu gelişmeyi, "gerici bir saldırı daha defedildi" diye değerlendirdi.

Sendikanın üye kayıt, karar ve adres defterlerini de beraberinde götüren Abdullah Yılmaz daha sonra TKP yanlısı Maden-İş Sendikası 2. Bölge temsilciliğine getirilecektir.

Akla gelen soru şuydu: Dev-Yol, TKP yanlılarıyla kesin sınır çizmedikçe acaba daha ne kadar böyle komplolarla ve "gerici saldırılarla" karşı karşıya kalacaktı? TKP yanlılarının kolayca kanca atıp, adam ayartabilecekleri bir grup olacaktı?

AÇIKLAMALAR... ELEŞTİRİLER... TEPKİLER

Bir okurumuzun uyarıları

Diyarbakır'dan bir işçi okurumuz, yayınımızla ilgili olarak gönderdiği mektupta şöyle diyor:

"Bilinmeyen Sol yazınızı dört gözle beklediğimiz gazetenin 5 Mart tarihli 'soyağacı' bölümünü ilgiyle takip ettim. Yazı dizisi hakkında öngörüşlerinizi okuduktan sonra doğru yolda olduğunuza tam Kanaat getirdim."

Okurumuz mektubuna devamla KDP kökenli gruplarla ilgili şemada, Apocular grubunun Kawa grubundan ayrılmış gösterildiğini, ayrıca Apocular grubunun, grupta da adını veren liderinin önceleri Devrimci Gençlik grubu içinde yer aldığını belirtiyor.

Okurumuz mektubunda ayrıca "Rızgari" grubu içindeki gelişmelere de değinerek

"Pek önemli olmamakla beraber "Rızgari" grubunun da ikiye bölündüğünü, ayrılanların kendilerini 'Ala Rızgari" olarak tanıttıklarını" belirtiyor.

Apocuların Kawa'dan ayrılmadıkları, Kawa ile hiç bir ilişkileri olmadığı doğrudur. KDP kökenli grupların gösterildiği şemada iki ok işaretinin unutulması Apocuların Kawa'dan ayrıldığı şeklinde anlamlara yol açmıştır. Bunun için KDP kökenli grupların şemasını düzeltilmiş olarak bir kez daha yayınlıyoruz.

Ayrıca, Apocular grubunun liderinin Devrimci Gençlik grubundan ayrıldığı da doğrudur, ancak bu grubun taraftarlarının hemen hemen tümü DDKD kökenli olduğundan bu grubu DDKD kökenli olarak gösterdik.

Son zamanlarda "Rızgari" grubu ve başka iki grupta bölünme meydana geldiği bilinmektedir. Ancak bu bölünmeler tam netleşmediği için şemada göstermedik. Bu grupları ele aldığımızda içlerindeki yeni gelişmelere ve bölünmelere değineceğiz.

Diyarbakır'dan yazan işçi okurumuzun uyarılarına teşekkür eder, biz de içten selamlarımızı yollarız.

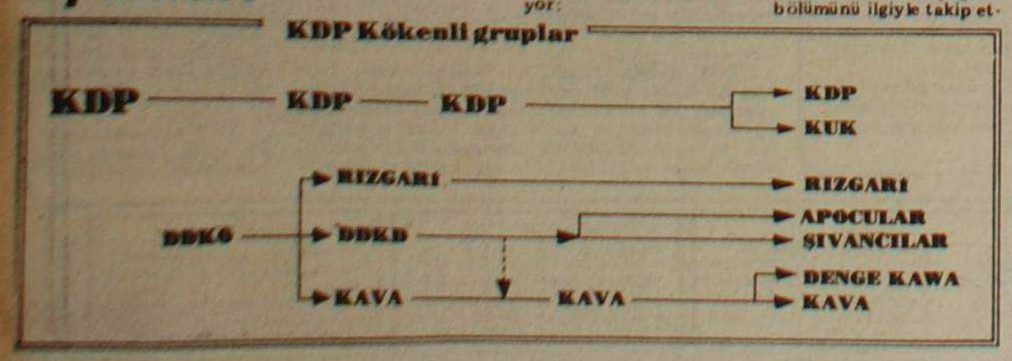

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

DEVRİMCİ YOL

"Saldırılara aktif savunma ile cevap vereceğiz" diyen Dev-Yolcular, okullarda çatışma ve dövme olayları yaratıyorlar

Banka soyma bombalama ve benzeri eylemleri, "gürültücü, sansasyonel eylemler" olarak niteleyen Dev-Yol, "öncü savaş" yerine "direniş komiteleri" ni öneriyor

Afiş indirme, yazı silme gibi nedenlerle Dev-Yol'cularla öteki gruplar arasında ölümlere varan çatışmalar çıkıyor.

Dev-Yol "Öncü Savaşa şimdilik hayır" diyor

ÖZET

Orta yolun çıkmazı

Bugün gençlik içinde, özellikle de öğrenci gençlik içinde en geniş etkiye sahip olan DEV—YOL grubunun görüşleri şöyle özetlenebilir:

* DEV—YOL, Sovyetler Birliği'nde iktidarın sosyalizmi değil, kapitalizmi geliştirdiğini, ancak Sovyetler'in yine de sosyalist bir ülke olduğunu söylemektedir.

* Sovyetler Birliği'nin dış politikasının revizyonist ve halklara karşı olduğunu söyleyen DEV—YOL, öte yandan Sovyetler'in Angola, Küba gibi ülkelerde olumlu tutum aldığını öne sürmektedir.

* DEV—YOL, yine M.Çayan'ın görüşlerini tümüyle savunduğunu belirtmekte, ancak öncü savaş ve silahlı propagandaya itibar etmemekte, bunun yerine aktif savunma ve direniş komiteleri dediği örgütlenme önerisinde bulunmaktadır.

* DEV—YOL, bugünkü iç savaşın kurallarını bu savaşı ilan eden faşist güçlerin belirlediğini söylerken, öte yandan bu savaşı kabul ettiklerini de açıklamaktadır.

* DEV—YOL'un bütün siyasetleri şu sloganında özetlenebilir; "Kahrolsun Oligarşi, Yaşasın Mücadelemiz". DEV—YOL, hemen hemen her şeyi oligarşi ile (oligarşi içinde de ağır bastığını söylediği tekelci burjuvazi ile) kendi arasındaki çelişkiyle açıklayabilmektedir. Örneğin Sovyet borç ve kredileri için, "bunların olumsuz olmalarının nedeni, tekelci burjuvazinin sorunlarını çözmek için verilmiş olmasıdır" demektedir.

* * *

Görüldüğü gibi DEV—YOL'un tutumu, "Hem öyle, hem böyle", ya da, "Ne öyle, ne böyle" diyen ortayolcu tutumdur. Ne olduğu anlaşılması zor "oligarşi" diye bir düşman tutturulmakta, gürültülü, şiddetli, savaşlı, ama neye hizmet ettiği bilinmeyen sloganlarla genç unsurlar etkilenmekte, genç taraftarlar habire afiş peşinde, pankart peşinde koşturulmakta, kurallarını karşı tarafın tayin ettiği çatışmalara sokulmaktadır. Okullar birer öğrenim kurumu olmaktan çıkıp, kavga alanı haline gelmektedir.

Ortayolculuk belirsizlik demektir. Bugün DEV—YOL'un, ne somut ve açık bir dünya ve ülke tahlili, ne de açık, anlaşılır siyasetleri vardır. DEV—YOL öteden beri partileşme üzerinde sayfalarca yazılar yazmasına rağmen bu konuda bir türlü adım atamamaktadır. Çünkü parti net ve açık tutum gerektirir. Sovyetler Birliği'nin bugünkü dünya konumu nedir? Ülkemizin dostu mu, düşmanı mıdır? Bugünkü iç savaş ortamı, "Her kargaşalık devrimcidir" diyerek körüklenecek mi? Yoksa bu kargaşalığa karşı en geniş birlik için mi mücadele edilecektir?

DEV—YOL bu sorulara cevap vermeyi erteledikçe, ortayolun çıkmazından kurtulamayacak, partileşme derken sürekli bölünecektir. Buradan da en çok Türkiye'deki karşaşalığı körükleyen Moskova yanlıları yararlanacaktır.

DEV—YOL için, DEV—SOL ayrılığı öğretici olmalıdır: DEV—SOL'cular, Devrimci Yol'un içinden atamadığı olumsuz yönlerini geliştirerek, buradan Moskova yanlılarının koltuğunun altına girmediler mi? Ortayolculuk her zaman Moskova için kazanılacak bir akım olarak gözükmüyor mu?

DEV—YOL'un, ülkedeki iç kargaşalık ortamını nasıl değerlendirdiğini ve bu kargaşalığa karşı nasıl bir tutum aldığını ele almadan önce, Devrimci Yol dergisinde yer alan çeşitli olaylarla ilgili yazıların birkaçına değinelim:

1977 Temmuzunda Sivas'ta meydana gelen çatışmalar hakkında Devrimci Yol dergisinin 7. sayısında şöyle deniliyor:

"Faşistlere ancak anladıkları dilden cevap verilebilirdi. Ve öyle oldu. AP, MHP ilçe binaları tahrip edildi."

Bu da Devrimci Yol'un 17. sayısında yeralan ve "Emek Direniş Komitesi" adına yapılan açıklamadan:

"...Faşizmi geriletmenin biricik yolu, ona karşı teslim olmadan aktif bir şekilde mücadele vermektir. Fakat bu mücadele örgütsüz olarak verilemezdi. İşte bu nedenlerle devrimcilerin önderliğinde kurduğumuz Direniş Komitesi'nde kendi öz gücümüze güvenerek mücadele ettik."

"Savaşı kabul ediyoruz"

Yukarıdaki alıntılardan DEV—YOL'un iç kargaşalık karşısındaki tutumu ve siyasetleri bir ölçüde aydınlığa kavuşuyor.

DEV—YOL, Türkiye'nin bir iç savaş ortamına sürüklendiğini kabul ediyor ve bu savaş konusunda şunları söylüyor:

"Ve bilinmelidir ki, halka karşı ilan edilmiş olan ve yürütülmekte olan bu savaşın kurallarını, bugün bu savaşı ilan etmiş bulunan faşist güçler tayin ediyor." (D.Yol, sayı: 17)

İç savaşın "kaçınılmaz ve önlenemez" olduğunu söyleyen DEV—YOL, "Faşizmin ilan ettiği savaş karşısında direneceğiz, bunu anlayacağız, savaşacağız ve kazanacağız." (D.Yol, sayı: 16) diyor.

"Faşizmin ilan ettiği savaşa karşı direnmenin ve faşizmi geriletmenin tek yolunun da aktif savunma olduğunu söyleyen DEV—YOL, "aktif savunmaya mahalli Direniş Komitelerinin" önderlik edeceğini belirtiyor.

DEV-YOL'cular, "aktif savunma" dedikleri mücadele biçiminde "filanca semte faşistler giremez", "Falanca okul faşistlere mezar olacak" şeklindeki sloganları eylem sloganı olarak kullanıyorlar.

DEV—YOL taraftarları genel olarak öğrenci çevresinde toplandıklarından, bu siyasetler okullarda ve yurtlarda DEV—YOL taraftarlarınca uygulanıyor. DEV—YOL'cular komandoların saldırılarına karşı saldırılarla cevap veriyorlar.

DEV—YOL dergisine gönderilen mektuplardan anlaşıldığına göre Direniş Komiteleri ise pratikte, mahalle gençlerinin biraraya gelip de duvarlara yazı yazdıkları, bildiri dağıtıp gazete sattıkları ve komandolarla kavga ettikleri gevşek gruplar olmaktadır.

DEV—YOL taraftarları ile öteki gruplar arasında da okullarda sık sık afiş indirme, yazı silme, söz hakkı tanımama gibi nedenlerden dolayı çatışmalar çıkıyor. Bu çatışmalar kimi zaman ölümle sonuçlanmaya kadar varıyor. Örneğin bu yılın Ocak ayı içinde Kadırga Yurdu Öğrenci Komitesi içinde afiş indirme sorunuyla başlayan anlaşmazlık bir öğrencinin ölümüyle sonuçlandı.

Devrimci eylemin kıstası

DEV—YOL bir eylemin devrimci bir eylem olmasının kıstasını kimin sloganının daha çok bağırıldığına, duvarlara ne kadar yazı yazıldığına, çatışmada kimden daha çok yaralı ve ölü olduğuna veya kimin dayak yediğine göre değerlendiriyor.

Devrimci Yol'un 10. sayısında yeralan ve Elazığ'da 1977'nin Ekim ayı içinde meydana gelen olayları değerlendiren yazı buna bir örnek. Sözkonusu yazıda şunlar deniliyor:

"Faşistlere en etkili darbe 4 Eylül günü vuruldu. Dört faşistin ölümüyle sonuçlanan olaylarda faşist saldırılar karşısındaki aktif savunma, halka mücadele azmi verdi. Bu olay da faşist terörün etkisinin parçalanıp, devrimcilerin halkla bütünleşmesinin bir dönüm noktası oldu."

DEV—YOL, her ne kadar bu olayı bir dönüm noktası olarak değerlendiriyorsa da, bilindiği gibi Elazığ'daki çatışmalar ve tertipler o günden sonra da devam etti.

Dev-Yol'cular bugünkü iç savaş ortamını "devrimci bir durum" olarak değerlendiriyor ve birçok yerde çıkartılan çatışmaları "Direniş" olarak tanımlıyor...

"Öncü savaşa, şimdilik hayır"

"Öncü savaş taktik bir evre midir, yoksa stratejik bir evre midir?"

Bu konu DEV—YOL'la, Mahir Çayan'ın görüşlerini savunduklarını söyleyen öteki gruplar arasında sürekli ve hararetli tartışmalara yolaçıyor.

DEV—SOL, Acilciler MLSPB gibi gruplar, "Öncü savaşın stratejik bir evre olduğunu ve milli krizi derinleştirmek için temel alınması gerektiğini" savunuyorlar. Yani "ülkede sürekli devrim durumu varolduğundan ve kitleleri düzene karşı harekete geçirmek için" banka soygunu, siyasi suikast, adam kaçırma, bombalama gibi "silahlı propaganda" eylemlerinin temel alınmasını söylüyorlar.

Buna karşılık DEV—YOL, "öncü savaşın taktik bir evre olduğunu, bugün şartlarının olmadığını" belirterek şunları söylüyor:

"Bugün devrimciler şüphesiz savunma durumundadırlar. Doğru eylem bu meşru savunma çizgisini terketmeyen eylemdir. Ama bu savunma çizgisini şu veya bu biçimde sınırlamak saçmadır."

DEV—YOL, MLSPB'nin bombalama eylemlerini ise, ..gürültülü, sansasyonel eylemler" olarak niteleyerek, bunların provokasyon mu, devrimci eylem mi olduğunun ayırdedilemediğini belirtiyor.

Dev-Yol'culann temel faaliyetlerini duvarlara yazı yazmak, afiş yapıştırmak, pankart asmak oluşturuyor. Bu eylemlere Dev-Yol taraftarları özel önem veriyorlar. İşte geçen hafta İstanbul'daki futbol maçında Dev-Yol'un tribünlere astığı pankart...

Sıkıyönetim konusunda

"Ülkemizde sömürge tipi bir faşizm" olduğunu söyleyen DEV—YOL, faşizmin kimi zaman açık faşizm olarak, kimi zaman da gizli faşizm olarak sürdüğünü belirtiyor. DEV—YOL, sıkıyönetim konusunda şu tespiti yapıyor:

"Genel olarak egemen güçlerin bugünkü taleplerı doğrultusundaki bir gelişmeyi ifade eden sıkıyönetim, kuşkusuz ki, aynı zamanda Ecevit hükümetinin faşist terör ve şantaja boyun eğmesi, teslim olması anlamına gelmektedir... Faşist güçlerin zorladıkları ve istedikleri bir gelişme olarak sıkıyönetim bir açık faşist rejime geçiş doğrultusundaki çok önemli bir gelişmeyi ifade etmektedir." (D.Yol, sayı: 26)

DEV—YOL, geçen yıl içinde Hakkari'de meydana gelen çatışmaları "Irak Kürdistan'ındaki ulusal direnişe önderlik etme iddiasında olan KDP - Geçici Komite ile Kürdistan Yurtseverler Birliği arasındaki çatışmalar" şeklinde değerlendirerek, her iki örgütün de "proletaryanın bağımsız siyasetini temsil eden bir örgüt olmadığını" söylüyor. DEV—YOL çatışmaların olduğu dönemde yaptığı bu değerlendirmenin sonunda, "Geçici Komite, 250 KYB üyesini (Talabaniciyi) derhal serbest bıraksın" talebinde bulunuyor.

Parti sorunu

1971 öncesini "50 yıllık revizyonist geçmiş" olarak değerlendiren DEV—YOL, "1971 hareketiyle ülkemiz solu üzerindeki oportünist ve revizyonist etkinlik bir dereceye kadar kırılabilmiş, işçi sınıfının bağımsız siyasi hareketini yaratmak yolunda önemli mesafeler katedilebilmiştir" diyor ve grup olarak ortaya çıkışından bu yana partileşme üzerine Dev-Yol dergisinde sayfa sayfa yazılar yayınlanıyor.

Partileşme sürecinin en önemli sorununun "kadro sorunu" olduğunu belirten DEV—YOL bu sorununun "en geniş kitle çalışması içinde en dar kadro çalışmasıyla" çözüleceğini belirtiyor.

DEV—YOL'un üst yöneticileri ise bir türlü partileşememelerini" kadrolarının yarısının "işe yaramaz, gevşek unsurlar olmasına" bağlıyorlar.

"Oç-beş kariyerist"

DEV—YOL, kendilerinden ayrılan ve DEV—SOL adını alan grup için, ilk ayrılıklar ortaya çıktığı zaman bunların DEV—GENÇ içindeki ilişkileri askıya alındığından "Askıcılar" diyor. DEV—YOL, ayrılan gruba, "söyledikleri ve yazdıkları ile devrimciliğe yönelttikleri her türlü yalanlı sadece oportünistlere malzeme olan üç-beş hizipçi kariyerist" diyor ve "KİD ile KSİ'nin koltuğu altında gelişmekle" suçluyor.

* * *

Gençlik içinde en etkili grup olan Devrimci Yol'un önemli konulardaki görüşleri ve faaliyetleri bunlar. Yarın Dev-Yol'un "üç-beş kariyerist" dediği DEV—SOL grubunu ele alacağız. Ayrıca bugüne kadar karanlıkta kalmış olan Ali Rıza Koşar cinayetini aydınlatacağız.

yarın

Ali Rıza Koşar cinayetinin içyüzü

Dev-Sol: Bombalı pankartların altındaki imza

Dev-Yol taraftarlarının kitle içindeki çalışmalarından örnekler

"Köy halkı erkenden araziye gidip, geç vakit döndüğünden kampanya çalışması yapamadık"

DEV—YOL, taraftarlarını canlı ve hareketli tutmak için zaman zaman kampanyalar düzenliyor. Bu kampanya faaliyetini afiş asmak, yazı yazmak, dergi satmak, yürüyüş ve mitingler yapmak oluşturuyor.

DEV—YOL 1977 sonlarında "Faşist zulme ve pahalılığa karşı direniş kampanyası" açtı. Bu kampanyanın daha sonra Devrimci Yol dergisinde değerlendirmesi yapıldı. Kendi bölgelerinde kampanyayı değerlendiren taraftar mektupları, DEV—YOL'un siyasi mücadele ve kitle içinde çalışmadan ne anladığını da gösteriyordu.

Afşin'deki kampanyanın değerlendirilmesinde şöyle deniliyor:

"Kampanya çalışmalarımızın ilk dönemlerinde bir kısım zorluklarla karşılaştık. Her şeyden önce şimdiye kadar böyle bir çalışmada bulunmadık. Kasım ayına kadar köylere gittiğimizde köy halkı erkenden araziye gidip, geç vakitlerde evine dönüyordu. Bu şartlar bizi çok zor durumda bırakıyordu.

"Kampanya ile ilgili yazılar köylere yazılamadı. Pullama yapıldığında köyde sözü geçen bazı kişiler (CHP'li) önümüzde seçimler var bunlar çok konuşmalara yol açıyor. Biz köyde şu sırada böyle şeyler istemiyoruz. Biz huzur içinde seçimlere gideceğiz şeklinde bize engel olmaya çalışıyorlardı.

"Köylerde ve Afşin'de geniş katılımın olduğu mitingler düzenlemeyi, pazar yerlerinde korsan mitinglerle birlikte bazı yerlerde pankart asmayı düşünüyorduk... Pankart yazıp, asma ve buna benzer işleri yapamadık."

İzmir kampanyasının değerlendirilmesinden:

"Direniş kampanyası ile ilgili pazar yerinde 60-70 kişinin katıldığı bir korsan miting yapılıp, pahalılığın kaynağının oligarşi olduğu vurgulanmış, 'Kahrolsun Oligarşi', 'Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz', 'Tek Yol Devrim' sloganları atılarak dağılınmıştır. Böyle bir mitingin ilk olmasından dolayı gerekli başarı elde edilememiştir."

Adana'dan DEV—YOL taraftarlarının kampanya değerlendirmesinden:

"Kampanyanın önemi ve amacı Devrimci Yol'un Adana'daki tabanına dahi önemli ölçüde kavratılamamıştır. Birçok sempatizan arkadaşa kampanyanın adından öteye hiç bir şey öğretilememiştir."

Dev-Yolcularla Kurtuluşçular arasındaki ihale kavgası

Geçen yılın yaz aylarında Antalya'da Zirai Donatım Kurumu'nun gübre yükleme boşaltma işlerinin ihalesi vardı. Bu kez ki ihale büyük bir çatışmaya sahne oldu. Çatışanlar iki müteahhit, ya da tüccar değildi. İhale konusundaki çekişme yüzünden birbirlerine giren ve birbirlerini "işçi sınıfının davasına ihanetle" suçlayanlar iki "solcu" gruptu; Devrimci Yol ve Kurtuluş...

Çatışmanın sebebi şuydu: Geçen ihale döneminde kapalı zarf usuluyle yapılan ihaleyi Devrimci Yol kazanmış ve işyerinde çabaştırdığı işçilerden, derneklerine belirli bir aidat kesmeye başlamıştı. Ne var ki bu iş, Antalya'da etkili olan Kurtuluş grubu için de cazip gelmiş ve son ihale döneminde ihaleyi, biraz da Zirai Donatım Kurumu'ndaki yetkililerle anlaşarak Kurtuluş grubu kazanmıştı. Dev-Yol ise, epeydir elinde bulundurduğu bu işyerini Kurtuluş'a bırakmaya pek niyetli değildi. Durum böyle olunca da çatışmalar ve kavgalar başladı.

Bu gelişmelerle ilgili olarak Devrimci Gençlik'in 22. sayısında yayınlananbir yazıda Kurtuluş grubu, "tüccarlık", "patronluk" ve "müteahhitlik"le suçlanıyordu.

Kurtuluş grubu çizgisindeki Kurtuluş İçin İleri dergisi ise daha sonra Devrimci Yol'a verdiği cevapta şöyle diyordu: "Geçen ihale döneminde D.Yol ihaleyi aldı ve burasını çalıştırmaya başladı. Ancak işçilerden belli bir aidat almasına rağmen işçilere yönelik pek bir şey yapmamıştır. Bir süre sonra bir kısım işçileri işyerine sokmamışlardır. İşyerine alınmayan işçiler, Ant-Gör'lü (Antalya'daki Kurtuluş yanlısı dernek) arkadaşlara ihaleye birlikte girmeyi önermişlerdir... Bunun üzerine ihaleye ayrı girilmiş ve Ant-Gör'lü arkadaşlar ihaleyi almışlardır."

Dev-Yol'un gürültülü keskin çağrıları genç unsurları, etkiliyor, ancak bu çağrıların ve sloganların kimi hedef aldığını, neye hizmet ettiğini anlamak mümkün değil...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİLİNMEYEN

"SOL"

BELGELER VE OLAYLARLA

49 grup

11

OLİGARŞİCİLER

Aydınlık

ADI: Devrimci Sol (Dev-Sol)

KURULUŞU: 1978 ortalarında Devrimci Yol grubundan ayrılan bir grub tarafından oluşturuldu. Dev-Sol taraftarları İstanbul'da kurdukları DEV-GENÇ çevresinde toplanıyorlar

YAYINI: Şimdiye kadar üç sayı çıkan DEV-GENÇ dergisi

SLOGANLARI: Tek Yol Devrim Mahir, Hüseyin, Ulaş, Kurtuluşa kadar Savaş Yolumuz Çayanların yoludur Yaşasın Öncü Savaş Dev-Genç'i yaşatacağız Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadelemiz Sıkıyönetime ve faşist teröre karşı savaşalım

Bombalı pankartların altındaki imza:

DEV-SOL

19 Şubat günü İstanbul'un işlek birkaç meydanına bombalı pankartlar asılıyordu. Çevrede bulunan halk üzerinde geniş tedirginlik ve tepkiye yol açan bu bombalı pankartların altında DEV–SOL imzası vardı. Böylece Devrimci Sol grubunun ismi biraz olsun duyulmuş oldu.

Dev-Sol nasıl oluştu

1978 ortalarında, DEV–GENÇ içinde İstanbul kesimi ve DEV–GENÇ merkezi arasındaki ayrılıklar kopma noktasına geldi. Bunun üzerine DEV–GENÇ merkezi, İstanbul grubunun DEV–GENÇ'le olan ilişkilerini askıya aldı. "Askıcılar" denilen muhalefet grubunun başını eski İYÖKD Başkanı Paşa Güven ile DEV–GENÇ Genel Sekreteri Bülent Uluer çekiyordu.

Bir süre gizli kalan ayrılıklar, Devrimci Yol'un 17. sayısında açığa vuruldu ve Bülent Uluer'in Genel Sekreterlikten alındığı açıklandı. Böylece DEV–GENÇ içinde baştan beri varolan ayrılıklar kesin bir bölünmeyle sonuçlandı.

Askıcılar Ağustos ayında İstanbul'da yeni bir DEV–GENÇ kurdular ve kendilerine, Latin Amerika'daki maceracı, gerillacı gruplardan esinlenerek, "Devrimci Sol" adını verdiler.

DEV–SOL'cular daha sonra DEV–GENÇ adlı düzenli çıkmayan bir dergi yayınlamaya başladılar. Bu dergi şimdiye kadar ancak üç sayı yayınlandı.

Etkinliği

DEV–SOL'cuların İstanbul dışında pek fazla etkinlikleri yok. İstanbul'da eskiden İYÖKD çevresinde yeralmış unsurların bir kısmını çevrelerine topladılar, öteki illerde ise tek tük taraftarları var. Ayrılık sırasında DEV–SOL'un yanında tavır almış unsurların bir kısmı da şu sıralarda tekrar DEV–YOL'a dönüyor.

Rusya konusunda başlayan ayrılıklar

DEV–YOL, DEV–SOL ayrılığı meydana geldiğinde, merkez, muhalefeti "kariyeristlikle", muhalefet de merkezi "pasifistlikle" suçluyordu. Ancak bölünmenin başka temel nedenleri de vardı.

Dün değindiğimiz, "Rusya'da revizyonist diktatörlüğün olduğunu" söyleyen yazıya İstanbul'dakiler katılmamıştı. Onlar Rusya'da iktidarda revizyonizmin etkili olduğunu ancak iktidarın esas niteliğinin proletarya diktatörlüğü olduğunu söylüyorlardı. Ve baştan beri Moskova yanlısı İGD ile daha yakın ilişkiler içindeydiler. Bölünmenin bir nedeni bu konudaki tutum farklarının giderek derinleşmesiydi.

Öncü Savaş ve silahlı propaganda

DEV–YOL'cular ve DEV–SOL'cular arasında en sert tartışma "öncü savaş" konusunda oldu.

Bu tartışma halen de bütün şiddetiyle devam ediyor. DEV–YOL, "öncü savaş"ı başlatmayı ileri bir tarihe erteleyip önce "Direniş Komiteleri"ni oluşturmak gerektiğini söylerken, DEV–SOL, "Direniş Komiteleri" önerisini "pasifizm" olarak görüyor ve şunları söylüyor:

"Aslında bu önerme Devrimci Yol'u öncü savaş biçiminde bir devrimci iç savaşın başlatılması ve yürütülmesinden kurtarmaktadır." (DEV–GENÇ, sayı: 2)

DEV–SOL, ülkenin bugünkü durumu ve ne yapılması gerektiği konusunda ise şunları belirtiyor:

"Ülkemiz devrimci iç savaş aşamasındadır. Fakat bu iç savaş iradi örgütlenmesi ve mücadelesiyle, öncü savaşı biçiminde gelişecektir." (DEV–GENÇ, sayı: 2)

Ayrıca DEV–YOL'u "kitle ilişkilerini örgütlemekle ve yatay bir çalışma yapmakla suçlayan DEV–SOL, "faşist teröre karşı iradi kadro eylemlerinin yapılması gerektiğini" savunuyor.

Kısaca özetlersek, DEV–SOL'cular, "bugün devrimci iç savaşı başlatmak gerektiğini" bunun için de, "iradi kadro eylemleri" dedikleri eylemlerin örgütlenmesi ve başlatılması gerektiğini savunuyorlar.

"Devrimci karşı saldırılar"

DEV–GENÇ dergisinin 2. sayısında Malatya, Sivas ve Elazığ'la ilgili yazılarda şöyle bir cümle yer alıyor:

"Devrimciler ise faşist saldırı karşısında, devrimci karşı saldırıyı gündeme getirdiler."

Bilindiği gibi bu üç il, bir süreye kadar iç kargaşalığın en yoğun olduğu illerdendi. DEV–SOL'un yukarıdaki cümlede belirtilen saldırılar karşısında karşı saldırıya geçme tutumu ise hiç bir yoruma gerek bırakmadan, bu illerdeki kargaşalığın kaynaklarından birinin ne olduğunu ortaya koyuyor.

Bu da Dev-Sol'un savaş çağrısı

Sıkıyönetimi, "MHP'nin adım adım CHP'ye kabul ettirdiğini" öne süren DEV–SOL, sıkıyönetimin "tıpkı 12 Mart gibi emekçi halkın üzerine inen bir balyoz" olduğunu söylüyor.

Ecevit için "İkinci Erim" diyen DEV–SOL, "Sıkıyönetime ve faşist teröre karşı savaşalım", "Tüm sol; sübjektif niyetleri bir kenara itip, faşist teröre ve sıkıyönetime karşı birleşip, savaşalım" çağrısı yapıyor.

TKP'nin en yakın savaş arkadaşı

Kasım ayında Turgut İbçioğlu'nun öldürülmesiyle birlikte TKP yanlılarıyla savaş arkadaşlığına başlayan DEV–SOL, son zamanlarda bu arkadaşlığı ilerletti.

TKP gibi bugünkü durumun "devrimi gündeme getirdiğini" söyleyerek, "birleşme ve savaşma" çağrısı yapan DEV–SOL, öteki grupların katılmadığı TKP'nin İzmir mitingine katıldı. Ayrıca Bizim Radyo'nun açıkladığı ve üç ilde kurulduğunu öne sürdüğü "Eylem Birliği Komiteleri" içinde, o bölgelerde pek etkinliği olmamasına rağmen, DEV–SOL da yer alıyordu. Öte yandan birçok okulda DEV–SOL'cularla İGD'liler birlikte hareket ediyorlar.

DEV–SOL'un izlediği "iç savaşı derinleştirme" siyaseti, bugün bu grubu TKP'nin kullandığı ve yararlandığı _ bir saldırı gücü haline getirmiş bulunuyor.

* * *

Yarın, DEV–SOL'un iradi kadro eylemi dediği eylemlerin çeşitli alanlardaki uygulamalarına değinecek, ayrıca DEV–SOL'un hakkında ölüm kararı aldığı bir öğrencinin ölümü üzerindeki şüpheli noktalar üzerinde duracağız.

Bunların yanısıra, DEV–SOL'cuların kendi kaldıkları yurdu kurşunladıkları, Kadırga Yurdu Olayı'nın ilginç ama düşündürücü gelişimini anlatacağız.

yarın

Dev-Sol' un eylemleri

●

Kadırga Yurdunu kimler kurşunladı

●

Ölüm kararları

Geçen yıl ortalarında DEV–YOL'dan ayrılan DEV–SOL grubunun ismi 19 Şubatta astıkları bombalı pankartlarla duyuldu...

GÖREVİMİZ NE!..

DEV–SOL'cular DEV–GENÇ dergisinin 1. sayısında yazdıkları "Siyasi Durum ve Görevlerimiz" başlıklı yazıda bir görev tespiti yapmışlar. İşte bugünkü görevimiz neymiş:

"Bugün yapılması gereken, faşist teröre karşı örgütlü devrimci alternatifi temel alıp, anti-faşist mücadeleyi yükseltmek ve kadrolaşmayı yaratmaktır. Karşı çıkışlar ne kadar aktif mücadele derece dezinler, hatta faşist teröre karşı savaşalım gibi duvar boyu afişler yapsınlar, sonuç faşist terörün halk kitlelerini yıldırması, nötralize etmesi, devrimcilerin üzerindeki moral çöküntüsü yeni yeni mevzilerin faşistlere terkedilmesi ve CHP hükümetinin de adım adım açık faşizm uygulamalarını kurumlaştırmasıdır.

"CHP iktidarına '' faşistlere karşı hayatın her alanında örgütlü mücadele bayrağı kaldırmalıdır. "Faşizm gelir" çığlıklarını da faşist terör ve demagojiyi susturacak, devrimcilerin "örgütlü devrimci alternatifi" temelinde diğer mücadele biçimlerini de reddetmeden bir bütünlük içinde sürdürecekleri ve geliştirecekleri somut devrimci pratik olacaktır."

Dev-Sol taraftarlarının önde gelenlerinden Ümit Varol şöyle diyordu:

"KURTULUŞA KADAR SAVAŞ" DİYENLERİ BASTIRMAYA ÇALIŞTIM

Şimdi DEV–SOL taraftarlarının önde gelenlerinden olan Ümit Varol hakkında 1976 yılı içinde çeşitli yürüyüşlerde komünizm propagandası yaptığı gerekçesiyle dava açılmıştı.

Bir dönem İYÖKD Başkanlığı yapan ve "savaşacağız, yıkacağız" laflarını ağzından düşürmeyen DEV–SOL grubunun önde gelen taraftarlarından olan Varol mahkemede şunları söylüyordu:

"Ya Özgür Vatan Ya Ölüm, Kurtuluşa Kadar Savaş sloganlarını söyleyenler vardı, ben özellikle bu sloganları söyleyenleri bastırmak için çaba sarfettim. Fakat sloganları söyleyenleri bilmem, benim bunları söyleyenleri susturmak için çaba sarfettiğimi gerekirse mahkemede ispat ederim. Burada benim suçum yoktur."

GAVUR ALİ "SENİ ÖLDÜRECEĞİZ" DİYEREK A.R.KOŞAR'I SIRTINDAN VURDU

Elazığ'da birçok tertibin uygulayıcısı olan katiller Dev-Sol grubu içinde!

Ali Rıza Koşar bir yürüyüş sırasında...

Geçen yılın 20 Şubatında Elazığ'da yine silahlar patlıyor, solcu maskeli kişiler, Ali Rıza Koşar adlı devrimciyi katlediyor, iki genci de yaralıyorlardı.

Elazığ'da uzun süredir kargaşalık ve çatışmalar eksik olmuyordu. Mahalleler işgal ediliyor, geceleri bilinmeyen yerlerden yayım ateşleri açılıyor, evlere bomba konuyordu. Tertipler, çatışmalar birbirini izliyor, çok sayıda yurttaş bu tertipler sonucu can veriyordu. Bütün bu kargaşalığın ardında ülkücü komandolar kadar savaş ve saldırı çığlıkları atan sol maskeli çeteler de vardı.

Üç kişinin ölümüyle sonuçlanan olayların başlangıcı

Elazığ, MHP'nin etkin olduğu ve Alevi-Sünni, Kürt-Türk ayrılığının ve çatışmasının en çok kışkırtıldığı illerden biriydi. Ancak komandoların saldırı ve tertipleri, halkın geniş tepkisine ve MHP'nin bir ölçüde gerilemesine yol açmıştı. Bunun üzerine komandolar bu gelişmeyi durdurmak için yeni bir tertibin pususuna yattılar.

Ülkücü komandolar, 1978 yılı başından beri ortamını oluşturdukları tertibi gerçekleştirme fırsatını 19 Şubat günü buldular.

O zaman DEV–YOL içinde bulunan ve bölünmeden sonra DEV–SOL içinde yeralan "solcu" maskeli kişiler, 19 Şubatta Ulaş Bardakçı'yı anmak için, Alevi halkın oturduğu Fevzi Çakmak Mahallesinde bir miting düzenlemeye giriştiler. Devrimciler, kışkırtma ve tertiplere zemin hazırlayacağı için, mitinge karşı çıktılar. Bu durum karşısında saldırganlar, devrimcilerle kavga çıkartmaya çalıştılarsa da başarıya ulaşamadılar.

Nihayet 19 Şubatta miting yapıldı, ancak halktan destek görmedi.

Komandolar saldırılara başlıyor

Miting yapıldığı saatlerde, komandolar "Komünistler kanunsuz yürüyüş yapıyor, biz de burada yapacağız" diyerek şehrin merkezinde taşkınlık hareketlerine başladılar. Önce Ali Beltekin adlı öğretmeni öldürdüler. Fevzi Çakmak Mahallesine saldırmak istediler. Jandarma son anda bu saldırıyı önledi.

Komandolar aynı günün gecesi lokanta işçisi Gülağa Biçici'yi öldürdüler.

20 Şubat ve sol maskeli tertip

Ertesi gün, 20 Şubatta, Gülağa Biçici'nin cenaze töreni yapıldı. Törene 5000 kadar kişi katıldı. Tören sona ererken, bu kez solcu maskeli tertipçiler ortaya çıkıyor ve A.R.Koşar'ın öldürülmesiyle sonuçlanan saldırıları başlatıyorlardı.

Cenaze sonlarına doğru tertipçiler kendi yürüyüş kollarını dağıttılar ve o sırada and içmek üzere toplanan kalabalığın üzerine "siz de dağılın" diyerek saldırdılar. Saldırı karşısında meydanda toplanan kalabalığın dağılmaya başladığı sırada saldırganlar, daha önce kendi saflarından ayrılmış olan Yalçın Çubuk ve arkadaşlarının üzerine taş ve sopalarla hücum ederek kavga çıkardılar. Bu sırada olay yerinden dört el silah sesi duyuldu. Halk Dağınıkevler mevkiine doğru kaçmaya başladı. Bir devrimci öne atılarak "kime ateş açıyorsunuz?" deyince saldırganların cevabı, "Ulan daha ötesi var mı, çiğerinizi sökeceğiz" şeklinde oldu. Bu sözlerle birlikte saldırganlar yayım ateşine başladılar.

İki kişi yaralanıyor

Serinkanlı bir şekilde sağa sola ateş açan saldırganların belirli kimseleri öldürmeyi hedeflediklerini anlaşılıyordu. Olayların bundan sonrası, yandaki şemada gösterildiği gibi, şöyle gelişti:

Saldırganların açtığı ateş sonucu önce Sakine adlı bir devrimci ayağından yaralandı. A.R.Koşar, Sakine'ye yardım ederek motosikletle hastaneye götürülmesini sağladı.

Bu sırada kaçanların çoğu olay yerinden nispeten uzaklaşmış, saldırganların hedefledikleri Yalçın Çubuk köprüye varmıştı. Fakat arkasından kovalayanların açtığı ateşle bacağından yaralanarak düştü. Yanına gelen saldırganlar onu öldü sandılar ancak yine de bacağına iki kurşun sıkmayı ve kafasına taşla vurmayı ihmal etmediler. Sonra kaçarak uzaklaştılar.

Ali Rıza Koşar öldürülüyor

Ali Rıza Koşar ise bu sırada ters yönde hızlı adımlarla yürüyordu. Saldırgan grubun şeflerinden üç kişi bir evin köşesinden çıkarak Ali Rıza'nın önünü kestiler. O'na, "Gel, seninle konuşacağız" dediler. Ali Rıza'nın "tamam konuşacağız" demesi üzerine saldırganların şefi "burada değil, şu derede konuşalım" cevabını verdi. Ali Rıza bunu kabul etmeyince, saldırganların şefi sten tabancasını çekerek, "kıpırdama kaldır ellerini" diye bağırdı.

Ali Rıza, "Birbirimize tabanca çekmeyelim, ayıptır" dedi. Saldırganlar ise, "Seni öldüreceğiz" diyerek silahlarını ateşlediler. A.Rıza'nın arkasında duran saldırganların şefinin silahından çıkan kurşunlar A.Rıza'yı yere yıktı.

Diğer saldırganlar ise çevrede bulunanlara ateş açmaya devam ettiler. Yerde yaralı yatan Ali Rıza'yı tekmelediler, tartaklayarak üzerini aradılar.

"Beni maskeli polisler vurdu"

"Biz polisle çatıştık" yalanını uyduran katiller, çeşitli evlere girip çıktıktan sonra kendi taraftarlarınca bir eve götürüldü. Saldırganların mahallelerindeki bir eve sokulduğunu gören mahalle sakinleri "katiller burada" diye bağırınca, saldırganlar silahlarını çekerek halkı tehdit ettiler.

Saldırganlar olaydan sonra "Faşistler saldıracak" diye gümlerce Fevzi Çakmak Mahallesinin girişlerini tuttular mahalleye gelenlerin üzerlerini arayıp, geceleri havaya sürekli kurşun sıktılar.

Bu arada koma halinde hastaneye kaldırılan A.R. Koşar bir saat sonra öldü. Ölmeden önce son sözü, "Beni maskeli polisler vurdu" oldu.

Sonraki gelişmeler

Ali Rıza Koşar'ın öldürülmesi çevredeki kişilerin gözü önünde olmuştu. Herkes saldırganların kim olduğunu biliyor, ancak katiller ellerini kollarını sallayarak dolaşıyorlardı.

Sol maskeli tertipçiler olaydan sonra Alevi-Sünni çatışmasını körüklemeye çalıştılar. Alevi mezhebinden olan halka, "Ali Rıza'nın sünni olduğunu, Sünnilerden zâten devrimci çıkamayacağını" söylediler. Sünni mezhebinden bir kısım halka ise, "A.Rıza'yı Alevilerin öldürdüğünü" söylediler.

Olaydan sonra A.Rıza'nın babası ise, 'Ben Kürtçe, Türkçe bilirim. Oğlum da öyleydi. Onun için öldürüldü" diyordu.

Evli ve henüz üç aylık bir çocuğu olan, çevresinde sevilen ve bölücülüğe her zaman karşı çıkmış olan Ali Rıza Koşar'ın yakınları ise, "Kontrgerilla hizmetindeki maşalar öldürdü Ali Rıza'yı, katilleri açıklamak devrimcilerin görevidir" diyorlardı.

Katiller kim?

Halkın Sesi dergisi, 28 Şubat 1978 tarihli 150. sayısında olayı ayrıntılarıyla yayınlayarak, saldırganların o zaman içinde bulundukları DEV–YOL grubundan, böyle tertiplerin ve saldırıların bir daha meydana gelmemesi için katillerin isimlerini açıklamasını istedi. Ancak o zamandan bu yana ne DEV–YOL grubundan, ne de katillerin daha sonra içinde yeraldıkları DEV–SOL grubundan biç bir açıklama gelmedi.

Ama Ali Rıza'nın katilleri, bugüne kadar Elazığ'da birçok saldırının ve tertibin başını çekmeye devam etti. Elazığ halkının yaka silktiği ve nefret ettiği bu katillerin isimlerini şimdi açıklıyoruz:

20 Şubat günü halkın üzerine ateş açan, iki kişiyi yaralayan ve Ali Rıza Koşar'ı öldüren saldırganlar Ali Akgün, Hacı Karakoç ve Ali Haydar Akdemir'dir. Birçok tertibin yaratıcısı olan ve geçmişleri tümüyle karanlık olan bu şahıslardan ilk ikisi A.Rıza'nın önünü çevirmiş ve öldürmüşlerdir. Saldırganların şefi ve A.Rıza'ya "seni öldüreceğiz" diyerek ilk kurşunu sıkan kişi de, "gavur" ve "foto" lakaplarıyla tanınan Ali Akgün'dür.

Gavur Ali'nin kimliği

Ali Akgün, "solcu" çevrelere girmeden önce pavyonlarda sigara satan, kahvelerde kumar oynayan, sağda solda kavga çıkartan biriydi. Bu özelliklerini daha sonra "solcu" görünümüyle korudu.

A.Rıza Koşar'ın katili ilk kez 1975 sıralarında "solcu" çevreler içinde gözükmeye başladı. Devrimci Gençlik kesimi içinde Rusya'ya karşı tutum meselesinden tartışmalar başlayınca, Rusya'nın sosyal-emperyalist olduğu görüşünü savunanlara silah çekerek tartışmaları önlemeye çalıştı.

Daha sonraları Devrimci Gençlik grubunu Elazığ'da yönlendiren kişileri şantajle sindirerek, 1976 başlarında bu grubun tek hakimi oldu.

Gavur Ali'nin öteki faaliyetleri

Ali Akgün'ün Elazığ'da yarattığı öteki olaylar ise şunlar:

* 1975 yazında bir kız silah çekerek tehdit etti

* Yine 1975 yılında silahlı beş kişiyle birlikte Devrimci Gençlik Birliği'ni bastı.

* 10 Kasım 1975'te ilerici öğrenciler ve komandolar karşı karşıya geldiklerinde, komandolara ve polise ateş açarak, polisin öğrenciler üzerine saldırmasına yol açtı.

Aynı olayda polislerden kaçarken geride kaldı ve polisler tarafından yakalandı. Ancak ertesi gün ortaya çıktı. Arkadaşlarının bir kısmına, 'beni polis görmedi, götürmedi", bir kısmına ise "gelen iki polise silah çektim. Korktular, beni bırakıp gittiler" dedi. Oysa arkadaşları polislerin onu saklandığı yerden çıkarıp götürdüğünü görmüşlerdi.

* 1977 yazında Hüseyin Cevahir'in mezarı başında, sosyal-emperyalizme karşı pankart taşıyanların üstüne ateş açtı. Olay yerine gelen jandarma ile köylüler arasındaki çatışma zorlukla önlendi.

* A.R.Koşar'ı öldürdükten sonra, DEV–YOL içinde çıkan bölünmede DEV–SOL grubu içinde yeraldı. DEV–YOL'cular için şunları söylediğine şahit olundu:

"Sınıf mücadelesi bu. Bunu omuzlamayanlar ...tiz olur giderler. Eğer bu korkaklar bize engel çıkartmaya kalkarlarsa onları da temizleriz. Hiç gözlerinin yaşına bakmam."

Bu arada Ali Akgün'ün İstanbul'a gittiği ve bir kişinin öldürülmesi olayına karıştığı söyleniyor.

* Geçen yıl 2 Eylül günü otomatik silahla panzere kurşun sıkarak Fevzi Çakmak mahallesinin aranmasına yol açtı.

* Kasım ayında faytoncular sokakta bir grup DEV–SOL'cuyla birlikte insan avına çıktı. Bir kahveye girip, "kalkın polis, arama var" diyerek kahvedekilerin üstünü aradı, bir kişiyi silahla tehdit etti.

Bundan sonra Ali Akgün birdenbire ortadan kaybolduysa da. Ancak son dönemlerde yine Fevzi Çakmak Mahallesinde görülmeye ve geceleri ortalıkta dolaşmaya başladı.

İbret alınmalı

20 Şubat 1978 günü Elazığ'da meydana gelen olayların içyüzüyle elebaşıları kimlikleri, bugün "devrimci savaş" naralarının etkisiyle hareket eden gençlerin, kimlerin ardından gittiklerini ve neye alet olduklarını göstermektedir.

Bu grupların etkisinde olan ve hâlâ bu grupları solcu sayan herkes, burada açıkladığımız olaydan ibret almalıdır.

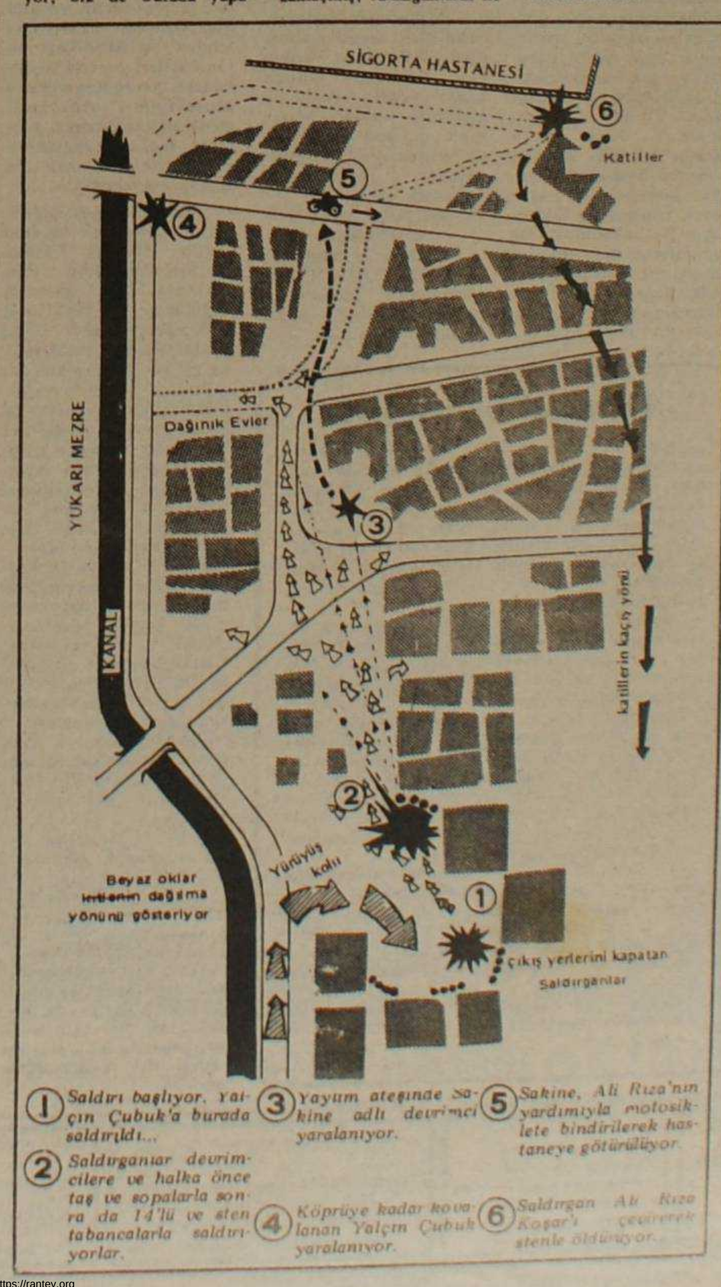

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DEV-SOL (ASKICILAR)-2

ELAZIĞ HALKI DEV-SOL'CULARA ŞÖYLE DİYORDU:

"Fevzi Çakmak'ta gökte yıldız bırakmadınız"

Bugünkü yazımızda Dev-Sol'un, örgütlemek ve başlatmak gerektiğini söylediği "Öncü Savaş"ın ve "iradi kadro eylemleri"nin neler olduğunu, Dev-Sol'cuların değişik alanlardaki faaliyetlerine bakarak görelim.

DEV-GENÇ dergisinin 2. sayısında kocaman bir başlık var:

"Devrimciler, Elazığ, Malatya, Sivas, faşist çemberini kıracaktır" Bunun altında da şu başlıklar yeralıyor:

"Elazığ'da faşist işgali kıracağız"

"Malatya'da 'pasifist sol geleneği' kırdık"

"Sivas'ta faşist terör yenilecek"

Sivas'ı, Elazığ'ı, Malatya'yı bir çırpıda faşist ilan eden Dev-Sol'un, buralarda neler yaptığını anlamak için Elazığ'da bir süre önceye kadar olup bitenleri ele alalım.

"Gökte yıldız bırakmadınız"

Dev-Yol içindeki bölünmede Elazığ'daki Dev-Yol taraftarlarının büyük çoğunluğu Dev-Sol yanında yer aldı. Dün açıkladığımız Ali Rıza Koşar cinayeti gibi birçok tertibin yaratıcısı olan karanlık kişilerin yönlendirdiği Dev-Sol'cular, uzun bir süredir Fevzi Çakmak Mahallesini işgalleri altında tutuyor, Alevi halkın yaşadığı, bu mahallede sürekli Alevi-Sünni ayrılığını körüklüyor, "Alevilerin devrimci, sünnilerin gerici olduğu" propagandasını yapıyorlardı. Mahallenin giriş çıkışlarını kotrol ediyor, beğenmedikleri kişileri faşist diyerek dövüyorlardı.

Dev-Sol'cular, birçok kereler kendi yarattıkları nedenlerle çatışmalar çıkartarak, polisin ve jandarmanın, mahalleye saldırmasına zemin hazırladılar.

Dev-Sol'cular ayrıca, her gece mahalleden havaya yoğun ateş açarak gerginliği ayakta tutuyor, bir terör havası yaratıyorlardı. Geceleri sürekli silah takırtısından bıkan mahalle halkı Dev-Sol'culara şunları diyordu:

"Sizi keskin nişancılar, Fevzi Çakmak'ta gökte yıldız bırakmadınız."

Dev-Sol'cuların Fevzi Çakmak'taki bu faaliyetleri, sıkıyönetimin tank ve buldozerlerle mahalleye girmesiyle sonuçlandı.

Bombalı pankartlar

Dev-Sol'un "iradi kadro eylemleri" dediği faaliyetlerin bir bölümünü ise belirli yıldönümlerinde bombalı pankartlar asma, bombalama, kurşunlama eylemleri oluşturuyor.

19 Şubat günü ve 12 Mart'ta Dev-Sol taraftarları İstanbul'un çeşitli yerlerine altında Dev-Sol imzalı bombalı pankartlar astılar. Yine 19 Şubatta lastikler yakarak yolları kapatıp, korsan eylemler yaptılar.

Dev-Sol taraftarları geçen yılın 1 Haziran'ında Hüseyin Cevahir'in ölüm yıldönümü nedeniyle, İstanbul'daki Odakule İş Merkezi'ni kurşunlamışlardı. Bu yılın 11 Mart Pazar günü bir bankanın kurşunlanması eylemini de Dev-Sol'cuların yaptığı söyleniyor.

Devrimci şiddet

Dev-Sol'un iradi kadro eylemi dediği faaliyetlerin bir bölümünü de MHP ve Ülkücülerin binalarına ve faşist dedikleri kimselerin evlerine yapılan bombalı silahlı çatışmalar oluşturuyor. Dev-Sol'un "Devrimci şiddet kullanma" dediği bu faaliyetler konusunda Gültepe semtine ilişkin olarak DEV-GENÇ dergisi şunları yazıyor:

"...Halkın desteği ile anti-faşist mücadeledeki yöntemler çeşitlilik kazanmış, duvarlarda yazılı 'faşist yuvaları devrimci şiddetle dağıtacağız' sloganının gerekliliğini, nasıl hayata geçeceğini sonuçlarını görmüştür halk".

Dev-Sol taraftarlarının "iradi kadro eylemleri" olarak siyasi suikastlare de başvurdukları öğrenildi. Bir süre önce MHP Beyoğlu İlçesi Muhasibi Hüsnü Tepe ile eski 1. Şube Müdürü Ilgız Aykutlu'nun öldürülmesi olayları, suikastlere kimse sahip çıkmadığından MLSPB'nin üzerine kalmıştı. Ancak bu suikastleri Dev-Sol taraftarlarının işlediği söyleniyor.

Okullarda

Dev-Sol'cular etkili olduğu okullarda sık sık bir bahane bularak boykotlar ilan ediyorlar. Öğrencileri zorla dersten çıkararak, kendilerine karşı çıkanları dövüyor, ölümle tehdit ediyorlar. Bütün bu eylemlerde de TKP yanlısı IGD ile tam bir işbirliği içindeler.

Bu faaliyetlerini yoğunlaştırdıkları İstanbul Teknik Üniversitesi'nde sıkıyönetimin ilan edildiği gün sabah gelip boykot ilan ettiler hemen çıkıp gittiler, bir süre de ortalarda gözükmediler.

Kışkırtıcı çağrılar

Aslında İstanbul dışında pek güçleri olmayan Dev-Sol'cular Sıkıyönetimle birlikte "savaşacağız" haykırışlarını yükselterek öteki gruplara kışkırtıcı çağrılar yaptılar.

DEV-GENÇ'in 3. sayısında, özellikle Devrimci Yol'u hedef aldığı anlaşılan "Çağrı" yazısında şunlar deniyor:

"Bir yanda Sol'un bir takım saşkınları sıkıyönetim gazabına uğramamak için bu dönemi sessiz sedasız atlatmak için tabanlarını ikna gayretinde iken bir yandan da sıkıyönetim demokratik olacak öte yandan başını kaldırırsam sıkıyönetim balyozunu indirir korkusuyla sessizlik... Bugün Sol'a hakim olan budur.

"DEV-GENÇ'in tavrı bu olamaz. DEV-GENÇ her şart altında sıkıyönetimin tüm haklarımızı gaspettiği...

Yarınki yazımızda, adı birçok suikast, soygun ve bombalama eylemiyle duyulan MLSPB grubunu ele alacağız. Bu grubun uluslararası ilişkilerine değineceğiz.

yarın

Terör ağının Türkiye kolu: MLSPB

Aynı, aynı beylikler

Son olarak, Dev-Sol'cuların iç yapısına değinelim. Dev-Sol'cular kendi aralarında da zorbalık uyguluyorlar. Örneğin, Dev-Sol'un kurduğu DEV-GENÇ Federasyonu'nun Başkanlığı'nı yapan Bülent Uluer'i bir süre önce "kariyeristlik"le suçlayarak, herkesin ortasında dövdüler ve aralarından attılar.

Dev-Sol'cuların gevşek bir yapıları var. Grubun her ileri geleni çevresine topladığı taraftarlarla istediği gibi hareket ediyor. Dev-Sol içindeki bu grupçuklar "Gemüdçüler", "sanayiciler", "teknikliler" gibi adlarla anılıyor.

* * *

Gecekondu mahallesini denetimleri altında tutan Dev-Sol'cular, gerginliği ayakta tutmak için sürekli çatışmalar çıkartıyorlardı.

"Çayan Mahallesi"nde arsa parselciliği ve saldırılar

Birkaç ay önce, Kağıthane'de bir fabrikada jandarmayla çıkan çatışma haberiyle birlikte, gazetelerde "Çayan Mahallesi" diye bir yerden sözediliyordu. Jandarmayla çatışanların kaçtıkları Kağıthane Nişantaşlar Mahallesine, Dev-Sol'cuların verdiği addı bu.

Bu Çayan Mahallesi de nereden çıkmıştı? Nişantaşlar Mahallesinde neler oluyordu? Dev-Sol'ün "yaşasın gecekondu mücadelemiz" diye dergilerinde yazdığı mücadele nasıl bir şeydi?

"GECEKONDUCULUK"

Bilindiği gibi bazı "sol" gruplar son yıllarda bir tür "gecekonduculuk" faaliyeti geliştirdiler. Bu grupların taraftarları uygun bir bölgeyi işgal ediyor, parselliyorlar. Burada ev yapmak isteyenler gecekondu Halk Komitesi'ne, kum, çimento, biriket ve öteki giderler için komitenin tespit ettiği miktarda para ödüyorlar. Yapım faaliyeti Komite'nin denetiminde oluyor, bu arada Komite başka grupların görüşlerini savunanlara arsa vermemeye özen gösteriyor. Başını sokacak bir dam altı edinme kaygısıyla da halk, yapım süresince bunlara pek ses çıkartamıyor. Mahalleyi işgal eden grup denetimi elde tutuyor, istediklerini mahalleye sokmuyor, istediklerini mahalleden atıyor. Bu arada mahallede çeşitli toplantılar yapılıyor, yapımı yöneten grubun dernekleri için para toplanıyor.

"NİŞANTAŞLAR'DA OLUP BİTENLER"

Kağıthane Nişantaşlar Mahallesi'de uzun süredir bu "gecekondu mücadelesi" veren grupların faaliyet gösterdiği yerlerden biri. Önce Halkın Yolu geldi, sonra bunların yerini TİKKO taraftarları aldı, en sonunda ise mahalleye Dev-Sol'cular yerleşti.

Dev-Sol, buradaki "gecekondu mücadelesi" konusundaki tutumunu şöyle anlatıyor:

"Belirli bir bölgede dahi olsa, devrimci mücadelenin başarısı, devrimci siyasi önderliğe ve kararlılığa bağlıdır. Halkın örgütlenmesi ve bilinçlendirilmesi, asgari kitle bağı sağlanması için halkın somut taleplerine kayıtsız kalınmamalıdır. Fakat, bu mücadele anlayışı, belirli devrimci amaçlar için kullanılmalı, amaç haline getirilmemelidir. Devrimci hareketin, kitle ilişkisi, kadro çalışması vs. açısından ele alınmalıdır. Aksi takdirde, varılan yer ekonomizm ve suni dengenin pekiştirilmesi olur. "(DEV-GENÇ, sayı: 2)

Yani Dev-Sol şunu demek istiyordu:

Halkla ilişki kurmak için, halkın somut talebi olan konut isteğini dikkate alalım, arsa işgal edip, gecekondu yapalım. yalnız gecekondu yapımını amaç haline getirmeyelim. Sonra evine giren halk bize pek ilgi göstermez, rahatı görünce düzenle daha çok uzlaşır. Bunun için görüşlerimizi yaymaya, adam kazanmaya ve "vs." maddesinde belirttiğimiz işler (?) için çalışmaya önem verelim.

Dev-Sol'cular pek haksız da değildi. Çünkü evi biten halk artık bunları pek dinlemiyor, yaptıkları toplantı ve eylemlere ilgi göstermiyordu. Dev-Sol'cular bunu önlemek için de sürekli halkı jandarma ve polisle karşı karşıya getirecek birçok saldırı ve çatışma yaratarak, gerginliği ayakta tutmaya çalıştılar. Öteki gruptan kişileri "bozguncu" ilan ederek, halkı bunların üstüne kışkırttılar. DEV-GENÇ dergisinde şöyle deniyordu:

"Oportünistler, gecekondu mücadelesini iç'ten parçalayabilmek amacıyla bir takım gerici isteklerde bulundular... Bunu yaparken 'devrimciler para yemiş, rüşvet yemiş, iltimas geçmiş' vs. gibi gerici propagandalar yaptılar. Sonunda gereken cevabı halktan aldılar. Daha sonra DY oportünistleri de dahil, bütün oportünist grupların, gecekondu mücadelesinin baltalanmaması için, bölgeye alınmaması kararına varıldı."

Dev-Sol'cular Nişantaşlar Mahallesini bir üs haline getirerek öteki gruplara ve çevredeki halka karşı da saldırılarda bulunuyorlardı. İşte bu saldırılardan birçok örnek:

*Eylül ayında, Dev-Sol'un duvar yazılarını silen Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu tarftarlarıyla çatışmaya girdiler. Bunları cezalandırmak için evlere ve kahvelere silahlı baskın yapıp bir kişiyi rehin aldılar. Devrimci Halkın Yolu taraftarları, çatışma sırasında aldıkları silahı Dev-Sol'culara geri verince rehineyi bıraktılar.

*Kasım ayında Kağıthane başbayiini ve Nişantaşlar'daki bakkalları basarak bir daha Aydınlık satmamaları için tehdit ettiler, buldukları Aydınlık'ları götürdüler.

* Mithat Kandemir adlı devrimcinin ölümü üzerine bildiri dağıtan devrimcilerin üzerine silah ve sopalarla saldırdılar.

*Maraş katliamını yazan Aydınlık gazetelerini Alibeyköy'de satan devrimcilerin üzerine silah, bıçak ve bira şişeleriyle saldırdılar. Olay yerinde polis bir tabanca buldu ve elinde bıçak olan bir Dev-Sol'cuyu yakaladı.

* Yine Kasım ayında, faşisttir diye iki genci kaçırıp, Çayan Mahallesinde bir kuyuda işkence ettiler. Sonunda paralarını ve saatlerini alıp serbest bıraktılar.

* 25 Kasımda evine gitmekte olan bir kişinin yolunu çevirerek sopa ve zincirlerle yaraladılar.

Aynı gün, yine evlerine gitmekte olan üç kişiyi, silah zoruyla ellerini duvara dayatarak, bayıltıncaya kadar dövdüler. Sonra öldüler diye bıraktılar.

* Yine Kurban Bayramında Emniyettepe Kur'an Kursu için deri toplayan bir aracın önünü keserek "oligarşinin mallarına el koyuyoruz" diyerek 33 adet deriyi aldılar.

Mahalledeki "gecekondu mücadelesi"nin ve saldırıların başını ise ne oldukları, nereden geldikleri belli olmayan, işsiz, liseden beklemeli kişiler çekiyordu.

E. Çamdal yurdun üst katında öldürüldü, daha sonra 1. kata indirilerek, okla gösterilen odaya dört el ateş edildi ve E.Çamdal'ın dışardan açılan ateş sonucu öldüğü öne sürüldü. Ancak birbirlerine güç gösterisine girişen gruplar yayınladıkları bildirilerde olayı ayrıntılarıyla açıklayacaklardı.

Kadırga Yurdunda öldürülen ERDOĞAN ÇAMDAL.

Kadırga Yurdunu kurşunlayan Dev-Sol'cular:

TAVRIMIZ SOL İÇİNDEKİ ÇATIŞMALARI ÖRTBAS ETMEKTİR

16 Ocak 1979 günü İstanbul'daki Kadırga Yurdunda Halkın Kurtuluşu taraftan Erdoğan Çamdal adlı öğrenci öldürüldü. Aynı gece yurtta birkaç el silah sesi duyuldu. E. Çamdal'ın, birinci kattaki odada sandalye üstündeyken, dışardan açılan ateş sonucu pencerenin üst köşesine isabet eden bir kurşunla öldürüldüğü öne sürüldü. Gerçekten de söz konusu yerde dağınık bir şekilde üç kurşun izi vardı ve pencere camı kırılmıştı.

Ancak olayın aslı öne sürüldüğünden çok farklıydı. Polis yaptığı araştırmada E.Çamdal'ın 1,5 metre mesafeden vurulduğunu ve 1.kattaki odaya dışardan ateş edilmesinin çok zor olduğunu tespit etti. Halkın Kurtuluşu dergisi ise olaydan sonra çıkan sayısında Kadırga Yurdundaki olaya değinerek, Devrimci Yol'u, saflarındaki provokatörü açığa çıkarmaya çağırıyordu.

Olayın aslı ise şuydu:

Bir süre önce yapılan seçimlerde Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Yol ittifak yaparak yurt komitesi seçimlerini kazanmışlardı. Ancak Komite içinde daha sonra, özellikle Halkın Kurtuluşu'nun yurtta uyguladığı çatışma körükleyici zorba ve kışkırtıcı tutumu yüzünden ayrılıklar çıktı. Sonunda Dev-Yol'cular Halkın Kurtuluşu'nu Komiteden çıkardıklarını, yurtta nöbetleri de kendilerinin tutacağını açıkladılar.

Olay günü ise, yurdun üçüncü katında kimin nöbet tutacağı konusunda çıkan anlaşmazlık, Erdoğan Çamdal'ın öldürülmesine kadar vardı. Bundan sonra işe Dev-Sol'cular katıldı. Dev-Sol'cular İzmir'de yayınladıkları bildiride bunu şöyle anlatıyorlar:

"Olay sonunda Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Yol'dan arkadaşlar telaş içinde arkadaşlarımıza koşmuşlar, bu işin altından bizim kalkabileceğimizi söyleyip insiyatifi bize terketmişlerdir. Devrimci Sol'dan arkadaşlar da olayı üstlenip meseleyi dallandırmadan kapatmışlardır."

Dev-Sol'cuların olayı kapatmaları ise birinci kata dört kurşun sıkıp, dışardan ateş edildiği izlenimini vermekti.

Daha sonra olayı görüşen Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Yol grupları Erdoğan Çamdal'ı öldüren kişiyi "provokatör" ilan edip olayı kapatma konusunda anlaştılar.

Ancak olay kapanmadı. Olaya karışan gruplar bu olayı birbirlerini suçlama, birbirlerine güç gösterisi yapma aracı olarak kullanmaya ve karşılıklı bildiriler dağıtmaya başladılar.

Dev-Sol'cuların Kadırga Yurdundaki olaylarla ilgili olarak dağıttığı, her cümlesi bir ibret belgesi olan bildiriyi burada aynen yayınlıyoruz.

TÜM DEVRİMCİLERİN DİKKATİNE

Geçtiğimiz günlerde Halkın Kurtuluşu'nun dağıtmış olduğu bir bildiride siyasi hareketimiz, Devrimci Yol basamak alınarak, provokatörlükle suçlanmaktadır. Tavrımız, sol içindeki silahlı çatışmaları anında örtbas edip oligarşiye koz vermemektir. Bildiride adı geçen olayda da böyle oldu. Olayın gelişimi kısaca şöyledir:

İstanbul'daki bir yurtta yapılan komite seçimlerinde D.Y., H.K. ve daha birçok siyasi yoğunluk birleşerek DEVRİMCİ SOL'un tek başına çıkardığı listeyi beş oy farkla geçerek komite olmuşlardır. Daha sonra ortak liste çıkaran DY,HK taraftarları arasında, insiyatifi ele geçirmek amacıyla sık sık münakaşalar başlamış, bu tartışmalar o boyuta varmıştır ki aynı katta iki yoğunluk ta nöbet tutmaya başlamıştır. Yine bu nöbet tutma karşısında DY-HK arasında çıkan tartışma silahlı çatışmaya dönüşmüş, olay sonunda HK'ından (....) ölmüş, bugün Devrimci Yol'un onayı da alınarak provokatör diye adlandırılan DY'den (....) yurttan kaçmıştır. Olay sonunda DY ve HK'den arkadaşlar telaş içinde arkadaşlarımıza koşmuşlar, bu işin altından ancak bizim kalkabileceğimizi söyleyip insiyatifi bize terk etmişlerdir. DEVRİMCİ SOL'dan arkadaşlar da olayı üstlenip meseleyi dallandırmadan kapatmışlardır. Ama her nedense işin sonunda suç bize yüklenmeye çabşılmaktadır. Sebebi açık, DEVRİMCİ SOL'un çiğ gibi büyümesinden korkup onu yaratmak. DY ve HK ittifakını bir kişinin de ölümü ve bir kişinin de provokatör diye adlandırılmasına rağmen devam ettirmek.

Niçin Halkın Kurtuluşu Devrimci Sol'u Provokatörlükle suçlamaktadır?

Çünkü geçmişte DY içinde yer alan bizler ki, bu ayrılığın başını İstanbul'daki arkadaşlar çekmişlerdir. İstanbul'daki bütün yürüyüş ve mitinglerde "Ne A...erika Ne Rusya" sloganını attırmadık. Bu karar hareketimizin merkezinin aldığı bir karar olmasına rağmen Ankara'daki arkadaşlar ki, bunlar bugünkü hizibi oluşturmaktadırlar, buna uymuyorlar, karar kendilerine ait olmasına rağmen her mitingde bu slogan ilkesizliğini göstermişlerdir. Burada anlaşılması gereken noktalardan biri de H.K'nın eski kuyruk acılarını deşmesidir.

Kaldı ki H.K. ayrılık öncesinde de sonrasında da bizim provokatörlüğümüze ilişkin tek bir örnek veremez. Ama biz kendilerine 16 Kasım Beşiktaş-Taksim Demokratik Üniversite yürüyüşi örneğini veririz.

Bizim tespitlerimize göre aynı örgütlenmeyi savunan yoğunluklar bir gün ayrı dünyaları savunuyor görünseler de ittifakları geçicidir. D. Y. ve H. K. ittifakları zaman zaman çatışan ama ne olursa olsun birlik ilkesi altında örgütlenen bir ittifaktır.

Bu olayda bizim dikkatimizi çeken bir ayrı nokta da DY oportünizminin ilginç tavrıdır.

Bir siyaset kendi sempatizanını harcarken nasıl olur da bu kadar rahat olabilir. Sen bir sempatizanına görev ver ve ona ne olursa olsun bu katta nöbet tutacaksın de, olay patlak verince de sırf HK ile aran açılmasın diye bir insanı gözden çıkar ve onun provokatör diye damgalanmasına göz yum. Bir devrimci, özellikle nöbet gibi bir askeri görevi verdiğin bir devrimci kaç yılda yetişir acaba! Bunu düşünüyor mu acaba Sayın DY'cular. provokatörlerin cezası Devrimciler tarafından verilir ve cezası ölümdür. Şimdi bir devrimci olarak sizler de bu "provokatörü" bulup ona gereken cezayı vermelisiniz. Yapılan işi DY adına yapsa da.

DEVRİMCİ YOL SEMPATİZANLARINA SESLENİYORUZ

Bu tür bir olay her an içimizden birinin başına gelebilir. Oportünist seçileriniz her an sahte provokatör damgasının vurulmasına göz yumabilir. Geçmişe bir göz atın arkadaşlar, hepimiz DY içindeyken kime polis, kime provokatör diyorduk. Kimlerin sol içindeki çatışmalarına "hunlar OLİGARŞİYİ soldan güçlendiriyorlar" diyorduk.

Uzun sözün kısası maddi temeli olmayan hiç bir iddia ile uğraşmak istemiyoruz. Biz İşçime karşı mücadele ediyoruz ve bu konuda Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi İzmir'de de ağırlığımızı koyuyoruz. Zaten içinde bulunduğumuz sıkıyönetim şartlarında kimin ne yaptığı gün gibi ortadadır.

HALKIN KURTULUŞUNA TAVSİYEMİZ ANCAK ŞU OLABİLİR

Bayler bu olaylar hakkında kesin bilginiz yoksa gelin sizlere aydınlatalım. Yoksa olmayan düşmanlar yaratıp ona "DON KİŞOT"çe saldırmayınız. Bizleri bildiri basmakla, dağıtmakla meşgul etmeyiniz. Hele bu şartlarda bu tür polemiklerle uğraşacak ne vaktimiz ne de sabrımız var.

KAHROLSUN PROVOKASYON VE PROVOKASYON MANTIĞI

YOLUMUZ ÇAYANLARIN YOLUDUR.

DEV-GENÇ/DEVRİMCİ SOL

Dev-Sol'cular, hakkında ölüm kararı almışlardı

UNUTULMAYACAKSIN

AYHAN AKSOY

(1954.....)

21. ocak. 1979 gecesi öldürüleri arkadaşımızın anısını daima yaşatacağız.

Milliyet:4840

ARKADAŞLARI

Ayhan Aksoy'un esrarengiz ölümü

Olen öğrenci Ayhan Aksoy

Bir öğrenci evinin 3'üncü katından atlayarak intihar etti

Yıldız Mimarlık Mühendislik Okulu'nun son sınıfında okuyan Ayhan Aksoy (24) isimli bir öğrenci dün gece intihar etti. Kadıköy-Kuşdili Yalçınpak Caddesi İhlas Sokak 19/6 nolu apartmanın üçüncü katından gece saat 03.00 sıralarında kendini aşağıya atan

Ayhan Aksoy'un intihar ettiğini belirten gazetenin küpürüyle, arkadaşlarının olaydan 54 gün sonra gazetelere verdikleri, A. Aksoy'un öldürüldüğünü belirten anma ilanı.

"Bilinmeyen Sol" dizisi için araştırmalara başladığımızda, Dev-Sol'cuların bazı kişiler hakkında ölüm kararları aldığını öğrendik. Araştırmalarımızı daha da derinleştirdiğimizde, hakkında ölüm kararı alınan kişilerden birinin İDMMA öğrencisi Ayhan Aksoy olduğunu tespit ettik.

Ayhan Aksoy, Devrimci Yol içindeki bölünmede ilk başlarda Dev-Sol içinde yer almış, hatta Dev-Sol'un kurduğu DEV-GENÇ'in kuruluş çalışmalarına katılmış, daha sonra ise Dev-Sol'dan ayrılarak, Dev-Yol'a geçmişti.

Bu bilgiyi yılbaşında edinmiştik. 22 Ocak tarihli gazetelerde ise üzücü bir haber okuyorduk. Haberde, "Ayhan Aksoy'un evinin üçüncü katından atlayarak intihar ettiği" yazılıyor, ailesinin evde bulunmadığı, annesinin ise Ayhan'ın ölüm korkusu içinde olduğunu söylediği belirtiliyordu.

Ayhan Aksoy, cesur militan bir kişiydi. Olayın da hiç bir görgü tanığı yoktu. Bunlar olayın intihar olup olmadığı konusunda kuşkular yaratıyordu.

Ne var ki, üç gün önce Milliyet gazetesinde yayınlanan bir ölüm ilanı, bu kuşkuları bir ölçüde aydınlattı. Arkadaşları imzasıyla olaydan 54 gün sonra verilen ilanda, Ayhan Aksoy'un öldürüldüğü ve anısının yaşatılacağı belirtiliyordu.

Bir süre önce de bir günlük gazetede yeralan haberde, Ayhan Aksoy'un katilinin yakalandığı, katilin Halkın Kurtuluşu grubuna mensup olduğu ve birgün önce Kadırga Yurdunda Halkın Kurtuluşu taraftarı E. Çamdal'ın ölümüne karşılık bu cinayeti işlediği belirtiliyordu. Ancak haberin doğruluk derecesi pek açıklık kazanmadı.

İşte Ayhan Aksoy'un ölümü hakkında elde olanlar:

Bir ölüm kararı, bir günlük gazetenin haberi ve bir ölüm ilanı...

A. Aksoy'un ölümünün ardındaki gerçekler nedir? Bu soru ise hâlâ cevap bekliyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi https://rantey.org

BİLİNMEYEN "SOL"

BAĞLAR VE OLAYLARLA 49 grup

13

OLİGARŞİCİLER 6

S.BİRLİĞİ'NİN AVRUPA'DA TERÖR AĞI:

MLSPB

YAPTIKLARINI GANGSTERLERİNKİNDEN AYIRMAK İÇİN BİLDİRİ ÇIKARAN ÖRGÜT

Sovyetler'in Avrupa'da ördüğü terör ağı Çekoslovakya'dan yönetiliyor, örgütler birbirleriyle dayanışma içindeler. En üstte "Çakal" diye tanınan Carlos var

MLSPB, Sovyetler'in yardımı olmadan hiç bir mücadelenin başarıya ulaşamayacağını söylüyor

MLSPB'yi yurt dışında Mahir Çayan'ın karısı Gülten Çayan örgütledi

Aydınlık

ITALYA'DA KIZIL TUGAYLAR, B. ALMANYA'DA BAADER-MEINHOFF (RAF), ...VE TÜRKİYE'DE MLSPB

MLSPB'nin önemli eylemlerinden ikisi... Üstte Hipodrom soygunundan yandalar son 15 milyon liralık soygundan sonra olay yerleri görünüyor.

Geçen Yılın Ağustos ayında Milliyet gazetesine bir kişi telefon ediyor ve şunları söylüyordu:

"1-7 Ağustos tarihleri arasında yapılan bombalama eylemleri tarafımızdan yapılmıştır. Bundan sonraki bombalamalarla bir ilişkimiz yoktur.Bunlar polis provokasyonudur."

Telefon eden kişi, bu açıklamayı MLSPB adına yaptığını da ekliyordu. Nedense MLSPB böyle bir açıklamayı gerekli görmüştü!..

THKP-C MLSPB... Açık adı: Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - Cephesi Marksist-Leninist Silahlı Propaganda Birliği... Birçok bombalama suikast, soygun eyleminden sonra gazetelere telefon eden Şahıslar eylemlerin MLSPB tarafından yapıldığını söylediler. Böylece MLSPB'nin adını duymayan pek kalmadı.

Nasıl kuruldu?

Türkiye'de faaliyet gösteren terörist örgütler son dönemde bir dağılma sürecine girmişlerken, MLSPB eylemlerini eskisi gibi sürdürebiliyordu. Bunun nedeni neydi?

MLSPB'yi 1973'lerde Mahir Çayan'ın karısı Gülten Çayan Fransa'da kurdu. G. Çayan 12 Mart öncesinde yurtdışına çıkmıştı. M. Çayan'ın karısı olma dışında THKP - C içinde önemli bir yeri ve fonksiyonu yoktu. Ancak 1973'den sonra adı sık sık duyulacaktı.

Fransız polisi, Avrupa'daki terör eylemlerini ve çeşitli ülkelerdeki örgütleri yöneten ve "Çakal" lakabiyla tanınan Carlos'un evine bir baskın yaptı. Baskın'da Carlos yakalanamadı. Fransız polisi yaptığı açıklamada Carlos'la ilgili olarak G. Çayan'ın da arandığını belirtiyordu. Batı Almanya'da Baader-Meinhoff diye bilinen RAF adlı terörist örgüt eylemlerini artırdığı dönemlerde G. Çayanların bu örgütle de bağı olduğu açıklanacaktı.

Merkez Çekoslovakya

Gerçek ise şuydu: Askeri ve siyasi faaliyetlerini Avrupa üzerinde yoğunlaştıran Sovyetler Birliği, burada kendi beslediği ve yönlendirdiği bir terör ağı örmüştü. Bu ağın en önemli kolları İtalya'daki Kızıl Tugaylar, Batı Almanya'da RAF'tı. Faaliyetler Çekoslovakya'dan mali ve askeri olarak destekleniyor, Carlos da örgütler arasında Koordinasyonu sağlıyor, uluslararası çapta eylemleri yönetiyordu.

Bu ağın Türkiye kolu olarak Fransa'da bulunan G. Çayan ve arkadaşları uygun görüldü. Çünkü bunlar THKP-C'nin dağılmadığını, kendileri tarafından devam ettirildiğini söylüyorlardı ve THKP-C'nin siyasi çizgisi terör eylemlerine uygundu. Ayrıca Türkiye'de özellikle gençlik içinde THKP-C'nin bir prestiji vardı.

MLSPB Avrupa'daki terör ağının bir parçası olarak ortaya çıktığı andan itibaren Türkiye'ye kadrolarını göndermeye başladı. Kadrolar iki yoldan Türkiye'ye geliyordu. Birinci yol doğrudan Almanya üzerinden, ikinci yol Moskova yanlısı örgütlerde eğitildikten sonra Filistin ve Lübnan üzerinden.

Yurtdışından gelen kadrolar gençlik kesimindeki bazı kişileri örgütlediler ve MLSPB'nin eylemlerini başlattılar.

İşte MLSPB'nin eylemlerini sürdürebilmesinin nedeni yurtdışından güçlü destek alması, sırtını Sovyetler Birliği'ne dayamasıydı.

MLSPB'nin siyasi çizgisi de, 'Sovyetler'den yardıma" dayanıyor. Türkiye'deki faaliyetlerine geçmeden önce MLSPB'nin görüşlerine kısaca değinelim.

"THKP, proletarya partisidir"

MLSPB'nin görüşleri korsan olarak yayınlanan, "Kızıldere Son Değil" adlı broşürde kısaca özetlenmiş durumda.

Bu broşürde THKP konusunda şunlar belirtiliyor:

"Ülkemizde proletarya ideolojisi, proletaryanın siyasal Partisi olan THKP'nin geliştirdiği parti ideolojisidir. Proletarya partisinin siyasal çizgisini yaşaması aynı zamanda proletarya partisinin de yaşaması anlamına gelmektedir... Şehir gerillasını yaratma somut görevini başaran doğru teorinin kılavuzluğunda savaşan, ülkemiz proletarya partisinin siyasal çizgisinin oluşturan THKP, kelimenin tam anlamıyla proletarya partisidir" (Kızıldere Son Değil, Devrimci Kurtuluş Yayınları)

THKP-C'yi kendilerinin temsil ettiğini söyleyen MLSPB, 1971'de THKP-C tarafından uygulanan ve yanlışlığı yaşanılan tecrübeyle ortaya çıkan çizgiyi takip ediyor. Kesintisizler'de önemli bir yer tutan "sosyalist bloğun yardımıyla emperyalistlere karşı çıkılabileceğini" savunuyor.

"Sosyalist bloğun yardımı olmadan olmaz

MLSPB'nin siyasi çizgisi de "Sovyetler'den yardıma" dayanıyor. Türkiye'deki faaliyetlerine geçmeden önce MLSPB'nin görüşlerine kısaca değinelim.

MLSPB, M.Çayan'ın "Kesintisiz Devrim" broşürlerindeki 3. Bunalım dönemi tahliline de sadık kalıyor. Bu tahlilin "Giap, Cabral, Ho Chi Minh, Kim Il Sung, Che, Fidel gibi çağdaş bolşeviklerin geliştirdikleri çözümleme" olduğunu söylüyor. Ve THKP-C'yi, inkara yeltenenlerin "öncelikle emperyalizm çözümlemesini değişikliğe uğratmaya" çalıştıklarını ekliyor.

Bilindiği gibi Kesintisizler'deki emperyalizm tahlili, "dev sosyalist bloğun varlığı ve nükleer silahların ulaştığı belirleyici seviye yüzünden emperyalistler arasında savaş çıkamayacağı" tezine dayanıyordu. MLSPB, bu tezi vurgulayarak, daha ileri götürüyor. Buna "emekçi sınıflar arasında sosyalizmin kazandığı prestij" etmenini de ekliyor ve bu etmenler içinde belirleyici olanın "dev sosyalist bloğun" yani Sovyetler Birliği'nin varlığının esas olduğunu belirtiyor.

MLSPB, Ulusal Kurtuluş hareketlerinin de başarıya ulaşmasının ancak sosyalist bloğun yardımıyla mümkün olabileceğini, çünkü bugün emperyalizmin anında üstün silahlarla her yere ulaştığını, emperyalistlere karşı durabilmek için "sosyalist bloğun" silah yardımına ihtiyaç olduğunu savunuyor.

Bu konuyla ilgili olarak "Kızıldere Son Değil" broşüründe şöyle deniliyor:

"Tekniğin başdöndürücü bir seviyede olduğu çağımızda emperyalist işgalciler Zaire'ye 5-6 saat içinde müdahale edebilmektedirler... Ezilen dünya halklarının böyle durumlarda en büyük güvencesi uluslararası sosyalist hareketin desteğidir."

MLSPB, Sovyetler Birliği ve ABD arasında çıkacak bir savaşta nasıl tutum alınacağının tartışılmasını bile "saçma, uyduruk, bilimsellikten uzak" olarak niteliyor.

"Öncü savaşta, silahlı propaganda temel"

MLSPB, ayrıca Öncü Savaşından sonra Türkiye'de görülen şehir gerillasını başlatma siyasetini başından beri uyguluyor. Faaliyetlerinin hemen hemen tümünü, "Şehir Gerillası" dediği bombalama, soygun, suikast, adam kaçırma eylemleri oluşturuyor.

###

Aydınlık

BİLİNMEYEN "SOL" HİKÂYE VE OLAYLARLA 49 grup 14

ACİLCİLER (THKP-C/HDÖ)

- Eylemlerinin etkisiz ve küçük olduğunu söyleyen kesimler, Acilcilerden ayrıldılar
- Acilcilerin üç üyesi bomba imal ederken ve atarken, bombaların patlaması sonucu öldüler
- Acilciler için "Iksçiler", "Halkın devrimci öncüleri", "Aceleciler" deyimleri kullanılıyor
- M.Çayan'ın "Kesintisiz Devrim" broşürlerine yeni katkılar yaparak 4. bunalım dönemine girildiğini söylüyorlar

ACİLCİLER, "Mücadelenin ileri evresinde Sovyetlerin aktif desteğini alacağız"

Banka soygunu, bombalama, kurşunlama gibi eylemlerle birlikte ismi en çok duyulan gruplardan biri de Acilciler... İlk ortaya çıkışlarında yayınladıkları "Türkiye Devriminin Acil Sorunları" adlı broşür yüzünden bu gruba Acilciler adı takıldı. İlk yayınladıkları bildirilerin altına bir ara "X" imzası attıkları için bu gruba "İkşçiler" de deniyordu. Acilciler ise kendilerine THKP-C HDÖ, yani Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Cephesi-Halkın Devrimci Öncüleri adını veriyorlar. Öteki gruplar ise bu gruptan sözederken daha çok "Aceleciler"deyiminikullanıyorlar.

Adları çok duyulmasına rağmen Acilcilerin şu sıralarda pek yaygın faaliyeti yok. Ardarda yedikleri darbelerle hemen hemen dağılmış durumdalar.

Nasıl ortaya çıktılar

1974 başlarında Ankara'da THKP-C görüşlerini ve çizgisini savunduklarını öne süren bazı gençler Acilciler olarak adlandırılan grubu oluşturdular. Grubu oluşturanlar, 12 Mart sırasında bir baskında öldürülen THKP-C militanı Koray Doğan'ın arkadaşı olduklarını söyleyen kişilerdi.

Acilciler önce görüşlerini açıkladıkları "Türkiye Devriminin Acil Sorunları" adlı broşürü çıkardılar. Daha sonra da İstanbul ve İzmir'de gençlik içinde ve bir sendika aracılığıyla örgütlenme çalışmasına başladılar. İstanbul'da saflarına pek fazla kişi kazanamamalarına rağmen, İzmir'de etkili oldular.

Bölünmeler

Öte yandan ikisi Ankara ve Trabzon'da bomba imal ederken, biri İzmir'de Fuardaki İran Pavyonuna bomba atarken bombaların ellerinde patlaması sonucu üç acilci öldü.

Acilcilerin gevşek bir yapısı vardı, değişik yerlerdeki grupçuklar büyük oranda bağımsız hareket ediyorlardı.

Acilcilerin uzun süre eylemsiz kalmaları, yaptıkları eylemlerin istikrarsız, etkisiz ve küçük olması grup içinde tartışmalara ve ayrılıklara yol açtı. İzmir ve İstanbul kesimleri Ankara kesimini eleştirmeye başladılar.

İlk olarak 1976 sonlarında, İzmir'deki Acilciler ayrıldılar ve Necdet Göğüş grubuyla birleşerek, "Eylem Birliği" grubunu oluşturdular.

1977'nin Ağustos ayında, yanda geniş olarak ele aldığımız banka soygunu ve yakalanmalardan sonra Acilciler'in İstanbul kesimi darbe yedi ve bundaki çalışmalar sona erdi.

Uzun bir süre herhangi bir eylem yapmayan Acilciler daha sonra İstanbul, Ankara, İzmir, Hatay illerinde silahlı bombalı eylemlere başladılar. Eylemlerini daha çok THKP-C liderlerinin öldürüldüğü günlerde yoğunlaştırıyorlardı.

Bu arada Malatya'da grubun faaliyetlerini başlatmak için buraya giden 3 Acilci, Hasan Basri Temizalp, İlker Akman ve Yusuf Ziya Güneş, bir polisle bir bekçiyi öldürdüler. Daha sonra Malatya dışında bir evde kuşatıldılar ve çatışma sonucunda ölü olarak ele geçirildiler.

Öte yandan Ankara'daki 2.5 milyon liralık tren soygunundan sonra Ankara kesimi de büyük ölçüde darbe yedi. Şimdilerde Acilcilerin pek faaliyeti kalmadı. Son yayınlanan HDÖ (Acilciler) imzalı bildiride geçtiğimiz Ocak ayında Ankara'da İngiliz Kültür Derneği'ni ve Ticaret Bakanlığı'nı bombaladıklarını açıkladılar.

Bu arada da Acilcilerin görüşleri doğrultusunda "Cephe" adlı bir dergi yayınlandı. Düzensiz yayınlanan bu dergi Ancak 5 sayı çıkarılabildi.

Yakalanan Acilciler mahkemede THKP - C pankartı açtılar.

Daha önceleri Acilcilerin yanında yer almış birçok genç son dönemlerde moral bozukluğu içinde hem Acilciliği hem de "Solcu"luğu bırakıyorlar.

4. bunalım dönemi

"THKP–C'nin örgütsel olarak dağılmadığını, kendileri tarafından temsil edildiğini " söyleyen Acilciler ellerinde bulundurdukları M. Çayan'ın el yazılarını buna belge olarak gösteriyorlardı. Ancak başka bir oligarşici grubun tehditleri üzerine yazıları bu gruba vermek zorunda kaldılar.

M. Çayan'ın Kesintisiz Devrim Broşürünün bir eylem kılavuzu olduğunu söyleyen Acilciler, öteki oligarşici grupları ve özellikle Devrimci Yol'u inkarcılıkla suçluyorlar.

Kesintisizleri kendilerinin en iyi savunduğunu söyleyen Acilciler, öte yandan bu broşüre yeni katkılarda bulunuyor 3. Bunalım döneminin sona erdiğini, artık 4. Bunalım dönemine girdiğini öne sürüyorlar. 4. Bunalım döneminde "emperyalizmin ve hakim sınıfların bütünleşmiş ifadesi olan oligarşik devletin ordusu, polisi ve her çeşit pasifikasyon ve propaganda araçları ülkenin her köşesinde egemenliğini kurmuştur" diyen Acilciler, kırların artık emperyalizmin yumuşak karnı olmaktan çıktığını , bunun için halk savaşının geniş yığınların katılmasıyla değil, gerillaların uzun süreli savaşından sonra genel ayaklanmanın olması şeklini aldığını savunuyorlar. Acilcilere göre, bu savaş emperyalizmin gelişmiş askeri tekniğine karşı sosyalist bloğun yardımıyla başarıya ulaşabilir.

Sovyetler Birliği'ne karşı tutum

Sovyetler Birliği'ni sosyalist olarak değerlendiren Acilciler, Sovyetler'in Angola, Zaire vb. yerlere "aktif destek sağlamasıyla" daha tutarlı siyaset izlemekte olduğunu söylüyorlar ve Kübanın Afrika'daki faaliyetlerini doğru buluyorlar.

"Ülkemizin jeopolitik durumunun büyük bir avantaj olduğunu belirten Acilciler "mücadelenin ileri evrelerinde" Sovyetler'in aktif desteğini kazanacaklarını söylüyor ve Sovyetler'i "ilerlemeci muhacirler" diye tanımladıkları TKP'yi desteklemekle eleştiriyorlar.

"Parti savaş meydanında doğar"

Acilciler, "Proletarya Partisi'nin savaş meydanlarında doğacağını" söyleyerek, "parti kurulduktan sonra silahlı propaganda yapılabilir" diyen diğer THKP—C kökenli grupları pasifizmle eleştiriyorlar.

Silahlı eylemler dışındaki faaliyetler için de Acilciler şunları söylüyorlar:

"Öteki mücadele biçimleri talidir. Örgüt gücü oranında.. her çeşit tepkiyi yönlendirmeye çalışır. Ancak başlangıçta asla her yere koşmaz, gücünü aşan silahla güven altına alınmayan kitle hareketlerinin içine girmez".

Acilciler bu görüşlerine bağlı olarak geçen yıl, "Silahla güvence altına alamadıkları" için 1 Mayıs törenlerine katılmadılar. 1977 1 Mayıs'ıyla ilgili olarak da DİSK yönetimini "proletaryayı faşizmin karşısına silahsız çıkararak maceracılık yapmakla" eleştiriyorlar.

Ayrıca THKP-C'nin de 1965-71 arasında öğrenci kitlesinin demokratik talepler etrafında gelişen DEV-GENÇ hareketine dayandığı için silahlı propagandayı 71'de yeterince yaygınlaştıramadığını söylüyorlar.

Kontrgerilladan hesap sorulmasına karşı çıkıyorlar

Acilcilere göre CHP "oligarşinin taze kanı'dır. MHP, AP vb. oligarşinin partileridir.

Acilciler, "Kontrgerillalardan hesap sorulsun" talebini ileri sürmenin, devletin paçasını kurtarmaya çalışan CHP hükümetine ve prestiji kaybolmuş devlete yeniden prestij kazandırma anlamına geleceğini savunuyorlar. Kontrgerilla'nın çürük düzenin bir parçası olarak varlığının kaçınılmaz olduğunu ve faşistlerden ancak öldürerek hesap sorulacağını söylüyor ve şunları ekliyorlar:

"Bu günler, faşist damgası yemiş olanlardan hesap sormanın ancak ve ancak devrimciler tarafından gerçekleştirilebileceğini ispatlama günleridir."

Öteki gruplar hakkında

Acilciler öteki grupları ikiye ayırıyorlar. "Silahlı Devrim Cephesi" dedikleri birinci grubun içinde TİKKO ve MLSPB'yi sayarak, bunları "Militan Sol Çizgiler" olarak tanımlıyorlar. "Pasifist Cephe" dedikleri ikinci grubun içinde TKP'den TİKP'ye kadar herkesi sayıyorlar. Bu grubu "Oligarşinin sol içindeki uzantıları, revizyonist, 'klasik' ortodoks çizgiler" olarak tanımlıyorlar.

Okullardaki ve yurtlardaki az sayıda Acilci sempatizan ise zaman zaman öteki grupların taraftarlarıyla çatışmalara giriyor.

Örneğin, İzmir'de H. Kurtuluşu taraftarı birinin bir Acilci sempatizanı tokatlaması üzerine iki grup arasında iki gün süren karşılıklı yurt ve dernek basma, silahlı çatışma olayları meydana geldi.

Ayrıca Balıkesir'de Acilciler BİTYO-DER adlı Dernekte bir Devrimci Yol taraftarını silahla öldürdüler.

* * *

Yarın, Seyficiler, Partizancılar (S. Dinç), Devsav gibi varlığını kimsenin bilmediği, ancak ortaya çıkışları "Sol" diki bölünmüşlük konusunda bir gerçeği gösteren grupları ele alacağız.

Harbiye Akbank soygununun öyküsü

1 Ağustos 1977'de Harbiye Akbank Şubesi silahlı kişiler tarafından soyuldu, soyguncular 455 bin lirayı aldıktan sonra kaçtılar. Ancak olaydan yaklaşık yirmi gün sonra soygunla ve öteki bazı eylemlerle ilgili olarak bir gecede 23 kişi gözaltına alınacak, olaylarla ilgileri olmayanlar serbest bırakılacak, tutuklananların ise Acilciler örgütü mensupları olduğu açıklanacaktı. Bu tutuklamalarla Acilcilerin İstanbul Kesimi dağıldı.

Banka soygununun ve tutuklamanın ilginç bir öyküsü vardı. Halkla ilişkisi, bağı olmayan bu silahlı grupçukların gerçek yüzünü nasıl çalıştıklarını ve iç yapılarını ortaya koyuyordu.

Gözaltına alınan Acilcilerden biri, aynı gece başka bir nedenle gözaltına alınan bir kişiye olayın ayrıntılarını şöyle anlatıyordu:

"Polis çok öncelerden beri bizim Harbiye'de kaldığımız evi gözlüyormuş. Hemen hemen herşeyi fotoğraflarla ve raporlarla tespit etmişler. Soygundan bir gün önce bankanın çevresinde prova yapıldı. Polis bir köşeden bütün olanı biteni seyretmiş, ertesi gün soygun yapılacağını tespit etmiş. Ancak soygun polisin tahmin ettiği saatten çok erken yapıldı. Bankadan 455 bin lira alındıktan sonra Harbiye'de Radyo evinin yanındaki yolda bekleyen arabaya binildi.

Polis gidilecek yeri daha önceden bildiğinden kaçanları bulmakta güçlük çekmedi. Önce yönetici durumda olan bir kişiyi daha sonra da başka bir kişiyi yakaladı. 18 Ağustos da ise öteki evlerde kalanları topladı."

Olayı anlatan kişi, Acilcilerin bir süre önce "devletin güçsüzlüğünü göstermek için" yaptıkları Taksim'deki İntercontinental Otelini kurşunlama eyleminden depolisin haberdar olduğunu ancak engellemediğini anlattı.

Devrimci Yol Dergisi de Acilciler'in yakalanması konusunda şunları söylüyordu:

"Hiç deşifre olmamış havalarda hareket ediyorsunuz, ama polis sizi bir gecede topladı. Bir an için farz edelim ki silahlı propagandayı sürekli kıldınız. Neye yarar?"

Acilcileri önceden izleyen polis, soygundan sonra hepsini topladı

Akbank soygunundan sonra yakalanan Acilcilerden dördü.

Akbank soygunundan sonra yakalanan diğer dört Acilci.

ACİLCİLERİN BASIN BÜLTENLERİ

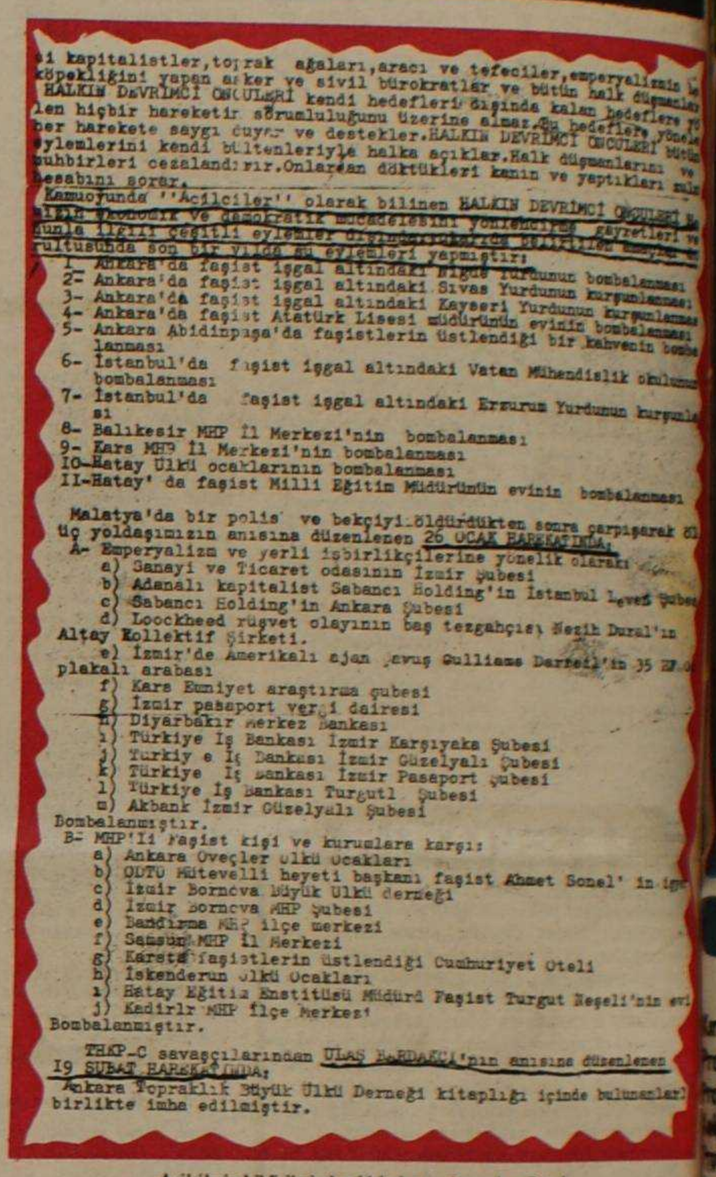

"i kapitalistler,toprak ağaları,aracı ve tefeciler,emperyalizmin ve
köpekliğini yapan asker ve sivil bürokratlar ve bütün halk düşmanları
HALKIN DEVRİMCİ ÖNCÜLERİ kendi hedefleri dışında kalan hedeflere yö
len hiçbir hareketin sorumluluğunu üzerine almaz.Bu hedeflere yönele
ber harekete saygı duyar ve destekler.HALKIN DEVRİMCİ ÖNCÜLERİ bütün
eylemlerini kendi bültenleriyle halka açıklar.Halk düşmanlarını ve
uhbirleri cezalandırır.Onlardan döktürdükleri kanın ve yaptıkları zul
esabını sorar.

Kamuoyunda ''Acilciler'' olarak bilinen HALKIN DEVRİMCİ ÖNCÜLERİ bü
alkın devrimcilik ve demokratik mücadelesinin yükseltilmesi gayeleri ve
unla ilgili çeşitli eylemler düzenlemekte,bildirileri ve bültenleri ve
ultusunda son bir yılda şu eylemleri yapmıştır:

1- Ankara'da faşist işgal altındaki Bilge Yurdunun bombalanması
2- Ankara'da faşist işgal altındaki Sivas Yurdunun kurşunlanması
3- Ankara'da faşist işgal altındaki Kayseri Yurdunun kurşunlanması
4- Ankara'da faşist Atatürk Lisesi müdürünün evinin bombalanması
5- Ankara Abidinpaşa'da faşistlerin üstlendiği bir kahvenin bombalanması
6- İstanbul'da faşist işgal altındaki Vatan Mühendislik okulunun bombalanması
7- İstanbul'da faşist işgal altındaki Erzurum Yurdunun kurşunlanması
8- Balıkesir MHP İl Merkezi'nin bombalanması
9- Kars MHP İl Merkezi'nin bombalanması
10-Hatay Ülkü ocaklarının bombalanması
11-Hatay' da faşist Milli Eğitim Müdürünün evinin bombalanması

Malatya'da bir polis ve bekçiyi öldürdükten sonra çarpışarak ölen
üç yoldaşımızın anısına düzenlenen 26 OCAK BARIŞATILMA;
A- Emperyalizm ve yerli işbirlikçilerine yönelik olarak
a) Sanayi ve Ticaret odasının İzmir şubesi
b) Adanalı kapitalist Sabancı Holding'in İstanbul Levent şubesi
c) Sabancı Holding'in Ankara şubesi
d) Loockheed rüşvet olayının baş tezgahçısı Necib Dural'ın Altay Kollektif Şirketi.
e) İzmir'de Amerikalı ajan ,avuş Gulliams Derneği'ne 35 ZF 0 plakalı arabası
f) Kars Emniyet araştırma şubesi
g) İzmir pasaport vergi dairesi
h) Diyarbakır merkez Bankası
i) Türkiye İş Bankası İzmir Karşıyaka Şubesi
j) Turkiy e İş Bankası İzmir Güzelyalı Şubesi
k) Türkiye İş Bankası İzmir Pasaport şubesi
l) Türkiye İş Bankası Turgutl Şubesi
m) Akbank İzmir Güzelyalı Şubesi
Bombalanmıştır.
B- MHP'li faşist kişi ve kuruluşlara karşı:
a) Ankara Öveçler ülkü ocakları
b) ODTÜ Mütevelli heyeti başkanı faşist Ahmet Sonel' in ig
c) İzmir Bornova Büyük Ülkü derneği
d) İzmir Bornova MHP şubesi
e) Bandırma MHP ilçe merkezi
f) Samsun MHP İl Merkezi
g) Karsta faşistlerin üstlendiği Cumhuriyet Oteli
h) İskenderun ülkü Ocakları
ı) Hatay Eğitim Enstitüsü Müdürü Faşist Turgut Neşeli'nin evi
j) Kadirlı MHP İlçe Merkezi
Bombalanmıştır.

THKP-C savaşçılarından ULAŞ BARDAKÇI'nın anısına düzenlenen
19 ŞUBAT BARIŞATILMA;
Ankara Topraklık Büyük Ülkü Derneği kitaplığı içinde bulunanlar
birlikte imha edilmiştir.

Acilcilerin bildirilerinden birinde yeralan eylem listesi.

"BU DÜZENİ ALAŞAĞI ETMENİN ZAMANI GELMİŞTİR, BUNUN TEK YOLU SİLAHA SARILMAKTIR"

Kendi yaptıklarının öteki silahlı ve bombalı eylemlerden ayırdedilebilmesi için Acilciler de basın bildirileri yayınlıyorlar. Bu gazetelere gönderildiği gibi, okullara ve yurtlara da gizlice bırakılıyor.

Bu bildirilerde Acilciler şunları söylüyorlar:

"Bu düzeni alaşağı etmenin zamanı gelmiştir. Bunun tek yolu silaha sarılmaktır. Tüm halkımızın savaş örgütü olan çizgisini sürdüren Halkın Devrimci Öncüleri emperyalistlerle çıkar ortaklığı içindeki bu vatan satıcısı, halk düşmanı bir avuç yerli sömürücü ve onun bekçi köpeklerini alaşağı edene kadar mücadelesini sürdürmeye kararlıdır.

"Kamuoyunda 'Acilciler' olarak bilinen Halkın Devrimci Öncüleri bütün eylemlerini kendi bültenleriyle halka açıklar. HDÖ kendi hedefleri dışında kalan hedeflere yönelen hiç bir hareketin sorumluluğunu üzerine almaz. Bu hedeflere yönelen her harekete saygı duyar ve destekler."

Acilciler bildirilerini gönderirken, kendilerini güçlü göstermek için çeşitli yollara başvuruyorlar. Örneğin, son bildirilerini "Türkiye Büyük Millet Meclisi Özel" antetli bir zarf içinde göndermişler. Acilciler bu bildiride Ankara'da İngiliz Kültür Derneği'ni ve Ticaret Bakanlığı'nı bombaladıklarını açıklıyorlar.

AÇIKLAMALAR...ELEŞTİRİLER...TEPKİLER...

GENÇ SOSYALİSTLER İMZALI YAZI

Genç Sosyalistler imzalı ve ODTÜ 12 Mart 1979 tarihli el yazısı ile yazılarak Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde dağıtılan bir yazı elimize geçti. "Aydınlık Üzerine" başlıklı bu yazıda şunlar belirtiliyor:

Arkadaşlar,

Aydınlık adlı kapkaranlık gazete tıpkı TERCÜMAN gibi, HERGÜN gibi, sola sosyalizme devrime ve halka düşmandır. CIA, MİT gibi örgütlerce finanse edilip, desteklenmektedir. En büyük hedefi ise "sahte sol" ve Moskova yanlısı olarak nitelendirdiği soldur. Bu gazeteye ve onun taraftarlarına karşı kesin tavır almak en azından bir demokratlık görevidir. Bu gazetenin sol hakkında alabildiğine bir ihbar ve karalama kampanyasına giriştiği şu anda onu ve taraftarlarını doğru tahlil etmek ve onlara karşı doğru bir mücadele çizgisi belirlemek demokrasi mücadelesi açısından son derece önemlidir.

Devrimci-demokrat güçler ülke çapında bu gazeteye karşı tavır almalıdırlar. Bunun bir gereği olarak ODTÜ'de de bu gazetenin satılması, duvarlara asılması ve taraftarlarının çalışmalarının engellenmesini istiyoruz.

"Genç Sosyalist"lerin yazılarının başlarındaki iddialarla daha önce de karşılaştık ve iddia sahiplerini sürekli olarak ispata çağırdık. Ancak şimdiye kadar hiç birinden ses çıkmadı.

Neden Aydınlık'ın satılıp okunmasından çekiniyorsunuz? Bakın biz sizin bildirinizi yayınladık. Sizin de yayınımız hakkında söyleyecekleriniz varsa buyrun yazın.

AYDINLIK YAYINLARI
2. Baskı
Doğu Perinçek
Doğru Eylem Nedir?
Düşmana darbe indiren halkın desteğini kazanan ve güç toplayan doğru bir mücadele ve eylem çizgisinin siyasetleri, ilkeleri. Revizyonist ve Maceracı eylem anlayışlarının eleştirisi.
Genel Dağıtım: TUR-DA
Cağaloğlu, Hamam Sok. No: 4, İstanbul
125 TL

yarın
Öteki "Oligarşiciler":
EYLEM BİRLİĞİ
THKP-C, PARTİZAN (S.DİNÇ)
DEVRİM SAVAŞÇILARI VE SEYFİCİLER...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Aydınlık

BİLİNMEYEN "SOL"

SEÇKİLER VE OLAYLARLA 49 grup

15

ÖZET

Oligarşiciler

Dizimizin bugünkü bölümünde THKP–C adını kullanan ve "oligarşi"ye karşı mücadele ettiklerini söyleyen dört grubu tanıtıyoruz: Eylem Birliği, Partizan, Seyficiler ve Devrim Savaşçıları...

Bu gruplardan Eylem Birliği'nin ismi bir süre önce İzmir'de duyuldu. Ancak bir süre önce üyelerinin birçoğu yakalandı ve faaliyetleri durdu.

Öteki üç grubun ise hemen hemen hiç bir fonksiyonu yok. Seyficiler'in bir kısmı zaten TKP'ye katıldı. Partizan grubu ise yakalandı. Devrim Savaşçılarının ise adı var kendi yok.

Ancak bu grupların bir süre için bile ortaya çıkmış olmaları, önemli bir gerçeği göstermektedir.

Birincisi, THKP–C'nin çizgisinin niteliğidir. Siyasi mücadeleyi gözardı edip, silahlı dar grup eylemlerini temel alan ve her şeyi, "hakim sınıfların en ileri kesimlerinin, emperyalizmin de içinde olduğu iktidarı" dediği oligarşi ile halk arasındaki çelişkiyle izah edilebilen bu çizgi, "sol"la ilgisi olmayanların "solcu" görüntüsüyle ortaya çıkmalarına son derece müsaittir. İşte bunun örnekleri: Hakkında provokatör olduğunu gösterir bir sürü olayın ve belirtinin olduğu Partizan grubunun lideri Semih Dinç ve işi gücü 12 Mart hakkında efsaneler uydurup anlatmak olan Seyfiçilerin lideri Seyfi Akman.

İkinci önemli gerçek de "sol" denen kesimde hâlâ yaygın olan parti düşmanlığının, siyasi çizgi ve mücadeleyi gözardı etmenin ve geçmiş devrimci mirası reddetmenin yarattığı tahribattır. Bu anlayışta olanlar bol bol silahlı mücadeleden sözedip üç-beş kişiyi yanlarına toplayıp bir örgüt kurmakta, ortalarda dolaşmaktadır. Ama bütün bunlar "sol" adına yapıldığından sonunda bölünmüş gözüken ve prestij kaybeden de sol olmaktadır.

Üçüncüsü, bu tahribat en çok Sovyetler Birliği'ne yaramaktadır. Yayınımız sırasında görüldüğü gibi, Devrimci Yol dışında tüm "oligarşici" gruplar silahlı propagandayı esas almakta ve Sovyetler Birliği'nin yardımına güvenmektedir. Kimisi Moskova yanlısı TKP'yle sıkı işbirliği içindedir, kimisi de doğrudan Moskova'ya bağlıdır. Bu durumda Moskova yanlısı TKP, bu grupları istediğinin üstüne kışkırtarak istediği gibi kullanmaktadır. Yayınımızın başında açıkladığımız Turgut İbçioğlu'nun öldürülmesi olayı bunun açık bir örneğidir.

* * *

Bugünle birlikte, THKP–C'nin görüşlerini savunduklarını ve "oligarşi"ye karşı mücadele ettiklerini söyleyen grupların çoğunu ele aldık. THKP–C kökenli Kurtuluş, D.Halkın Yolu ve Birikim gruplarını ise kendilerine yakın gruplarla birlikte tanıtacağız.

"Oligarşici"ler deyimi tanıttığımız grupların yaygın ismidir. Elbette bu gruplar arasında da önemli farklar vardır. Özellikle Devrimci Yol ile ötekiler arasında belirleyici farklar bulunmaktadır. Dev-Sol, MLSPB, Acilciler, Eylem Birliği, Devrim Savaşçıları, S.Dinç ve Rusya'ya bel bağlarken, Devrimci Yol Rusya'nın sosyalist olmadığını ve halkların çıkarına aykırı bir dış politika izlediğini söylemektedir. Ötekiler "Devrimci iç savaş" tespiti yapıp silahlı eylemler yaparken, Devrimci Yol bu tür eylemlere itibar etmemektedir. Peki'yi, aynı örgütün çizgisini ve görüşlerini savunduklarını söyleyen bu gruplar içinde nasıl böylesine bir farklılık çıkmaktadır? Çünkü bugün Türkiye'de, tüm öteki alanlarda olduğu gibi, sol denen kesimde de saflaşmaları belirleyen birbirine bağlı iki somut sorun vardır:

Ülkemiz üzerindeki etkisi her alanda artan Sovyetler Birliği'ne karşı mısın, yoksa ondan yana mısın? Ülkenin bugün içinde olduğu kargaşalığa karşı mısın, yoksa bu kargaşalıktan yana mısın?

MLSPB'nin kardeş savaş örgütü:

THKP-C EYLEM BİRLİĞİ

İzmir, son iki yıl içinde polis ile Eylem Birliği grubu üyeleri arasında kanlı çatışmalara sahne oldu.

1977 Mayıs'ı: Çamdibi Türk Ticaret Bankası soygunu ile ilgili olarak polis Karşıyaka'da bir eve baskın yaptı. Evdekiler polisle silahlı çatışmaya girdiler. Çatışma sonunda banka soyguncularından ve Eylem Birliği grubunun kurucularından olduğunu söyleyen Necdet Göğüş ve eşi Pervin Göğüş yakalandı.

1977 Ağustos'u: Polis Necdet Göğüş'ün anlattıklarından yararlanarak, bu kez Balçova'da bir eve baskın yaptı. Çıkan çatışmada Feride Arat ve Türkan Yazıcılar yaralı olarak ele geçirildi. Eylem Birliği grubunun öteki liderlerinden olduğu söylenen Mahir Özduran ve karısı kaçtı.

1979 Ocak'ı: Hatay'da bir ev polis tarafından sarıldı. Yine çıkan çatışmada, Güler Özduran polis tarafından öldürüldü. Sabahat Çakıroğlu yakalandı. Evde bir süre önce Bornova'daki atış poligonundan çalınan tüfekler bulundu.

Birkaç gün sonra: Bir ihbar üzerine bir pastanede arama yapan polislerin üzerine ateş açıldı, yaralanan polisler hastanede öldü. Polisleri vurdukları ileri sürülen Mahir Özduran ve Ali Çakıroğlu yakalandı.

İzmir'deki banka soygunundan sonra yakalanan Eylem Birliği grubunun lideri olduğunu söyleyen Necdet Göğüş ile karısı Pervin Göğüş

Eylem Birliği Grubunun diğer lideri olduğu söylenen, Mahir Özduran, Karşıyaka'da iki polisin ölümüyle sonuçlanan çatışmada yaralanmıştı.

Hatay'daki çatışmada ölen Güler Özduran

Hatay çatışmasında yakalanan Sabahat Çakıroğlu

Kuruluşu

Karşıyaka, Balçova, Hatay ve tekrar Karşıyaka çatışmaları olarak bilinen olaylarla birlikte Eylem Birliği grubunun adı duyuldu. Ancak bütün bu çatışmalar sonunda grubun elemanlarının çoğu yakalandı ve faaliyetleri hemen hemen durdu.

Eylem Birliği grubu 1976 sonlarında, Acilcileri "pasiflik"le eleştirerek bu gruptan ayrılan Ali Çakıroğlu, Mahir Özduran grubu ile daha önceden beri bağımsız hareket eden Necdet Göğüş grubunun birleşmesiyle kuruldu.

Eylem Birliği bundan sonra daha çok İzmir'de olmak üzere bir dizi bombalama, soygun ve kurşunlama eylemine girişti. En önemli eylemleri Akbank Kemeraltı soygunu, NATO'nun Bayraklı'daki binasının bombalanması, Çamdibi Türk Ticaret Bankası soygunu ve son olarak iki polisin öldürülmesi eylemleriydi.

Kardeş örgüt MLSPB

THKP–C'nin devamı olduğunu savunan Eylem Birliği, MLSPB ile aynı görüşleri savunuyor. O da silahlı propagandayı esas alıyor ve Rusya'nın yardımı olmadan halk hareketlerinin başarıya ulaşamayacağını savunuyor.

MLSPB ve kendilerini "THKP–C'nin iki kardeş savaş örgütü" olarak niteleyen Eylem Birlikçiler, bir süredir, MLSPB ile ortak eylemlerde bulunuyorlar.

Eylem Birlikçileri, MLSPB'yi ve kendilerini, THKP–C'nin merkezi yapısını yeniden inşa edecek parti çekirdekleri olarak niteliyorlar.

Balçova'daki silahlı çatışmada ele geçirilen THKP-C Eylem Birliğinden Tülay Yazıcılar.

Listeler

Yakalanmadan önce Eylem Birliği grubunun faşist olarak değerlendirdiği bazı kimseler hakkında listeler tutulduğu öğrenildi. Bundan bir süre önce de Eczacılık Fakültesi'nde sınıfın ortasında bir MHP'li öğrenciyi 6 kurşunla öldürmelerin de Eylem Birliği grubuna mensup olduğu söyleniyor.

* * *

Yarın, 1971 döneminde silahlı eylemlere girişmiş olan THKO'yu ve hemen arkasından THKO kökenli Emeğin Birliği grubunu ele alacağız. Bu yayınımız sırasında değişik olaylara ve ilişkilere değineceğiz.

yarın

THKO: Kuruluşu, eylemleri, bölünmeleri...

SEYFİCİLER

12 Mart efsaneleriyle oluşan "Seyficiler" sonunda TKP'ye katıldı

1974'ten sonra Eskişehir sınırları içinde kalan küçük bir grup ortaya çıkıyordu.. Kendine yakın her grupla birlik için görüşen ancak hiç bir grupla birleşmeyen bu grubun lideri, gruba da adını veren Seyfi Akman'dı.

Seyfi Akman, 12 Mart'ta THKP–C davasından yargılanmış emekli bir teğmendi. 1974'ten sonra bol bol 12 Mart anılarını efsaneleştirerek, birkaç genç unsuru çevresine toplamış ve bir grup kurmuştu. Çevresindekilere, "M.Çayan'ın Ünye'ye kendisini özellikle götürmediğini, çünkü geride birinin kalıp THKP–C'yi devam ettirmesi gerek" dediğini söylüyordu.

Seyfi Akman, grubunu korumak için, sürekli olarak adamlarını öteki grupların taraftarları üzerine saldırtıyor, kendi taraftarlarına da baskı uyguluyordu. Seyfi Akman'ın, kendisine karşı çıktığı için bir taraftarına işkence bile yaptığı söyleniyor.

Seyfi Akman'ın 12 Mart dönemi sorgulamalarındaki teslimiyetini tersyüz ederek anlattığı efsanelerle oluşturduğu grubu geçen yıl dağıldı. Grubun büyük çoğunluğu TKP görüşlerini, bir kısmı da TSİP görüşlerini savunmaya başladı.

THKP-C PARTİZAN (S.Dinç)

5 kişilik THKP-C Partizan örgütü yakalandıktan sonra, Masanın üzerinde örgütlenme faaliyetinde kullanılan Klaşinkof marka tüfek. Yakalananların ortasında grubun lideri Semih Dinç.

S.DİNÇ'İN BİR ŞİİRİ

S.Dinç, Buca Cezaevi'nde Yeni İnfaz Yasası'nın bir an önce çıkması için bir imza kampanyası düzenlendiğinde, kampanyayı açanlara, şiir olmadığını belirten bir mektup göndermiş ve mektubunu bir bilmece şeklinde olan bir şiir ekledi.

Sen ki arkadan
Bana ajan
Bana polis diyen
!?
Kocakarı gibi
dedikodu yapma
...TİRGİT
Bir gün muhakkak
yapışırım yakana
Unutma
öptürürüm yeri sana
İşitebeynini
biraz APTAL
Şimdi hepiseyimi
iste
HODRİ
MEYDAN!"

Bir klaşinkofla kurulan aile örgütü:

Filistin'den getirilmiş bir Klaşinkof tüfek ve bu tüfekle örgütlenmiş 5 kişilik bir örgüt, Semih Dinç, karısı, baldızı, aile dışından da iki kişi...

Semih Dinç adlı geçmişi ve faaliyetleri oldukça karanlık bir kişinin kurduğu bu örgüt, kendine "THKP–C Partizan" adını veriyordu. Bu örgüt, "İkşçiler" olarak da biliniyordu. (*)

"THKP–C Partizan" grubu, 1977'nin sonunda, örgütün bütün teçhizatıyla birlikte yakalandı.

SEMİH DİNÇ KİMDİR?

Partizan grubunun kurucusu ve lideri S.Dinç, 12 Mart öncesinde TİP içinde yer aldı. O dönemde, Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) liderlerini çok iyi tanıdığını ve Filistin'de yüzbaşı olduğunu söyleyerek, bazı gençleri Filistin'e götürdü. Ayrıca, güney illerinden birinin TİP İl Başkanıyla "Filistin'e adam götürme" konusunda anlaştı. Bu sıralarda devrim İçişleri Bakanı Faruk Sükan bir açıklama yapıyor ve TİP'in Suriye Baas Partisi ile ilişkisi olduğunu tespit ettiklerini belirtiyordu.

Semih Dinç 12 Mart'tan sonra İzmir'de ortaya çıktı. Filistin'den getirdiği Klaşinkof tüfeği göstererek yanına bir grup topladı ve Buca Kültür Derneği yönetiminde yer aldı.

Bu arada, Fransa'dan MLSPB aracılığıyla Eylem Birliği grubuna, "S.Dinç'in Filistin'de ajan provokatör olduğunun açığa çıktığı" şeklinde bir haber gönderilmesi üzerine, Eylem Birliği grubu S.Dinç'i sıkıştırdı. S.Dinç eskiden TİP içinde mücadelik yaptığını ancak bu işi şimdi bıraktığını söyledi. Bunun üzerine Eylem Birlikçileri S.Dinç'i öldürme kararı aldılar, fakat bu karar uygulanmadı.

Bir süre önce de Buca Cezaevindeki TİKKO sanıkları gazetemize gönderdikleri mektupta, S.Dinç'in provokatör olduğunu söylüyor ve "1.Karpakkaya'ya küfrettiği için S.Dinç'e hakettiği dersi verdiklerini" belirtiyorlardı.

EYLEMLERİ

Partizan grubunun eylemlerinin şunlar olduğu belirtiliyor:

S.Dinç'in çalıştığı Aykent Biskivi Fabrikasını ve Pasabahçe mağazasını soymak. Bu ikinci soygun sırasında örgütün elemanları yakalandı.

(*) *Dizimize başlarken yayınladığımız tabloda S. Dinç grubu için "İkşçiler" demiştik. Bu gruba, isimleri yerine (X) yazdıkları için İzmir'de "İkşçiler"de deniyordu. Ancak "İkşçiler" deyimi daha çok ve yaygın olarak Acilciler için kullanılıyor. Bu karışıklığı düzeltiriz.*

DEVRİM SAVAŞÇILARI

Adı var, kendi OLMAYAN bir grup: DEV-SAVAŞ

Birkaç ay önce İstanbul'un bir semtinde Devrim Savaşçıları imzalı duvar yazılarına rastlandı. Bu duvar yazılarında devrimci şiddet, devrimci terör sözleri bol bol ediliyordu.

Devrim Savaşçılarının nasıl bir grup olduğu hakkında henüz kesin bilgiler edinemedik. Ancak anlaşılan Acilciler ve benzeri gibi silahlı propagandayı esas alan ve "devrim"in ancak sosyalist bloktan alınacak yardımlara bağlı olduğunu savunan bir grup.

Bu grubun geçen yıl sonunda Dev-Sol içinden dövülerek atılan unsurlar tarafından oluşturulduğu söyleniyor.

Öte yandan bu grubun THKP–C kökenli bir kişinin çevresinde ortaya çıkan ve daha önce MLSPB'ye yakın olup "Orta Doğu Devrimci Çemberi" tezini savunan grup olduğu da ileri sürülüyor.

Ancak şimdiden belli oluyor ki, Devrimci Savaşçılar "Sol" adına ortaya çıkan başka bir ahbap ya da aile grubu.

AYDINLIK YAYINLARI

2.Baskı

Doğu Perinçek

Doğru Eylem Nedir?

Düşmana darbe indiren halkın desteğini kazanan ve güç toplayan doğru bir mücadele ve eylem çizgisinin siyasetleri, ilkeleri. Revizyonist ve Maceracı eylem anlayışlarının eleştirisi.

Genel Dağıtım: TÜR-DA
Cağaloğlu, Hamam Sok. No: 4, İstanbul

12.5 TL

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BİLİNMEYEN "SOL"

BELGELER VE OLAYLARLA 49 grup

16

TÜRKİYE HALK KURTULUŞ ORDUSU

EMEK İŞ BANKASI SOYGUNUYLA EYLEMLERİNİ BAŞLATAN GRUP:

THKO

- *1970 Eylül'ünde Deniz Gezmiş grubuyla Hüseyin İnan grubu birleşerek THKO'yu oluşturdu*
- *THKO D.Gezmiş, H.İnan ve Y.Aslan'ın idamlarından sonra dağıldı*
- *74'lerden sonra iki THKO kökenli grup, H.Kurtuluşu ve Emeğin Birliği ortaya çıktı*

THKO kökenli gruplardan Emeğin Birliği'ni tanıtmadan önce, THKO'nun ne olduğunu nasıl kurulduğunu ve nasıl dağıldığını anlatacağız.

4 Mart 1971 günü Ankara'da dört Amerikalı subay kaçırılıyor ve olaydan bir gün sonra TRT'ye bırakılan bildiride, eylemin Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) tarafından yapıldığı açıklanıyordu. THKO adının ilk kez resmen açıklanması ve duyulması böyle oldu.

Nasıl kuruldu?

THKO'nun kuruluşunda ve eylemlerinde esas yönlendirici olan kişi, daha sonra idam edilecek olan Hüseyin İnan'dı. Önce TİP saflarında yer alan İnan ve birkaç arkadaşı, daha sonra MDD saflarına geçtiler. Ancak Milli Demokratik Devrim tezinden çok Küba devriminden ve Uruguay'daki Tupamaros Gerillalarından esinleniyor ve silahlı propaganda fikrini savunuyorlardı.

Bu dönemde Filistin'e giden İnan ve arkadaşları dönüşte Diyarbakır'da yakalandılar.

1970 ortalarında hapisten çıkan İnan ve arkadaşları Ortadoğu Teknik Üniversitesi yurtlarına yerleştiler. Esas faaliyetleri, okuldaki çatışmalarda yeralmak, askeri eğitim yapmak ve kendileriyle birlikte hareket edebilecek kişileri kendi yanlarına çekmekti. Dev-Genç'i bir öğrenci örgütü olarak görüyor ve bunun dışında kalıyorlardı. Bu dönemde ODTÜ'de şekilsiz bir grup oluşturdular. Silahlı eylem dışında hiç bir şeye önem vermiyorlardı.

Eylül ayı sonlarına doğru Bursa Cezaevinden çıkan Deniz Gezmiş Ankara'ya geldi ve bu gruba katıldı. Deniz Gezmiş'le birlikte, İstanbul'da Gezmiş'in çevresinde bulunan Cihan Alptekin, Nahit Töre ve öteki arkadaşları da Ankara'daki grupla bağlantılı olarak hareket etmeye başladı.

Deniz Gezmiş, İstanbul'daki öğrenci hareketleri içinde ortaya çıkmış ve bu olaylara önderlik etmiş bir kişiydi. 1969 yazında Filistin'e gitmişti. Daha çok Devrimci Öğrenciler Birliği (DÖB) üzerinde etkiliydi. Ankara'ya geldikten sonra, ODTÜ'deki grubun en popüler kişisi oldu, ancak grubu yönlendiren Hüseyin İnan'dı.

O sırada TİP'ten ayrılmış olan ve propaganda yeteneği yüksek olan Sinan Cemgil de gruba katıldı.

Deniz Gezmiş, (ayakta) Hüseyin İnan (sağda) ve Yusuf Aslan (solda) Mamak Cezaevinde.

Hazırlıklar

İstanbul kesiminin katılmasıyla birlikte, silahlı eylem hazırlıklarına başlandı. Önceleri Ankara'da kısa bir süre şehir gerillası eylemleri yapılacak, daha sonra kır gerillasına geçilecekti. Kır gerillasına başlatılacak yerler olarak Malatya-Akçadağ yöresi ile Adıyaman arasındaki bölge seçildi. Bu sırada TİP Akçadağ şubesi TİP'ten toptan ayrılmıştı. Bunlarla temasa geçildi. Daha önce bu bölgede yapılan bir haşhaş mitingi sırasında da bu yöredeki kişilerle ilişkiler kurulmuştu. Bu kişiler arasında o zaman kaçakçılık yapan Teslim Töre de vardı. Teslim Töre dağa çıkacak olanlara yiyecek sağlayacak bir bağlantı durumundaydı.

Görüşleri

THKO'lular eyleme geçmeye karar verdiklerinde şekillenmiş hiç bir görüşleri yoktu hatta adları bile yoktu. Partisiz de devrim olacağını, Türkiye'de devrim şartlarının bulunduğunu, bir tek silahlı mücadelenin eksik olduğunu, bu da başlatıldığında ülkenin her tarafında küçük grupların silaha sarılacaklarını ve daha sonra da birleşeceklerini düşünüyorlardı.

İlk eylemleri

ODTÜ çevresinde toplanan bu grubun ilk eylemi Emek İş Bankası soygunu oldu. Daha sonra bir Amerikalı asker kaçırdılar, zenci olduğu için daha sonra bıraktılar.

4 Martta ise daha önce kaçırdıkları Amerikalı askerden aldıkları bilgilerle, 4 Amerikalı subayı kaçırdılar. Ve bu olayla ilişkili olarak TRT'ye bırakılan bildiri de ilk kez THKO'nun adı açıklanıyor ve Amerikalı subaylara karşılık 4 milyon lira fidye isteniyordu. İstenilen fidye ödenmedi ve THKO'lular kaçırdıkları subayları serbest bıraktılar.

Amerikalı subayların kaçırılmasından bir gün sonra İstanbul kesimi de harekete geçiyor ve Selamiçeşme Akbank Şubesini soyuyordu.

Nurhak dağlarında

Ankara ve İstanbul'da bu eylemler olurken, THKO'nun öteki kadroları Akçadağ yöresinde dağa çıkmak için bekliyorlardı.

Sinan Cemgil'in gelmesi üzerine Nurhak dağlarına çıkıldı. Dağa çıkanlara katılmak için yola çıkan Hüseyin İnan Kayseri'de yakalandı. Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan ise Gemerek'te yakalanarak Ankara'ya getirildiler.

Nurhak'ta bulunan grubun ise 10 kadar silahı vardı. Bu grup bir süre dağda kaldıktan sonra Deniz Gezmişleri kurtarmak için bir eylem planladılar. Yola çıktıklarında jandarmayla çatışmaya girdiler. Bu çatışma sonucu Sinan Cemgil, Alparslan Özdoğan ve Kadir Manga öldürüldü, üç kişi yakalandı.

Nurhak dağlarındaki öteki THKO'lular da kısa aralarla yakalandılar ve Ankara'ya götürüldüler. 1. THKO davası olarak adlandırılan davada yargılandılar. Bu davada Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan idama mahkum edildiler.

Sonraki gelişmeler ve THKO'lar

THKO kadrolarının büyük ölçüde yakalanmasından sora THKO'nun eylemlerinde bir durulma oldu.

Bu dönemde Deniz Gezmişlerin idamını önlemek için jandarma Genel Komutanının kaçırılması eylemine girişildiyse de bu eylem başarıya ulaşamadı. Deniz Gezmişler 6 Mayıs 1972 de idam edildiler.

H. İnan hapisteyken THKO'nun eylem çizgisini anlatan ve Gerillacılığı savunan "Türkiye Devriminin Yolu" adlı bir broşür yazdı.

Bu arada iki THKO ortaya çıktı. Birincisi Ankara çevresinde dışarda kalan gruptu. Bunlar da daha sonra yakalanarak 2. THKO davası olarak adlandırılan davada yargılandılar.

Öte yandan Nurhak'taki yakalanmalar sırasında Filistin'e kaçan ve önceleri THKO içinde yardım sağlama dışında bir fonksiyonu olmayan Teslim Töre, Filistin'de öteki gruplardan olanları da yanında topladı. Daha önceki ilişkilerinden yararlanarak, Filistin'deki örgütlerden para ve silah yardımı sağladı. Türkiye'ye gönderdiği bu silahlar daha sonra sıkıyönetim tarafından Akçadağ'da ortaya çıkarılacaktı.

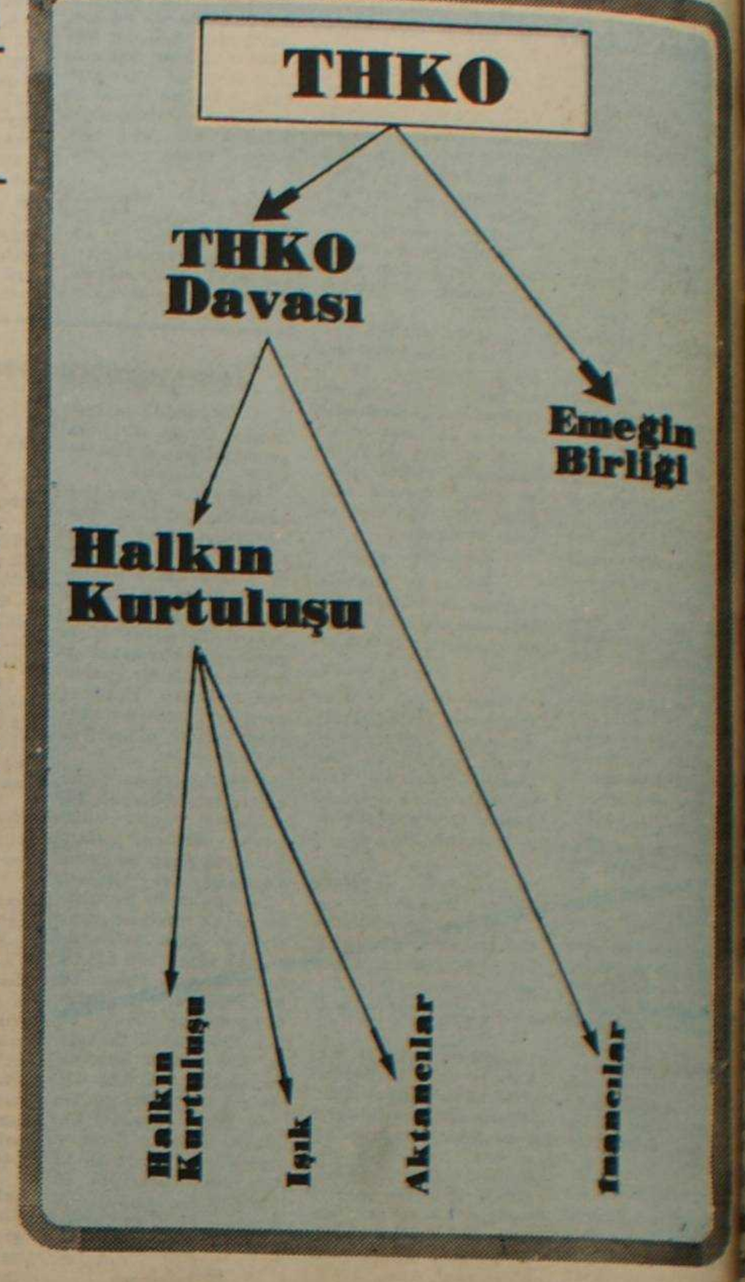

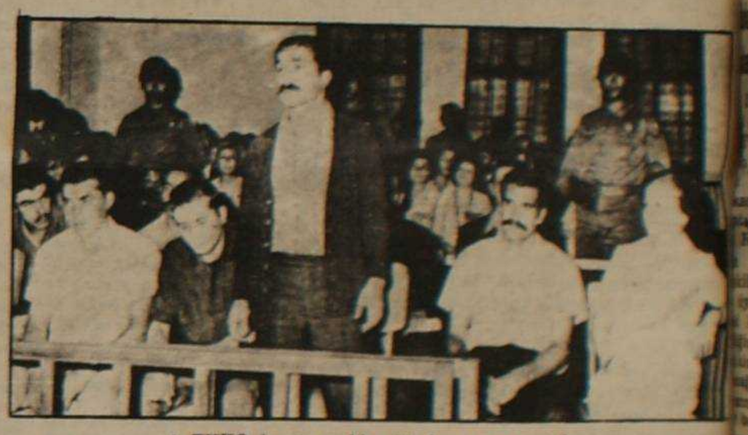

1. THKO davası sanıkları bir duruşma sırasında

Teslim Töre Filistin'de kendini THKO'nun lideri olarak gösteriyordu, bu dönemde bir de THKO programı hazırladı. Ancak daha sonra işi silah kaçakçılığına dönüştürdü. Bunun üzerine çevresindekiler T. Töre'ye tepki göstererek ondan ayrıldılar ve Türkiye'ye döndüler. Bunların da bir kısmı yakalandı.

Gruplar ve birlik toplantıları

1973'ten sonra, THKO görüşlerini savunan küçük grupçuklar ortaya çıktı. Bu dönemde "Geçmişin eleştirisi" adlı bir broşür dağıtılmaya başlandı. Bu broşürde THKO'nun geçmiş çizgisinin esas olarak doğru olduğu, yenilginin geçici taktik bir yenilgi olduğu söyleniyordu. Bu broşürden sonra değişik konularda birkaç broşür daha dağıtıldı.

Bu dönemde THKO görüşlerini savunanlar arasında kümelenme vardı. Nahit Töre ise TKP görüşlerini savunmaya başlamıştı.

1. THKO davası sanıklarıyla daha sonra Filistin'den gelen ve yakalanan kesim arasında görüş birliği sağlandı. Türkiye'ye dönen T. Töre ise Malatya, Antep çevresinde faaliyetlerine başlamıştı. Bundaki ağaların 'bazılarını kovuyor, yerine kendini yerleşiyordu. T. Töre bu dönemde THKO adına "Mücadelede Birlik" adlı bir broşür çıkardı.

Daha sonra dava sanıklarıyla Teslim Töre arasında birlik için bir dizi toplantı yapıldı. Bu toplantılarda birinciler Sovyetler Birliği'nin Sosyal Emperyalist bir ülke olduğunu, THKO'nun geçmiş çizgisini de hatalı gördüklerini belirtiyorlardı. T. Töre ise Sovyetler Birliği'nin sosyalist olduğunu söylüyor ve Moskova yanlısı görüşler savunuyordu.

İki grup kısa bir süre birleşip birlikte hareket ettikten de daha sonra ayrıldılar. Zaten birlik döneminde de birbirlerinden ayrı hareket ediyor ve birçok şeyi birbirlerinden saklıyorlardı.

Ayrılık ve iki dergi

Daha sonra sosyal emperyalizmi kabul eden ve geçmiş çizgiyi eleştirenlerin görüşleri doğrultusunda Halkın Kurtuluşu dergisi yayınlanmaya başladı ve bu görüşleri savunan gruba da Halkın Kurtuluşu grubu adı verildi. Öte yandan T.Töre'nin görüşlerini savunan Emeğin Birliği adlı bir dergi de yayınlanmaya başladı ve bu gruba da "Emeğin Birliği" adı verildi.

***

Yarın THKO kökenli gruplardan Emeğin Birliği grubunu ve bu grubun yönlendiricisi T. Töre'nin Filistin'de kurduğu tarihsel ilişkileri ele alacağız. Öteki THKO kökenli gruplardan Halkın Kurtuluşu'na ve bu grup içindeki bölünmelere, önümüzdeki hafta kendine yakın gruplarla birlikte değineceğiz.

yarın

EMEĞİN BİRLİĞİ:

- **T.Töre, Filistin'de kimlerle ilişki kurdu?**
- **Emeğin Birliği'nin "birleştirdik" dediği köylüler: "Eskiden ağalara yoğurt götürüyorduk, şimdi Emeğin Birlikçilerine..."**

...ELEŞTİRİLER...TEPKİLER...AÇIKLAMALAR...ELEŞTİRİLER...

Zonguldak'tan İGD saflarını terkeden Adnan Obay yazıyor

İKİ MEKTUP VE İKİ TUTUM

MÜCADELEMİZ SOVYETLER BİRLİĞİ İÇİN MIYDI;YOKSA BAĞIMSIZ TÜRKİYE İÇİN Mİ?

Zonguldak'tan İGD saflarını terkeden Adnan Obay, İGD içindeki geçmiş tecrübesini değerlendiren bir yazı gönderdi. Yazının önemli bölümleri şöyle:

1975'de İGD'lilerin saflarına katıldım. Onlarla birlikte faşist örgütlere karşı mücadele etmeye başladım. Arada bir yapılan seminerlere katılıyordum ama yapılan seminerlerde Sovyetizmden başka bir şey ele alınmıyordu. Konuşmacılar konuşmalarını bitirdikten sonra seminerin bittiğini söylüyorlardı.

Aradan geçen iki seneden sonra derneğin masraflarını karşılamak amacıyla bir İşçi Bürosu kuruldu. Amaç işçi bürosunu oluşturan işçilerin çalıştıkları yerlerdeki işçi arkadaşlarından para toplamaktı. Bunların içlerinde ben de vardım. Para toplama işini ekseriyetle aybaşı ve ikramiye günleri hatta toplu para alındığı zaman yapıyorduk. Parayı toplamak için, Dernek Başkanı ve İşçi Bürosu'nun Başkanı bize, şu siyatesi izlememizi söylüyordu: 'Parayı işçiden almadan önce, 'DİSK'in grevde bulunan işçilerine yardım edelim. Onlarla omuz omuza olmalıyız ki, grev başarıya ulaşsın. Yarın biz haklarımızı almak için greve gittiğimiz zaman onların desteğini göreceğiz.' şeklinde konuşun' diyordu. Biz de böylece derneğe para toplama işini sürdürüyor, işçiyi bu şekilde kandırıyorduk.

Her bölgede İşçi Bürosu'nda görev yapan sorumlu arkadaşlar vardı. Bu bölgelerde çalışan işçilerden para toplamak ve onlara bir de Sovyetler Birliği'ni öven İlerici Yurtsever Gençlik dergisini satmak İşçi Bürosu'nun göreviydi.

Ama bizim bu yapmış olduğumuz mücadele, Sovyetler Birliği için mi, yoksa Türkiye'de işçi sınıfının ve bağımsız bir Türkiye isteyen halkımız için miydi? İşte bu sorunlar beni düşündürmeye başladı.

ÇEKOSLOVAKYA'NIN İŞGALİ

Sovyetler Birliği'ni öven konuşmalara karşı sorunlarımdan bir tanesi Çekoslovakya'nın işgal edilmesiydi. Madem ki, Sovyetler Birliği barıştan ve silahsızlanmadan yanaydı da, niçin Çekoslovakya'yı işgal ederek tankıyla Çek yurttaşlarını ezerek ülkeye girdi?

Çekoslovakya sorununu tartışmak için dernekte bulunan arkadaşlarla konuşuyordum. "Rusların Çekoslovakya'yı işgalinin nedenlerini açıklar mısınız? dedim. Buna cevap olarak yönetimde bulunanlar şunu söylediler:

"Çekoslovakya'da bulunan halkı ezen gerici yönetime karşı işçi sınıfı partisi Sovyetler Birliği'nden yardım istedi. Gerici iktidar yıkıldıktan sonra Sovyet askeri ülkeden geri çekildi."

Bu cevaplarını olumlu karşılamadım. Onlara, Sovyetler'in ülkeden çekilmediklerini söyledim. Nedenine de gelince, Üniversitelerarası Olimpiyatlarda Çek gençleri şöyle bağırıyordu Sovyet sporcularına: "Sovyet askerleri ülkemizden çekilsin""

Onların cevaplarına karşı bunu söyleyince, "burjuvazi iki günde çekilir mi" dediler.

Ben de, "bakın, sosyalist bir ülke bağımsızlık savaşını başlatan bir ülkeye yardım ederse o ülkenin yönetimini eline alması mı gerekir, yoksa emperyalistlere karşı zaferini kazanan halkın kendini yönetmesi mi gerekir" dedim.

İGD İLE BİRLİKTE YÜRÜMEK BAĞIMSIZLIĞA İHANET OLUYORDU

Silahlanmaya karşıyım diyen bir ülke, nasıl olur da tarımı geride bırakıp son sistemli modern silah fabrikalarını kurmaya başlar. Gerileyen ABD emperyalizminin Nötron bombasını hedef alıp da kendi icat etmiş olduğu milyonlarca insanı yokedebilecek silahlarını gizler.

Demek oluyor ki, halkının açlığını, tokluğunu düşünmeyen Rusya'daki yeni çarlar, dünya halklarını birbirine kırdırmak, silah satabilmek, pazarlar elde edebilmek için halkı boyunduruk altına almak istiyor.

Gelişen bütün bu olaylar karşısında da İGD'lilerden ayrılmak zorundaydım. Çünkü onlarla birlikte yapmış olduğum mücadele halkımızın ve işçi sınıfının mücadelesine ters düşüyordu. Açıkçası bir ihanet oluyordu.

TEHDİT

Dernekten yavaş yavaş kopmaya başladım. Derneğe uğramadığım süreler ak sık beni soruşturuyorlardı. Kendilerine her defasında gelmeyeceğimi söylüyordum. Ama onlar benim dernekten ayrıldığımı kabul etmiyorlardı. Bir gün çarşıda gezerken yanıma İGD'nin Yönetim Kurulu'nda bulunan biri geldi ve bana, "derneğe gelmediğin takdirde senin için iyi olmaz" dedi.

Onların bu hareketinin aynı saldırgan faşistlerin hareketinden bir farkı yoktu.

Artık yüzlerine taktıkları maskeyi indirmenin zamanı geldi de geçiyor.

Türkiye halkı iki süper devletin uşağı değildir. Türkiye halkı bir bütündür.

Yaşasın 45 milyon Türkiye halkının birliği. Ne Amerika Ne Rusya, Yaşasın Bağımsız Demokratik Türkiye!

"İnegöllü Devrimciler" imzalı mektup:

"9 MART TARİHLİ YAYININIZ İŞÇİ SINIFINA İHANETTİR"

Yayınımızla ve özellikle 9 Martta açıkladığımız Turgut İbçioğlu'nun öldürülmesi olayıyla ilgili olarak "İnegöllü Devrimciler" imzalı bir mektup aldık. Bu mektupta şunlar deniyor:

Ey kendini proletarya sosyalisti olarak tanımlayan burjuva itleri. İhbarcılığın en adisini Türkiye işçi sınıfı adına yapıyorsunuz. Sizi CİA'nın desteklediğini bilmiyor muyuz sanki! CİA'nın itleri, şunu iyi biliniz ki, yaptığınız ihbarcılık ve yalancılıkla işçi sınıfını asla aldatamayacaksınız.

Siz bu ihbarlarla burjuvazinin resmi ve gayri resmi organlarına hedef gösteriyorsunuz (Tabii ki bunu iyi biliyorsunuz). 9 Mart tarihli, krokili, tanıklı büyük puntolu özene bezene yaptığınız ihbar ve bundan öncekileri Türkiye işçi sınıfına ihanetten başka birşey değildir. Şunu iyi biliniz ki, gerçek proletarya sosyalistleri birgün bu ihanetinizin hesabını soracaktır.

Eğer biz gerçek sosyalistiz, yukarıdaki sıraladıklarınız saçma, sadece gerçekleri ortaya koymak istiyoruz diyorsanız ve Marksizmden bir parça anlediğinizi ve bunları uyguladığınızı söylüyorsanız ve söylediğiniz gibi bir parça devrimci sorumluluğunuz varsa, şu mübarek gazetenizde bizim iddialarımızı çürütün ve kendinizi savunan bir cevap yazın. Bu cevap sadece bizlere değil, tüm sosyalistlere ve işçi sınıfına hitap edecektir, çünkü sizden başka herkes sizin hakkınızda böyle düşünüyor bunu siz de biliyorsunuz.

Not: Yazıda geçen grupla veya herhangi bir grupla bağlı değiliz ve bu tavrınız sürerse sizin yanınızda asla olamayız.

* * *

Yukarıdaki iki mektup iki ayrı tutumu yansıtmaktadır

Zonguldak'lı işçi okurumuzun tutumu gerçekleri araştıran ve gerçeklerin gösterdiği yolu seçen tutumdur. Bu okurumuz tehditlere ve söylenenlere göğüs gererek sabırla doğruyu aramış ve doğruların yanında saf tutmuştur.

"İnegöllü devrimciler" imzalı mektuba gelince, bir kere devrimcilerin ağzına yakışmayan kelimeleri ve gazetemiz hakkında tekrarlana tekrarlana sakız haline gelen iddiaları bir yana bırakalım. Gazetemiz maddi ve manevi olarak işçi sınıfının ve halkın malıdır. Bunun tek tek her kuruşuna kadar hesabını vermeye her zaman hazırız.

Mektupta 9 Marttaki yayınımızda Turgut İbçioğlu cinayetini açıklamamızın, "işçi sınıfına ihanet" olduğu söyleniyor. Mektubu yazanlar, olayın doğruluğu yanlışlığı üzerinde durmaya gerek görmeden, olayın açıklanmasını eleştiriyorlar.

Açıkladığımız olayda ne olmuştur? Okuldan çıkan öğrencilere saldıran grubun içinden, ne olduğu belirsiz biri silahını çekip bir kişiyi öldürmüş, bundan sonra birçok yerde devrimcilere karşı saldırı kampanyası açılmış, TKP'nin Atılım dergisi bile bu gelişmeleri ballandıra ballandıra yazmıştır.

Bu olayın işçi sınıfının yararına bir yanı var mıdır? Bu olayla sol birşey kazanmış mıdır? Hayır, aksine çok şey kaybetmiştir. Solculuğu, önüne geleme saldırma, istediğini vurup öldürme, sonra da olayı örtbas edip başkalarının üstüne yıkma olarak göstermek, kimsenin hakkı değildir. Hangi işçi Bakırköy Lisesi önünde olanları benimser, "aferin ne iyi yapmışlar" der acaba?

Ancak gangster çetelerinin yapabileceği böyle birşeyi de örtbas etmek, işçi sınıfına yapılacak en büyük ihanettir. Bunlar ortaya serilmelidir, bu olayların arkasındakiler açığa çıkarılmalı, tecrit edilmelidir ki, işçi sınıfı ve halkın davası böyle pisliklerden arınabilsin. Bu eylemleri yapanlar, bir daha tekrarlama cesareti bulamasınlar.

Mektubu yazanlara, gerçeklerden korkmamayı, sebatla gerçekleri aramayı öğütlüyoruz. Hangi gruba bağlı olacaklarını tespit etmeden önce gerçeklerin ne olduğunu tespit etmeleri gerekir. Kendine devrimci demenin ilk şartı budur.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİLİNMEYEN

"SOL"

BELGELER VE OLAYLARLA

49 grup

EMEĞİN BİRLİĞİ

emeğin birliği

EMEĞİN BİRLİĞİ' NİN "BİRLEŞTİRDİK" DEDİĞİ KÖYLÜLER:

"Eskiden ağalara yoğurt götürüyorduk; şimdi Emeğin Birlikçilerine..."

- Emeğin Birliği taraftarları silah zoruyla bazı sendika şubelerini ele geçirdiler
- Her türlü mülkiyete düşmanlık çizgisi izleyen Emeğin Birliği taraftarları esnaftan haraç topluyor

1 Mayıs 1978'de Emeğin Birliği grubu...

Filistin'de kurulan gizli ilişkiler...

Teslim Töre, Bulgarlardan silah yardımı isteyince, Bulgarlar şimdilik örgütlenmeye önem vermesini ve Türkiye'deki üsler hakkında bilgi toplamasını söylediler

Emeğin Birliği grubunun yöneticisi olduğu söylenen Teslim Töre, Türkiye'ye döndükten sonra çevresindekilere şunları söylüyordu:

"Filistindeyken Rusya'ya, Bulgaristan'a hatta Küba'ya ve Vietnam'a da gittim."

Anlaşılan Teslim Töre Filistin'de kaldığı üç yıl içinde bir dünya turu yapmıştı. Rusya'ya, Küba'ya ve Vietnam'a gittiğini kimse bilmiyordu. Ancak birçok kimse Bulgaristan'a gittiğini ve oradaki yetkililerle görüştüğünü biliyordu.

Kaçakçılıktan THKO liderliğine

Teslim Töre, 1970'lerin öncesinde silah ve afyon kaçakçılığı yapan çevreyi ve Arapçayı çok iyi bilen biriydi. Okuması yazması ise kıttı.

1970 öncesinde Malatya yöresindeki köylü mitinglerinde ortaya çıkan Teslim Töre daha sonra DEV–GENÇ çevrelerinde gözükmeye başladı. Filistin'e geçmek isteyenlerin karşıya geçirilmelerine yardım ediyordu.

1970 sonlarında Nurhak dağlarında kır gerillası eylemlerini başlatma kararı alan THKO'lular Teslim Töre'yle ilişki kurdular. T.Töre, dağdaki THKO'lulara bağlantı sağlayacak yiyecek getirecekti. Ancak dağdaki grup kısa süre sonra dağıldı ve THKO'lular ardarda yakalandı. Bunun üzerine T.Töre zaten daha önce gidip geldiği Filistin'e geçti.

Teslim Töre eski ilişkilerinden ve iyi Arapça bilmesinden yararlanarak Filistin örgütleri içinde itibar kazandı. Değişik gruplardan Filistin'e gelenleri çevresine topladı. Burada kendisini THKO'nun ve "Türkiye devriminin lideri" olarak ilan etti. Türkiye'de devrim durumunun çok olgunlaştığını söyleyerek onune kim çıkarsa ondan silah yardımı istedi.

Bulgarlarla ilişki

T.Töre en çok Sovyetler Birliği'nden ümitliydi. Bu nedenle Ruslarla ilişki kurmaya çalıştı. Ancak karşısına Ruslar değil, Bulgarlar çıktı.

Türkiye'ye son yıllarda çok sayıda silah sokulmaya başlandı. Bu silahların büyük çoğunluğu Güney Doğu sınırlarımızdan Türkiye'ye giriyor. Bu akışın ardından çokkez Sovyetler'in ve Bulgarların çıktığını görüyoruz.

Bulgar ajanları T.Töre'yle bağlantı kurdular, T.Töre de birkaç kez Suriye'deki Bulgaristan elçiliğine gitti, Bulgarlardan mali yardım, silah temini ve gerilla eğitimi için üs kurmalarını istedi. Bulgarlar ise daha çok Türkiye'deki üsler hakkında verebileceği bilgilerle ilgileniyorlardı. T.Töre, daha önce Suriye İstihbaratı'na verdiği ve her nasılsa eline geçmiş olan bir planı Türkiye'deki üslerin birinin planı diye Bulgarlara verdi.

Bu temaslardan sonra, Bulgarlar pasaport çıkartıp T.Töre'yi Bulgaristan'a gönderdiler. T.Töre Bulgaristan'da yetkililerle görüştü, Bulgaristan'ı gezdi, isteklerini yetkililere tekrarladı. Özellikle silah yardımı üzerinde durdu. Nedense doymak bilmeyen bir silah tutkusu vardı.

Bulgarlar T.Töre'nin isteklerini şimdilik erken bulduklarını, esas olarak örgütlenmeye önem vermesini söylediler. İlişkilerini devam ettireceklerini, Türkiye'deki askeri tesisler hakkında bilgi elde edebilirse çok sevineceklerini söylediler.

Sonrası

T.Töre Türkiye'ye döndükten sonra yine Malatya, Antep ve K.Maraş çevrelerinde faaliyetlerine devam etti. Daha önce gönderdiği ve halen sürdürdüğü ilişkilerle sağladığı bol miktarda silahı çeşitli şekillerde kullanarak bir grup oluşturdu. Bu arada Bulgarların örgütlediği örgütlenme faaliyetlerini de ihmal etmedi. Silah zoruyla bazı sendika şubelerini ele geçirdi.

Emeğin Birliği görüşlerini savunan İşçi Birliği dergisi de ilk sayısında, ellerine geçen bir "Parti Program Taslağı" yayınladı. Bu programda şöyle bir madde yeralıyor:

"Türkiye'nin yakın komşularıyla, özellikle Sovyetler Birliği ve Bulgaristan gibi sosyalist ülkelerle daha sıkı ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel ilişkiler içerisine girilerek yumuşama politikasına, silahsızlanmaya... katkıda bulunulması..."

Bugün Eylem Birliği taraftarlarının giriştiği silahlı saldırılar ve iç yıkıcılıktan Sovyetler'in son derece memnun olması yıllar önce Suriye'de Bulgarlara verilen sözlerle bağlı olsa gerek.

Emeğin Birliği grubunun lideri olduğu belirtilen Teslim Töre, Filistin'den döndükten sonra lumpen kişilere silah dağıtarak çevresinde bir çete oluşturdu. Bu çeteyle Akçadağ ve Antep yöresinde bazı ağaları silah zoruyla kovdu ve buradaki köylüleri "kurtardığı"nı iddia etti. Emeğin Birliği dergisi, bu gelişmeler için "Yoksul köylüler, ağalara karşı birleşiyor" diyordu. Oysa yöre köylüleri aynı görüşte değildi. Onlar olup biteni şöyle açıklıyorlardı:

"Eskiden ağalara yoğurt götürüyorduk, şimdi ise Emeğin Birlikçilerine..."

Ortaya çıkışı

Nurhak dağlarında THKO'nun faaliyetlerinin dağılmasından sonra Filistin'e geçen T.Töre burada bir grup topladı. Ancak çevresindekiler bir süre sonra T.Töre'nin işi silah ticaretine döküp, hiç bir eylem yapmamasını ve Bulgarlarla gizli ilişkiler kurmasını eleştirerek ondan ayrıldılar.

Filistin'de yalnız kalan T.Töre önceleri bir Doğu Avrupa ülkesine, ya da Küba'ya gitmeyi düşünürken daha sonra fikrini değiştirerek Türkiye'ye geldi. Bu arada Türkiye'ye bol miktarda silah getirmişti. Bu silahları dağıtarak çevresine işsiz güçsüz unsurlardan bir grup topladı ve "Mücadelede Birlik" adlı, THKO'nun geçmiş çizgisini doğru bulan ve Moskova'nın görüşlerini savunan bir broşürü THKO adına dağıtmaya başladı.

THKO'nun geçmişi

Teslim Töre'nin 12 Mart'tan önce THKO içinde hiçbir fonksiyonu yoktu. Hatta THKO içinde bile sayılmıyor, yardım sağlayacak bir kişi olarak görülüyordu. Ancak T.Töre, Filistin'de kendini THKO'nun lideri olarak tanıtmaya ve THKO'yu kendisinin temsil ettiğini söylemeye başladı.

1974'lerden sonra T.Töre ile öteki THKO davası sanıkları arasında birlik için görüşmeler yapıldı. Aslında her iki taraf da ilkeli olduğunu söylerken, THKO davası sanıkları T.Töre'nin imkanlarından yararlanmak istiyorlardı. T.Töre de artık lider olmuştu ve bu mevkiyi kaybetmeye niyetli değildi.

İşçi Birliği dergisi, 1. sayısında ellerine geçtiğini söylediği bir tüzük ve program taslağı yayınladı. Bu program taslağının girişinde THKO'nun geçmişi ve sonraki gelişmeler konusunda şunlar belirtiliyor:

"THKO da siyasi bir hareket olarak ortaya çıkmasının hemen akabinde kendi içinde de sınıfsal bir saflaşmaya girmiştir. Bu dönemde siyasi hareketin genelinde sınıfsal saflaşma hızlanırken, THKO içindeki sınıfsal saflaşma da bütün hızıyla moment noktasına, yol ayrımına doğru yükselmiştir. Bu ayrışma neticesinde doğan yol ayrımında, THKO içindeki küçük burjuva unsurlar genellikle Maoculuğu benimseyip, Maocu! er saflarına katılırken; işçi sınıfının temsilcileri de THKO/MB (Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu - Müreddet Birliği) adı altında proletaryanın örgütlü bir gücü olarak mücadelelerine devam etmişlerdir."

Aynı yazıda THKO'nun "devrimci hareket, şiddet politikası ve illegalite gibi iki ana ilke kazandırdığı" belirtiliyor.

Emeğin Birliği dergisi 1971'deki eylemler için şöyle diyor:

"1971 mücadelesi ... bir küçük burjuva anarşizmi değildir. 1971 mücadelesi, Marksizm uğruna savaşa atılıp, saflardaki yoğun küçük burjuva unsurların bulunuşu sebebiyle küçük burjuvaziye özgü ağır yanılgılara düşen proleter bir mücadeledir." (Emeğin Birliği, sayı: 6)

Faaliyetleri

Emeğin Birliği adı ile anılan ve T.Töre'nin yönlendirdiği belirtilen grubun faaliyetleri Malatya, K.Maraş, G.Antep ve Adana yörelerinde yoğunlaşıyor. Bu grubun görüşlerini savunan Emeğin Birliği adlı dergi Kasım 1976'dan bu yana önceleri G.Antep'te, sonra İstanbul'da yayınlanıyor. Bu dergiye, geçen Kasım ayında yayına başlayan ve yalnız 1 sayı çıkan İşçi Birliği dergisi de eklendi.

Emeğin Birliği grubunun çizgisinde genellik içinde faaliyet gösteren ve saldırgan bir tutumu takınan Genç Emekçiler Birliği adlı bir de dernek var. Bu dernek GEB adlı bir yayın çıkarıyor. Emeğin Birliği çizgisinde ayrıca İplik-İş adında bir de sendika var. Bu sendikanın yayını ise İşçilerin Mücadele Birliği. G.Antep'te biraz örgütlü olan bu sendikanın pek bir etkinliği yok.

Anti-faşist, anti-kapitalist devrim

Emeğin Birliği'nin en ilginç görüşlerinden biri de Türkiye'deki hakim üretim biçimiyle ilgili. Emeğin Birliği şöyle diyor:

"Ülkemizde kapitalizm, emperyalizmin gözetiminde gelişerek hakim üretim biçimi olmuş ve süreç içinde işbirlikçi tekelcilik düzeyine ulaşmıştır. Kapitalizm evrimci bir yoldan tarım kesiminde de gelişerek hakim duruma gelmiş ve yine burada da tekelcilik büyük ölçüde egemenliğini kurmuştur."

Emeğin Birliği, bundan hareketle, devrimin, "Faşizme ve onun maddi temeli olan işbirlikçi tekelciliğe karşı gerçekleşecek olan anti-faşist, anti-kapitalist bir demokratik devrim şeklinde olacağını söylemektedir."

Her türlü mülkiyet düşmanlığı

Türkiye de hakim üretim biçiminin kapitalizm olduğunu söyleyen ve "Anti-kapitalist demokratik devrim" gibi karışık bir formülasyon ortaya atarak bütün burjuvaziyi düşman sayan Emeğin Birliği grubunun taraftarları, beğenmedikleri esnaftan haraç topluyor, birçok esnafı da baskıyla etkileri altına alıyorlar. Bu arada bir petrol istasyonunu da soyduklarını söyleniyor. Emeğin Birliği'nin fikirleri de her türlü mülkiyete düşmanlık yayar nitelikte. Emeğin Birliği milli burjuvazinin düşmadığını, milli burjuvaziyle ittifakı savunmasını, işçi sınıfının burjuvaziye karşı mücadelesini baltaladığını ve bu görüşün Maocu sosyal-şovenlere ait olduğunu söylüyor.

"Goşist, Maocu, CIA ve MİT'in birliği" iddiaları

Emeğin Birliği taraftarları, önlerine gelen burjuva ilan edip haraca bağlarken sözde sendikal mücadele de yürütüyorlar. Bu mücadeledeki yöntemleri ise silahlı zorbalık. 1977 yılı içinde Gaziantep'te sendikaları hakim olmak için Emeğin Birliği taraftarlarıyla İGD'liler arasında çatışma çıktı, çatışmada bir İGD üyesi öldürüldü. Bundan sonra her iki taraf da birbirine karşı şiddetli biçimde yayınlamaya başladı.

İGD'liler, Emeğin Birliği için, "geriyi-faşistlerin sol içerisindeki uzantısı, gogist, Maocu, Emeğin Birliği solunda CIA ve MİT'in birliği" diye söz ediyordu. Emeğin Birliği de buna karşılık "Bir gün gelecek Herkes yaptıklarının hesabını bir bir verecektir" başlığıyla yayınladığı bildiride İGD'ye şöyle cevap verdi:

"Şöyle bilinmelidir ki, Emeğin Birliği'ne karşı yürütülen bu karalama ve saldırı kampanyası planlayan ve örgütleyenler İGD'li beslemeler değildir, ...onların ağabeyleridir."

"Emeğin Birliği, bu kadına benzemez, şimdiye kadar cinsler sürekli ekmeğini alnının teriyle çalıştığını düşünürdü, benzemez."

Görüldüğü gibi Emeğin Birliği grubunun İGD ve onun ağabeyleri dediği TKP ile orası pek iyi değil. Emeğin Birliği, TKP'yi Rusya'ya bile ekmiyor, ederek, esas kendilerini destekelemesini istiyor. Yarın Emeğin Birliği'nin bu konudaki görüşlerini değişeceğiz.

Yarın

EMEĞİN BİRLİĞİ

"Rusya'ya evet, TKP'ye hayır"

Nokta nokta Parti programından seçmeler

Emeğin Birliği ile H.Kurtuluşu arasındaki "Duvar Yazısı Anlaşması" bozulunca Gürsel Bakır öldürüldü

Geçen yılın 22 Kasımında İstanbul'un Çağlayan semtinde elektrikler birden kesiliyor ve kısa bir süre sonra silahlar karşılıklı patlıyordu. Çatışma sonucu Gürsel Bakır adlı bir kişi öldü.

Gürsel Bakır, Emeğin Birliği grubu taraftarlarındandı. Emeğin Birliği imzasıyla olaydan sonra dağıtılan bildiride, "Gürsel Bakır yoldaşımız 'Halkın Kurtuluşçuları'nın kiralık katillerinin namlularından şehit oldu" deniyordu

Evet, sözkonusu olay H.Kurtuluşu taraftarları ile Emeğin Birliği taraftarları arasında cereyan etmişti ama çatışmanın nedeni de oldukça ilginçti.

Emeğin Birliği taraftarları ve Dev-Sol taraftarları bir süredir Çağlayan'a yerleşmişlerdi. Burada esnaftan zorla para topluyor, kahveleri basarak istediklerini dövüyor, tabii bol bol da duvarlara yazılar yazıyorlardı. Semtte pek gücü olmamasına rağmen H.Kurtuluşu taraftarları da duvarlara yazılar yazıyor, gazete satışı yapıyorlardı.

"Duvar Yazısı Anlaşması"

Ancak Çağlayan'da yazı yazacak grup çok, duvar azdı. Böyle olunca gruplar birbirlerinin yazılarını silmek zorunda kalıyorlar, bu yüzden gruplar arasında sık sık çatışmalar, kavgalar çıkıyordu.

Bu çatışmaları önlemek için H.Kurtuluşu ve Emeğin Birliği taraftarlarının önde gelenleri bir araya geldiler ve bir "Duvar Yazısı Anlaşması" yaptılar. Buna göre:

Gruplardan biri önce yazılarını yazacak, bu yazılar onbeş gün süreyle duvarda kalacak. Onbeş gün sonra öteki grup bu yazıları silerek kendi yazılarını yazabilecekti. Bu grubun yazıları da onbeş gün duvarlarda kalabilecekti.

Anlaşmaya bir süre uyuldu. Ancak sonunda Halkın Kurtuluşu taraftarları anlaşmayı bozarak, Çağlayan'ın son duraklarından Emeğin Birliği taraftarlarının yazılarını sildiler ve kendi yazılarını yazdılar.

Çatışma çıkıyor

H.Kurtuluşu taraftarları yazıları silmekle kalmadılar. Ayrıca aynı yerde bir de gazete satmaya başladılar. Bunun üzerine Emeğin Birliği taraftarları gazete satan H.Kurtuluşu taraftarlarının üzerine saldırdılar. Bu arada Çağlayan'da bütün elektrikler kesilmişti.

Karşılıklı silahlı çatışma sırasında Emeğin Birliği taraftarlarından Gürsel Bakır öldü.

Çağlayan'da çıkan çatışmada ölen Gürsel Bakır ve cenaze töreni...

Emeğin Birliği görüşlerini savunan yayınlardan bazıları...

Aydınlık

ADI: Emeğin Birliği

KURULUŞU: 1974 sonrasında Filistin' den dönen Teslim Töre taratından oluşturuldu

EMEĞİN BİRLİĞİ ÇİZGİSİNDEKİ KURULUŞLAR:
Genç Emekçiler Birliği İplik-İş Sendikası
Emekçi Kadınlar Birliği (EKB)

GÖRÜŞLERİNİ SAVUNAN YAYINLAR:
Emeğin Birliği İşçi Birliği GEB (Genç Emekçiler Birliğinin yayını)
İşçilerin Mücadele Birliği (İplik-İş Sendikasının yayını)

SLOGANLARI: Fabrikalar, tarlalar, siyasi iktidar, her şey emeğin olacak
Kahrolsun sermayenin kanlı diktatörlüğü faşizm
Kahrolsun emperyalizm ve işbirlikçileri Faşizme karşı omuz omuza

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİLİNMEYEN "SOL"

BELGELER VE OLAYLARLA 49 grup

18

EMEĞİN BİRLİĞİ

Aydınlık

Sovyet gemileri geldiğinde "hoşgeldin" bildirileri çıkardılar

EMEĞİN BİRLİĞİ:

Sovyetler Birliği'ne evet, TKP'ye hayır

- TKP'yi S. Birliği'ne şikayet eden E. Birliği, kendisine "üvey evlat" muamelesi yapılmasını eleştiriyor
- Emeğin Birliği, Sıkıyönetim konusunda TKP'yle aynı tespitleri yapıyor
- Aynı program taslağında. Sovyetler Birliği'nin TKP'yi değil, ona muhalefet eden grupları desteklemesi isteniyor
- "...Parti Program Taslağı"nda, "Sosyalist Blok"a katılınacağı belirtiliyor

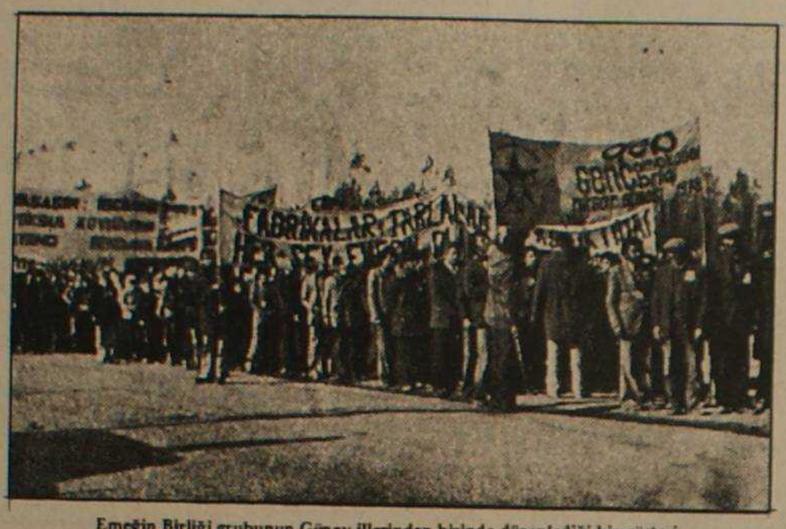

Emeğin Birliği grubunun Güney illerinden birinde düzenlediği bir gösteri.

G.Antep yöresinde, sendikalardaki çekişme yüzünden TKP yanlılarıyla sık sık çatışmalara girdiklerini, birbirlerini "MİT—CIA'nın birliği", "besleme oportünistler" şeklinde suçladıklarını dünkü yazımızda görmüştük.

Emeğin Birliği taraftarları her ne kadar TKP ile çatışsalar da, TKP'nin güç aldığı Sovyetler Birliği'ne toz kondurmuyorlar.

Emeğin Birliği geçen Kasım ayında Sovyet zırhlıların gelişini "Hoşgeldin" bildirileriyle karşıladı. Sovyetler'in açtığı "Nötron bombasına hayır" kampanyasının da en hızlı savunucularındandı. Nötron bombasına karşı özel sayılar çıkartarak, bu sayılarda Sovyetler'de nötron bombasına karşı yapılan gösterilerden fotoğraflar yayınladı.

"Sosyalist blok içinde yer alacağız"

Günümüz dünyasında baş çelişmenin, "sosyalizm uğruna mücadelelerle, emperyalist-kapitalist sistem arasında" olduğunu öne süren Emeğin Birliği, Sovyetler Birliği konusunda da şunları söylüyor:

"Bütün Maoizme ve onların Türkiye'deki yerli burjuva uşaklarına karşı, S.Birliği'nden ve sosyalizmden yanayız. Hiç bir kimse bizi Sovyet aleyhtarı ya da 'tarafsız' olarak gösteremez ve hiç kimse bize karşı S.Birliği'ni savunmaya kalkışamaz." (E.Birliği, sayı: 18)

İşçi Birliği dergisinde yayınlanan "...Parti Program Taslağı"nda da şöyle bir madde var:

"Demokratik halk iktidarı, sosyalist ülkelerle ...tam bir enternasyonalist dayanışmaya girerek, sosyalist blok içinde yer alacaktır. Dünyanın her yerinde Maoculuğa karşı mücadele yürütecek..."tir."

"Sovyetler Birliği'nin desteğiyle kurulan yeni sosyalist ülkeler"

Sovyetler Birliği'ne böylesine teminat veren ve "kendilerine karşı savunulmayacak kadar" Sovyet yanlısı olduğunu söyleyen Emeğin Birliği, Etyopya, Güney Yemen ve Angola'daki Sovyet müdahalelerini, "emperyalizmin yediği ağır darbeler" olarak nitelendiriyor ve "Sovyetler'in desteğiyle kurulan yeni sosyalist ülkeler" için şunları söylüyor:

"Emperyalist saldırı ve provokasyonlar karşısında sosyalist ülkeler emperyalizme taviz verdünya halklarını desteklemiş, yeni sosyalist devletlerin kurulmasında büyük destek sağlamışlardır."

TKP'yi şikayet

İktidarı alırlarsa sosyalist bloğa katılacaklarını belirten ve öteden beri Türkiye'de sosyalizm kurulması için Sovyet desteğini büyük bir istekle sağlamaya çalışan Emeğin Birliği'nin, Sovyetler Birliği ile bir sorunu var. E.Birliği, "oportünist, burjuva kuyrukçusu" dediği TKP'yi S.Birliği'nin desteklemesine kızıyor ve Sovyetler'in "enternasyonal dayanışmayı ihmal ettiğini, bunu ulusal ilişkiler seviyesine indirgediğini" söylüyor.

...Partisi Program Taslağında şunlar deniyor:

"En başta Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkeler bugün Marksizm-Leninizmin lafını etmelerine rağmen oportünist bir siyaset izleyen "Komünist" partilerin Leninist bir politika izlemeye zorlanmaları, bu partilere alternatif olarak çıkmış olan Marksist-Leninist örgüt ve güçlerle enternasyonalist dayanışma içine girilerek, ...bugünkü enternasyonal ilişkilerde köklü bir ayıklamaya gidilmesi gerekir."

Kısaca Emeğin Birliği, S.Birliği'nden, TKP'yi desteklemekten vazgeçmesini ve kendisi gibi "TKP'ye muhalefet eden gerçek Marksist-Leninist" grupları desteklemesini istemektedir. Anlaşılan yıllar önce kurmak istedikleri ilişkilerden eli boş dönmelerine rağmen Emeğin Birlikçileri, Brejnev'den umudu kesmemişler.

"Herkes oportünist"

Emeğin Birliği, en çok "Maocu, burjuva uşakları" dediği TİKP'ye saldırıyor. Öteki grupları TİKP'ye karşı yeteri kadar mücadele etmedikleri için eleştiriyor.

Emeğin Birliği, TKP, TİP, TSİP, TEP, SDP, VP, Devrimci Yol ve Kurtuluş gruplarını küçük burjuva aydın partileri ve grupları olarak nitelemiyor. Bunların CHP kuyrukçusu olduklarını ileri sürüyor.

"...Parti Program Taslağı"nda, artık ideolojik mücadelenin de yeterli olmadığı, bir program üzerinde birleşmek gerektiği söylenerek, bütün grup ve fraksiyonlara sözkonusu taslak öneriliyor.

Sıkıyönetim üzerine

Öteki grupların tümünü "oportünist" olarak niteleyen, ama aynı zamanda onlara birlik önerisinde bulunan Emeğin Birliği, kendine en yakın gördüğü TSİP, Kurtuluş ve VP ile zaman zaman eylem birliklerine giriyor. Sıkıyönetim ilanı sırasında Emeğin Birliği, TSİP çizgisinde yayın yapan KİTLE dergisiyle bir ortak bildiri yayınladı.

Emeğin Birliği, sıkıyönetimin uzatılması döneminde yayınladığı bildiride de tıpatıp TKP'nin görüşlerini savunarak şunları belirtiyordu:

"AP, MHP gibi gerici-faşist partiler sıkıyönetime sözde karşı çıkıyorlar. Bu partilerin gerçek niyeti sıkıyönetimi sürdürmek, fakat daha fazla baskıyla zorbalıkla sürdürmektir.

"CHP içindeki demokrat milletvekilleri tekelci sermayenin baskılarına boyun eğmemeli, sıkıyönetimin kaldırılması için mücadele etmelidirler.

"Tüm sosyalistler... gerçek demokratlar sıkıyönetimin kaldırılması için mücadelelerini birleştirmeli ... sermayenin bütün saldırılarına birlikte karşı durmalıdırlar."

Kısaca özetlersek, TKP'yi destekleyip, kendisine üvey evlat muamelesi yaptığı için S.Birliği'ni eleştiren, sonuç olarak TKP'yle aynı siyasetleri izlediği halde, TKP'yi Sovyetler'e şikayet eden ve genel bir burjuvazi-sermaye düşmanlığıyla o-raya buraya silahlı saldırı da bulunan bir grup Emeğin Birliği...

* * *

Yarın Sovyetler Birliği'nin öteki "üvey evladı", Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ni (TSİP) ele alacak, bu partinin yükselişini ve çöküşünü inceleyeceğiz. Bu arada TSİP ile TKP arasındaki ilginç polemiklere değineceğiz.

Yarın

S. BİRLİĞİ'NİN ÖTEKİ ÜVEY EVLADI: TSİP

Yunus balıklarının karnında bildiri gönderen Genel Sekreter

Belge: TSİP içinde çatlak yaratan yazı

1977 1 Mayıs'ında Saraçhane'den Taksim'e doğru yürüyen Emeğin Birliği grubu. Grubun önünde "Faşizme Karşı omuz Omuza" pankartı var. Hatırlanacağı gibi, 1 Mayıs 1977'deki kanlı olaylarla ilgili olarak açıkladığımız ses bantlarında Saraçhane kolunda bulunan gizli şahıs "Sloganımız Faşizme Karşı omuz omuza" diyordu.

Emeğin Birliği'nin Sovyeter'in başlattığı "Nötron Bombasına Hayır" kampanyası için çıkardığı özel sayı ve bu sayıda yayınlanan diğer Rusya'da yapılan gösterilerle ilgili resim.

İşçi Birliği dergisinde yayınlanan program ve tüzük taslağı. Partinin adının yeri (...) şeklinde boş bırakılmış.

Nokta nokta partisinin programından seçmeler

İşçi Birliği dergisi, 2. sayısında bir parti program ve tüzük taslağı yayınladı. Bu taslakta partinin adının geçtiği yerler (.....) şeklinde boş bırakılmıştı. Taslağı inceleyenler herhalde birlik isteklerinin ne kadar kuvvetli (!) olduğunu belirtmek için ileride doldurulur diye böyle yapmışlardı. Siyasi literatürümüze yeni bir kalkı olan bu "nokta nokta partisi"nin program taslağında ne adından da ilginç maddeler yer alıyor.

Program taslağının "Halk Meclisi" seçimleri ile ilgili maddesinin bir bölümü şöyle:

"Kadın, erkek, asker, sivil' meclisi ne adını alırsa alsın 18 yaşını doldurmuş herkes seçme ve seçilme hakkına sahiptir. Sosyalizme ve sosyalist ülkelere düşmanlık edenler ve halkın zararına iş edip çalışanlar..."

Görüyor musunuz demokrasiyi! Dış vesayetlerle için bir seyi yapan s... mış Emeğin Birliği'nin sosyalist ülkeler dediği Sovyetler Birliği'ne ve onu bağımlı ülkelere karşı çıkmamış mı, oy hakkının yok. Böyle bir kural hiçbir demokratik ülkenin yasalarında şimdiye kadar görülmemiştir. Faşist ülkeler dahil hiçbir düzen, başka bir ülkeye karşı diye kendi yurttaşlarının oy hakkını kısıtlamamıştır.

Bu da "...Parti Tüzük Taslağı"ndan.

* * *

"...Parti üyelerinin ve yetkililerin belirli süreli veya süresiz tayinleri, seçimler, Merkez Komitesi tarafından gerekli görülen cezaları çeşitlerler."

Bu taslağı hazırlayanlar arasında anlaşılan, yarına ayakları epey sağlam basıyor ki, böyle bir maddeyi koymakla yurttaşlarla, kendi yurttaşlarının oy hakkını kısıtlamamışlar.

...ELEŞTİRİLER...TEPKİLER...AÇIKLAMALAR...ELEŞTİRİLER...

Bir okurumuzun mektubu:

Eğri ile doğru ortaya çıkacak

Yayınımızla ilgili olarak bir okurumuz gönderdiği mektupta, çevresindeki kişilerin yayın hakkında fikirlerini sorduğunu belirtiyor ve aldığı cevapları yazıyor. Okurumuzun mektubu şöyle:

"Arkadaşlar,

"26 Şubattan itibaren, Aydınlık Gazetesi "Bilinmeyen Sol" adlı yazı dizisine başlayacağını açıkladı. Bu açıklamanın başlamasıyla çevreden, arkadaşlarımdan çeşitli sesler yükseldi. Bazı arkadaşlar gazetenin bu yayınının ihbarcılık olduğunu söylediler. "Sola" ve halka doğru bir hizmet anlayışıyla yaklaşılmadığını söylediler.

"Ben birçok insanın beklediği gibi bu yayını merakla bekliyordum. Kendine "Sol" diyen siyasetleri, belli bir sistem içinde izleyebilecektim. Bunların görüşlerini derinlemesine öğrenecektim. Bir sürü üstü kapalı olay açığa çıkacak, karanlık tablolar aydınlanacaktı. Bunlar elbette olumlu şeylerdi. Zira doğrular yanlışların içinden çıkar. Öğrenmekten niye korkalım! Aydınlık Gazetesinin kitle çizgisine güvenimden ötürü, yukarıdaki "ihbarcılık" gibi olumsuz, karşı düşünceleri aklıma getirmiyordum. Ancak bu fikirlerin çıkması da doğaldı. Mis gibi kır çiçeklerinin arasında, zehirli otlar da çıkacaktı.

"Bu karşı fikirler iyice düşünmeme yaradı. Gazeteye güvenimi, anlayışımı derinleştirmeli, geliştirmeliydim. Bunun için "bu yayına kitle ne diyor?" sorusunu sordum kendime. Buna cevap bulmak amacıyla ve doğrunun ortaya çıkması için en yakın çevremde tartıştım.

"Evimde ailemle, "Bilinmeyen Sol" dizi yayınının çıkmaya başladığı ilk gün Pazartesi sabahı iş yerimde gazeteyi satın alan arkadaşlarla tartıştım.

"Çıkan fikirler şunlardı;

"Sol içinde bulunduğu durumu görecek."

"Halk kendine sol diyen bölük pörçük siyasetlerin ne olduğunu görecek. Mükemmel bir yayın."

"Bu yayın halkın doğruyu-eğriyi ayırdetmesine yarayacaktır."

"Esas olarak olumlu bir hizmet, ancak yayın sonucu neye hizmet ettiği daha iyi ortaya çıkacak."

Bir arkadaş, "Ben böyle bir yayına çok ihtiyaç duyuyor, bekliyordum, benim gibi birçok kişinin de beklediğine, ihtiyaç duyduğuna inanıyorum" diye düşüncelerini belirtti.

"Ve bir kısım arkadaş, yayın süresince gazeteyi alacaklarını söylediler.

"Arkadaşlar, yukarıdaki düşüncelere ben de katılıyorum. Ayrıca, bu yayın sahte solla aramıza kesin bir çizgi çizmemize yarayacaktır. Her gün bu yayını okudukça, diğer siyasetlerin en ince işlenmiş yanlış fikirlerinin yerine, derinlemesine doğrular geçirmemize hizmet edecektir. Yanlışları sergilemekte, doğruları yaymakta cesaretli olalım, arkadaşlar.

Yakın çevremde yaptığım, az-çok geniş tartışmadan çıkardığım düşünceyle şunu öneriyorum. Bu tartışmaları çeşitli siyasi görüşten insanlarla AP'lisi, MSP'lisi, CHP'lisi herkesle, geniş bir hale getirelim. Fikir alış-verişini dar tutmayalım, geniş emekçi kitlelere götürelim. Kontrgerilla yayınında oluşturduğumuz geniş cepheyi, sahte sola karşı da sağlayalım."

TBP sempatizanı okurumuzun mektubu

Türkiye Birlik Partisi sempatizanı bir okurumuz gönderdiği mektupta, gazetemizi çıktığı günden beri takip ettiğini belirterek şunları yazıyor:

"Gazeteniz'in halkımızdan yana olumlu çalışmaları olmuştur. Halkımızın aydınlanmasını istediği konuların üzerinde eğildiniz. Bundan sonra da aynı inançla çalışacağınıza inanıyoruz.

5 Mart 1979 tarihinde yayınlanmaya başlanan "Bilinmeyen Sol" adlı diziyi takip ediyorum. Aynı tarihte gazetenizde yayınlanan "Bilinmeyen Sol" dizisi sayfasındaki gene çizelgede çok belirgin bir özellik gözünüzden kaçmış sanırım. Türkiye Birlik Partisi'ni (TBP) genel çizelgede göremedim.

Sizin TBP'yi tanımamakla ne kadar yanılgıya düştüğünüzü belirtir. Tahlillerinizi daha doğru ve gerçekçi yapmaya çağırırım.

Sizlere yanıldığınız bir konuda yardımcı olabildiysem çok sevinirim. Hepinize devrimci selamlar sunar, çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye'

Kahrolsun Faşizm, Sosyal Faşizm!

Bir TBP sempatizanı

TBP sempatizanı okurumuzun önerisine katılıyoruz. Dizimizin sonlarına doğru TBP'yi de tanıtacağız. Biz de okurumuza içten selamlarımızı yollarız.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİLİNMEYEN "SOL"

BİLGİLER VE OLAYLARLA 49 grup

19

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ

Aydınlık

◆

1974'te gruplar koalisyonu olarak kurulan TSİP, dört kez bölündü. Simdi Yönetim Kurullarını olusturacak adam arıyorlar

■

TKP için "entrikacı" diyen TSİP, TKP'yi S.Birliği'nin prestijini sarsmakla suçluyor eleştiriyor

◆

- Adı: **TSİP (Türkiye Sosyalist İşçi Partisi)**
- Başkanı: **Ahmet Kaçmaz**
- Kuruluşu: **24 Haziran 1974, dört defa bölündü**
- Görüşlerini yansıtan dergiler: **İlke, Kitle, Gerçek, Genç Sosyalist, Köylü Birliği, Kadın Dayanışması, Birlik**
- Sloganları: **İş, Ekmek, Hürriyet; Faşizme Nihayet, Yasasın Sosyalizm, Faşizme Geçit Yok, Yaşasın İşçi Sınıfı Enternasyonalizmi,**

TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz.

TSİP: "S.BİRLİĞİ AĞIRLIĞINI KOYARSA, TÜRKİYE'DE ÇOK ŞEY DEĞİŞİR"

TKP'ye geçişin ara durağı: TSİP

"Türkiye'de komünist ve enternasyonalist olmak için TKP'den icazet mi alınacaktır? TKP, Türkiye'de komünizmi ve enternasyonalizmi kendi ipoteğinde saymaktadır. Oysa şayet son yıllarda ülkemizde... Solda anti-sovyetizm kırılmış, Maoculuk tecrit edilmişse, bu başarıda en büyük pay, TKP'nin legal sosyalist dediği çizgilerden birine aittir ve bu şerefi o sosyalist çizgi taşımaktadır." (İlke, Aralık 1977, sy. 68)

Burada bahsi geçen çizgi, TSİP'in çizgisidir. Bu sözler de bu partinin esas özelliğini ortaya koymaktadır. TSİP'in bugün başlıca özelliği, "gerçek enternasyonalizmi" kendisinin temsil ettiğini ispatlamak için Sovyetler Birliği'ni ikna etmeye çabalaması, Sovyetler Birliği'nin ideolojisini yaymak ve onun dünya çapındaki siyasetlerini desteklemek ve uyum içinde hareket etmek için TKP ile yarışmaya çabalamasıdır.

TSİP bu noktaya nasıl geldi?

TSİP 25 Haziran 1974 'te, içlerinde Ahmet Kaçmaz, Oya Baydar, Yalçın Yusufoğlu, İbrahim Seven gibi kişilerin bulunduğu bir grup tarafından kuruldu.

1974'te "sol" kesimdeki boşluktan yararlanarak ortaya çıkan TSİP, "Partisiz mücadele olmaz. İşte parti var. Gelinir onun içinde mücadele edilir" cereyanı yaratıyor, genç unsurların parti özleminden yararlanmaya çalışıyordu.

Kurulduğu zaman TSİP içinde üç kanat vardı; 12 Mart'ı kazasız atlatmış ve 12 Mart sonrasında sosyalist kesilmiş bazı aydınlar ve sendikacılar (O.Baydar, B.Şahin) bir grup Kıvılcımlıcı (Yalçın Yusufoğlu) ve 12 Mart'ta yılgınlığa düşmüş ve pişmanlık belirtmiş THKP—C Davası sanıkları (Zülfikar Dicleli ve arkadaşları.)

Gerek TSİP yöneticilerinin değişik çevrelerden gelmeleri, gerekse etraflarında topladıkları insanların değişik grupların etkisini taşıyor olmaları, TSİP'in açık bir program ve görüşler ortaya koymasını engelliyordu. 1974 ve 1975 başlarında Kıvılcımlının yazılarına ve görüşlerine oldukça geniş yer veriliyor, ilk TSİP programı da bunu yansıtıyordu. Ancak öteki gruplar programı doğrudan savunmuyor, "Partinin TSİP olduğunu, bunu düzeltmek için içine girmek gerektiğini" söylüyorlardı.

Kısaca TSİP, 74'teki boşlukta ortaya çıkmış, yılgınlık temeli üzerinde yükselen bir gruplar koalisyonuydu. İlk başlarda genişlemesine yolaçan bu niteliği, onun çöküşünün de nedeni oldu.

Bölünme üstüne bölünme

Bünyesinde topladığı değişik görüşler giderek TSİP'ten kopmaya başladı. 1975 Nisanında ilk program değiştirildi. "Kıvılcımlıcılık"tan arındırıldı. TSİP yöneticilerinin Kıvılcımlı'nın görüşlerine karşı çıkması üzerine, 1975 yılında Kıvılcımlıcılar TSİP'ten koptular.

TSİP bu ayrılma ile birlikte görüşlerini ve tutumunu adım adım açıklığa kavuşturmaya başladı. Sovyet revizyonistlerinin tezlerini aynen yansıtma çabasına yöneldi.

İlerlemeciler gidiyor

Kıvılcımlıcılardan sonra TSİP'ten ikinci kopma, TSİP'ten "proletarya partisini yaratmak için yararlanmak gerektiğini savunarak partiye girenlerin başını çektiği Genç Sosyalistler Birliği (GSB)' nin kopması oldu. Bunlar, bir süre sonra proletarya partisinin zaten var olduğunu ve bunun TKP olduğunu söyleyerek TKP görüşlerini savunmaya başladılar. Bu arada, TSİP kurucularından Oya Baydar'ın da içinde bulunduğu bir grup, aynı şekilde TSİP'ten koparak "İDD çizgisini" yani TKP çizgisini izlemeye başladı.

TSİP, TKP'ye katılanların şimdi "utkan gelenekli saflarda köşe kapmaca yarışı içine daldıklarını" söylemektedir.

"İlerleme" grubuna yöneticilerinin ve önemli bir bölümünün katılmasından sonra GSB dağıldı. Bunun üzerine TSİP paralelinde Sosyalist Gençler Birliği (SGB) kuruldu.

5 liralık ve 7.5 liralık kitleler

1978 başlarında TSİP tekrar bölünmeye uğradı. Ahmet Kaçmaz'ın başkanlığındaki merkez grubu, TSİP yönetimine muhalefet edenleri partiden attılar. İki grup arasındaki ayrılıklar çatışmalara kadar vardı. Genel merkez grubu, muhalefet edenleri, "sosyalist birlik meselesi başta olmak üzere mücadele güçlerinin birleştirilmesi uğruna atılan adımları çelmelemekle", "sekter" olmakla suçladı. Partiden atılanlar ise, TSİP yöneticilerinin, partiyi TKP'ye geçiş partisi olarak gördüklerini ve onun "legal parlamenter yan örgütü" haline getirdiklerini" ileri sürdüler. Bu bölünmede, TSİP'in görüşlerini dile getiren Kitle dergisi muhalefetin elinde kaldığı için TSİP yönetimi yeni bir Kitle dergisi çıkarmaya başladı. Böylece iki tane Kitle dergisi çıkmaya başladı. Muhalefet edenler esas olarak SGB etrafında kümelendiği için, SGB muhalefetin elinde kaldı ve TSİP Genel Merkezinden yana olanlar bu örgütten ayrılarak yeni bir SGB kurdular. Her iki dernek de Genç Sosyalist isimli gençlik dergilerini çıkarmaya başladı.

Yönetim Kurullarına adam bulamıyorlar

TSİP ilk kurulduğu yıla göre bugün gücünü hemen hemen tüketmiş durumda. Birçok ilde kurulu bulunan örgütlerinin başlıca faaliyeti, kendine yakın bulduğu gruplara eylem birliği önerileri sunmak ve bildiri çıkarmak. TSİP, İstanbul, İzmir, Trabzon, Mersin ve Hatay'da faaliyet yürütebilecek bir güce sahip. En güçlü olduğu kitle örgütü TOB—DER. TÜM—DER de TSİP yanlılarınca kurulmasına rağmen, bugün TSİP'lilerin etkisinden çıkmış durumda.

TSİP, İlke, Kitle ve Gerçek isimli üç dergi çıkarıyor. Ayrıca TSİP'in gençlik örgütü durumundaki SGB'nin de Genç Sosyalist isimli bir yayını ...Var. Aylık çıkan İlke ve Kitle dergilerinin son iki yıllık yayınlarının esasını, Sovyetler Birliği ideologlarının yazılarının çevirileri oluşturuyor. TSİP son dönemde "Birlik" adlı bir merkez yayın organı çıkarıyor. Ayrıca TSİP görüşleri doğrultusunda yayın yapan "Kadın Dayanışması" adlı bir dergi de var.

1974'lerde "işçi sınıfı partisi biziz" cereyanları estiren TSİP, şimdi birçok yerde yönetim kurullarını oluşturacak adam bulamıyor.

Rusya ağırlığını koyarsa Türkiye'de çok şey değişir"

TSİP uluslararası planda Rusya'nın tüm tezlerini benimsemektedir. Dünyayı ABD'nin başında bulunduğu emperyalist kamp ve Rusya'nın başında bulunduğu sosyalist kamp olarak ikiye ayıran TSİP, "sosyalist sistemin öncüsü" dediği S.Birliği'nin "barış güçlerininde öncüsü" olduğunu söylüyor. TSİP'e göre, yumuşama politikası günümüzde barışın en büyük güvencesidir.

"Ülkemize ve hıçbir ülkeye S.Birliği'nden ve dünya sosyalist sisteminden zarar gelmeyeceği ortadadır. Tersine, TSİP bugünkü durumda "sosyalist ve diğer ilerici güçler" siyaset sahnesine ağırlıklarını koyarsa, "Türkiye'de ÇOK ŞEYLER değişecektir. Ve sadece Türkiye'de değil, Orta Doğu'da çok şeyler değişecektir" tespitini yapıyor.

"Afganistan devrimi umut veriyor"

TSİP'e göre, Sovyetler Birliği ve Küba'nın Afrika'daki faaliyetleri "enternasyonalizmin en basit gereği"dir. (A. Kaçmaz) (Kitle, s. 216) Afganistan'da devrim olmuştur ve "Afganistan devrimi henüz genç olmasına rağmen umut verici ilerlemeler kaydetmiştir." (Kitle, s. 246, sy. 8) Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde "devrimin ve halkların kazançlarına ihanet eden Salem Rubaya Ali kliği tasfiye edilmiştir." Kamboçya'da "dünyanın en kanlı ve zorba rejimi" devrilmiş ve devrim olmuştur.

Çin Halk Cumhuriyeti'nin emperyalizmle birleştiğini ileri süren TSİP, Çin'in Güney Doğu Asya'nın NATO'su olma yolunda ilerlediğini söylüyor.

TKP'den farkın ne?

TSİP'e göre, TKP, Sovyetler Birliği ve onun paralelindeki partilerin görüşlerini "şabloncu" bir biçimde kopya ederek onların prestijini sarsmaktadır. "Dünya sosyalist hareketine zarar vermektedir". Örneğin Sovyet ideologu "Zaradov'un görüşlerini tahrif etmektedir" TKP'nin ayakları Türkiye toprağından kopuk'tur. "Makyevelist", "entrikacıdır". Pasifisttir ve bunu örtmek için legal olarak Türkiye'de örgütlenmemektedir. CHP kuyrukçuluğu yapmaktadır.

"Ekonomisttir". Türkiye'de yarı-feodal ilişkiler çözüldüğü halde ve "ulusal burjuvazi bulunmadığı halde", "ulusal demokratik devrim" aşamasında olduğunu ileri sürmektedir. Avrupa ülkeleri ve benzerleri için geçerli olan "ileri demokratik düzen" tezini ileri sürmektedir. "Kendi gündümünde bir 'Barış Derneği kurarak barış mücadelesini baltalamaktadır" (Kitle, s.225) Kendini "işçi sınıfının tek temsilcisi" olarak ileri sürmekte, diğer Moskovacı akımları dışlamaktadır...

TSİP, TKP'nin savaş örgütleri çağrısını ve "devrim durumu" tespitini "tehlikeli" ve "saçma" buluyor.

"Rusya'yı savunanlar birleşin!"

Son bir yıldır diğer gruplara yönelik yazdığı eleştiri yazılarının dörtte üçünü TKP'ye yönelten TSİP aynı zamanda TKP ile birleşmek amacını taşıdığını da açıklıyor. Ayrı bir grup olarak daha uzun süre varlığını sürdüremeyeceğini kestiren TSİP, "birlik" sorununa özel bir önem veriyor. "Sosyalist hareketi" sadece kendisinin temsil etmediğini, kendi dışında da sosyalist hareketlerin varolduğunu belirtiyor. Öncelikle TKP, Özgürlük Yolu ve TİP'le birleşmek için çabaladığını açıklıyor. Bunun için koyduğu tek kıstas var "dünya bilimsel sosyalist hareketinin öncüsü" olarak Sovyetler Birliği'ni kabul etmek.

"Kıbrıs'ta taviz yok"

TSİP, "yumuşamaya yatkın" olarak değerlendirdiği Ecevit Hükümetinin son zamanlarda jeopolitik konumundan yararlanma, dar çıkarcı tutumu içine girdiğini söylüyor ve "böyle bir politika ile yumuşamaya katkı getirme olanağı yoktur" diyor. Türkiye'nin "NATO ve genel batı ittifakı içinde işlevini artırarak sosyalist sisteme karşı yumuşama konusunda güven veremeyeceğini" ve böyle "tehlikeli bir yol izlerse sosyalist sistemden "umduğunu bulamayacağını" belirtiyor.

"Şimdi yapılacak olan Kıbrıs meselesinde 'taviz' vermek değildir" diyen TSİP, Kıbrıs sorununun "yegane çözüm yolu"nun "uluslararası bir konferansın toplanması" olduğunu söylüyor.

CHP yönetimini "sağ sosyal-demokrat" olarak değerlendiren TSİP, CHP yönetiminin emperyalizm ve tekelcilerle tam bir uyum içine girdiğini, aksiyonerimin de bu temelden çıktığını ileri sürüyor. "ABD, Türkiye'nin içine düştüğü durumdan azami ölçüde yararlanmayı deniyor. Ama bütün bu girişimlerin, barış güçlerinin ilgi merkezinde cereyan ettiği unutulmamalıdır." (Kitle, s. 245, sy. 14)

* * *

Yarın TSİP'le ortak eylemlere giren, THKP—C kökenli Kurtuluş grubunu ele alacağız. Bu grubun ideolojik inşasının ilginç öyküsünü anlatacak, Ankara'da 1978 de verdikleri çete savaşına değineceğiz.

"Sarı" SGB (5 liralık Kitle)

TSİP'ten Merkez yönetimine muhalefet edenlerin atılması 1978 başlarında ortaya çıktı. Bunlar TSİP'in TKP ile birleşme politikasına karşı çıktılar. Merkez yöneticilerini "kariyerist" olarak niteliediler ve TKP'ye iltihak etmek için pazarlık yapmakla suçladılar. İşçi sınıfı partisinin örgütlenmesi gerektiğini savundular. Bunun için TSİP'in uzun dönemli bir mücadeleyi sürdürecek, bu mücadelede önderlik yapacak bir yapıya kavuşması gerektiğini ileri sürdüler. Daha çok, Kurtuluş, Emeğin Birliği, VP gibi gruplara yakın bir durumdalar. TSİP'ten koptuktan sonra bir gelişme gösteremediler. Kitle dergisi kendilerinde kalmasına rağmen dergiyi yaymakta ve düzenli çıkarmakta da başarısız kaldılar. Etkileri giderek zayıflamaktadır. Yalnız İzmir, Ankara ve Hatay'da az bir etkinlikleri var.

Devrimci Yol dergisi, bu gruba, "5 liralık Kitleciler" diyor. TSİP'le esaslı bir ayrım gösterememesi bu grubun, dergisinin fiyatıyla ayrıldığı mesine yolaçıyor.

Bu grup SGB'de yönetime hakim olduğundan, ayrılışından sonra TSİP Merkez yanlılarını örgütten ihraç etti. SGB, Genç Sosyalist isimli bir gençlik dergisi yayınladı.

TSİP VE TKP ÇATIŞMASI

KİTLE: "Bizim ilerlemeciler tek kelimeyle hödük"

TSİP ve TKP arasında ilginç bir çatışma sürüyor. TKP'nin TSİP hakkında söylediklerini daha önce görmüştük. Şimdi KİTLE dergilerinde TKP ve İ.Bilen için denilenleri görelim:

"İngiltere'de yayınlanan ve TKP'yi savunan 'İşçinin Sesi' gazetesinde yayınlanan bir yazıda aynen şöyle deniyordu:

"ABDKP Genel Sekreteri Gus Hall metal işçiliğinden gelmedir. ...hep kaya gibi bir Marksist - Leninist, proleter enternasyonalisti olmuş, açık sözlü büyük bir önderdir. O da bu yönleriyle, bıçak gibi keskin üslubuyla TKP Genel Sekreteri İ.Bilen'e benzer' (s. 65)

"...Densizliğin, edep ve terbiye yoksunluğunun bu kadarı akıl alacak gibi değil. Bir kardeş partinin liderinden söz ederken onu kendi partinin yöneticisiyle kıyaslayacaksın, hem de öyle kıyaslayacaksın ki o kardeş partinin lideri seninkine 'benzeyecek' ve bu 'benzerliği' kardeş partinin liderinin bir meziyeti gibi gösterecek-sin!

"Ne mutlu Gus Hall Yoldaş'a! İyi ki İ.Bilen'e benziyor! Ya benzemeseydi?!

"Bizim 'ilerlemeciler' bu konuda -hiç kusura bakmasınlar tek kelimeyle hödük!... Hani giyabında birisi övülürken diyelim iyi bir kişi olduğu dile getirilirken, anlatılan alınmasın diye 'sizden iyi olmasın' denir ya, bizimkilerin bu insanca incelikten bile haberi yok!"

"Bir de Bilen'in 'Türk dilinin büyük ustası olarak bilindiği' iddiasıyla yapılan dalkavukluğa ne demeli? TKP jargonundan özel tad alanlara İ.Bilen'in en basit dilbilgisi kurallarını dahi ihlal eden ve günümüzdeki ve geçmişteki Türkçe ile bir yakınlığı olmayan, yarım yüzyıldır yurt dışında yaşamasının da etkisiyle çoğu zaman çeviri kokan 'Türkçesi' 'hoş' gelebilir. Ama bugün Türkiye'de İ.Bilen'in Türkçesi ile ne yazan var, ne konuşan! ...İ.Bilen'in değil Türkçesinin kendisinin dahi bilindiğini duymadık."

YUNUS BALIKLARI

'İlerlemeciler'in dalkavukluğu konusundaki fıkraların en gözde olanı 'yunus balıkları' ile ilgili. Hızlı 'İlerlemeci' 'İşçinin Sesi' gazetesinin editörü İ.Bilen'in yaş gününde yaptığı konuşmada şöyle demiş:

İ.Bilen'in yaşamı efsanevi bir yaşamdır. Haliç'te partiye girişinden bu yana defalarca kayıkla Karadeniz'i geçişi, Yunus balıklarının içini bildiri ile doldurarak, Komintern'e götürüşü, işkenceler, hapisler, dağlarda çete savaşlarına, gerilla savaşlarına katılması, oralarda yaralanması, düşman cephaneliklerini basışı, engin konspiratörlüğü... Bulgar komünistleri ile birlikte 1500 kilometrelik yolu zincirle bağlı bi şekilde yürümesi... Bugün böylesi bir genel sekreter herhalde çok az komünist partisinde vardır'

'İşte sohbetlerde en fazla kahkaha konusu olan dalkavukluğun şahikası!... İ.Bilen yunus balıklarıyla Komintern'e mesaj gönderiyormuş! Böylesi bir 'becerinin', böylesi 'kahramanlığın' herhalde Komintern zabıtlarında yeri vardır. Olması gerekir. Bu nokta ile ilgili zabıtlar açıklansa da iyice bir 'ikna' olsak! Bu kadarından sonra inanacağı varsa bile insanın öteki iddialara kuşkuyla bakmasından doğal ne olabilir?"

"...İ.Bilen gibi genel sekreter çok az komünist partisinde var'mış! G.Hall şükretsin! Kendisi ve ABD Komünist Partisi paçayı kurtardılar! Ya öteki kardeş partiler ne olacak şimdi? ...Brejnev, Castro, Marchais, Jivkov, Gierek, Husak, Cunhal, Corvolan, Tchedenbal,

TSİP'in "İDD" olarak adlandırdığı TKP'ye yönelttiği eleştirilerin başlıkları

Le Duan, Honnecker, Florakis, Papayoannu, Berlinguer, Arişmendi...

"Acaba bu saydıklarımızdan hangileri 'çok az' içine giriyor? En iyisi 'ilerlemeciler' hangi komünist partilerde İ.Bilen ayarında genel sekreter varsa açıklasınlar... Bu açıklama üzerine 'çok az'ın dışında kalan komünist partileri gayrete gelirler de hepsi birer İ.Bilen yetiştirmek için kolları sıvarlar!

'Biraz daha ileri gidip 'başka hiç bir komünist partisinde yoktur' demeliydiniz. Böylece tersinden de olsa, gerçeği yakalamış olacaktınız!" (Kitle, 24 Temmuz 1978, s. 13)

TKP NE KADAR TÜRKİYE'DE

'TKP Ne Kadar Türkiye'de?"

"TKP programında aynen şöyle deniyor:

"Tarımda bütün yabancı işletmeler, tarım tekelleri, aracı kumpanyalar devletleştirilir." (Program, Ürün y. sy. 52).

"Şimdi birincisi Türkiye'de yaşayan herkes gayet iyi biliyor ki, yabancıların gayrimenkul (taşınamaz) mülk edinmeleri kanunen yasaktır. ...Diyelim satın almadı kiraladı. Ama yine Türkiye'de yaşayan herkes biliyor ki, böyle bir vakıa yok.

"Ama yıllardır yurt dışında kalmanın rahatlığıyla, TKP yöneticileri şablonculuğa iyice alışmışlar. Nasıl, Türkiye ile uzak yakın bir ilgisi yokken ileri demokrasiyi ileri kapitalist ülkelerin programlarından kopye etmişlerse, yabancı tarım tekelini de Latin Amerika ülkelerinin parti programlarından kendilerininkine aktarıvermişler." (Kitle, 21 Ağustos 1978, sy. 22)

"Diğer ilginç örnek de TKP radyo yayınlarıyla ilgili. TKP çalışmalarının en ayrıcalıklı bölümünde bile Türkiye'de olmayı becerecek kadar ciddi değil. Burada Atılım'ın Temmuz 1978 sayısındaki anonsu görüyorsunuz.

"Türkiye'de saatler Nisan başında bir saat ileri alınmış. Aradan, Nisan, Mayıs, Haziran, yani tam üç ay geçmiş TKP hâlâ daha Türkiye de saatlerin ileri alındığının farkında değil.

"Şimdi TKP merkez organının anons ettiği saatte radyoyu açan kişi TKP'nin ne kadar Türkiye'de olduğunu düşünmez mi?

'Bu TKP'nin bu konudaki ilk 'tatbikatı' değil. Geçen yıl da bu sefer sonbaharda saatler yeniden kış saatine göre ayarlandıktan tam bir ay sonra, üstelik de radyonun kendisinin yaptığı anonslarla, hâlâ daha yaz saatine -hem de yine Türkiye saatiyle' vurgulamasını yaparak- söylüyordu!"

TSİP İÇİNDE ÇATLAK YARATAN BELGE:

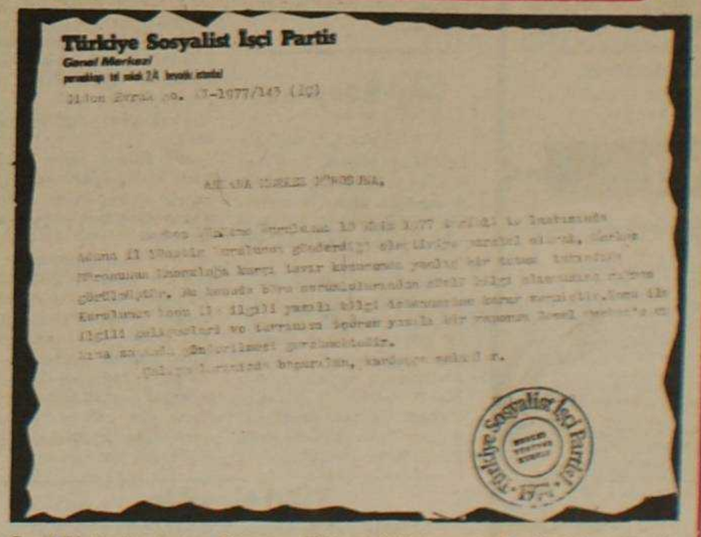

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Genel Merkez
Ankara Merkez Bürosuna,

Genel Merkez'in, Ankara Bürosunu "Maoculuğa" karşı yeterli mücadele etmemekle eleştirdiği yazısı.

Genel Merkez, Ankara Bürosunu uyarıyor

"MAOCULUĞA KARŞI TUTUMUNUZU GÖZDEN GEÇİRİN"

TSİP kurulduğundan beri devrimciler bu partinin Moskova yanlısı faaliyetlerini açığa çıkartıp, teşhir ettiler. TSİP'de, Moskova'nın propagandasını yapma yanında "Maocu" dediği devrimcilere karşı saldırı ve karalama kampanyası yürütmeyi temel görev bildi. Ancak bu konuda bütün bürolan tek bir tutumda birleştirmek mümkün olmuyordu. Örneğin Ankara bürosu "Maoculuğa karşı mücadele"de yetersiz kalıyordu. Bunun üzerine TSİP Genel Merkezi, 11 Ekim 1977'de Ankara Bürosuna bir yazı gönderdi.

Yazıda şöyle deniyordu:

Ankara Merkez Bürosuna,

Merkez Yürütme Kurulumuz 10 Ekim 1977 tarihli toplantısında Adana İl Yönetim Kurulunun gönderdiği eleştiriye paralel olarak Merkez Bürosunun Maoculuğa karşı tavır konusunda yanlış bir tutum takındığı görülmüştür. Bu konuda büro sorumlularından sözlü bilgi alınmasına rağmen kurulumuz konu ile ilgili yazılı bilgi istenmesine karar vermiştir. Konu ile ilgili gelişmeleri ve tavrınızı içeren yazılı bir raporun Genel Merkeze en kısa zamanda gönderilmesi gerekmektedir.

Çalışmalarınızda başarılar, kardeşçe selamlar.

TSİP Merkez Yürütme Kurulu

Ancak bu belgeyle genişleyen çatlak kapatılamadı ve TSİP Ankara kesimi, TSİP'in, TKP'ye bir geçiş partisi olduğunu ve "Maoculuğa" karşı tutumunu benimsemediklerini öne sürerek TSİP'ten ayrıldı. Bu TSİP içindeki dördüncü bölünmeydi.

yarın
KURTULUŞ
"MHP binalarını basıyoruz... Öncü savaşçılar siz nerdesiniz?"
●
Kurtuluş taraftarlarının kaçırdığı devrimci anlatıyor
●
Kemal Karaca'nın ölümü ve çete savaşı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİLİNMEYEN "SOL"

BELGELER VE OLAYLARLA 49 grup

20

OLİGARŞİCİLER

KURTULUŞ

KURTULUŞ,DEV-YOL'A KARŞI "AKTİFLİK" GÖSTERİLERİNE GİRİYOR

"Biz korsan eylemler koyduk... öncü savaşçılar, neredesiniz?"

"Okulun açılmasıyla birlikte acil sorunlar kitlelere kavratılmış, yurtlar, jandarma ve akademik sorunlarımız doğrultusunda bir yığın eylem yapılmıştır. Yazılamalar, korsanlar, afişlemeler, bildiri dağıtımları, pullamalar, forumlar yapılmış, bu çalışmalar içinde bulunmayanlar, yapılan işlere dudak bükmüşler, hem suçlu hem güçlü mantığı ile dışarıdan maval okumuşlardır. Yapılan işleri 'pasiflik' ile suçlamışlar, 'onlar evrim döneminde olduklarını söylüyorlar, barışçıl çalışma yöntemleri ile mücadele ediyorlar' gibi sözlerle kendi eylemsizliklerine, pasifistliklerine kılıf uydurmaya çalışıyorlar.

"Mücadele içinde yer alan bizler, tüm kitleleri eyleme katarken, Maraş katliamını protesto edip faşistleri kilometrelerce kovalarken, Ankara'da tüm birimlerde korsan eylemler koyup, MHP binalarını basıp KURTULUŞ pankartları asarken bizler pasifist oluyoruz da, 'biz zaten önceki gün mitingler yaptık bu Maraş olaylarını da protesto anlamına gelir' deyip hiç bir şey yapmayanlar aktif oluyor, keskin devrimci oluyor. İnsaf beyler insaf. ... İşte somut bir olay daha; 12 Mart'ı protesto için Ankara'nın çeşitli yerlerine bombalı pankartlar asılmış, Kızılay'da korsan pullamalar yapılmış, bomba patlatılmış, Beytepe'de jandarma baskısına rağmen 12 Mart, yemekhanelerde konuşmalarla, havaya pul atılarak protesto edilmiştir.

1977 1 Mayıs'ına katılan Kurtuluş grubu taraftarları. Kurtuluş grubu mitinge Emeğin Birliği ile birlikte ve "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganı atarak katılmıştı.

Yukarıda bir kısmını aldığımız bildiri "Beytepeli Kurtuluşçular" imzasıyla dağıtıldı. Bu bildiri Kurtuluşçular" imzasıyla dağıtıldı. Bu bildiri Kurtuluş grubunun özelliklerini ve aynı kaynaktan çıktığı diğer oligarşici gruplarla farkını ortaya koyabilmemiz için en iyi belge.

"Aktiflik" gösterisi

Kurtuluş grubu da THKP—C kökenli bir grup olarak 1975 yılında ortaya çıktı. THKP—C'nin devrimci mirasına sahip çıktığını ve onun devamı olduğunu ileri sürdü. Ancak Kurtuluş, Devrimci Yol ve Acilcilerden farklı olarak, "Kesintisizler"de yer alan teorik tezlerin yanlış olduğunu söyledi. Mahir Çayan'ın Kesintisiz Devrim broşüründe yer alan görüşlerini, Kemalizm değerlendirilmesi ve devrimde ittifaklar sorunu, öncü savaşı, suni denge, evrim ve devrim aşamalarının ilişkisi, üçüncü bunalım dönemi gibi noktalarda eleştirdi.

Ancak gençlik içinde bulunan THKP—C sempatizanlarını, Mahir Çayan'ın tezlerinin doğru olduğunu ileri süren Devrimci Yol, kendi etrafında toplamayı başardı. Kurtuluş ise oldukça az bir kitleyi yanına çekebildi.

Bu gelişmeler üzerine Kurtuluş, Devrimci Yol taraftarlarını etkileyebilmek için Devrimci Yol'la yoğun bir mücadeleye girişti. Kurtuluş'un eleştirilerinin esası şu: Devrimci Yol da aslında bizim gibi geçmiş tezlerin yanlışlığını görmektedir. Ama THKP—C sempatizanlarını yanına çekebilmek ve etrafında tutabilmek için dürüst davranmıyor. Gerçek düşüncelerini açıklamıyor. Geçmişi sömürüyor. Çünkü en başta, savunduğu tezlerin gereğini yapmıyor. Öncü savaş vermiyor, silahlı propaganda yürütmüyor vb. O da bizim gibi açık eleştiri yapmalıdır.

Kurtuluş, yakın geçmişi nasıl değerlendiriyor?

Kurtuluş 1970'lere kadar elli yıllık sol harekete revizyonizm damgasını vurmuştur. Elli yıllık revizyonizm, "kendi dışındaki güçlere bel bağlama" şeklinde ortaya çıkmaktadır.

Bu anlayış esas olarak Kemalizmin değerlendirilmesinde odaklanmaktadır. Kurtuluş, M.Suphi ve arkadaşları için bile aynı değerlendirmeyi yapmaktadır: "Kemalistlere güvenerek Ankara'ya geliyorlardı." (Haziran 1976, s.1)

Kurtuluş, işte bu anlayışı sonucu 1971'lerde THKP—C, THKO gibi örgütlerin verdiği mücadelenin kırıldığını söylüyor. "Bu üç hareketin ortak ve belirleyici karakteri geçmişin kendi gücüne güvenmeme anlayışına karşılık, proletaryanın kendi silahlı gücünü yaratma doğrultusunda mücadele oldu." "İlk defa burjuvaziye kendi gücüne dayanarak başkaldırıldı." Kurtuluş bu sebepten bu hareketleri, hatalarına rağmen "proleter devrimci" olarak değerlendirmekte, 1971'in bir dönüm noktası olduğunu söylemektedir.

Anti-emperyalist, anti-oligarşik halk devrimi

Kurtuluş, önümüzdeki devrim aşamasını böyle adlandırmakta ve şunları söylemektedir:

"Türkiye emperyalizme bağlı yarı-sömürge bir ülkedir. Egemen üretim biçimi kapitalizmdir. Kapitalizmin gelişimi doğal sürecini izlememiş, emperyalizme bağımlı, çarpık ve tekelci niteliktedir. Yerli tekelci burjuvazi, uluslararası tekelci burjuvazinin bir uzantısıdır." "Emperyalizm, kendi askerleri yerine, işgali, ülkenin kendi askerlerine yaptırmıştır. Bu ülkelerdeki dayanağı birinci dereceden kendisinin bir alt modeli görünümünde olan burjuvaziye bırakmıştır." (Geçmişin Değerlendirilmesi ve Öncü Savaşı, s. 101)

Kurtuluş'a göre ülkemizde demokratik devrimin gündemde olmasının temel nedeni bağımsızlık sorununun çözüm beklemesidir. Bunun yanında tekelci gelişmenin yarattığı ve "oligarşik devlet biçiminde ifadesini bulan gericilik de demokratik devrimin gerekçesi olmaktadır.

Kurtuluş bu tahlillerine bağlı olarak anti-emperyalist anti-oligarşik devrimin anti-kapitalist nitelik de taşıdığını açıklıyor.

Kurtuluşa göre, ülkemizdeki oligarşik dikta ne faşizmdir, ne de burjuva demokrasisi. Oligarşik dikta da bunlar gibi bir devlet biçimidir.

Kurtuluş ülkemizde baş çelişmenin oligarşi ile halk arasında olduğunu tespit ediyor. Emperyalist işgalin gizli olmasından dolayı, mücadelenin sınıfsal planda ve iç savaş doğrultusunda gelişeceğini ileri sürüyor.

Kürdistan, Türkiye'nin bir iç sömürgesidir

Kurtuluş, "Kürdistan'ın sömürge" olduğunu savunan gruplardandır. Kurtuluşa göre, "Türkiye Kürdistan'ı bir iç sömürgedir. Ve ekonomisi Türkiye ekonomisine tabi kılınmış, bağımsız oluşumları tahrip edilmiştir.. Sömürgeciler Kürdistan'ın bir pazar olarak kalmasını sağlamaya çalışmaktadırlar. Aynı zamanda ucuz iş gücü, sömürgeci ülkelerin ekonomisinin hizmetinde kullanılmakta ve sömürgeci ülkelere taşınmaktadır" (Kurtuluş, s.17,sy.37)

"Konfeksiyoncu çizgilerin dışındakiler birleşin"

Kurtuluş'a göre SBKP yönetiminde revizyonist görüşler hakimdir. Ama Rusya sosyalist bir ülkedir.

Kurtuluş, 1956 20. SBKP kongresine Kruşçev'in revizyonist tezler ileri sürdüğünü söylüyor. Ne var ki ona göre, ÇKP'nin SBKP'ye karşı mücadelesi ideolojik bir temelde gelişmemiştir. Sovyetler Birliği'nin Çin'e atom bombası vermemesi ve yardımı kesmesi üzerine ayrılıklar körüklenmiştir. (Kurtuluş Ocak 1977, Sy 6) "Sosyalist Sistemi Savunuyoruz"

Sovyetler'in bugün oportünist", "yanlış bir politik hat" izlediğini söyleyen Kurtuluş, "sosyalist sistem'i her zaman burjuvazinin saldırısına karşı koruyacağını da vurguluyor. Devrimci Yol Dergisi, "Sovyetler Birliği ile diğer emperyalist ülkeler arasında bir savaş çıkarsa tavrımızı somut tahlille tespit ederiz" dediği için şiddetle eleştiriyor ve her zaman Sovyetler Birliği'nin yanında olduğunu açıklıyor.

Kurtuluşa göre ÇKP' de bugün revizyonist bir çizgi izlemektedir. Sovyetleri "Revizyonist" ve "faşist " ilan ederek "anti-komünizm" yapmaktadır" Bağışlanmaz bir gaflet" içindedir. (Kurtuluş, s. 27, sy.44)

Kurtuluş, Sovyetler Birliği'ni "sosyalist " olarak değerlendirmesine rağmen, Sovyetler Birliği'ni dünya proletaryasının öncüsü olarak kabul etmediğini açıklıyor. Sovyetler Birliği ve paralelindeki örgütlerin çizgisini eleştirmenin "sosyalist ülkelere düşmanlık olmadığını" da açıklıyor.

TKP'nin "Türkiye gerçeği ile bir alakası olmadığını" söyleyen Kurtuluş, onun "ileri demokrasi " teziyle uluslararası oportünizmin safında bulunduğunu ileri sürüyor.

Kurtuluş'un gücü

Kurtuluş'un Samsun, Trabzon, İstanbul, Ankara, Akhisar, Antalya gibi yerlerde etkinliği var.

Daha çok hemşerilik bağlarından yararlanarak ve aktiflik gösterileri yaparak çevresinde adam topluyor. Ayrıca TOBDER ve Meslek Odalarında da etkin. Dev Gör, Dev-Lis, Karadeniz Dev Genç, Ant-Gör gibi dernekler Kurtuluş'un etkinliği altındaki örgütler.

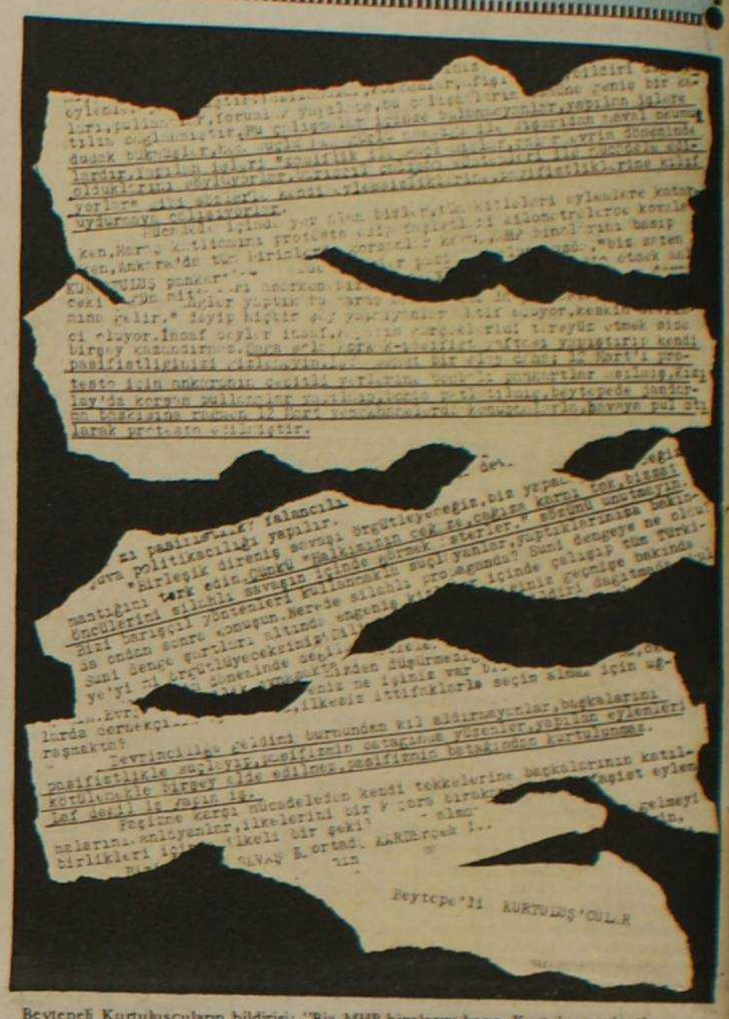

Beytepeli Kurtuluşçuların bildirisi: "Biz MHP binalarını bastık, Kurtuluş pankartları astık... Pasif olan biz miyiz?"

Yarın TKP'nin savaş örgütlerinin çağrısının Ankara Şeyran Bağları semtinde nasıl uygulandığını ele alacak, 50. Yıl Lisesi'nde bir süre önce meydana gelen ve ölümle biten olaya değineceğiz.

yarın

TKP' nin kargaşalık siyasetine bir örnek: 50. Yıl Lisesi olayı

1977 yılında DEV-GENÇ'li Kemal Karaca öldürüldü

Olaydan sonra bildiri dağıtan Kurtuluş taraftarları

Oligarşiye karşı, fedakârca ve militanca savaşırken kalleşçe, kahpece vurulan yiğit kardeşimiz...

KEMAL KARACA

ANIN MÜCADELEMİZE ÖNDER, YAŞAMIN ONURUMUZ OLSUN!

Senin öldürülmende, bir kez daha:

ATEŞİ VE İHANETİ GÖRDÜK'

BİR KERE DAHA BİN KERE DAHA

KAHROLSUN PROVOKASYON

Şişli'de pusuya düşürülerek öldürülen Kemal Karaca ile ilgili olarak Devrimci Yol dergisinin küpürü

"DEVRİMCİ TERÖR DE UYGULARIZ"

1977 yılında DEV-GENÇ üyesi Kemal Karaca Şişli'de pusuya düşürülüyor ve öldürülüyordu. Olaydan sonra üzerinde silah bulunan K.Karacavı. Kurtuluş grubu taraftarlarının öldürdüğü öne sürüldü.

Bundan sonra her iki grup da Site Yurdunda karşılıklı bildiriler dağıttılar.

DEV-GENÇ taraftarlarının dağıttıkları bildiride, "provokasyon tuzaklarının çoğaldığını görmekteyiz" denilerek şöyle devam ediliyordu:

"Bu tuzaklar, doğrudan hakim sınıflardan, dolaylı olarak da 'sol'dan gelmektedir... Devrimcilere karşı açılan savaştan söz ediyorlar. Bu savaş ilk akla geleceği gibi ideolojik bir savaş değildir. Her türlü kalleş ve karşı devrimci yöntemlerle sürdürülen işkence yapmaktan adam kaçırmaya; baskın yapıp devrimci sempatizanları silahla tehdit etmekten, devrimciler hakkında idam fetvaları çıkarmaya kadar uzanan zor metodlarıyla sürdürülen savaştır"

Kurtuluş grubu taraftarları ise dağıttıkları bildiride yaptıkları işi şöyle savunuyorlardı:

"İdeolojik mücadele dışındaki yöntemler şüphesiz karşı devrimcilerin işine yarar. Ne var ki bu konuda bu yönteme başvuran herkes suçlanamaz... Çünkü terminolojide ve sosyal pratikte devrimci terör denen bir şey vardır ve bazan da bu devrimciyim demesine rağmen objektif olarak karşı devrimci durumuna düşen kişi ve gruplara karşı da uygulanır."

KURTULUŞ TARAFTARLARININ KAÇIRDIĞI DEVRİMCİ ANLATIYOR

"Bir el havaya ateş ettiler, amaçları öldürdük izlenimini vermekti"

1976 yılı başlarında Ankara'da Kurtuluş grubu taraftarları ile Halkın Kurtuluşu taraftarları arasında günlerce süren bir çete savaşı meydana geldi. Bu çatışmalar sırasında Cebeci Yurdunu basan Kurtuluş grubu taraftarları bir devrimciyi silah zoruyla kaçırdılar.

O zaman Halkın Kurtuluşu saflarında bulunan daha sonra devrimci saflara katılan, Kurtuluş taraftarlarının kaçırdığı kişi olayı şöyle anlatıyor:

"1976 başlarıydı. Kurtuluşçular DEV—GENÇ'ten yeni ayrılmıştı. Etraflarına yeni yeni adam topluyorlardı. SBF—DER seçimleri öncesi Siyasal Bilgiler Fakültesi anfisinde bir dizi toplantı oluyor, her grup görüşlerini açıklıyordu.

"Tartışmalar sırasında Kurtuluş grubunun önde gelenlerinden biri söz aldı ve 'H.Kurtuluşu, Denizlere, Mahirlere sahip çıkamaz, H.Kurtuluşu geçmişi inkar ediyor' gibi şeyler söyledi. Toplantıda bulunan H.Kuştuluşu grubu taraftarları, 'Sen Denizlere küfür edemezsin' diyerek tepki gösterdiler. Karşılıklı suçlama ve itişmelerden sonra kavga çıktı. Kurtuluş grubu taraftarları hazırlıklı olduklarından H.Kurtuluşu taraftarlarını püskürttüler.

"Ertesi gün her iki taraf da militanlarını SBF'ye topluyor. Çok sayıda silahlı kişi her iki grupta yeralıyor. Gergin ortamda ufak bir tartışma sonucu iki grup birbirine giriyor, silahlar patlıyor. SBF'nin duvarları delik deşik oluyor. H.Kurtuluşu taraftarı bir kişi silahla, birçok kişi ise sopalarla yaralanıyor. Bu kavgadan Kurtuluş grubu taraftarları oldukça zararlı çıkıyor."

YURDA BASKIN

"Yurtta otururken, başlarında grubun elebaşısı olmak üzere 40 kadar Kurtuluş taraftarı yurdun kantinine girdi. Hepsi (kızlarda dahil) silahlıydı. Ellerinde iki adet Tomson tipi büyük silah da bulunuyordu. Öğrenciler panik içinde bağrışmaya ve şuraya buraya kaçışmaya başladılar. Bunun üzerine baskın yapan grubun elebaşısı bir masanın üstüne çıkarak konuşmaya başladı. 'Bize saldıranlara karşı bundan sonra çete savaşını başlattık. H.Kurtuluşçularına karşı çete savaşı vereceğiz' diyerek, birkaç kişinin isimlerini saydı ve bunları nerede görürlerse vuracaklarını söyledi.

"Masanın üstündeki kişi, 'Bize sosyal-faşist diyenler sol tarafa dizilsinler' diyerek konuşmasını bitirdi. Benim H.Kurtuluşu taraftarı olduğumu biliyorlardı ve beni öğrenci kitlesinden ayırarak duvarın önüne getirdiler. Elinde büyük bir silah (Tomson olduğunu zannediyorum) bulunan saldırganlardan biri silahına mermi vererek üzerime doğrulttu. Bir başka saldırgan silahıyla üzerime yürüyerek bir yumruk attı. Atılan bu yumruğu sineme çektim. Karşı tarafa dizilmiş olan öğrencilerden bazıları da, saldırganlara, 'Bu sizin yaptığınız devrimcilik mi? Arkadaşı daha bugün faşistler yaraladı' dedi.

"Bunun üzerine saldırganlar beni bırakıp, topluca çıkıp gittiler. Bir dakika sonra içlerinden 8-10 kişi yine silahlarını çekip kantine girdiler. Saldırganlardan biri bana silahını dayadı ve 'dışarı çıkacağız' dedi. Kantindeki kalabalığa karşı da 'Biz bunu öldüreceğiz' diye bağırdılar."

HAVAYA ATEŞ EDİYORLAR

"Dışarı çıktıktan sonra içlerinden birisi bir el havaya ateş açtı. Amaçları öldürdük izlenimini vermekti.

"Yurttan yukarıya doğru yürümeye başladık. Bana, 'Sen arkadaşlarının evini biliyorsun, onların adresini ver yoksa seni zorla konuştururuz, işkence yaparız' dediler. Ben de, arkadaşlarımın ev adreslerini vermem, ayrıca birçoğunun da evini bilmiyorum' dedim. 'Biz seni götürelim de, konuşturmasını biliriz' diyerek beni yanlarına aldılar, yürümeye devam ettik. Yol boyunca bazen bana yumuşak davranıyorlar, bazen tehdit ediyorlardı, bazen de karşılıklı tartışıyorduk.

"Bir süre sonra grubun elebaşısı ve birkaç kişi durup, kendi aralarında konuşmaya başladılar. Daha sonra, 'Biz seni seyrettik, severiz. Sen faşistlere karşı mücadele ediyorsun. Kusura bakma, bizim esas işimiz bize saldıranlarla' diyerek beni serbest bıraktılar. Ben de yurda geri döndüm."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aydınlık

ADI: Kurtuluş

ORTAYA ÇIKIŞI: 1975'lerde bir grup THKP-C Davası sanığı tarafından oluşturuldu

GÖRÜŞLERİNİ SAVUNAN YAYINLARI: Kurtuluş (haftalık) Kurtuluş Sosyalist Dergi (aylık) Kurtuluş İçin İleri

SLOGANLARI: Yaşasın kurtuluşa kadar savaş Kahrolsun oligarşi Kurdara azadi Oligarşik devlet,yıkacağız elbet Faşizme karşı omuz omuza Kahrolsun ABD emperyalizmi

BİLİNMEYEN "SOL"

BELGELER VE OLAYLARLA 49 grup

21

50. YIL LİSESİ OLAYI

Aydınlık

TKP'NİN SAVAŞ ÖRGÜTLERİ SİYASETİNE ÖRNEK

50. Yıl Lisesi olayı ve İGD'nin Seyranbağları semtindeki faaliyetleri...

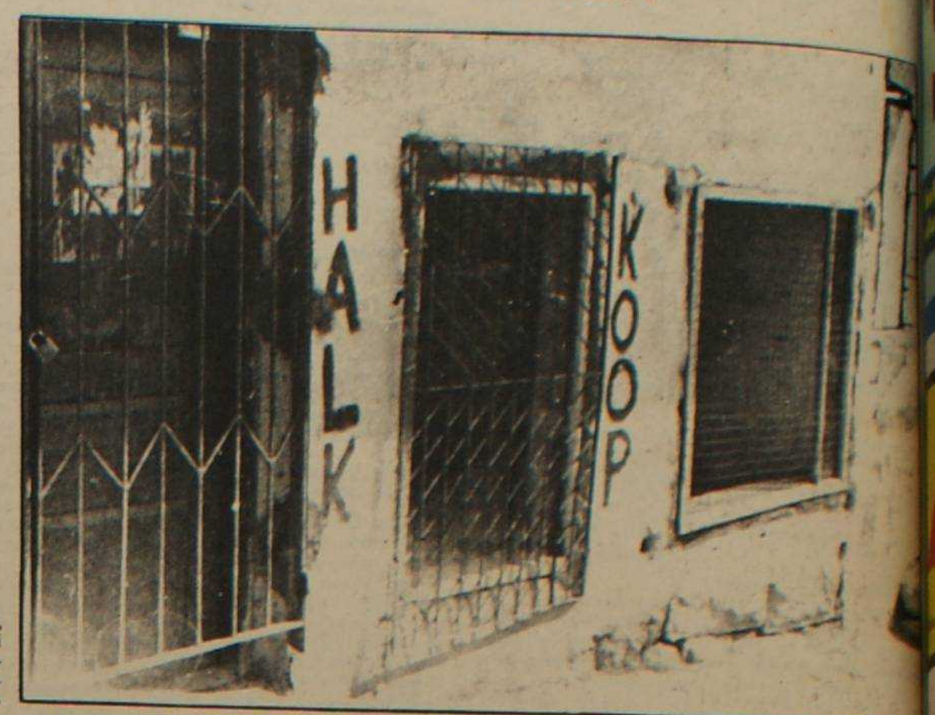

İGD'lilerin saldırı üssü "Halk-Koop: Halk İGD'lilerin gerçek yüzlerini görünce, Halk-Koop'tan istifa etmeye başladı.

Tarih: 23 Şubat 1979. Olay: 50. Yıl Lisesinde öğrencilere saldırı. Olayda bir kişi öldü, 8 kişi gözaltına alındı.

Neydi bu olay? Saldırgan grup okulun önüne nasıl, hangi amaçla gelmişti? Kimdi bu saldırganlar?

Yüzlerce öğrencinin ve çevredeki görgü tanıklarının gözleri önünde, İGD'liler öğrencilere saldırmışlardı.

Ve bu olay İGD'lilerin bir haftadır, 50. Yıl Lisesinde estirdikleri terörün bir devamıydı. Bir hafta boyunca İGD'liler okulun önüne geliyor, okuldan çıkan öğrencilere sataşıyor, saldırılarda bulunuyorlardı. 20 Şubat günü, bu saldırgan gruptan üç kişi üzerlerinde silahla yakalanmıştı.

Çoğu okul dışından 30-40 İGD'li saldırgan, olay günü yine okulun önüne geldi. Bu grup, okuldan çıkmakta olan 300 kadar öğrencinin üzerine saldırdı. Öğrenciler saldırıya karşı kendilerini korudular. Olay sırasında bir kişi yaralandı, daha sonra da öldü.

Ölen kişinin adı Serdar Özgerçin'di. İGD üyesiydi ve ODTÜ'de okuyordu. Saldırgan grupla birlikte okulun önüne gelmişti ve üzerinde silah bulunuyordu. Görgü tanıkları, yaralandıktan sonra bu silahın, olayın bizzat tertipçilerinden olan 50.Yıl Lisesi öğrencisi İGD'li Firuza Temizyürek tarafından kaçırıldığını söylediler.

Bir hafta boyunca dışarıdan gelerek, öğrencilere saldıran bu grubun amacı ise daha geniştir.

TKP yanlısı İGD, TKP'nin "savaş örgütleri kurma" siyasetini hayata geçirmeye başlamıştı. Amaçları okulda kargaşa yaratarak, öğrencileri birbirine kırdırmak ve 50. Yıl Lisesinde kendi zorbalıklarını hakim kılmaktı.

Bir diğer amaçları da, 50. Yıl Lisesinde okuyan öğrencilerin çoğunun Seyranbağları semtinde oturmasından yararlanarak, çatışmaları Seyranbağları'na sıçratmak ve buraya sızmaktı.

MHPLİLER GİTTİ, İGDLİLER GELDİ

İGD'lilerin hedef seçtikleri Seyranbağları semtinde 1976'dan bu yana gelişmelere değinelim:

1976 yılında MHP'liler 50. Yıl Lisesine ve Seyranbağları Mahallesine gözlerini dikmişlerdi. Dışarıdan sürekli saldırılar düzenliyor, kargaşalık yaratarak okula hakim olmak istiyorlardı. Ama komandolar ne okulu ele geçirebildiler, ne de kargaşalığı ve çatışmayı Seyranbağları'na sıçratabildiler. Çünkü 50. Yıl Lisesi öğrencileri ve mahalle halkı daha işin başında birlik içinde saldırılara karşı koydu.

Komandoların saldırılarının boşa çıkarılmasından sonra mahallede huzurlu ve demokratik bir ortam hüküm sürüyordu. Ayrıca halkın benimsediği ve gidip geldiği bir Halkevi de çalışmalar yürütüyordu. Halkevi, halkın sorunlarıyla ilgileniyor, okuma yazma kursları düzenliyor, onların günlük işlerinde yardımcı oluyordu. Halk, Halkevi'nden memnundu, çalışmalarından memnundu.

1978'den itibaren 50. Yıl Lisesi yeniden karışmaya başladı. Okuldaki demokratik ortamı ve öğrenim özgürlüğünü bu sefer de sahte solcu gruplar tehdit ediyordu. Gruplar kendi aralarında çatışmalar çıkarıyorlar, fikir ayrılıklarını tartışacakları yerde kaba kuvvete başvuruyorlardı. Bu kargaşalık ortamı İGD için elverişli zemini yaratmıştı.

İGDLİLERİN LİSEDEKİ ÇALIŞMA YÖNTEMLERİ

İGD çatışmalar çıkarmak yoluyla okula hakim olmak, mahalleye de kargaşalığı sokarak sızmak istiyordu. Bu amacına ulaşabilmek için her türlü yöntemi kullanıyordu. Fikir olarak öğrencilere S. Birliği'nin propagandasından başka anlatacak bir şeyleri yoktu. Bu yüzden de, taraftar kazanmak için, daha değişik yöntemler gerekiyordu. Bu yöntemlerin başında erkek öğrencilere kız arkadaş bulma ve "cinsel özgürlük" toplantıları düzenlemek geliyordu. İGD'nin bu faaliyetlerini bilmeyen, ya da duymayan öğrencilerin sayısı çok az. Mahallede oturan halk da bunları biliyor.

İGD'liler sürekli olarak, PİM, Genç-Güç gibi Moskova yanlısı gruplarla Kurtuluş grubunu çatışma çıkarmaya kışkırtıyorlardı.

DUVAR YAZILARI, SALDIRILAR, TEHDİTLER

İGD'nin teşvik ettiği gruplar da mahallede bir kargaşalık ortamı yaratmak için ellerinden geleni yaptılar.

Önce Vatan Partisi yanlısı PİM derneğinden söz edelim. PİM'ciler İGD'lilerin mahalleye sızması için aracılık görevini üslenmişlerdi. PİM'ciler daha sonra İGD'nin mahalle içindeki üssü olduğu anlaşılacak olan Halk-Koop'un yer bulmasına ve çalışmalarına yardımcı oldular.

PİM derneğini halk hiç bir zaman ciddiye almadı ve itibar etmedi. Bunlar kendi çevrelerinde bulunan birkaç kişiyle sözde "okuma-yazma" kursları düzenliyorlar ve bu kurslarda da S.Birliği'nin propagandasını yapıyorlardı. Mahalledeki kadınlar bu derneğe giderek: "Siz bu mahallede bölücülük yapıyorsunuz. Mahallede çalışma yapan halkevi varken ne diye başka dernek kuruyorsunuz? Siz hem burada halka hizmet adı altında Rusya'nın propagandasını yapıyorsunuz" dediler.

Bazı TİKKO taraftarlarının ve Kurtuluş gibi grupların faaliyetlerine gelince, bunlar duvarlara yazılar yazıyorlar, kendilerine karşı çıkanları tehdit-ediyorlardı. Sokaklarda gruplar halinde dolaşıyor halkta tedirginlik uyandırıyorlardı. Halk bunların tehditlerinden, saldırılarından öylesine bıkmıştı ki sonunda Halkevi'ne başvurarak kamuoyuna duyurulmasını istedi. Halkevi yöneticileri 1978'in sonlarında bir basın toplantısı düzenleyerek bunların halk arasında düşmanlığı, gruplaşmayı körükleyen birliği bozucu tutumlarına karşı çıkılması gerektiğini açıkladı. Bu toplantıya katılan halk bu grupların uygulamalarından örnekler verdi.

Sıkıyönetimin ilanıyla birlikte başka yerlerde tutunamayan bir grup da mahalleye sığındı. Bunlar halkın demokratik, hoşgörülü ve devrimcileri bağrına basan tutumunu kötüye kullandılar. Mahalleyi sıkıyönetim aleyhine yazılarla doldurarak sıkıyönetimin ve polisin dikkatinin mahalle üzerinde toplanmasına neden oldular.

TİKKO'cular özellikle sıkıyönetim döneminde mahallede boy gösterdiler. Bu gruplar mahallede faaliyet yürütebilmek ve halkı saldırılara karşı koruyor pozuna bürünmek için birtakım oyunlar düzenlediler.

ÖNCE TEHDİT EDİYORLAR, SONRA "FAŞİSTLER YAPTI" DİYORLAR

Mahalledeki bazı gruplar eskiden beri "nöbet tutma" önerisini getiriyorlar, fakat halkın böyle bir şey yapmanın yanlış ve gereksiz olduğunu söylemesi üzerine uygulama fırsatı bulamıyorlardı. Nihayet nöbet tutmayı gündeme getirmek için bir çare buldular; bir hafta boyunca gece yarısı bazı evlere gidip, kapıları çalarak "siz nerelisiniz?, Sivaslıları öldüreceğiz. Alevileri öldüreceğiz. Burayı Maraş'a benzeteceğiz" gibi tehditlerde bulundular. Geceleri bu işi yapanlar gündüz de "faşistler halkı tehdit ediyor. Halkı korumak için nöbet tutmalıyız" önerilerini ileri sürdüler.

Sokaklara, evlere yazı yazmalara, görüşlerinden farklı düşünenlerin tehdit edilmesine bir de geceyarıları sokaktan geçenlere "nereden geliyorsun, kimsin, sağcı mısın solcu musun?" sorularının sorulması eklendi. Bütün bu uygulamalar mahalledeki huzuru bozucu, halkı tedirgin edici etkiler yarattı. Böyle bir ortam, İGD'lilerin mahallede kargaşalığı artırmaları için bulunmaz fırsattı.

İGD'NİN MAHALLE İÇİNDEKİ YUVASI: HALK-KOOP

Bazı grupların huzur bozucu bu faaliyetleri yürüttükleri dönemde, PİM'in yardımıyla 1 Şubat 1978 tarihinde Halk-Koop kuruldu.

Halk-Koop 500 lira karşılığında halkı üye kaydediyor ve "Kooperatifimiz halka hizmet için kuruldu. Size ucuz yiyecek maddeleri satacağız" diyordu. Yöneticiler pek ortalıkta gözükmüyor, kooperatifi, ayda 2500 liraya çalıştığı söylenen Hüseyin Çetin isimdeki bir genç idare ediyordu. Halk bunların gerçek yüzünü bilmediği için ve bu hayat pahalılığında gerçekten ucuz yiyecek ihtiyacından dolayı üye oluyor ve alış-veriş yapıyordu. Kooperatifin üye sayısı 130 civarındaydı.

Ne var ki kooperatifin ne menem bir şey olduğu 4-5 ay gibi kısa bir süre içinde anlaşılmaya başlandı. Tezgahtar Hüseyin Çetin yiyecek maddelerine sarılı bildiriler veriyor, S.Birliği'nin propagandasını yapan Savaş Yolu dergisini satıyordu.

Nitekim tezgahtar Hüseyin Çetin İGD'lilerin 50. Yıl Lisesine yaptıkları saldırıda eli tabancalı olarak görüldü. Saldırıya katıldığı da bizzat öğrenciler tarafından ifade edildi.

"Hem 'halka hizmet ediyoruz' diyeceksiniz hem de sözde kooperatiften mahallenin gençlerine saldırılar düzenleyeceksiniz, üstüne üstlük de ülkemizi bölmek ve parçalamak isteyen Rusya'nın reklam dergilerini el altından satacaksınız."

Böyle diyen halk, Halk-Koop'tan yavaş yavaş istifa etmeye başladı. Dükkanı verip vereceğine bin pişman olan sahibi Bektaş Erkılıç, bunları kovaladı. Zaten daha fazla barınma olanakları kalmayan İGD'li kooperatifçiler elektrik ve su parasını bile vermeden mahalleden gittiler.

İGD'lilerin şimdi Küçükesat, Balıbaba Sokak 84 'A'da yeni bir Halk-Koop kurdukları ve eski faaliyetlerine burada devam ettikleri öğrenildi.

VE 50. YIL LİSESİNDEKİ OLAY

20 Şubat Salı günü Savaş Yolu satmaya gelen İGD'liler demir çubuk ve silahlarla öğrencilere saldırdılar. Polisin olaya müdahalesi sonucu 3 İGD'li silahlarıyla birlikte yakalandı. Bu olaydan sonra İGD'liler kışkırtma ve tertiplerini sürdürdüler.

Nihayet 23 Şubat Cuma günü okuldan çıkmakta olan öğrencilere ODTÜ'den ve başka okullardan gelenlerle takviye edilmiş bir grup İGD'li saldırdı. Okuldan yöneltilen saldırıyı İGD'li Firuza Temizyürek yönetiyor, yine aynı okuldan İGD'li Hüseyin Zorlu da ona yardımcı oluyordu. Çıkan çatışma sonunda ODTÜ öğrencisi ve kendilerinin sonradan açıkladıkları gibi İGD'li Serdar Özgerçin öldü.

Şimdi de sıra planın diğer bölümünü uygulamaya gelmişti. Firuza ve Hüseyin elbirliğiyle bir iftira kampanyasına giriştiler. Okulda öğrencilerce sevilen, çoğunluğu mahallede oturan 33 öğrencinin ismini verdiler. İhbar sonucunda 20 Şubat akşamı Metin Özuğurlu ve Muzaffer Karakol, Arif ve Vahit isimli öğrenciler evlerinden götürüldüler. 26 Şubat akşamı ise Mustafa Şen, Cemal Saylam, Sabri Saylam, Yakup Balsoy ve Şenol Şen adlı öğrenciler gözaltına alındılar. Bu öğrencilerden 7'si, İGD'lilerin ihbarı sonucu halen suçlu olarak gözaltında bulunuyor.

TRT'NİN TUTUMU

Bu arada TRT'nin 2 Mart günü bu olayla ilgili yayınına da değinmekte yarar var. TRT verdiği haberde 50. Yıl Lisesi olaylarında gözaltına alınan öğrencilerden 5 kişinin suçu kabullendiklerini ve kendilerinin "İllegal Proleter Devrimci Aydınlık ve Partizan" gruplarından olduklarını itiraf ettikleri şeklinde bir yayın yaptı.

Öte yandan İGD'liler de bir bildiri dağıtarak, kendi düzenledikleri ve yüzlerce kişinin şahit olduğu saldırıyı TİKP görüşlerini savunan devrimcilerin üzerine yıkmaya çalıştılar.

SAVAŞ ÖRGÜTLERİ

Seyranbağları'nda bir süredir cereyan eden olaylar ve son olarak 50. Yıl Lisesindeki saldırının arkasında TKP yanlısı İGD bulunuyor. TKP'nin "savaş örgütleri kurma" ve iç kargaşalığı artırma siyasetlerini hayata geçiren İGD'lilerin işte Seyranbağları semtinde ve 50. Yıl Lisesinde yaptıkları...

yarın

Yıldırım Dağyeli yazıyor:

"İ.BİLEN'LE GÖRÜŞTÜM"

İ.BİLEN'İN DAĞITTIĞI DOLARLAR

●

TKP'NİN MERKEZİNİN FOTOĞRAFLARI

SEYRANBAĞLARI HALKI, HALK-KOOP'U ANLATIYOR

DÜKKAN SAHİBİ BEKTAŞ ERKILIÇ:

"Bunların maksadı ne halka hizmet etmek, ne de kâr etmekti. Maksatları propaganda yapmaktı. Bunlar kim İGD'li ise onları kayırıyorlardı. Bir keresinde mahalledeki gençler aleyhine tanıklık yapmadık diye bize ekmek vermediler."

KOMŞUSU BAKKAL HASAN NACAK:

"Halkı birbirine düşürdüler. Ucuz mal satacağız diye, halktan 500 lira topladılar. Halkın parasını vermeden kaçtılar. Halkı bakkallara karşı kışkırttılar, bölücülük yaptılar. Ankara CHP Senatörü İbrahim Öztürk mahalleye geldiğinde bunların yaptıklarını anlattım. Bunların halk bölmeye çalıştıklarını söyledim."

HALK-KOOP ÜYESİ MEHMET KAYA:

"Sizi kooperatife üye yapacağız diye 500 lira topladılar. Halkı birbirine düşürdüler, sekiz kişiyi ihbar ederek cezaevine gönderdiler. Bunlardan her türlü kötülük beklenir. Bunlar halk için çalışmıyorlar, kendileri için çalışıyorlardı."

Bazı grupların Seyranbağları'nda duvarlara yazdıkları yazılar: Bu gruplar semtte gerginlik yaratarak İGD'nin aradığı zemini hazırlıyorlardı.

1978 yılının sonunda yapılan basın toplantısında mahalle halkının, bazı grupların faaliyetleri hakkında söyledikleri

MAHALLELİ BİR KADIN:

"Bizim duvarımıza yazı yazmak istediler. Biz karşı çıktık. 'Biz devrimciyiz yazarız' dediler. Sonra bize tabanca gösterdiler. Biz yazıları onlar gittikten sonra sildik. İki üç sefer tekrar geldiler."

BİR BAŞKA MAHALLELİ:

"Arkadaşlar biz karşımızda hakiki düşman varsa oraya gidelim. Birbirimize silah çekip, birbirimizin evini basıp annemizi, bacımızı, kardeşimizi rahatsız etmeyelim. Karşımızdaki düşmanımızı rahatsız edelim."

HÜSEYİN KARAKOL:

"Bugün arkadaşlar bu adamların bir de şu görüşü var. Bugün adamlar diyor ki, resmen 'ne Amerika'denilebilir, 'ne Rusya' diyenin kafasını ezeriz. Ama biz 'Ne Amerika ne Rusya bağımsız Türkiye' diyoruz. Çünkü Mustafa Kemal Atatürk bunu savunmuştu, çoğunluk da bunu savunuyor."

İGD'liler bir öğrenci velisini tehdit ettiler

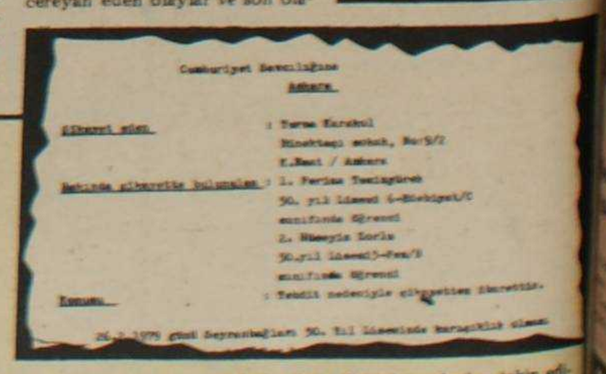

Cumhuriyet Savcılığına
Ankara

Şikayet eden: Turna Karakol. Binektaşı Sokak. No: 9/2. K.Esat/Ankara
Hakkında şikayette bulunulan: 1. Feriza Temizyürek. 50. Yıl Lisesi. 6—Edebiyat/C sınıfında öğrenci. 2. Hüseyin Zorlu. 50. Yıl Lisesi 5—Fen/B sınıfında öğrenci.
Konusu: Tehdit neticesiyle şikayetten ibarettir.

23 Şubat günü 50. Yıl Lisesine saldırarak, bir kişinin ölümüyle sonuçlanan olaya neden olan İGD'liler daha sonra da saldırılarını sürdürdüler. Saldırganlar tarafından tehdit edilen bir öğrenci velisi aşağıdaki şikayet dilekçesinde olayı şöyle anlatıyor:

26.2.1979 günü Seyranbağları 50. Yıl Lisesinde karışıklık olması nedeniyle, okulda okumakta olan kızım Nilüfer Karakol'u almaya gittim. Okulda olay çıkartan ve öğrencilere saldırı için adam getiren 50. Yıl Lisesi 6—Edebiyat/C sınıfından öğrenci Feriza Temizyürek ile 5—Fen/B sınıfından öğrenci Hüseyin Zorlu'nun da göstermesi neticesi, içlerinde Hüseyin Zorlu'nun da bulunduğu 5 kişi tarafından takip edilerek tehdit edildim.

Olayı gören ve okulda çocuğu olduğu için orada bulunan kişilerde vardır. İsimleri aşağıdadır.

Adil Şen.
Şehriban Şenoğlu

Gereğinde adreslerini de verebilirim.

Adı geçen saldırganlar hakkında şikayetçiyim. Saldırıya uğramamızdan bu şahıslar sorumludur. Gerekli işlemin yapılmasını saygı ile arz ederim.

2.3.1979
Turna Karakol

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aydınlık

BİLİNMEYEN "SOL"

BELGELER VE OLAYLARLA 49 grup

22

"Bilinmeyen Sol" dizimizin başında TKP'nin merkezinin nerede olduğuna değinmiştik. Bu arada muhabirlerimiz Doğu Berlin'e geçerek, TKP yöneticilerinin kaldıkları oteli, TKP'nin ve öteki Moskova yanlısı partilerin merkezlerinin bulunduğu "Göçmenler Evi"ni ve "TKP'nin Sesi" ve "Bizim Radyo"nun yayın yaptığı binayı tespit ederek, buraları resimlediler.

GASTHAUS AN DER SPREE-TKP'NİN MERKEZİ

Spree kanalının yanında bulunan bu büyük binanın görünüşteki adı "Konuklar Evi". Aslında burada Moskova yanlısı partilerin merkezleri bulunuyor. TKP'nin odaları resepsiyonun üstünde 1. katta. TKP'nin Moskova yanlısı faaliyetleri buradan yürütülüyor.

TKP'nin Doğu Berlin'deki merkezinin fotoğraflarını çektik

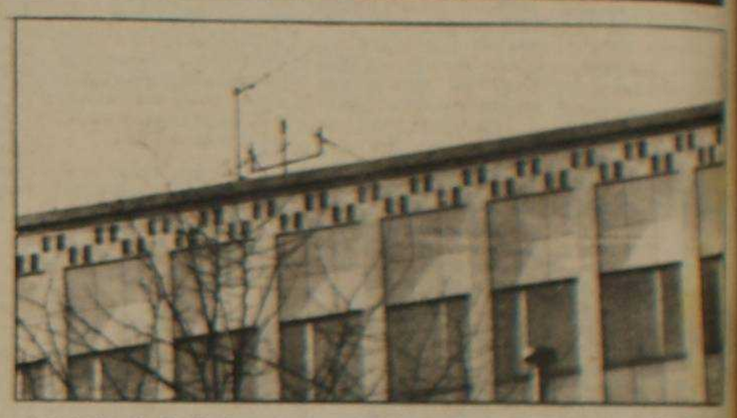

Üstteki fotoğrafta Moskova yanlısı partilerin merkezlerinin bulunduğu Gasthaus un giriş kapısı, altta ise aynı binanın çatısındaki yüksek frekanslı anteneler görülüyor.

İŞTE TKP'NİN FAALİYETLERİNİ YÜRÜTTÜĞÜ MERKEZ VE İ.BİLEN'İN KALDIĞI OTEL

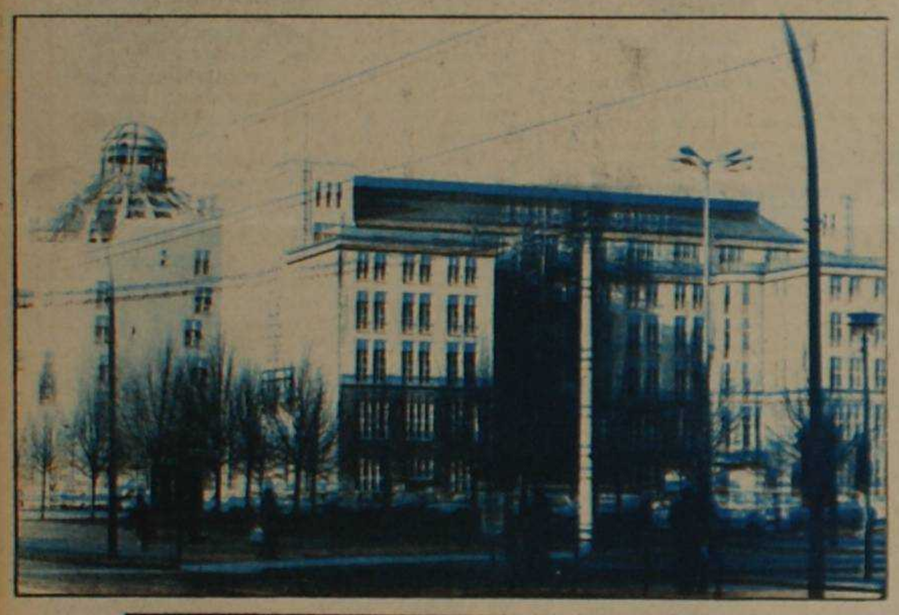

JOHANNISHOF OTELİ

İ.Bilen ve TKP yöneticileri bu lüks otelde kalıyorlar. İ.Bilen görüşmelerini bu otelde yapıyor. Görüştüğü kimselere "yol parası" diye bol miktarda Amerikan doları veriyor. Para verdiği kimselerin isimlerini bir makbuza işliyor. İ.Bilen ve öteki TKP yöneticilerinin bütün masrafları Doğu Almanya ve Sovyetler Birliği tarafından karşılanıyor.

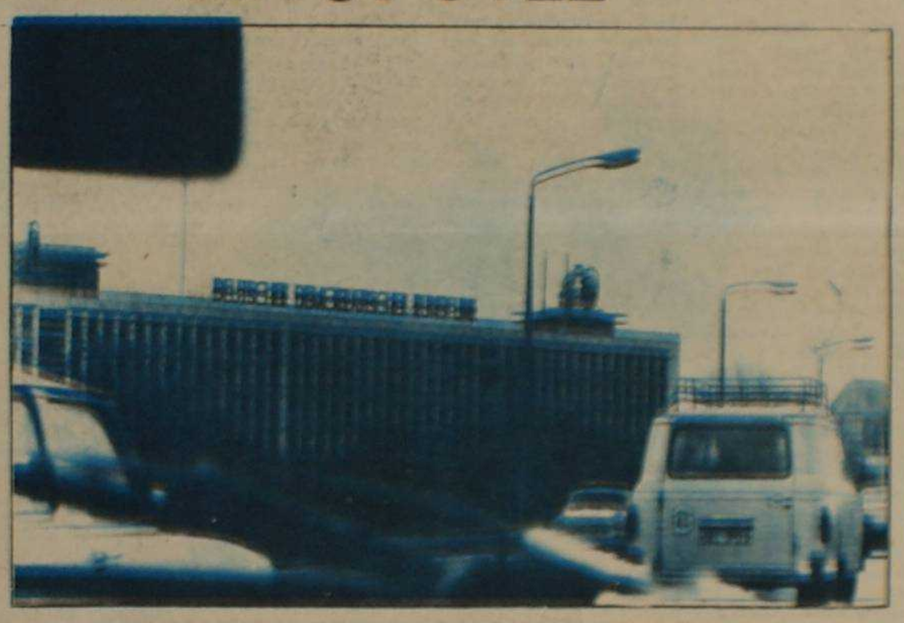

RADYOEVİ

Çatısında Deutscher Demokratischer Rundfuk (D. Almanya Radyosu) yazısı bulunan bina. "TKP'nin Sesi" ve "Bizim Radyo" da bu binadan yayın yapıyor. Radyoların yayınlarının tümünü, Sovyetler Birliği'nin propagandası ile Sovyetler'in dünya siyasetlerinin çeşitli ülkelerdeki uygulamaları ile ilgili yorumlar oluşturuyor.

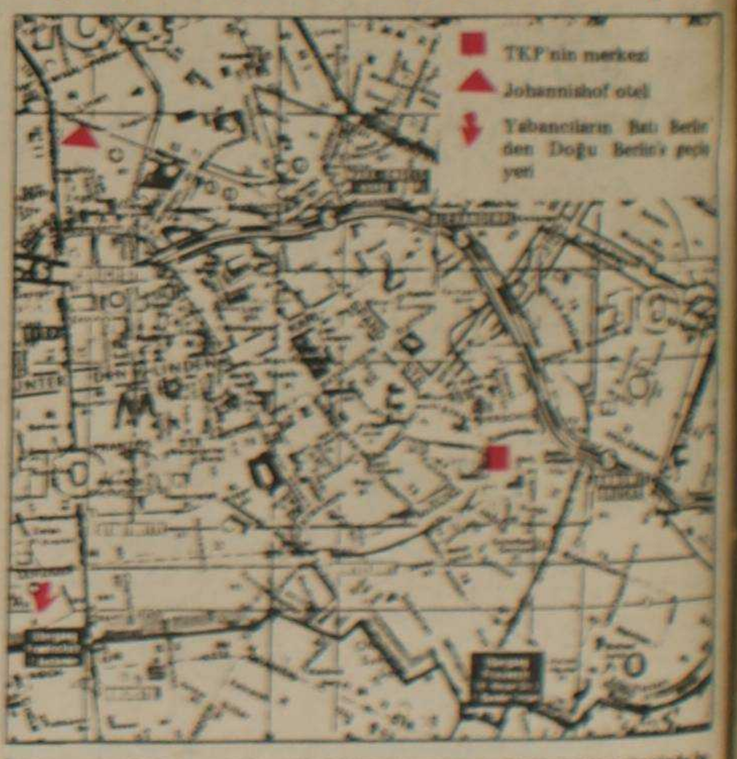

Göçmenler Evi'nin ve Johannishof Otelinin yerlerinin Berlin haritası üzerinde gösterilmesi. Haritanın yukarı kısmı Doğu, aşağı kısmı ise Batı Berlin'dir.

FRANKFURT MUHABİRİMİZ YILDIRIM DAGYELİ YAZIYOR

1968'de İ.Bilen'le görüştüm

İ.Bilen kendisiyle görüşenlere bol miktarda Amerikan doları dağıtıyordu

Yıl 1968.

Batı Almanya'da işçiler ve öğrenciler de, Türkiye'deki siyasal gelişmelere paralel olarak uyanmaktadır. Her şehirde bir biri peşine dernekler kuruluyor. Bu derneklerin bir kısmı, Nisan ayında Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu adı altında bir federasyon oluşturuyorlar.

TKP el atıyor

Türkiye Komünist Partisinin 1951'deki dağılmasından sonra ilk defa 1956 yılında "Türkiye Komunist Partisi - Yurt Dışı Bürosu" diye Moskova'dan, Sofya'dan bildiriler yayılıyor. Bu uydurma büro, daha sonra merkezini Doğu Berlin'e naklediyor. Kruşçev'in emriyle de 1962'lerde TKP diye faaliyetine başlıyor. Ancak üç-beş kişilik mülteci grubu dışında bir faaliyeti yok. Avrupa'ya gelen işçilere, öğrencilere el atmaya çalışıyor. Fakat aralarında Moskova tipi, Kruşçev tipi "komünizme" rağbet eden yok.

Sahte TKP o zamanlar hem "Ulusal Demokratik Devrim" diyor, hem de "sosyalist devrim"i savunan TİP'i destekliyor!

Yeni kurulan Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu'na (ATTF) bağlı derneklerde şiddetli tartışmalar yapılmaktadır. Az sayıdaki MDD'yi savunanlar, çoğunluktaki TİP yanlılarının görüşlerini çürütüyorlar. TİP yanlıları MDD'yi savunanları derneklerden atarak cevap veriyorlar.

TKP bu karışıklıktan parsa koparmak için bu derneklere durmadan Yeni Çağ, Durum ve Yurdun Sesi dergilerini yağdırıyor. Bir taraftan da bu mücadelelerde öne çıkanlarla ilişki kurmaya uğraşıyor.

1968 Nisanında Münih'te Münih Türk Kültür Birliği (MTKB) kuruluyordu ve ben de kurucular arasında bulunuyordum. MTKB, kuruluktan birkaç gün sonra ATTF'in kurucuları arasına girdi. Bir süre sonra da derneğimize Yeni Çağ, Durum, Yurdun Sesi gelmeye başlamıştı. TKP bize el atıyordu.

Mayıs ayında MTKB Yönetim Kurulunda çoğunluğu ellerinde bulunduran TİP yanlıları beni, birkaç arkadaşı yalnız Yönetim Kurulundan değil, dernekten de attılar.

Çekoslovakya'ya yazdığım mektubun cevabı, Doğu Almanya'dan geliyor

Dernekten atıldıktan bir süre sonra Yeni Çağ'ı okuyabilmek için onun Çekoslovakya'daki adresine bir mektup yazdım. MTKB'nden eğitim yüzünden atıldığımı, oraya gelen Yeni Çağ'ı takip etmek istediğimi ve beni abone etmelerini belirttim. Fakat Yeni Çağ'a yazdığım mektubumun cevabının Doğu Berlin'den geldiğini hayretle gördüm. Zarfın üzerinde isimsiz bir adres vardı: 1050 Berlin, Postfach 55. Postfach. Almanca posta kutusu demekti. Zarfın içindeki mektupla, benim yazdığım mektubun ilgiyle okunduğu, istediğim yayınların gönderilmeye başlandığı ve TKP adına benimle görüşmek istediklerini yazıyordu. İmza: Osman Kaya. Buluşma yeri olarak Doğu Berlin'de Friedrich Strasse Caddesini kesen Johennis Strasse üzerindeki Johennishof isimli beybetli otelin fuayesi veriliyordu.

İ. Bilen'le görüşüyorum

Bir süre sonra dernekten benimle birlikte atılan üç arkadaşımla verilen adrese gittik. Osman Kaya ile buluştuk. Osman Kaya İsmail Bilen'den başkası değildi! Eskilerin Laz İsmail veya İsmail Mara(t) diye bildikleri İsmail Bilen ya da nam-ı diğer Süleyman Üstüngel!

Birkaç saat süren ve zaman zaman sert tartışmalara varan sohbet sonunda İsmail Bilen'le anlaşamadık. Stalin'e ahlaksızca küfür ediyordu. Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki milli kurtuluş mücadelelerini maceracılık diye karalıyordu. Çin'deki Kültür Devrimine barbarlık diyordu.

İsmail Bilen'le anlaşamadık. Ama o bir kere Marksist eserlerden çeviri yaptığımı duymuştu. Konuşmalardan Marksizmle olan ilişkimi görmüştü. Bu yüzden benimle köprüleri atmak istemiyordu. İleride beni görüşmek için yine davet etti. O zaman Bulgaristan'da basılmakta olan Nazım Hikmet'in tüm eserlerini vermeyi vadetti.

İ. Bilen cebinden dolarları çıkartıyor

Konuşmamız sona erdiğinde kalkmak için yeltindik. İsmail Bilen eliyle oturmamızı işaret etti ve cebinden kocaman bir makbuz çıkardı. Diğer cebinden de bir deste Amerikan doları. Bizim her birimize 150 dolar yol parası (!) verimek istediğini belirtti. Reddettim. Bizim bir devrimci olarak geldiğimizi ve yol parasını da kendimizin karşılayabileceğini söyledim. İsmail Bilen, öyle şaşırdı ki, "biz bunu ziyaret eden herkese veriyoruz" diyebildi.

Ayrıldık. 150 Amerikan doları o zaman yaklaşık olarak 600 DM yapıyor. Bu ve bir yabancı işçi de Almanya'da 650 - 800 DM eyluk alıyordu.

İ. Bilen'le ikinci kez görüşüyorum

Güz aylarına doğru Osman Kaya imzalı İsmail Bilen'in çağrısı geldi. 15 gün kadar ileri bir tarihte saat 12.00'de bana Yine Johennishof'ta randevu veriyordu.

Geçen süre içinde MTKB içindeki bir arkadaşıma Yeni Çağ adresine kendileriyle ilişki kurmak istediğini yazmasını söylemiştim. İlk görüşmemizde İ.Bilen'le sert bir şekilde tartışmamıza rağmen yine de faaliyetlerini izlemek istiyordum. Arkadaşım dediğimi yaptı. Bana ikinci davet geldiği günlerde ona da ilk davet geldi. O da aynı gün Johennishof'a davet ediliyordu. Ama saat 14.00'te!

Ayrı ayrı, ama sözleşerek Berlin'e gittik.

Friedrich Strasse'den Batı Berlin'den Doğu Berlin'e metro ile geçiş yerine sarıya geçtim. On metre kadar uzun kuyruğun ön taraflarında bazı neşeli yüzler, bana yabancı gelmedi. Biraz daha dikkat edince bunların Ali Söylemezoğlu ile MTKB'den diğer iki kişinin olduğunu gördüm. Ali Söylemezoğlu, bir süredirtan sonra MTKB'ye girmiş ve TİP görüşlerini savunan bağnaz biriydi. Karanlık bir geçmişi olduğu söylenen bir öğrenciydi. Beni görmemeleri için geri durdum.

Johannis Hof'a geldiğimde İsmail Bilen bekliyordu. Hemen yemeğe oturduk. Daha yemekteki konuşmamızda çalışma çıktı. Rus orduları Çekoslovakya'yı işgal etmişlerdi. Buna karşı çıkıyordum. On beş, yirmi dakika içinde yemek tatsız bir şekilde bitti. İsmail Bilen yine makbuzunu ve dolarlarını çıkardı. Uzattığı 150 doları aldım ve makbuzu imzaladım. Beni yolcu etmek istedi. Ama ben söz verdiği Nazım Hikmet'in tüm eserlerini vermesinde ısrar ettim. Bunun için ta Münih'ten geldiğimi söyledim. Önce tereddüt etti. Sonra gidip bir yerlere telefon etti. Geldikten sonra da kitapları gidip alacağımızı söyledi.

TKP'nin merkezine gidiyorum

Dışarı çıktık. Park yerinde siyah bir Tatra şoförüyle bekliyordu. Tatra Kadillak ve Buick'lerin Doğu Blokündeki eşiydi. Pek uzun olmayan bir yolculuktan sonra Marksistisches Museum'un karşısındaki "Gasthaus an der Spree" denen misafirhaneye geldik. İçeri girdik. Beni resepsiyonun önünde bırakıp, resepsiyonun önündeki merdivenlerden yukarı çıktı. Sağ tarafta en son kapılardan birine girdi. On dakika kadar sonra elinde kitap paketleriyle çıktı. Arkasından onun girdiği ve yanındaki kapıdan birkaç kişi çıktı. Bana bakıyorlardı. Bunlardan biri daha sonra resimlerinden tespit ettiğim Ahmet Seyden'di.

İsmail Bilen, kitapları verdikten sonra pek bir şey konuşmadan ayrıldık.

Bütün Moskova yanlıları oradaydı

Misafirhanede bulunduğum süre içinde bununla Kruşçev'in emrindeki sahte partilerin, revizyonist partilerin yeri olduğunu tespit etmekte zorluk çekmedim. Araplar vardı. İranlılar, belki de aynı dili konuşan Afganlılar vardı. Afrikalılar vardı. Ve anlaşılan sahte TKP'nin merkezi de burasıydı.

Münih'e döndükten sonra aynı gün İsmail Bilen'le ilişki kurmaya giden arkadaşımla buluştum. Hayret verici şeyler anlatıyordu. İsmail Bilen'le anlaşamamış! Onun Çekoslovakya'nın işgalini hakkı göstermeye çalışmasını ve bana da Maoist diye saldırmasına kızan çıkmış. İsmail Bilen de hemen dolarlar ve makbuzu çıkarıp onu başından savmış. Ama arkadaşım, İsmail Bilen parasını sayarken makbuz defterini göyle bir karıştırmış. Kendisinden önce Ali Söylemezoğlu'nun 450 dolar ve ondan önce de benim 150 dolar aldığım makbuzlar görmüş. İsmail Bilen'in müdahalesi üzerine diğer isimleri çıkaramamış.

Ali Söylemezoğlu daha sonra tutumu sosyal-emperyalizme atfı ve Berlin'de kendisi gibi bir gerçekle birlikte İsmail Bilen'in emrine girdi. Bugün aynı yolda ilerliyor.

10 yıl sonra yazı serimiz dolayısı ile tekrar Doğu Berlin'e resim çekmeye gittim. Mülteci partilerin misafirhanesini, Johennishof'u çektim. O zamandan bu zamana sadece İsmail Bilen'in kimlikli kişileri 150 dolara satın almuştu? Satın aldığı gerçek. Çünkü Ali Söylemezoğlu gibi TKP yanlısı sokaklarda, hatti arabalarla PUDF'a bağlı dernekleri teftiş ediyorlar. Bu dernekler her nasılsa girmiş işçilere öğrencilere göz açtırmıyorlar. Kendileri ne baş kaldırabilen da radyolarının casus, provokatör ilan ediyorlar.

İşte sahte TKP'nin nasıl eden bir şeydiğine bir örneği!

Yarın

MİT AJANI TURGUT BULUT, HALKIN KURTULUŞU'NU ANLATIYOR:

"H.Kurtuluşu öylesine zaaflarla doluydu ki, doğrusu bana pek 'heyecanlı' olmadı"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİLİNMEYEN "SOL"

BİRİSİMLER VE OLAYLARLA 49 grup

23

HALKIN KURTULUŞU

ADİ: Halkın Kurtuluşu

ÇIZGISINDEKI KURULUŞLAR: Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu (YDGDF)

ORTAYA ÇIKIŞI: THKO Davası sanıklarından bir bölümü tarafından oluşturuldu

GÖRÜŞLERINI YANSITAN YAYINLARI:

Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik

Halkın Kurtuluşu(Şubat 1976'dan bu yana yayınlanıyor-Haftalık)

Parti Bayrağı (Mart 1978'den itibaren yayınlanıyor-Aylık)

EN ÇOK KULLANDIĞI SLOGANLAR:

Faşizme ölüm, halka hürriyet — Kahrolsun Faşist Diktatörlük — Halkın Kurtuluşu Engellenemez

Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet — Kahrolsun emperyalizm sosyal emperyalizm

Kahrolsun sendika ağaları, İşçiler Sendika yönetimine

ÜÇ YIL IÇINDE BÜTÜN GÖRÜŞLERININ BIRKAÇ KEZ ÖZELEŞTIRISINI YAPTILAR...

HALKIN KURTULUŞU'NUN DEĞIŞMEYEN BİR TEK İSMİ KALDI

Yayınımızın bu haftaki bölümünde Halkın Kurtuluşu — Parti Bayrağı grubunu ele alacağız. 1976 Şubatından itibaren çıkmakta olan Halkın Kurtuluşu dergisi çevresinde toplanan bu grubun en göze çarpan özelliği sık sık görüşlerini değiştirmesi...

H.Kurtuluşu taraftarları görüşlerini belirtirken "43. sayıdan önceki şu görüşleri reddediyor, şunları savunuyoruz", "83. sayıdan önceki şu görüşler doğrudur, şunlar yanlıştır" gibi kayıtlar koymak zorunda kalıyorlar.

H.Kurtuluşu şimdiye kadar savunduğu hemen hemen bütün görüşleri kısa özeleştirilerle değiştirdi. Son olarak "Mao Zedung'un fikirlerinin reddi, ya da kabulü" meselesi yüzünden H. Kurtuluşu içinde yoğun bir tartışmanın başladığı ve yöneticilerin baştan beri "Ölümsüzdür, her zaman yolumuzu aydınlatacaktır" dedikleri Mao Zedung'un fikirlerini anti-marksist ilan etmeye hazırlandıkları öğrenildi. Ancak bu değişme açık olarak henüz dergi sayfalarına yansımadı.

ORTAYA ÇIKIŞI

Halkın Kurtuluşu grubu, 12 Mart taki THKO davası sanıklarının kendi aralarında geçmişi eleştirmeye başlamalarıyla birlikte ortaya çıktı. Bu grup daha sonra Emeğin Birliği'ni oluşturacak olan grupla birleşti. Ancak bu birleşme kısa sürdü ve H.Kurtuluşu ile Emeğin Birliği grupları ayrıldı.

H.Kurtuluşu grubu ilk ortaya çıktıktan sonra S.Birliği'nin sosyal-emperyalist bir ülke olduğunu savundu ve 1976 Şubatında bu grubun görüşlerini yansıtan H.Kurtuluşu dergisi çıkmaya başladı.

H.Kurtuluşu grubu, geçmiş THKO'ya sempati duyan unsurların büyük bir kısmını çevresinde topladı. Öte yandan gençlik içinde de belirli bir etkinliğe ulaştı.

AKTANCILARLA BİRLEŞME VE AYRILMA

H.Kurtuluşu dergisi yayına başladığı sıralarda H.Kurtuluşu grubu, başını Aktan İnce'nin çektiği ve "Aktancılar"adıyla anılan grupla birleşti. Her iki tarafta birleşmenin "ilkeli ve proleter devrimci temelde" olduğunu söylüyordu.

Ancak 1977 sonbaharında Aktancılar tekrar ayrıldılar. Bu kez de her iki kesim birbirini "hizipçilikle, namussuzlukla" suçlamaya başladı. Bu karşılıklı suçlamalar silahlı çatışmalara kadar vardı.

IŞIK AYRILIYOR

1977 sonlarında Halkın Kurtuluşu'nun, Mao Zedung'un bugünkü dünya durumunu tahlil ettiği "Üç Dünya Teorisi"ni reddetmesi üzerine, içlerinde THKO Davası sanıklarının da bulunduğu bir grup, Halkın Kurtuluşu'ndan koptu. Bu grup daha sonra çıkardıkları "Emeğin Kurtuluşu yolunda Işık" dergisi çevresinde toplandı.

SÜREKLI KOPMALAR

Işık grubunun ayrılması, H. Kurtuluşu içindeki ikinci önemli bölünmeydi. Ancak H.Kurtuluşu taraftarları sürekli olarak ve özellikle H.Kurtuluşu'nun temel görüşlerini değiştirdiği dönemlerde ayrılarak TİKP saflarına katıldılar. THKO sanıklarından Ahmet Erdoğan'la başlayan bu gelişme sonucu şimdiye kadar 300'e yakın devrimci, H.Kurtuluşu saflarını terkederek TİKP'nin görüşlerini savunmaya başladı.

"THKO KONFERANSI BELGELERI" VE "TDKP-İÖ"

H.Kurtuluşu dergisi, 30 Ekim 1978 tarihli 133. sayısında "THKO Konferansı Belgeleri" adlı bazı belgeler yayınladı.

H.Kurtuluşu bu belgeleri yayınlarken şöyle diyordu:

"Elimize geçen biri Kürtçe diğeri Türkçe iki bildiride, 1971'den beri adını duyuran ve faaliyetini sürdürdüğü bildirilen THKO'nun bir 'konferans' toplayarak adını 'Türkiye Devrimci Komünist Partisi — İnşa Örgütü' olarak değiştirdiği açıklanmıştır.

"Tarihi bir özellik taşıdığına inandığımız ve bütün halka ve devrimcilere yayınlandığı açıklanan bu bildirinin hem Türkçesinin hem de Kürtçesinin tam metnini gazetemizin bu sayısında yayınlıyoruz."

H.Kurtuluşu'nun aynı sayısında yayınlanan ve THKO'nun merkez yayın organı Yoldaş dergisinin 12.sayısından alındığı belirtilen yazıda ise, "THKO'nun dünü ve bugünü" anlatılıyordu.

KISACA FAALIYETLERI

Yukarıda sözünü ettiğimiz haftalık Halkın Kurtuluşu ve aylık Parti Bayrağı dergilerinin yanısıra H.Kurtuluşu'nun çizgisi doğrultusunda, Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik adlı bir dergi de var. Bu dergi son zamanlarda H.Kurtuluşu dergisinin bir bölümü olarak çıkmaya başladı. Sıkıyönetimden sonra bu dergiler İzmir'de yayınlanmaya başladı.

H.Kurtuluşu, daha çok öteki grupları eleştirdiği küçük broşürlerle, önemli gördüğü bazı günler için özel sayılar da çıkarıyor. Halkın Kurtuluşu taraftarı öğretmenler de bir ara Yurtsever Devrimci Öğretmen adlı bir dergi çıkardılar.

Halkın Kurtuluşu taraftarlarının çoğunluğu öğrenci gençlik içinde. H.Kurtuluşu taraftarları önceleri DİSK'e bağlı bazı sendikalarda faaliyet yürüttülerse de H.Kurtuluşu'nun sendikalar siyasetinin hatalı olması yüzünden bu muhalefet hareketleri bir süre sonra çöktü.

H.Kurtuluşu taraftarlarının çoğu çeşitli illerde kurulan Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri çevresinde toplanıyorlar. Bu dernekler geçen yıl içinde Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu (YDGF) adı altında toplandılar.

SAFLARDAKİ BUHRAN

H.Kurtuluşu grubunun çizgisine yakın öteki bazı grupların Mao Zedung'un fikirlerini "anti-marksist" ilan ederek reddetmeleri ve H.Kurtuluşu yöneticilerinin de bu yönde bir girişimde bulunmaları H.Kurtuluşu taraftarları arasında karışıklığa ve yaygın bir buhrana yolaçtı. Bir kısım H.Kurtuluşu taraftarının son olarak, Mao Zedung'un fikirlerinin reddedilmesi girişimlerine karşı çıktıkları öğrenildi.

Yarın H.Kurtuluşu'nun Türkiye devrimci hareketinin geçmişine nasıl baktığına ve dünya durumu ve S.Birliği konusundaki görüşlerine değineceğiz. Bu arada H.Kurtuluşu taraftarlarının Sovyet savaş gemilerini protesto eylemlerinin ilginç öyküsünü anlatacak, H.Kurtuluşu dergisinin nasıl hazırlandığı, bu tecrübeyi yaşamış kişilerin ağzından nakledeceğiz.

yarın

H.Kurtuluşu Yazı Kurulu üyelerinden Aloy Fr. derginin nasıl çıkarıldığını anlatıyor

H.Kurtuluşu, Sovyet zırhlılarının ziyaretini, gemiler Dolmabahçe'deyken öğrendi

Üç Dünya Teorisi, 83. sayıya kadar devrimci; 83. sayıdan sonra karşı-devrimci

H.Kurtuluşu Aktancılar Birleşme ve bölünmesinin öyküsü

"Sağlam bir birlik kurduk" diyenler 2 yıl sonra birbirlerini "iğrençlikle", "zorbalıkla" suçlamaya başladılar

H.Kurtuluşu taraftarlarıyla Aktancılar arasında silahlı çatışmaya yol açan afişler: En altta H. Kurtuluşu'nun miting afişleri, onun üstünde Aktancılar'ın afişi, onun üstünde de H.Kurtuluşu'nun olayla ilgili açıklaması

Halkın Kurtuluşu grubu, 1976 başlarında "Aktancılar" olarak adlandırılan bir grupla birleşti. 1977 ortalarındaise Halkın Kurtuluşu içinde ayrılık iyice açığa çıkıyor ve Aktancılar, Halkın Kurtuluşu'ndan kopuyordu. Bundan sonra iki grup arasında silahlı çatışmalara varan bir dizi kavga meydana geldi.

"SAĞLAM VE GELIŞTIRICI BİR BİRLİK"

Aktancılarla birleştikleri dönemde Halkın Kurtuluşu, bu birliğin "yeni bir güç, canlılık getirdiğini", belirtiyor, "Marksizm Leninizm temelleri üzerinde ve ideolojik siyasi görüşlerin uyguluğu temelinde yükseldiğini, sağlam ve geliştirici bir birlik" olduğunu" söylüyordu.

O dönemde Halkın Kurtuluşu saflarında bulunan ve bu birleşmeye yakından tanık olanlar ise, iki grup arasında hemen hemen bütün temel meselelerde fikir ayrılığı olduğunu belirtiyorlar. Gerçekte, "Ne olursa olsun çoğalalım, büyüyelim" isteğiyle hareket edilmiş ve bu anlayışla birleşen iki grup, aralarında çeşitli alanları paylaşmışlardı.

"Grupların kaynaştığı" söyleniyor, ancak her iki taraf da grup yapılarını önemli ölçüde koruyordu. İki grup arasındaki fikir ayrılığı gazeteye de yansıyordu. Gazete bir gün söylediğini yarın değiştirmek ve yalanlamak zorunda kalıyordu.

Nitekim bu durum, kısa süre sonra ayrılığa ve sert tartışmalara dönüştü.

AKTANCILAR AYRILIYOR

Sonunda Aktancılar ayrılarak, bir yazı yayınladılar. Yazıda, "Halkın Kurtuluşu yöneticilerinin, taraftarlara karşı küfür ve zorbaca metodlarla davranmayı çizgi haline getirdikleri" belirtiliyor ve buna örnekler veriliyordu. Gerçekten, Halkın Kurtuluşu grubunun önde gelenlerinden biri Ankara'da Aktancılar kesiminden bir kişiye, küfürle saldırarak tokatlamıştı.

Aktancıların yazısında daha sonra şunlar belirtiliyordu.

"Kişisel meselelere itibar edilmemeli, yalan ve dedikodulardan kaçınılmalıdır... Zorbalığa asla başvurulmamalı, zorbalığı önlemek için sabır ve soğukkanlılıkla hareket edilmelidir."

Aktancılar bir yandan bunları yazarken, öte yandan da evleri basıyor, buralardaki çeşitli eşyaları ve yazı makinalarını götürüyor. Ordu, Adana, İzmir, Ankara vb. ilde dağıtım evlerine el koyuyorlardı.

H.KURTULUŞU MİSİLLEMEYE GEÇİYOR

Halkın Kurtuluşu da Aktancılar için, "Hizipçiler güvensizlik ortamı yaratmak için bütün kirli yöntemleri kullanıyorlar. Dedikodu, siyasi dayanağı olmayan iddialar, asılsız söylentiler tasfiyecilerin en büyük silahıdır." diyor ve Aktancıların çeşitli gereçlere el koyduğunu açıklıyordu.

Bunun üzerine Halkın Kurtuluşçuları da misillemeye giriştiler. Ankara'daki dağıtım evini basarak bütün kitaplarını geri aldılar.

KARTAL OLAYI

Halkın Kurtuluşu ve Aktancılar arasındaki çatışma giderek silahlı olaylara kadar vardı. Bu olaylardan biri Kartal'da meydana geldi.

1978 Haziran'ında Halkın Kurtuluşçuları Kartal'da bir mitingle ilgili afişler asmışlardı. Aktancılar bu afişlerden bir kısmının üzerini kapattılar. Halkın Kurtuluşçuları ise Aktancıların afişlerini yırttılar. Bunun üzerine afişleri yırtan Halkın Kurtuluşu taraftarlarıyla iki Aktancı arasında kavga çıktı. Aktancılar silahlarını çekerek ateş etmeye başladılar. Bu olayda biri ağır olmak üzere 5 kişi yaralandı.

Olayla ilgili olarak dağıttıkları bildiride Aktancılar şöyle diyorlardı:

"Biz iki yoldaşın 'HK' şeflerinin elebaşılarına karşı koymasının, kovalamasının, son derece haklı ve doğru olduğu düşüncesindeyiz. Bir devrimcinin bağlı olduğu hareketin bağımsız siyasi faaliyetini engellemeye çalışanların karşısına dikilmesi doğal bir hak, soylu bir davranıştır."

Halkın Kurtuluşu dergisi de olayla ilgili yazısında şunları belirtiyordu:

"Kartal'da yaşanan bu olay proleter devrimci hareketi yıkmak sapık arzusuyla yola çıkan hizipçi hainlerin nasıl hızla halka düşmanlığın alçak ruhuyla dolduklarını, nasıl hızla iğrenç yozluğun bataklığına gömüldüklerinin somut ve kesin bir belgesi olmuştur."

İşte bir birleşme ve bölünmenin hikayesi: "Marksist-Leninist temelde sağlam bir birlik kurduk" diyenler, bir yıl sonra birbirlerini "alçaklıkla", "iğrençlikle" suçlayarak ayrılıyorlardı.

Öte yandan bu gelişmeler sonunda yüzlerce insan mücadeleden

Aydınlık — BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN

GAZİANTEP KATLİAMININ GÖRÜNÜRDEKİ SORUMLUSU BENİM

KOMÜN YAYINEVİ SAHİBİ VE MİT AJANI TURGUT BULUT, HALKIN KURTULUŞU'NU ANLATIYOR...

"H.Kurtuluşu öyle zaaflarla doluydu ki, doğrusu bana oldukça faydalı oldular"

"Daha önce de belirttiğim gibi, Gaziantep olaylarının birinci derecede sorumlusu benim. Ama en az benim kadar suçlanması gereken Halkın Kurtuluşu'nun siyasetidir. Şuna kesin olarak inanıyorum ki, eğer bu olaylar benim tarafımdan yaratılmamış olsaydı, Halkın Kurtuluşu'nun siyasetinin zorunlu ürünü olarak başka biçimlerde ve başka koşullarda ortaya çıkardı."

"Halkın Kurtuluşu'nun yapısı ve anlayışı öylesine berbat ve zaaflarla doluydu ki, doğrusunu itiraf etmek gerekirse bana oldukça 'faydalı' olmuşlardır."

Bu ibret verici sözlerin sahibi MİT ajanı Turgut Bulut'tur. Sözünü ettiği Gaziantep olayı ise 8 Haziran 1976'da Gaziantep'te bir evin tanklarla sarılması ve çıkan çatışmada 5 kişinin katledilmesi olayıdır.

TURGUT BULUT KIMDIR?

MİT ajanı Turgut Bulut, 1975'lerden itibaren 'Sol'' çevrelerin içine girdi. Önceleri Emeğin Birliği grubu içinde, daha sonra da Halkın Kurtuluşu grubunda yer aldı. Gaziantep olaylarının yaratıcısı olduğu gibi, daha sonraları bir dönem Halkın Kurtuluşu görüşleri doğrultusunda yayın yapan, Kömün Yayinevi'nin sahipliğinde bulundu.

Turgut Bulut son olarak Manisa'ya giderek Halkın Yolu grubu içine girdi. Manisa'da bir olaydan dolayı karakola düştü. Karakolda dövülmemek için MİT ajanı olduğunu söyledi ve kod numarasını verdi. Polisler gerekli araştırmayı yapıp, Turgut Bulut'un söylediklerini doğrulatınca onu serbest bıraktılar. Ancak olay şehirde duyulmuş ve Turgut Bulut'un ajan olduğu ortaya çıkmıştı. Bunun üzerine MİT Turgut Bulut'la ilişkilerini kesti.

İTİRAF EDIYOR

Turgut Bulut artık ölüm korkusu içine düşmüştü. Birkaç kez MİT görevlileriyle bağlantı kurup onlara hayatını korumaları için yalvardıysa da, onlar Turgut Bulut'u başlarından savdılar. Artık ona ihtiyaçları kalmamıştı.

Ölüm korkusu daha da artan Turgut Bulut geçen yıl başlarında önceden tanıdığı birkaç devrimciyi bularak onlara da yalvardı. Onlar da Turgut Bulut'u yaptıklarını anlatması için gazetemize yolladılar.

Gazetemize gelen Turgut Bulut yaptıklarını bir bir anlattı. Turgut Bulut'un elimizde bulunan kendi el yazısıyla yazdığı ve imzalı itiraflarının bir bölümünü, gazetemizin 15 Temmuz 1978 tarihli sayısında açıklamıştık.

"İLKESİZ BİRLİK YÜZÜNDEN, ÇOK DEĞERLİ BİLGİLER EDİNDİM"

Turgut Bulut MİT ajanlığına başladığı sıralarda, daha sonra Halkın Kurtuluşu ve Emeğin Birliği olarak bölünecek olan, THKO kökenli iki kesim birleşmişlerdi. Turgut Bulut itiraflarına, bu kısa süreli birlik döneminden başlıyor:

"Bu ilkesiz birliğin anlayışı, benim gibi sıradan ve önemsiz bir kişinin çok değerli bilgiler elde etmesini ve bunların polise ulaşmasını sağlıyordu... Nihayet ayrılık tohumlarını başından beri sağlıksız bünyesinde barındıran bu ilkesiz birlik doğal ve zorunlu olarak parçalanıyor, Emeğin Birliği ve Halkın Kurtuluşu olarak ikiye ayrılıyordu... Bu ayrılık benim için politik tercih konusu olmamıştı, çünkü bir '' hain'dim."

"BÜTÜN BILDIKLERIMI POLISE ILETIYORDUM"

Turgut Bulut, bu bölünme içinde Halkın Kurtuluşu grubu içinde yeralıyor ve Gaziantep yöresindeki Halkın Kurtuluşu taraftarlarıyla birlikte bulunuyordu. Turgut Bulut, Halkın Kurtuluşu ile ilgili şunları anlattı:

"Halkın Kurtuluşu'nun yapısı ve anlayışı o kadar berbat ve zaaflarla doluydu ki, doğrusunu itiraf etmek gerekirse, bana oldukça 'faydalı' olmuşlardı. Sıradan bir sempatizan olarak o kadar önemli bilgilere sahiptim ki, sanki grubun en üst yöneticisi bendim. Bütün öğrendiklerimi polise iletiyordum... O kadar çok pratik tecrübem oldu ki, buraya çok önemli olan iki örneği aktarıyorum. Bu zengin deneyimlerinden birincisi, bir sempatizan olduğum zamanlarda çeşitli bölgelerdeki Halkın Kurtuluşu taraftarları arasında irtibat sağlıyordum. Böylece sadece Antep'te değil, öteki yörelerdeki Halkın Kurtuluşu taraftarlarını öğrendim.

"İkincisi ve en önemlisi ise, Halkın Kurtuluşu yöneticilerinin de bizzat yakından görerek, tecrübesiz ve yetersiz olduğumu bilmelerine rağmen Kömün yayınları sahibi olmamı istemeleriydi. Böylesi önemli bir işe getirilmem, Halkın Kurtuluşu yöneticilerinin suçu kendilerinde aramaları gereken sakıncalı bir davranıştır.

GAZIANTEP OLAYI

Turgut Bulut devamla, 5 kişinin öldürüldüğü Gaziantep olayı hakkında şunları anlattı:

"...Ve izin ajan olarak görevimin en üst aşaması olarak nitelendireceğim Antep 8-9 Haziran olayları meydana geldi. Daha önce de belirttiğim gibi Gaziantep olaylarının görünürdeki suçlusu benim. Ama en az benim kadar suçlanması gereken Halkın Kurtuluşu'nun politikasıdır. Bu olaydan sonra Halkın Kurtuluşu taraftarlarının Antep'teki faaliyetleri çöktü, dağıldı.

"Halkın Kurtuluşu tüm Türkiye çapında yaygınlaştırdığı, gelenekleştirdiği ve adeta bir sembol haline getirdiği, 'Yaşasın Antep Direnişimiz' sloganını sadece taraftarlarının 'sol' eğilimlerini ve maceracı duygularını körüklemek için kullanmıştır. Gazetede 'ölen yoldaşların' yiğitlik ve kahramanlıklarına övgüler düzerken, bu olaylardan gerekli dersleri çıkarmamışlardır."

Halkın Kurtuluşu taraftarı iki gencin kaldığı ve silahla gizli yayınların bulunduğu evi ihbar eden Turgut Bulut olay hakkında da aklına şu yorumda bulunuyordu:

"...Bütün terör kurumları Gaziantep'e yığınak yapmış, iki kişiye bütün güçleriyle saldırarak, onları bilinçli bir şekilde katletmişlerdi. Olaylar beni oldukça derinden ve tesir edici bir biçimde etkiledi. Hümanist yapımla uygunluk arzetmeyen ve açıkça çelişen olaylar sahnelenmişti... Polisin beceriksizliği, acizliği ve aceleciliği yüzünden az bir kayıpla atlatılmıştı."

YAYINEVI SAHIPLIĞI

Turgut Bulut daha sonra İstanbul'a geliyor ve Komün yayinevinin sahipliğini yapıyordu. Bulut bu dönemden de şöyle söz etti:

"Komün yayinevi sahibi sıfatıyla İstanbul'da iki ay kadar kaldım. Bazı zamanlar yayinevinin bazı pratik işleriyle ilgileniyor ve geri kalan bütün boş zamanlarımda lumpen ve aylıkçı geziniyordum. Kimse benim ne yapıp yapmadığımla zerre kadar ilgilenmiyordu. Ne de olsa Komün yayinevi sahibiydim!

"Bir müddet sonra Antep'e gittim. İki ay kadar da Antep'te kaldım. Bu süre içerisinde de Halkın Kurtuluşu taraftarları beni birkaç defa görmelerine rağmen, neden orada bulunduğumu sormak zahmetine ancak ben ilgilenince katlandılar. İstanbul'a dönmemi ve yasaklanan kitaplar için açılan mahkemelere katılmamı istediler. Fakat ben gitmek istemedim, hakkımda açılan iki mahkeme ile ben zor durumda kalmıştım. İzmir'e gittim."

Turgut Bulut İzmir'e giderek, Halkın Yolu grubu taraftarları içine girecek ve daha sonra Manisa'da MİT ajanı olduğu ortaya çıkacaktı.

"MEGOLOMANYAK"

Turgut Bulut'un anlattıklarının bazı bölümleri bunlardı. Öte yandan Halkın Kurtuluşu yöneticilerinin Turgut Bulut'a karşı takındıkları tutum ve Gaziantep olaylarını değerlendirilişleri de en az Turgut Bulut'un yaptıkları kadar ibret vericiydi.

T.Bulut'un MİT ajanı olduğu ortaya çıktıktan sonra, durum H.Kurtuluşu yöneticilerine bildirildi. Onlar ise verdikleri cevapta, "Bu adam megolomanyaktır. Kafasından uyduruyor" diyorlardı.

7 Ağustos 1978 tarihli Halkın Kurtuluşu gazetesinde ise, "bu tip provokatörler ülkemizde de, dünyada da birçok devrimci harekete sızdı" denilerek, gazetemizin Turgut Bulut'u teşhir etmesi "provokatörlerin koruyuculuğunu yapmak" olarak niteleniyordu.

GERÇEKLER

MİT Ajanı T.Bulut ölüm korkusu içindeydi. Antep'te 5 kişinin katlinin sorumlusu bu ibret verici kişi, ölüm korkusunu sonuna kadar yaşayacaktı. Ancak bir ajanın ağzından çıkan bu açıklamalar bazı gerçekleri de yansıtıyordu. Ne var ki, H.Kurtuluşu yöneticileri bu gerçekler üzerinde hiç durmadılar. T.Bulut'un yaptıklarından ders almadılar. Kendilerinin de önemli sorumlulukları bulunan Gaziantep olayını "sanlı direniş" olarak nitelendirmeye devam ettiler.

Turgut Bulut'un Antep'te ihbar ettiği evin tanklarla tahrip edilişlerinden sonraki durumu.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BİLİNMEYEN "SOL"

BELGELER VE OLAYLARLA 49 grup

24

Halkın Kurtuluşu Yazı Kurulu eski üyelerinden Alev Er, derginin nasıl çıkarıldığını anlatıyor

"O hafta kim başyazı yazarsa, dergiye onun 'tahlili' yansıyordu"

Halkın Kurtuluşu Yazı Kurulu eski üyelerinden Alev Er, derginin nasıl çıkarıldığını anlatıyor:

Dergiyi çıkarmak üzere bir araya geldiğimizde, hepimizi daha işin başında bir sıkıntı sarmıştı. Öyle ya bir siyasi dergi çıkartacaktık ama hiç bir konuda ne dediğimiz belli değildi. Daha doğrusu kimi konuda farklı şeyler söylüyorduk. Birçok konuda ise hiç bir görüş ileri sürecek durumda değildik.

Buna rağmen, on beş gün önceden işbölümü yaptık ve bazı konular tespit ettik: Adetten olduğu üzere, bir mücadele platformu yayınlayacak, bir de siyasi durum tahlili yapan başyazı yazacaktık.

Ama yazıları teslim etmek için bize tanınan sürenin sonuna geldiğimizde durum şuydu: Başyazı yazmak için "bu iş kolay yahu, bir iki kitap karıştırır yazarım" diye işe girişen arkadaş hummalı bir ideolojik çalışma içine girmiş, kitap üstüne kitap deviriyordu. Dimitrov'un kitaplarını okudukça, "vay canına, şunu da söylüyor, bunu da söylüyor" diye hayretten hayrete düşüyordu. Diğer arkadaşlar ise, kağıt kaleme ellerimizi sürmeye bir türlü cesaret edemiyorduk.

Ama bir kere bu işe başlamıştık. Ne olursa olsun bir şeyler yazmak gerekiyordu. Ve biz de yazdık. Bunlar hep harcı alem ve herhangi bir dönemde söylenebilecek kadar genel şeylerdi. Hiç bir meseleye yol göstermiyordu. Öyle ki, "program" niteliğini taşıyan "Faşizme karşı tek bir yumruk olalım" yazısı, "Yaşasın mücadelemiz" gibi ne idüğü belirsiz bir sloganla bitiyordu.

İşte Halkın Kurtuluşu'nun birinci sayısı böyle çıktı.

* * *

Halka diyeceğimiz pek az şeyin olması ya da pek çok konuda hiç bir şey olmaması, dergiye iki biçimde yansıyordu; ya somut durum tahlilinden bilinçli olarak kaçan yazıları karalıyorduk, ya da herkes kendi kafasına uygun bir "durum tahlili" yapıyordu. Örneğin, faşizm konusunda bir yazı yazmak gerektiğinde, başlıyorduk İtalya ve Almanya'da faşizm üzerine sayfa sayfa yazmaya. Ama Türkiye'ye sıra gelince zınk diye duruyorduk. Ya da o hafta kim başyazı yazıyorsa, dergiye onun "tahlili" yansıyordu. Bu sırada bir hafta arayla çıkan iki başyazıdan birinde, "faşizm büyük burjuvaların eğilimi olarak tırmandırılırken", ötekinde "faşist diktatörlük özlemi esas olarak nispeten küçük işbirlikçilerin eğilimidir. Daha büyükler durumlarından memnundurlar" gibi bir tespit yapılıyordu.

* * *

Biz, işi artık iyiden iyiye büyük büyük başlıklarla atılan sloganlara ve hamasete dökmüştük. Ama bir süre sonra eleştiriler gelmeye başladı. "Bu yazdıklarınızı biz zaten biliyoruz, siz esas bugün ne öneriyorsunuz" gibi uyarıların arkası kesilmiyordu.

İşler çatallaşmıştı. Biraz bugüne ilişkin şeyler söylememiz gerekiyordu. Bunun üzerine, örneğin ben, aldım elime Aydınlık ve Halkın Sesi dergilerini, sağını solunu ufak ufak değiştirerek başladım kopya çekmeye. İşte 17. sayıya kadar çıkan Üç Dünya Teorisi ile ilgili, uluslararası planda gelişen olaylarla ilgili bazı yazılar böyle yazıldı.

Ancak bu durum, korktuğumuzu başımıza getirmiş, "Aydınlıkçılık' eğilimi iyiden iyiye güçlenmeye başlamıştı. Örneğin, Aydınlık'ın 64. sayısında yayınlanan "Yoldaş Dergisinin Eleştirisi 1" yazısı en tepeden başlayarak birçok insanın kafasını allak bullak etmişti.

Tam bu sırada, Aydınlık dergisinde bir de birlik çağrısı yayınlanınca, Halkın Kurtuluşu yöneticileri arasında tam bir panik başgösterdi. Bazı yöneticiler, durumu kavramış ve "Aydınlıkçıların platformundan uzaklaşmadıkça batacağız. Biz mutlaka ayrı bir platform üzerinde hareket etmeliyiz. Onlarla bağları koparmalıyız ki, var olabilelim ve gelişebilelim" görüşünü savunmaya başlamışlardı.

Nitekim, Aydınlık'ın çağrısını reddeden broşür de bu anlayışla ve bir süre sonra "hizipçi hain" ilan edilecek bir Halkın Kurtuluşu yöneticisi tarafından kaleme alındı.

* * *

Ben Halkın Kurtuluşu ile ilgili yazı faaliyetinden ayrıldıktan sonra, oradaki gelişmeleri dolaylı olarak izleyebiliyordum, 1977 sonu 1978 başlarında Vietnam'ın Kamboçya'ya karşı giriştiği saldırının ardından Halkın Kurtuluşu'nda bu saldırıyı "ABD ve Rusya arasındaki hegemonya mücadelesinin ürünü" olarak değerlendiren bir yazı yayımlandı. Biz bu yazıyı önce anlamadık. Öyle ya bu kadar somut bir olayın "ABD ve Rusya arasındaki mücadele" ile ne alakası vardı? Yoksa Kamboçya, bizim haberimiz yokken yeniden ABD hegemonyasına mı girmişti?

Neden sonra işin aslı ortaya çıktı. Aynı günlerde Arnavutluk yöneticileri bu olayla ilgili olarak Çin'i kınayan "emperyalistler elinizi Vietnam'dan çekin" başlıklı bir yazı yayınlamışlar, Halkın Kurtuluşu bu yazıyı Tiran Radyosundan kopya çekerken, "emperyalistler"den Çin ve Rusya'nın kastedildiğini anlayamamış, "bu olsa olsa ABD'dir" diye düşünmüşlerdi.

Ve bunun arkasından "bu savaş iki süper devletin hegemonya mücadelesinin ürünüdür" manşeti sayfaya çıkıvermişti!

Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerindeki en önemli değişiklik, dünya durumunu değerlendirmede oldu

"Üç Dünya Teorisi; 83. sayıya kadar devrimci, 83. sayıdan sonra karşı-devrimci"

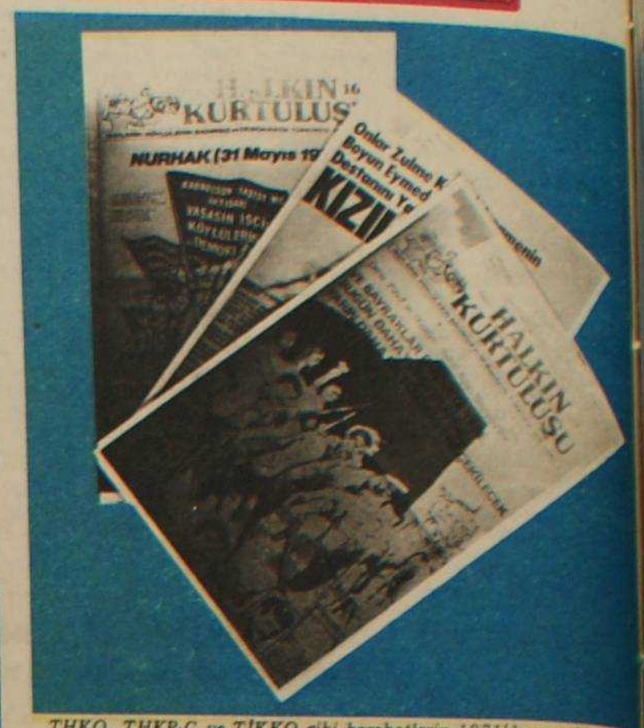

THKO, THKP-C ve TİKKO gibi hareketlerin 1971'de yaptıkları eylemler için "Troçkizm ve revizyonizmden etkilenmiş hareketler" diyen H.Kurtuluşu, THKO liderlerinin öldürüldüğü günlerin yıldönümlerinde sayfalarının büyük çoğunluğunu anma yazılarına ayırıyor.

Halkın Kurtuluşu'nun, Türkiye devrimci hareketinin geçmişi konusunda da ilginç görüşleri var. Halkın Kurtuluşu, Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnülerin TKP'sinin mücadelesini "50 yıllık revizyonist miras" olarak nitelendiriyor, öte yandan Türkiye'de ilk Marksist-Leninist çizgilerin kendisiyle birlikte 1976'larda ortaya çıktığını söylüyor. 1971'deki banka soyma ve adam kaçırma gibi eylemlerin hem revizyonizm ve Troçkizmden etkilenmiş maceracı eylemler olduğunu söylüyor, hem de bu eylemlerin "50 yıllık revizyonizmi ve reformizmi aşan ihtilalci hareketler", "bir dönüm noktası" olduğunu savunuyor.

"Elliyıllık oportünist geçmiş"

Halkın Kurtuluşu, uzun yıllar Şefik Hüsnü'nün önderlik ettiği TKP'nin oportünist bir çizgi izlediğini ve Şefik Hüsnü'nün de "Sağ oportünizm"i temsil ettiğini söylüyor.

Halkın Kurtuluşu'na göre, "TKP her somut durumda, sömürücü sınıfların iktidarı ellerinde tutan egemen kesimlerinden taviz koparmayı ve onların egemenliğinin devamını faaliyetlerinin ve siyasi çizgisinin temeline koymuştur." (Parti Bayrağı sayı:1) Bu hatalı çizginin sonucu 1946 yılında revizyonistler parti yönetimini ellerine geçirmişlerdir.

Halkın Kurtuluşu, "Partinin 1951'deki karşı-devrimci kampanya sırasında tamamen çöktüğünü", "'kılıç artığı' üç-beş revizyonistten ibaret hale geldiğini, bunların da sırtlarını modern revizyonizme dayayarak 'hainler çetesi' oluşturduklarını" söylüyor.

Halkın Kurtuluşu, 1960-70 yıllarında ülkemizde Marksizmi savunan herhangi bir akımın bulunmadığını, bütün gruplaşmaların "şekilsiz" bölünmeler olduğunu savunuyor. Böylece bugüne kadar ülkemizde proletaryanın siyasi partisinin kurulamadığını öne süren Halkın Kurtuluşu, proleter devrimci akımların kendisiyle birlikte 1976'larda oluştuğunu söylüyor.

"1971 dönüm noktası"

1971'de silahlı eylemlere girişen THKP—C, THKO ve TİKKO gibi hareketlerin, "50 yıllık revizyonist mirasa ve modern revizyonist ihanete tepki ve onun günahının bir kefareti olarak" ortaya çıktıklarını öne süren Halkın Kurtuluşu, bu hareketlerin "küçük burjuva ihtilalcisi" "revizyonizm ve Troçkizmden esinlenmiş" olduğunu söylüyor. Ancak "revizyonizme karşı cidd bir mücadele, bir dönüm noktası" olan bu hareketlerin siyasi çizgilerinin yanlış olmasına rağmen, olumlu mirasını savunmak gerektiğini ileri sürüyor ve bu mirası şu şekilde özetliyor:

"Halka bağlılık, yoldaşlara bağlılık, sömürü ve zulüm düzenine karşı sonsuz öfke ve kin adına ne varsa onlar, onu temsil ediyorlardı." "1971 hareketi ile reformizm aşılmış Kemalizm kuyrukçuluğu yerine ihtilalci bir uzlaşmazlık konulmuştur." (HK. Sayı: 16)

Bu tespitleri yapan Halkın Kurtuluşu şimdiye kadar çıkan bütün sayılarında, 1971 döneminde ölenleri anma yazılarına büyük önem veriyor ve bu günlerde de sayfalarının çoğunu bu anma yazılarına ayırıyor.

Öte yandan böyle yıldönümlerinde Halkın Kurtuluşu taraftarları anma toplantıları ve gösterileri düzenliyor, anılan kişilerin en büyük resimlerini kendilerinin taşımasına özel önem veriyorlar. Ayrıca Halkın Kurtuluşu'nun resmi sloganı olmamasına rağmen, Halkın Kurtuluşu taraftarları birçok yerde "Deniz, Yusuf, İnan, Savaşa Devam" sloganını da atıyorlar.

H.Kurtuluşu taraftarları Üç Dünya Teorisini savunuyor ve bu teorinin içinde yer alan "Ülkeler Bağımsızlık, Milletler Kurtuluş, Halklar Devrim İstiyor" tespitini, pankart olarak yürüyüşlerinde taşıyorlardı. H.Kurtuluşu dergisi, 83. sayısından sonra Üç Dünya Teorisinin karşı-devrimci olduğunu ilan etti.

Üçüncü Dünya Birlik Yolunda Yürüyor

H.Kurtuluşu, ilk sayılarında "yaşasın Üçüncü Dünyanın birliği" derken, şimdi "Üçüncü Dünyanın birliğini savunmak, sınıf işbirliğidir" diyor.

HALKIN KURTULUŞU YÖNETİCİLERİ SOVYET ZIRHLILARININ ZİYARETİNİ, GEMİLER DOLMABAHÇE'YE DEMİR ATINCA ÖĞRENDİLER

16 Kasım 1978, iki Sovyet gemisi İstanbul'a gelerek Dolmabahçe önlerine demir attı.

Bu tarihi önemdeki olayı Halkın Kurtuluşu yöneticileri gemiler rıhtıma demir attıktan sonra farkettiler. Aynı gün tesadüfen biraraya gelen Halkın Kurtuluşu yöneticileri, "aman birşey yapmamış olmayalım" diyerek kolları sıvadılar bir afiş ve bildiri çıkarma çalışmasına giriştiler.

Afişleri bastırmaya giden Halkın Kurtuluşu yöneticilerinden biri, afişi yapacak olanlara şunları söylüyordu:

"Aman arkadaşlar elimizi çabuk tutalım, afiş mutlaka yetişsin, yoksa hiç bir şey yapmamış duruma düşeriz."

"Afişleri nasıl kapatalım"

Alelacele çıkarılan afişler ve bildiriler, savaş gemilerinin gelişinden üç gün sonra yapıştırılmaya ve dağıtılmaya başlandı. Bu arada Halkın Kurtuluşu taraftarı TİKP'nin Sovyet gemilerinin gelişini protesto eden yazılarının bazılarının üzerini kapattılar.

Daha sonra bu konu, Halkın Kurtuluşu taraftarları arasında tartışılacak, bir bölümü afişleri kapatmanın doğru olduğunu, bir bölümü ise yanlış oluduğunu belirtecek, bir bölüm taraftar ise yalnızca imza yerlerinin kapatılmasını savunacaktı.

Pankart kavgası

Sovyet savaş gemilerinin İstanbul'da bulunduğu günlerde Halkın Kurtuluşu taraftarları ile Devrimci Halkın Yolu taraftarları,Sovyet Konsolosluğu önünde bir protesto gösterisi yapmayı kararlaştırdılar. Karara göre her iki grup da birer pankart getirecek ve kendi pankartı ardında yürüyecekti.

Göstericiler toplanıldığında ise şiddetli bir tartışma çıktı. Halkın Kurtuluşu pankartını getirmeyi unutmuştu. Halkın Kurtuluşçuları, Devrimci Halkın Yolu taraftarlarının da pankartlarını açmamalarını istiyordu. Ancak, son dönemlerde taraftarları iyice azalmış olan Devrimci Halkın Yolu, arayıp da bulamadığı bir fırsatı yakalamıştı. 500'e yakın kişi kendi pankartları altında yürüyecekti.

Koşuşturma başlıyor

Tartışmalar sürerken Devrimci Halkın Yolu taraftarları pankartlarını açarak yürüyüşe başladılar. Devrimci Halkın Yolu pankartı arkasında yürümeye çok kızan Halkın Kurtuluşçuları da taraftarlarını toplayarak koşar adım, yürüyüşün önüne geçiyor, Devrimci Halkın Yolu taraftarlarını arkada bırakıyorlardı. Bu kez de Devrimci Halkın Yolcuları pankartı koşturarak yürüyüşün önüne geçirdiler.

H.Kurtuluşu pankartını unutunca, bir koşturmadır başladı

Yoldan geçenlerin şaşkın bakışları önünde bir koşuşturmacadır başlamıştı. Bir Halkın Kurtuluşu taraftarı öne, bir Devrimci Halkın Yolcuları...

Böylece Sovyet Konsolosluğu önüne gelindi. Halkın Kurtuluşu taraftarları bu kez de dağıtacakları bildirileri getirmeyi unutmuşlardı. Hemen Konsolosluğun önüne bir siyah çelenk bırakarak ve and içerek dağıldılar. Devrimci Halkın Yolu taraftarları ise gösteriyi sona erdirdiler.

"Emperyalizme karşı uyanıklık"

Halkın Kurtuluşu Şubat 1977'de çıkan 46. sayısında "Amerikan emperyalizmine ve Rus sosyal-emperyalizmine karşı uyanıklığı ayakta tutalım" diyordu.

Yine Halkın Kurtuluşunun Ekim 1977'de çıkan 77. sayısında, "emperyalizme karşı uyanıklığı pekiştirelim" deniyordu.

Halkın Kurtuluşu taraftarları Sovyet gemilerini protesto eylemlerindeki başarısızlıklarını da "emperyalizme karşı uyanıklıklarının yetersizliği"ne bağlarken, Halkın Kurtuluşu dergisi ise, aynı günlerde çıkan sayısında şunları söylüyordu:

"Proleter devrimciler ise bugün Rus savaş gemilerine, sosyal-emperyalizme karşı yürütülen mücadelenin gene en önündedir."

"Bir dediği ötekini yalanlayan çizgi"

Türkiye devrimci hareketinin geçmişini "50 yıllık revizyonist miras" olarak niteleyip bir kenara atan ve 1971'deki silahlı eylemlerin "ihtilalci ruhu"ndan başka devralınacak miras bulamayan Halkın Kurtuluşu, son üç yıl içinde, "Marksist-Leninist bir teorik temelde, doğru ve bir dediği ötekini yalanlamayan bir çizgi" oluşturduğunu söylüyor.

Bu üç yıl içinde, Halkın Kurtuluşu'nun hemen hemen bütün görüşlerini birkaç kez değiştirdiğine değinmiştik. Bu görüş değişikliklerinin en önemlisi ve belirleyici olanı dünya tahlilleri konusunda.

Üç Dünya Teorisi; 83. sayıya kadar devrimci, 83. sayıdan sonra karşı-devrimci

Halkın Kurtuluşu 22. sayısında şöyle diyordu:

"Mao Zedung son olarak da emperyalizmin çöküş süreci içinde kaçınılmaz olarak ortaya çıkan Üç Dünya olgusu üzerine görüşler geliştirdi. İki süper güce karşı ikinci ve Üçüncü Dünya olgularının objektif konumlarını tespit etti. Hayatın akışı içinde Mao Zedung'un ne kadar büyük bir Marksizm ustası olduğunu ispat etti. Onun doğru teşhisleri bugün de devrimin yolunu aydınlatmaktadır. Bugün Üçüncü Dünya ülkeleri bir bir emperyalizme, sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı başkaldırmaktadır. Üçüncü Dünya ülkeleri her geçen günle birlikte daha da gelişiyorlar ve aralarındaki bağları güçlendiriyorlar. Bunun yanında ikinci dünya ülkelerinin de iki süper gücün hegemonyacılığına karşı tavırları da belirli bir gelişme göstermektedir. Başkan Mao Zedung'un düşünceleri, Marksizme kazandırdığı silahlar ve deneyler bugün Marksizmin en değerli hazineleri içinde yer almaktadır."

Anlaşılacağı gibi burada iki süper güç olarak belirtilenler, Sovyetler Birliği ve ABD'dir. İkinci dünya olarak kastedilen, Avrupa ülkeleri, Japonya ve Kanada'dır. Üçüncü Dünya Ülkeleri de bunların dışında kalan ülkelerdir. Marksizmin en değerli hazinelerinden biri olarak belirtilen de Mao Zedung'un bugünkü dünya güçlerini tahlil ettiği Üç Dünya Teorisi'dir.

Halkın Kurtuluşu başlarda bu teoriyi açık bir biçimde savundu. Bu görüşleri 83. sayıya kadar da resmi görüşleri olarak kaldı.

180 derecelik dönüş

Ancak Sovyetler Birliği'nin ve ülkemizdeki Moskova yanlılarının yoğun propagandası ile Arnavutluk Emek Partisinin 1976 sonlarında yapılan 7. Kongresinde üstü kapalı olarak, 1977 yazında ise açıkça eleştirmesi karşısında, Halkın Kurtuluşu Üç Dünya Teorisini cesaretle savunmamaya başladı. Bu arada Halkın Kurtuluşu'ndan ayrılan Aktanclar Üç Dünya Teorisini açıkça reddetmişlerdi ve bu noktadan Halkın Kurtuluşu'na sert eleştiriler yöneltiyorlardı.

Nihayet Halkın Kurtuluşu nun 83. sayısında şöyle bir başlık yer alıyordu:

"Üç Dünya Teorisi Sağ Oportünist Bir Teoridir"

Bu başlık altında yayınlanan ve "Üç Dünya Teorisi'nin karşı devrimci bir teori olduğunu" söyleyen yazıda, daha önce" Marksizmin en değerli hazinelerinden biri" denilen görüşlerin tamamen tersi görüşler savunuluyordu.

Halkın Kurtuluşu'na göre, emperyalist sistemin bugünkü özelliği, ABD ve Sovyet-sosyal emperyalizminin başını çektiği iki emperyalist bloka bölünmesidir. NATO ve Varşova, AET ve COMECON iki süper devletin yayılma araçlarıdır. İki süper devletin ikisi de aynı derecede saldırgan ve tehlikelidir. Birinin geri lediğini, ötekinin ilerlediğini söylemek birine dayanmaya yolaçar. Savaşın odak noktası Avrupa olacaktır diye bir tespit yapılamaz.

Yine Halkın Kurtuluşu'na göre, Üçüncü Dünya ülkeleri şahların, şeyhlerin ülkeleridir ve iki süper devlete karşı çıkamazlar. "Yeni İktisadi Düzen" mücadelesi emperyalizmi zayıflatmaz, aksine bu ülkelerdeki millileştirmeler halkın sınıfların durumunu güçlendirir. İkinci dünya ülkeleri iki süper devletle blok halindedir. İki süper devlete karşı bu ülkelerle birleşmek sınıf işbirliğidir.

Halkın Kurtuluşu'nun 83 ve 84. sayılarında yayınlanan ve kısaca yukarıdaki görüşlerin yeraldığı yazının altına da şöyle bir kayıt konmuştu:

"... İki sayıdır uzun uzun eleştirmekte olduğumuz 'Üç Dünya' tezleri, gazetemiz için de geçerlidir ve bu eleştiriler Halkın Kurtuluşu'nun eski çizgisine yöneltilmiş eleştiriler olarak ele alınmalıdır."

Örnekler

83. sayısından itibaren eski savunduğu dünya tahlillerinin tam tersini savunmaya başlayan Halkın Kurtuluşu, dünya olayları hakkındaki değerlendirmelerinde de 180 derece dönüş yaptı. İşte bu dönüşlere birkaç örnek:

Halkın Kurtuluşu 20. sayısında Bloksuzlar 5. Zirve Konferansı'nı ilişkin olarak şöyle diyordu:

"Emperyalist basın Bloksuzlar Konferansının sonuçlarının çoğunu sansür etti, yazmadı."

Bugün ise Halkın Kurtuluşu sayfalarında, eğer eleştirmek için yazılmamışsa, "Bloksuzluk, Üçüncü Dünya vb." kelimelere rastlamak mümkün değil.

—Halkın Kurtuluşu 7. sayısında "Ulusal ve uluslararası mücadelenin güçlenmesi sonucunda, en gerici yönetime sahip ülkelerde bile iki süper devletin hegemonya emellerinin güçlenmesine bağlı olarak bağımsızlıkçı tavırlar kendini gösteriyor" diyerek OPEC ülkelerinin mücadelesini Türkiye'ye örnek gösterirken, şimdilerde Üçüncü Dünya Ülkelerini, süper devletler çevresinde kümelenmekte olduklarını söylüyor.

—Halkın Kurtuluşu, 53. sayısında, Zaire'ye yapılan Sovyet müdahalesine karşı "Zaire'nin Sovyet kiralık askerleri tarafından işgal edilmesini nefretle protesto ederken, 110. sayısında "Zaire de emperyalistlerarası rekabet" diye başlık atıyor.

—Halkın Kurtuluşu önceleri Somali'nin Rusya'ya karşı mücadelesini desteklerken, şimdi Somali'nin Sovyetler Birliği ile ikili ittifak anlaşmasını yurtmasını karşısında "emperyalizme bağımlılık açısından Somali'de hiç bir değişme olmadığını" tespit ediyor ve "Somali bir süper devletin hegemonyasından diğerine koşuyor" diye başlık atıyor.

—Halkın Kurtuluşu önceleri Afrika'da Sovyetler Birliği'nin saldırıda olduğunu tespit ederken, şimdi ABD ve müttefiklerinin saldırıda olduğunu söylüyor.

Bu örnekler daha da uzatılabilir... Halkın Kurtuluşu çıkışında birlikte savunduğu dünya tahlillerini daha iki yıla varmadan tümüyle reddetti. Artık yine de, "bir dediği ötekini yalanlamayan bir çizgi" izlediğini ileri sürmekten geri durmadı.

* * *

Yarın Halkın Kurtuluşu'nun Sovyetler Birliği, Arnavutluk Emek Partisi ve Mao Zedung'un fikirlerine karşı takındığı tutumları kendi ağzından ve belgeleriyle ortaya koyacağız.

yarın

Belge:H.Kurtuluşu taraftarları arasında dolaşanlar

Mao Zedung'un fikirleri için "anti-Marksist" diyen yazı

CUMA GÜNÜ

Halkın Kurtuluşu dergisi eski sahibi ve 2. THKO davası sanıklarından ZEKİ GÜMÜŞEL'in açıklaması

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Aydınlık
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN

BİLİNMEYEN "SOL"

BELGELER VE OLAYLARLA 49 grup

25

"Yolundan dönersek, lanet olsun bize" demişlerdi...

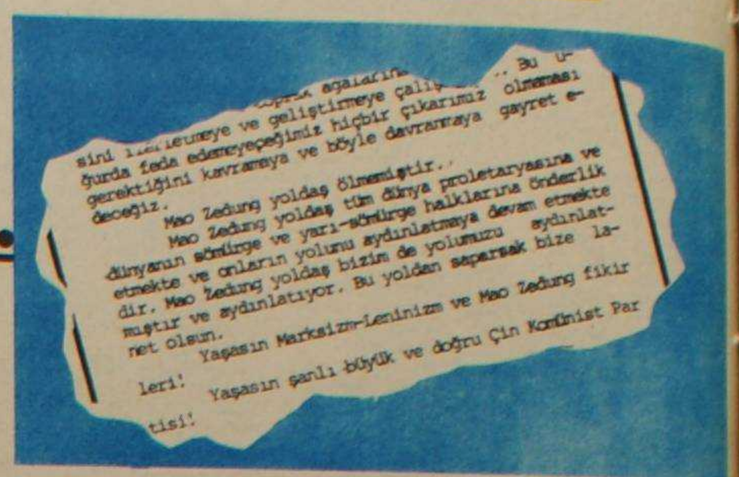
sini ... Bu u-
ğurda fedâ edemeyeceğimiz hiçbir çıkarımız olmaması
gerektiğini kavramaya ve böyle davranmaya gayret e-
deceğiz.
Mao Zedung yoldaş ölmemiştir.
Mao Zedung yoldaş tüm dünya proletaryasına ve
dünyanın sömürge ve yarı-sömürge halklarına önderlik
etmekte ve onların yolunu aydınlatmaya devam etmekte
dir. Mao Zedung yoldaş bizim de yolumuzu aydınlat-
mıştır ve aydınlatıyor. Bu yolden saparsak bize la-
net olsun.
Yaşasın Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung fikir
leri!
Yaşasın şanlı büyük ve doğru Çin Komünist Par
tisi!

H. Kurtuluşu şimdi de Mao'yu "anti-marksist" ilan etmeye hazırlanıyor

H.Kurtuluşu'nun, bugünkü dünya güçlerinin kapsamlı bir tahlili olan Üç Dünya Teorisini önceleri devrimci bir teori olarak savunduğunu, 83. sayıdan sonra ise karşı-devrimci ilan ederek şiddetle eleştirmeye başladığını dünkü yazımızda ele almıştık. Bu temel değişiklik, H.Kurtuluşu'nun ülkemizde emperyalizme karşı tutumuna da yansıdı ve özellikle S.Birliği' ne karşı siyasetlerinde önemli değişikliğe yol açtı.

"NE AMERİKA, NE RUSYA SLOGANINI TERK EDİYORUZ"

H.Kurtuluşu, önceleri, Sovyetler Birliği'nin sosyal-emperyalist bir ülke olduğunu söylüyor, temel sloganlarından biri olarak da dergilerinde, yürüyüşlerinde, mitinglerde "Ne Amerika Ne Rusya" sloganını kullanıyordu.

H.Kurtuluşu'nun, Nisan 1976'da çıkan 12. sayısında şöyle deniyordu:

"Bağımsız Türkiye, Ne Amerika, Ne Rusya sloganları kitlelerin temel sloganları haline geldi. Türkiye halkı faşist güçlerin emperyalizmle bağını görüyor. Demokrasi mücadelesinin bağımsızlık mücadelesinden ayrılmayacağı bilinciyle hareket ediyorlar. Adana PTT işçileri "Yaşasın Üçüncü Dünyanın Birliği", "Bağımsız, Bloksuz Türkiye" pankartlarıyla yürüdüler."

H.Kurtuluşu iki yıl sonra, 12 Haziran 1978 tarihli 113. sayısında ise şunları söyleyecekti.

"...Geçmiş dönemde temel slogan olarak "Ne Amerika, Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganını belirledik ama bu diğer emperyalistleri ve hakim sınıfları.. içermemektedir, yani oportünizmin temel sloganıdır o halde bu sloganı kullanmayacağız."

H.Kurtuluşu, bu görüş değişikliğini, tam da Ecevit'in Sovyetler Birliği'ne giderek Siyasi Belgeyi imzalamasından önce yapıyordu.

"YURT SAVUNMASI SINIF İŞBİRLİĞİDİR"

Baştan beri temel görevin, içteki hakim sınıflara karşı mücadele olduğunu söyleyen H.Kurtuluşu, hakim sınıfların baş destekçisinin de ABD emperyalizmi olduğunu tespit ediyor. Bu yüzden ABD emperyalizmine karşı mücadeleye sürekli ağırlık veriyor. Örneğin, Halkın Kurtuluşu'nun ilk 12 sayısında Sovyetler Birliği'ne karşı herhangi bir mücadele çağrısı yoktur, daha çok dikkat çekilen tehlike Amerikan emperyalizminin "unutulması"dır.

Halkın Kurtuluşu'na göre, S.Birliği'nden gelecek işgal tehdidine karşı yurt savunması talebini ileri sürmek sınıf işbirliğidir. Ülkemizin S.Birliği'ne karşı korunacak siyasi bağımsızlığı yoktur. Bu yolda atılan talepler, yarı-sömürge yapıyı koruma anlamını taşır. (Bk. Halkın Sesi'nin 4. Ordu siyaseti üzerine. H.Kurtuluşu, sayı: 17)

Moskova yanlısı TKP, H.Kurtuluşu grubuna kazanılabilecek bir güç olarak bakıyor

"ENVER HOCA'NIN TAM DESTEĞİ"

Dünya durumu konusundaki tahlilleriyle, ülkemizde emperyalizme karşı siyasetlerini değiştiren H.Kurtuluşu, Arnavutluk Emek Partisinin, özellikle 1976 sonlarında yapılan 7. Kongresinden sonra geliştirdiği görüşleri benimsedi. Üç Dünya Teorisini reddettikten sonra H.Kurtuluşu sayfalarında Tiran Radyosunun yayınları ve AEP'nin yazıları bol bol gözükmeye başladı.

Bilindiği gibi, geçen yılın ortalarında, Arnavutluk'un Çin'e açıkça saldırması ve Çin-Arnavutluk dostluğunu baltalayıcı girişimlerde bulunması üzerine, Çin Halk Cumhuriyeti, Arnavutluk'a yaptığı yardımları kesmişti. Arnavutluk da Çin'e gönderdiği mektupta Çin'i emperyalistlikle suçlamıştı.

Bu gelişmelerden sonra H.Kurtuluşu, Arnavutluk'un sosyalizmin kalesi olduğunu Enver Hoca'nın da Marksizm-Leninizm bayrağını daima yüksekte tuttuğunu ve dünya halklarının yolunu aydınlattığını söyleyerek, AEP Merkez Komitesine, Arnavutluk'u Çin'e karşı desteklediklerini belirten bir telgraf gönderdi.

Ancak, Aktancılar ve D.Halkın Yolu grupları da aynı tutumu almışlardı ve bu gruplar arasında AEP tarafından tanınma konusunda kıyasıya bir yarış başlamıştı. Her grup birbirini Enver Hoca'nın görüşlerini yeterince savunmamakla suçlamaya başladılar.

Geçen yılın Ekim ayında Enver Hoca'nın doğum günü nedeniyle Halkın Kurtuluşu ve öteki AEP çizgisini savunan gruplar, Enver Hoca'ya doğum günü mesajları gönderdiler. H.Kurtuluşu, mesajında şunları söylüyordu:

"Dünya proletaryası ve ezilen halklar Arnavutluk halkının, AEP'nin ve onun önderi Enver Hoca yoldaşın değerli katkılarıyla ve tam desteğiyle zaferden zafere koşacaktır.

70. doğum yıldönümünüz vesilesiyle bütün içtenliğimizle sağlık ve uzun ömür diliyoruz."

Enver Hoca doğum günü kutlama mesajlarına karşılık, yalnız H. Kurtuluşu'na bir teşekkür mektubu gönderdi. Enver Hoca'nın mektubu H.Kurtuluşu yöneticileri tarafından büyük bir sevinçle karşılandı ve AEP'nin, öteki gruplar içinde kendilerini desteklediği şeklinde yorumlandı.

ÇIN, BİR... İÇİNDE "SOSYAL EMPERYALİST" OLDU

H.Kurtuluşu uzun bir süre Çin'in sosyalist bir ülke olduğunu ve sosyalizm yolunda ilerlediğini belirttikten sonra, Arnavutluk'un, Çin'i emperyalistlikle eleştirmesi üzerine Çin'in "Sosyal-emperyalist bir ülke olduğunu"', "emperyalistlerin pazarı haline geldiğini" söylemeye başladı.

H.Kurtuluşu, Hua Guo-feng'in Yugoslavya ve Romanya'ya yaptığı ziyaretler konusunda da "Çin Balkanlar'da savaş kışkırtıcılığı yapıyor" dedi.

Bir yıl önce "Çin ve Kamboçya arasındaki ilişkiler için, "sosyalist Çin'in Kamboçya halkıyla devrimci dayanışması" derken, son olarak Vietnam'ın Kamboçya'yı işgaliyle ilgili yorumunda "Çin Güneydoğu Asya' da emperyalist emeller güdüyor" demeye başladı.

H.Kurtuluşu, Çin'in Vietnam'a karşı giriştiği ihtar harekatı için de, tüm öteki Moskova yanlısı gruplarla aynı tutumu alarak, "Çin sosyal-emperyalistleri Vietnam'a saldırdı" dedi.

SON DURUM

Son olarak, Arnavutluk'un, Mao'nun fikirleri için "anti-Marksist" demesi ve öteki AEP yanlısı grupların Mao Zedung'un fikirlerini açıkça reddederek, H.Kurtuluşu'nu bu yönden eleştirmeleri üzerine, H.Kurtuluşu yöneticilerinin de Mao Zedung'un fikirlerini "anti-Marksist" ilan etme yönünde girişimlerde bulundukları öğrenildi. İki yıl önce "Mao Zedung yoldaş bizim de yolumuzu aydınlatmıştır, aydınlatıyor. Bu yoldan saparsak bize lanet olsun" diyenler şimdi yanda geniş bir metnini yayınladığımız belgede, Mao Zedung'un fikirlerinin "yanlış" olduğunu, Çin'in sosyalist devrimini yapmamış bir ülke olduğunu ve Çin Komünist Partisinin eskiden beri Leninist bir parti olmadığını ispatlamaya çalışıyorlar.

"TKP"NIN TUTUMU

H.Kurtuluşu'nun görüşlerindeki bütün bu değişiklikler olurken, Moskova yanlısı TKP'nin H. Kurtuluşu grubuna kar-

Bir yıl önce, "sosyalizm yolunda ilerliyor" dedikleri Çin'i, bir yıl sonra "emperyalist" ilan ettiler

şı tutumu da değişmeye başladı. TKP'nin yayın organı "Bizim Radyo" geçen ayki bir yorumunda H.Kurtuluşu'nu artık "Maocu" denemeyeceğini" belirterek bu grubu kazanılabilecek bir güç olarak değerlendirdi.

* * *

Yarın H.Kurtuluşu'nun Türkiye'deki iç siyasi durum konusundaki görüşlerini ve bu konudaki siyasetleriyle, siyasetlerinde değişmeleri ele alacağız. Halkın Kurtuluşu dergisi eski sahibi ve 2. THKO davası sanıklarından ZEKİ GÜMÜŞEL'in açıklamalarına yer vereceğiz.

Yarın

Halkın Kurtuluşu dergisi eski sahibi Zeki Gümüşel:

"HALKA VERDİĞİMİZ BUNCA ZARAR, YETSİN ARTIK"

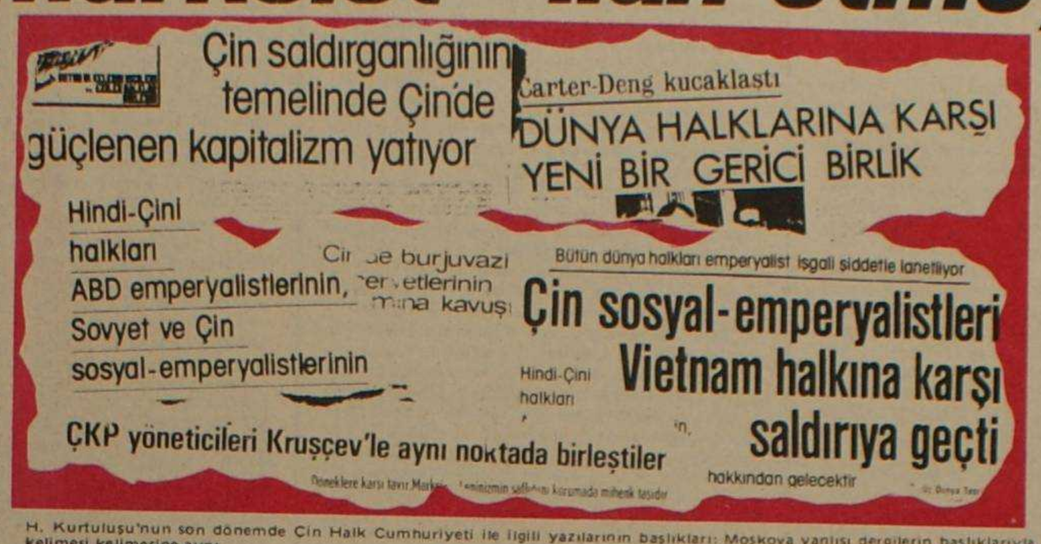
Çin saldırganlığının temelinde Çin'de güçlenen kapitalizm yatıyor

Carter-Deng kucaklaştı

DÜNYA HALKLARINA KARŞI YENİ BİR GERİCİ BİRLİK

Hindi-Çini halkları

Çin'de burjuvazi ABD emperyalistlerinin, ...yetlerinin ...mına kavuş

Sovyet ve Çin sosyal-emperyalistlerinin

Bütün dünya halkları emperyalist işgali şiddetle lanetliyor

Çin sosyal-emperyalistleri Vietnam halkına karşı saldırıya geçti

Hindi-Çini halkları

ÇKP yöneticileri Kruşçev'le aynı noktada birleştiler

hakkından gelecektir

H. Kurtuluşu'nun son dönemde Çin Halk Cumhuriyeti ile ilgili yazılarının başlıkları: Moskova yanlısı dergilerin başlıklarıyla kelimesi kelimesine aynı.

H.KURTULUŞU TARAFTARLARI ARASINDA DOLAŞTIRILAN YAZI:

"Mao Zedung'un eserlerinde anti-Marksist görüşler de mevcuttur"

Enver Hoca'nın görüşlerini savunan gruplar arasında Mao Zedung'un fikirleri üzerinde yoğun bir tartışma sürüyor. Devrimci Halkın Yolu ve Aktancılar Mao'nun fikirlerini açıkça "anti-Marksist" ilan ettiler. Halkın Kurtuluşu yöneticileri de bu yönde girişimlerde bulunuyorlar.

Halkın Kurtuluşu, taraftarları arasında dolaştırılan ve bu tartışmaya ilişkin olan bir yazı elimize geçti. Bu yazıda Mao'nun fikirlerinin çoğunun "yanlış" olduğu belirtilmektedir. Bu yazı aslında, "Devrimci Proletarya" dergisinin yayınladığı AKP-ML'nin Mao Zedung'un "anti-Marksist" olduğunu söyleyen makalesinin bir özetlenmesidir.

Öte yandan, Enver Hoca'nın "Mao Zedung hiç bir zaman Marksist olmamıştır" demesine rağmen, yayınladığımız belgede, "Mao Zedung'un Marksist görüşlerinin de olduğu" belirtilmektedir.

Şimdiye kadar Mao Zedung'un fikirlerini savunmuş olan Halkın Kurtuluşu taraftarlarına benimsetilmeye çalışılan yazının tam metnini yayınlıyor, bunun arkasına H.Kurtuluşu dergisinin önceleri Mao Zedung hakkında söylediklerinden birkaç bölüm ekliyoruz.

Çelişmeler Sorunu:

Mao Zedung'un eserlerinde çelişmeler sorununda, Marksizm-Leninizme uygun görüşlerin yanı sıra anti-Marksist bir yaklaşımın ürünü olan görüşler de mevcuttur ve bunlar eklektik bir biçimde bir arada bulunmaktadır. Örneğin Seçme Eserlerin 5. cildinde yer alan "Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Ele Alınması" başlıklı yazıda başka yazılarındaki fikirlerle çelişerek açıkça, sosyalist devrim sürecinde işçi sınıfıyla milli burjuvazi arasındaki çelişmenin, halk içindeki çelişmeler kategorisine girdiği ve tabiatı itibariyle uzlaşabilir bir çelişme olduğu görüşü savunulmaktadır. Daha eski tarihlerdeki felsefi yazılarında yer alan uzlaşmaz çelişmelerin uzlaşılabilir çelişmelere dönüştürülebileceği yolundaki teziyle uygun bir biçimde daha başka birçok yazıda da işlenen bu görüşün doğal bir sonucu olarak, Çin'de milli burjuvazi, sosyalist devrim döneminde bile üzerinde diktatörlük uygulanacak bir sınıf değil, ittifak kurulması gerekli, sosyalizme yandaş bir güç olarak ele alınmış, kendi partilerine ve yayın organlarına sahip olmuş ve sömürü uygulamaya devam etmiştir. Bu sömürü başlıca ifadelerini kapitalistlerle devletin ortaklaşa kurdukları işletmelerde kapitalistlere sermayeleri karşılığı ödenen faizlerde, fabrikalarını yönetmeye devam eden kapitalistlere sürekli olarak ödenen yüksek maaşlarda, kırsal alanda zengin köylülerin gerçekleştirdikleri çeşitli sömürü biçimlerinde bulmaktadır. Bugün AEP ve ÇKP belgelerini gözden geçirdiğimizde, birinde sosyalist toplumda burjuvazinin kalıntılarından, diğerinde ise burjuvaziden söz edildiğini görüyoruz. Bu, yalnızca bir ifade farklılığı değildir. ASCH'de bugün sömürücü bir sınıf olarak burjuvazi tasfiye edilmiş olduğu ve ancak onun kalıntılarından söz edilebileceği halde Çin'de burjuvazi sömürücü bir sınıf olarak yaşamaya devam etmekte, siyasi ve sosyal varlığı meşru görülmekte ve devlet yönetimine katılmaktadır. "Yüz Çiçek Açsın" liberal anlayışının, milli burjuvaziye karşı takınılan bu liberal tavrla yakından ilişkisi vardır.

Bunun yanı sıra "Üç Dünya Teorisi" nin menşevik "aşamalar" anlayışının kökleri de Mao Zedung'ta mevcuttur. Bilindiği gibi "Üç Dünya Teorisi" karmaşık bir süreç olan devrim sürecinin içiçe geçmiş çelişkilerini birbirinden koparmakta ve "yemeği lokma lokma yemek" anlayışında en açık ifadesini bulan bir tarzda, bunları aşama aşama çözmeyi ve her aşamada baş düşmana karşı bütün düşmanlarla birleşmeyi savunmaktadır. Bu anlayış özellikle Seçme Eserlerin 5. Cildinde yer alan ve Mao Zedung'un çeşitli Latin Amerika partilerinin temsilcileriyle yaptığı bir konuşmayı içeren "Partimizin Bazı Tarihi Tecrübeleri" başlıklı yazısında açık olarak ortaya konmaktadır. Bunun yanı sıra aynı ciltte yer alan ve "İki Latin Amerikalı şahsiyetle yapılan görüşmenin bir bölümü" olarak tanıtılan 1956'da yapılmış "ABD Emperyalizmi Kağıttan Kaplandır" başlıklı konuşmada ABD emperyalizmine karşı Japonya, İngiltere vb. emperyalist ülkeleri de kapsayan bir cephe anlayışı savunulmakta ve daha sonra "İkinci Dünya" kategorisine sokulacak olan bu ülkeler, gerici-faşist yönetimlerin işbaşında olduğu bazı yarı-sömürge ülkelerle birlikte "ezilen ülkeler" olarak bir arada ele alındıktan sonra, "Bütün Ezilen Ülkeler Bağımsızlık İstiyor" formülasyonu yapılmaktadır.

Parti Sorunu:

Milli burjuvazinin sosyalizme yandaş bir sınıf olduğu, çeşitli "demokratik" partilerin sosyalizm dönemi boyunca komünist partisi ile bir arada yaşamasının ve birbirini denetlemesinin iyi olduğu vb. tezleri Seçme Eserlerin 5. cildinde yer alan "On Büyük İlişki" başlıklı yazıda bulabiliriz.

Mao Zedung, aynı zamanda sosyalist toplumda da burjuvazinin kalıntılarının, yeni burjuva unsurların ve bunlarla proletarya arasındaki mücadelenin var olacağı yolundaki doğru görüşü; proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişmenin "uzlaşabilirliği" ve bunların "birbirini denetleyerek uzun süre bir arada yaşaması" şeklindeki yanlış görüşü ile birleşerek —böyle bir yanlışa götürerek— proletarya ile burjuva arasındaki "uzlaşma"yı parti içine taşımakta ve parti içinde iki çizginin varlığının meşruluğu yolundaki tezi ortaya atmaktadır.

O seçme eserlerinin 5. Cildinde "Partiye örgütsel olarak katılmış ama ideolojik olarak katılmamış unsurların" parti içerisinde bırakılarak uzun vadede ideolojik mücadeleyle kazanılmasını öngörmekte ve bu konudaki "en iyi yönetimin" bir göstergesi olarak Vang Ming ve Li Li San gibi tamamen oportünist ve iflah olmaz olarak tanımladığı kişilerin özellikle merkez komitesine seçilmesini savunmaktadır. (Vang Ming o dönemde 1956 Sovyetler Birliği'nde yaşıyordu ve daha sonra orada Kruşçev revizyonizminin ateşli bir savunucusu ve aynı zamanda merkez komitesinin üyesi olarak kaldı) Yine Mao Zedung tarafından "İflah olmaz kapitalist yolcu" olarak nitelenen Deng Siao-ping, en fazla hücuma maruz kaldığı zaman bile partiden atılmadı. "İki çizgi" teorisinin savunucusu olarak ÇKP içinde hizipler her zaman var oldu ve bunların varlığı meşru görülerek proletarya ile burjuvazi arasındaki mücadele her zaman ve her yerde "birlik-eleştiri-birlik" temelinde ele alınan bir ideolojik mücadele ve ikna meselesi olarak sınırlandı. Mao Zedung'un burjuvaziyi halk içindeki bir sınıf olarak ele alması ve onu ideolojik mücadele ile ikna ederek sosyalizmin kuruluşuna katması tezi bu görüşlerle yakından ilgilidir.

Yine ÇKP içinde Leninist örgütlenme ilkelerinin uygulanmadığı yolunda birçok belirti bulunmakla birlikte, bu konuda elimizde yeterli bir bilgiye sahip değiliz. Ancak Kültür Devriminde Parti aygıtı, burjuvazinin elinde bulunduğu gerekçesiyle Mao Zedung'un direktifleri doğrultusunda Kızıl Muhafızlar tarafından yıkıldığına göre ÇKP'nin hiç olmazsa o dönemde Leninist bir parti durumunda olmadığı açıktır.

Sosyalizmin İnşasında İzlenecek Yol ve Stalin'in Değerlendirilmesi:

Seçme Eserlerin 5. cildinde yer alan "On Başlıca İlişki Üzerine" başlıklı yazıda, sosyalist ekonominin inşasında Stalin tarafından Sovyetler Birliği'nde izlenmiş olan yol eleştirilmekte ve yeni bir yol önerilmektedir. Bu yazıda savunulan görüşlere göre, Stalin, ağır sanayi ile hafif sanayi ve tarım arasındaki ilişkide tek taraflı olarak ağır sanayiye ağırlık vermiş, ekonomide aşırı merkeziyetçilik uygulamış, sermaye birikimini köylülerin sırtından sağlamış, ülkenin yönetiminde her şeyi merkezi parti ve devlet otoritelerinin elinde toplayarak yerel otoritelerin bağımsız hareket etme hakkını ortadan kaldırmış, azınlık milliyetlere karşı yanlış bir politika uygulayarak milliyetler arasında anormal ilişkilere yol açmış, burjuvazinin kendi partilerini kurmasına izin vermemekle hata etmiş, karşı-devrimcileri bastırmakta aşırı yöntemler uygulamıştır. Yine aynı yazıda Stalin'in, Çin'e ilişkin olarak İkinci Devrimci İç Savaş döneminde "Sol" ve Japonya'ya karşı direnme savaşı sırasında sağ hatalar işlediği öne sürülmektedir.

Yukarıdaki iddiaları tek tek ele alırsak, ağır sanayi ile hafif sanayi ve tarım arasındaki ilişki konusunda Stalin'in Lenin'i takip ettiğini, ekonomide ve siyasette aşırı merkeziyetçilik iddialarının ise Tito ve Kruşçev tarafından Stalin'e yöneltildiğini (Konuşmanın yapıldığı tarih 1956'dır), burjuva partilerine izin vermek ve karşı devrimcileri bastırmada ılımlı yöntemler izlemenin de —Çin deneyinin de gösterdiği gibi öyle "olumlu" sonuçlar vermediğini şimdiden söyleyebiliriz.

Aynı ciltte yer alan bir başka yazıda Mao Zedung Stalin'in diyalektik ve tarihi materyalizm konusundaki görüşlerini de eleştiriyor. O'nun diyalektiğin dört ana özelliği olduğunu söyleyerek hata yaptığını, çelişmeli şeyler arasındaki özdeşliği ve şeylerin birbirlerine dönüşebilirliğini görmediğini söylüyor. Bu görüşler de yanlıştır. Ve bu konudaki yanlış görüşleri, diyebiliriz ki Mao Zedung'un diğer hatalarının temelinde yatan unsurlardan biridir.

Bütün bunlara bağlı olarak Mao Zedung, Stalin'in yüzde yetmiş doğru ve yüzde otuz yanlış olduğunu ileri sürüyor. Stalin dünya proletaryasının dört büyük öğretmeninden biridir ve O'nun yüzde hesabıyla değerlendirilmesi sadece saçmadır.

H.KURTULUŞU'NUN, ŞİMDİ DE MAO ZEDUNG HAKKINDA BİR SÜRE ÖNCESİNE KADAR NE YAZDIĞINI GÖRELİM

1976'da Mao Zedung'un ölümü üzerine çıkardığı özel sayıda: "Mao Zedung'un Işıklı Yolu Emperyalizme ve Sosyal-emperyalizme Karşı Mücadelenin Yolunu Aydınlatıyor!"

"...Mao Zedung, Ulusal Demokratik Devrim ve Halk Savaşı teorilerini geliştirerek, dünya proletaryasının ve ezilen halk ve ulusların cephaneliğine değerli silahlar vermiştir."

"Revizyonizmin Sovyetler Birliği'nde iktidara gelmesinden ve Sovyetler Birliği'nin bir emperyalist süper güç olarak ortaya çıkmasından sonra, Mao, dünya halklarının baş düşmanlarının ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizmi olduğuna işaret etmiş; dünya proletaryasını, ezilen halk ve ulusları iki süper güce karşı mücadele için eğitmiştir. Onların eline dünya tahlili ile ilgili kuvvetli bir silah vermiştir.

"Sosyalizmin tarihi döneminin derin bir incelemesiyle Mao Zedung, sosyalizm döneminde de sınıfların ve sınıf mücadelelerinin var olduğunu ve kapitalizmin mi, sosyalizmin mi kesin zaferi kazanacağının, ancak uzun bir tarihi dönem boyunca ve uzun ve sert mücadelelerle belirlenebileceğini gösterdi..."

"Büyük Proleter Kültür Devrimi, devrimin proletarya diktatörlüğü altında sürdürülmesinin en yoğun bir örneği ve uygulamasıdır."

Halkın Kurtuluşu'nun 22. sayısında:

"Büyük Proleter Devrimci Önder Mao Zedung'u Kaybettik. Mao Zedung'un Düşünceleri Yolumuzu Aydınlatıyor."

"Mao Zedung'un Düşünceleri Bütün Ülkelerin İşçilerinin ve Ezilen Halklarının Her Zaman Yolunu Aydınlatacaktır."

"Modern revizyonizm çökerken, Mao Zedung'a ve "Maoizm" adı altında Marksizme azgınca saldırıyor."

Halkın Kurtuluşu'nun 23. sayısında:

"Mao Zedung'un Marksist-Leninist Çizgisi Ölümsüzdür."

"Arnavutluk Halk Cumhuriyeti'nde de birçok fabrikada köy ve şehirde anma

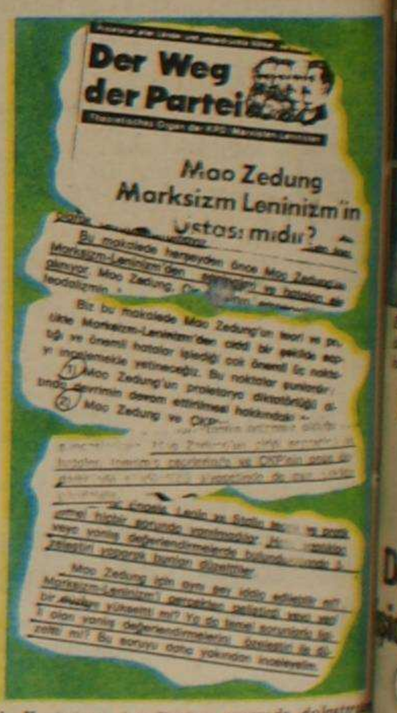
Der Weg der Partei

Mao Zedung Marksizm Leninizm'in ustası mıdır?

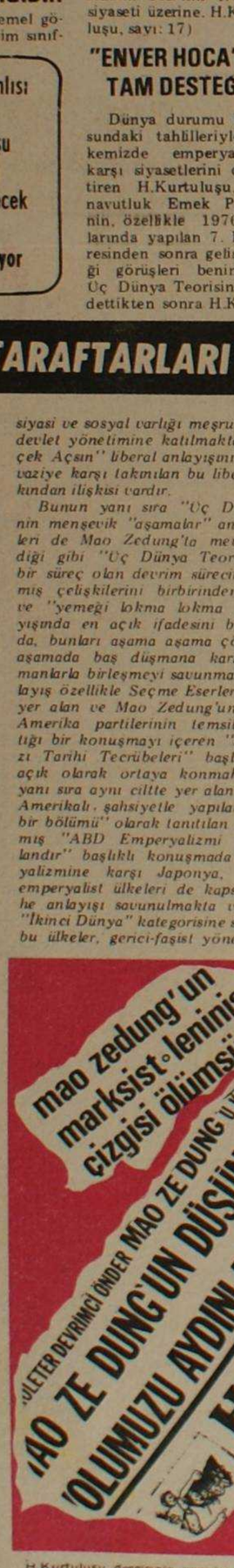
mao zedung'un marksist-leninist çizgisi ölümsüzdür

ÖLÜLER DEVRİMCİ ÖNDER MAO ZE DUNG'U KAYB...

'MAO ZE DUNG'UN DÜŞÜNCELERİ

'OLUMUZU AYDINLATIYOR

HALKI... KURT...

H.Kurtuluşu dergisinin şimdiye kadar Mao Zedung hakkında dedikleri... Şimdi el altından Mao'yu anti-Marksist" ilan etmeye çalışıyorlar.

H. Kurtuluşu taraftarları arasında dolaştırılan yazı, aslında "Devrimci Proletarya" dergisinde yayınlanan "Almanya Komünist Partisi-M-L" adlı grubun makalesinin kısa bir özeti.

toplantıları düzenlendi. Başkan Mao Zedung'un büyük bir Marksist-Leninist olduğu Marks, Engels ve Stalin'in geleneğini sürdürdüğü tekrarlandı."

"Başkan Mao'nun ölümüne sevinenlerin başında gelen modern-revizyonistler, Mao Zedung'un ölümü üzerine boş hayallere kapıldılar. Onlar şimdi Çin'de revizyonizmin proletarya diktatörlüğünü yıkacağını sanıyorlar."

"...Sovyet sosyal-emperyalistleri "Maoculuk" diye Marksizm-Leninizme düşmanlık saldırılarken başoğluğu dilemekle sadece kendi iki yüzlülüklerini ortaya dökmüyorlar."

"Modern revizyonistler, Çin'deki muzaffer sosyalizmi inkar edemiyorlar. Ama onlar sosyalist Çin'de Partiyi ve Başkan Mao Zedung'u birbirlerinden koparıp karşı karşıya getirmeye çalışıyorlar. Onlar şunu yapmaktadır: Çin sosyalizmi, Çin halkı ve işçi sınıfı devrimciliği ÇKP içinde sosyalist kadrolar vardır ama Mao Zedung Marksizmden habersiz ve küçük burjuva milliyetçidir."

"Mao Zedung yoldaş tüm dünya proletaryasına ve dünyanın sömürge ve yarı-sömürge halklarına önderlik etmekte ve onların yolunu aydınlatmaya devam etmektedir. Mao Zedung yoldaş bizim de yolumuzu aydınlatmıştır ve aydınlatıyor. Bu yoldan saparsak bize lanet olsun."

Halkın Kurtuluşu sayı: 63

"ÇKP'nin 56 yıllık mücadele tecrübesi dünya proletaryasının ve ezilen halkların mücadelesine ışık tutuyor."

Halkın Kurtuluşu sayı: 77

"Çin devrimi deneyi, yarı-sömürge ülke halklarına ışık tutuyor."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aydınlık

BİLİNMEYEN "SOL" 26

BELGELER VE OLAYLARLA 49 grup

H.KURTULUŞU'NA GÖRE FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN TERÖRÜ TIRMANDIKÇA TIRMANIYOR

H.Kurtuluşu dergisinin manşetlerinden bazıları: Bu başlıkların çoğu "edemez", "yapamaz", ya da "yapacaktır", "edecektir" şeklinde bitiyor...

"Kıran kırana sokak savaşlarına hazır olmalıyız"

Hemen hemen bütün görüşlerini değiştiren Halkın Kurtuluşu'nun değişmeyen tek bir görüşü var; bugün esas vurulması gereken hedefin iç gericilik olduğu.

Halkın Kurtuluşu, yayınına "Can düşmanımız faşizme karşı" diyerek ve 24 tane talebi alt alta yazarak başladı. Bu talepler "8 maddelik işgünü" ile başlıyor ve "idam cezaları kaldırılmalıdır"la bitiyordu.

Halkın Kurtuluşu'na göre, ülkemizde o günlerde, "1971 tecrübesinden dersler çıkaran burjuvazi, faşist diktatörlük tezgahlamaya çalışıyordu. MC iktidarı da, "faşist diktatörlüğün adım adım gerçekleştirilmesinin bir aracı"ydı.

Bu tespitleri yapan Halkın Kurtuluşu'nun belirlediği temel siyaset de, "can düşmanımız faşizmin tırmanışını önlemek"ti.

1977 Ocak'ında Halkın Kurtuluşu'nun 40, 41, 42 ve 43. sayılarında devam eden, faşizm üzerine uzun teorik bir yazı yayınlandı. Bu yazının sonunda "bugün ülkemizdeki siyasi sistemin adı faşist diktatörlüktür" deniyordu.

O dönemde yine MC hükümeti iktidardaydı ve önemli bir siyasi gelişme de olmamıştı. Ancak önceleri "faşist diktatörlük tezgahlanıyor" diyen Halkın Kurtuluşu, eleştiriler karşısında, birden bire bu konudaki görüşlerini değiştiriyor ve "ülkemizde ki siyasi sistemin faşist diktatörlük olduğunu" söylüyordu.

Bu uzun yazı dizisinin sonunda ise şöyle bir dipnot vardı: "Halkın Kurtuluşu'nun çeşitli sayılarında ve 'Halkın Kurtuluşu Çıkarken' broşüründe, faşizmin burjuvazinin sadece en gerici kesimlerinin bir siyasi sistemi olduğu yolundaki tahlillerin, bugün için hem teorik hem de siyasi bakımdan geçersiz olduğukendiliğinden anlaşılmalıdır."

"BÜTÜN BÜYÜK BURJUVALAR VE TOPRAK AĞALARI FAŞİST"

Halkın Kurtuluşu faşizm konusunda da böyle bir özeleştiri yaptıktan sonra, başından beri "devrimin sivri ucunun yöneleceği siyasi hedef" olarak tespit ettiği iç gericilik tanımını da açıklığa çıkardığını söyledi. Halkın Kurtuluşu'na göre iç gericilik, "bütün emperyalistlerin işbirlikçileri olan büyük burjuvazi ve toprak ağaları ve onların siyasi iktidarı faşist diktatörlük"tür.

Halkın Kurtuluşu'na göre, ülkemiz "ABD hegomonyası altında bulunduğundan" faşist diktatörlüğün kumanda mevkileri, kilit noktaları Amerikancı faşistlerin elindeydi. Faşist diktatörlüğün esas destekçisi ABD emperyalizmiydi.

"YIKILSIN MC SLOGANI YANLIŞ"

Halkın Kurtuluşu önceleri, "MC'ye karşı genel grev" önerisini kabul etti ve savundu. Ancak haziran seçimlerinden sonra "Yıkılsın MC" gibi sloganların, "MC'ye karşı genel grev" gibi önerilerin yanlış olduğunu söyledi ve tekrar özeleştiri yaptı.

Halkın Kurtuluşu'na göre, bu tür sloganlar "esas düşmanı, faşist diktatörlüğü gizleyen sloganlar"dı. Hükümeti hedef gösteriyor, faşist devleti gizliyordu. Bunun sonucu olarak reformculuğu güçlendiriyordu.

DAHA DA BÜYÜK SALDIRILAR GÜNDEMDE

Halkın Kurtuluşu ilk çıkışından beri, istisnasız bütün başyazılarında sürekli şu durum tahlilini yapmaktadır:

Ülkemiz derin bir ekonomik ve siyasi bunalım içindedir. Hakim sınıflar (43. sayıdan sonra faşist diktatörlük) bu buhranın yükünü halkın sırtına yıkmaya çalışıyor. Bunun için halka azgınca saldırıyor.

Bu tahlili yapan Halkın Kurtuluşu sürekli olarak halka karşı daha büyük saldırıların gündemde olduğunu söylüyor. İşte birkaç örnek:

"Emperyalist işbirlikçisi hakim sınıfların, uzun zamandır yeni saldırıların hazırlığı içinde olduğu bilinen bir gerçektir." (sayı:22)

"MC faşistleri, ortamını oluşturabildikleri takdirde seçimlerin yapılmasına bile engel olmayı planlamaktadırlar." (Sayı: 20)

"Kısacası bu yeni dönem... Faşist diktatörlüğün halk muhalefetini bastırmak için yeni katliamlara girişeceği dönem olacaktır." (sayı:52)

"Faşist diktatörlüğün baskı ve zulüm güçlerinin kitle gösterilerini ve mücadelelerini eskiye göre çok daha geliştirilmiş askeri harekatları çağrıştıran sistemli polisiye tedbirlerle kelime uygunsa kıran kırana bir sokak savaşıyla ezme yolunda olduğu" görülmektedir." (sayı:73)

64. sayısında, "faşist diktatörlüğün daha da sertleştirilmesi" ve "askeri faşist diktatörlüğe dökülmesinin şartları da hazırlanmaktadır ve bu da kapıda beklemektedir" diyen Halkın Kurtuluşu, 1977 Haziran seçimleri sonrasında kurulan 1. Ecevit Hükümetinin güvenoyu alamaması üzerine, "ülkemizdeki faşist hakim sınıflar, reformcu CHP'ye şimdiden tekmeyi yapıştırmak ve onu bir kenara atmak zorundadır" diyordu. Beş ay sonra 2. Ecevit Hükümeti kurulduğunda ise "yeni hükümet faşist diktatörlüğün koltuk değneğidir" diyerek, hükümeti "faşist diktatörlüğü güçlendirmenin, onun zaaflarını örtmenin bir aracı" olarak değerlendi.

MOSKOVA YANLILARIYLA "FARK"

Önceleri "faşizmin tırmandığını", 40. sayıdan sonra da "faşist diktatörlüğün terörünün tırmandığını" söyleyen Halkın Kurtuluşu, bu konuda "Faşizme Geçit Yok" diyen Moskova yanlılarıyla aynı görüşleri savunuyor. Halkın Kurtuluşu, Moskova yanlısı TKP ile farkının da "kitle hareketine dayanmak veya dayanmamak" noktasında olduğunu açıklıyor.

Amerikan emperyalizminin gerilediği görüşünü şiddetle eleştiren Halkın Kurtuluşu, TİKP'nin "ülkemizde faşizmin gerilemekte olduğu" şeklindeki tespitinin "sınıf işbirliği" olduğunu öne sürüyor.

"KONTRGERİLLAYI AÇIĞA ÇIKARMAK FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ GİZLİYOR"

Halkın Kurtuluşu, gazetemizin Kontrgerilla yayını sırasında bu yayının "çöplüğe dökülmüş paçavralardan ibaret olduğunu" söyledi. Kontrgerillaya karşı mücadelenin ve Kontrgerilla'danhesap sorulmasını istemenin "faşist diktatörlüğü Kontrgerilladan ibaret göstererek gizlemek" olduğunu öne sürdü.

Gazetemiz Kontrgerilla hakkında yayın yaptığı ve TİKP'nin "Kontrgerilladan hesap soralım" kampanyası açtığı sıralarda, Adana'da Halkın Kurtuluşu taraftarı bir grup saldırgan gazetemizi satan devrimcilerin üzerine saldırdı. Saldırıda iki kişi öldü. Bunun üzerine Halkın Kurtuluşu dergisi ve taraftarları uzun süre gazetemizi ve TİKP'yi hedef alan bir saldırı ve karalama kampanyası yürüttüler.

SIKIYÖNETİM KONUSUNDA

Halkın Kurtuluşu yöneticileri, daha önce İstanbul'da bir matbaa ile anlaşma yapmış olmalarına rağmen, sıkıyönetim ilan edilince gazeteyi İzmir'e taşıyarak burada çıkarmaya başladılar.

Halkın Kurtuluşu dergisi sıkıyönetimi şöyle değerlendiriyor: "...Sıkıyönetim egemen sınıfların ve onların politikasını uygulayan CHP Hükümetinin emekçi halk üzerinde sürdürdüğü baskı politikasının, yeni baskı tedbirlerinin bir parçası ve devamı olarak ilan edildi. Egemen sınıflar ve onların siyasi iktidarları...buhrandan çıkış yolu bulmayı ve buhranın yükünü emekçi halkın sırtına bindirmeyi amaçlamaktadırlar."

Halkın Kurtuluşu dergilerinde sıkıyönetim konusunda şu başlıklara rastlanıyor:

"Sıkıyönetime hayır"

"Halkımız yeni 12 Mart'lar istemiyor"

"Sıkıyönetim de sökmeyecek"

Sıkıyönetim üzerine bu tespitleri yapan Halkın Kurtuluşu, "sıkıyönetimin kaldırılması için mücadelenin yeterli olmadığını, bunu demokratik halk iktidarı için mücadeleyle birleştirmek gerektiğini" söyleyerek, sıkıyönetime karşı çıkan öteki grupları eylem birliğine ve "doğru hedeflere karşı mücadeleye" çağırıyor.

Halkın Kurtuluşu, henüz bu doğru hedeflerin somut olarak neler olduğunu ortaya koymadı. Dergide, "sıkıyönetimi ezeceğiz, yıkacağız" sözlerine bol bol rastlanırken, sıkıyönetim mahkemelerinde tahliye edilen Halkın Kurtuluşu taraftarları neyi ezecekleri konusunda kararsızlığa düşüyorlar.

YİNE TKP İLE "FARK"

Sıkıyönetimden sonra çıkardıkları sayıda Moskova yanlısı TKP ile aynı tespitleri yaptıklarını farkeden Halkın Kurtuluşu yöneticileri, ikinci sayıda başlığı şöyle olan bir yazı yayınladılar:

"Sahte TKP sıkıyönetime karşı savaş açabilir mi?"

Bu yazıda "TKP'nin aslında sıkıyönetime karşıymış gibi gözükerek, kitlelerden tümden tecrit olmayı önlemeye çalıştığı" öne sürülüyor ve "TKP'nin sıkıyönetime karşı 'savaşım' çığlıklarının boş bir demogojiden ibaret olduğu" söyleniyor.

yarın

Metin Yıldırımtürk' ün ölümüne yol açan nedenler...

●

Suadiye vapurunun kaçırılması olayı ve H.Kurtuluşu' nun tutumu

---

H.Kurtuluşu dergisi ilk sahibi ve 2. THKO davası sanıklarından ZEKİ GÜMÜŞEL:

Sola ve halka verdiğim bunca zarar yetsin artık!

Z. Gümüşel Halkın Kurtuluşu dergisi'nin ilk sahibiydi. 17. sayıdan sonra, derginin sahibi olmasından dolayı tutuklandı ve bir süre cezaevinde yattı. Bu yüzden sahipliğini bırakmak zorunda kaldı.

"Halkın Kurtuluşu" dergisinin ilk sahibi ve 12 Mart'taki 2. THKO Davası sanıklarından Zeki Gümüşel, bir süre öncesine kadar saflarında yeraldığı H.Kurtuluşu grubu hakkında açıklamalarda bulundu. Z.Gümüşel'in açıklamalarını aynen yayınlıyoruz:

"1969 yılından bu yana devrimci mücadele saflarında bulunmaktayım. 1972-1974'de THKO II Davası'nda yargılanarak 10 sene hapis cezası aldım. 1974'den bu yana da "Halkın Kurtuluşu" saflarında mücadele etmekte idim. Bugün, Halkın Kurtuluşu'nun izlediği siyasi çizginin devrime ve halka zarar verdiğini ve uluslararası planda yeni bir dünya savaşını kışkırtarak dünyaya hakim olmak isteyen sosyal-emperyalist Sovyetler Birliği'ne ve ülke içinde de Moskova yanlısı sahte TKP'nin gerici iç savaş siyasetine hizmet ettiğini kavramış ve "Halkın Kurtuluşu" saflarını terketmiş bulunuyorum.

"Burada uzun uzadıya Halkın Kurtuluşu'nun siyasetlerini eleştirmeye girişecek değilim. Çünkü, bugüne kadar bu, Aydınlık ve TİKP tarafından gereğince yerine getirildi. Ancak, revizyonizmin üzerimizdeki derin etkileri nedeniyle, benim için bu noktaya ulaşmak hiç de kolay olmadı. Bu yüzden; hele uzun yıllardır birçok insanın "Sol niye bölük pörçük?", "Sol nasıl birleşecek?" sorularını sorduğu ve "devrimci" veya "solcu" adıyla ortaya atılan herkesin de "birlik, birlik" sloganları attığı gözönünde tutulursa, son birkaç yıldır güçlü bir biçimde ortaya çıkan birlik akımının etkisiyle benim de bu noktaya ulaşmama yol açan gelişmeleri kısaca gözden geçirmekte yarar olduğunu düşünüyorum.

MACERACILIK VE TESLİMİYET İÇİÇEYDİ

"1971'de revizyonizmin ve Troçkizmin körüklediği maceracılık kaçınılmaz olarak yenilgiyle sonuçlandı. 1971-1974 döneminde maceracılığı ve teslimiyeti içiçe yaşadık.

1974 sonrasında 1971'in maceracılığı iki yönde ayrışmaya başladı. Bir yan teslimiyetçilik ve revizyonizm yolunu tutarken, bir yan da, ülkemizde Aydınlık'ın ve dünya devrimci hareketinin revizyonizme ve maceracılığa karşı yürüttüğü kararlı mücadelenin etkisi altında özeleştiri yaparak 1971'in maceracılığını mahkum ettiğini söylüyordu.

"Bu olumlu bir adımdı. Devrimcilerin ve halkın birliği açısından ileriye doğru bir gelişmeyi temsil ediyordu.

"Ancak bu özeleştirinin temel bir zaafı vardı: Dünya ve Türkiye gerçeğini bütünlüklü bir tarzda kavramakta yetersiz kalıyor, revizyonizmin ideolojik ve siyasi çizgideki ve mücadele ve örgütlenme tarzı üzerindeki her belirtisine karşı somut ve köklü bir mücadele açamıyordu. Yıllardır revizyonizme, Troçkizme ve maceracılığa karşı tutarlı ve kararlı bir mücadele yürüten Aydınlık'tan öğrenme konusunda kararsız ve korkak bir tutum alıyordu.

"Devrimin halk kitlelerinin eseri olacağı gerçeği söz olarak ifade edilmesine, maceracılık diye bireysel terörizmin mahkum edildiği söylenmesine rağmen, halk kitlelerine güvenden eser yoktu ve maceracı öz ve bunun ikiz kardeşi teslimiyetçilik esas olarak varlığını sürdürüyordu.

"Bunun en somut örneğini kendi tecrübemle 1976 başında Halkın Kurtuluşu'nun yayınlaması sırasında yaşadım. Bir yandan, ideolojik, siyasi ve pratik bakımdan hiç bir ciddi hazırlık yapmadan bir gazete çıkarmaya girişerek maceracılık yapıyor ve özellikle gazeteciliğin pratik meseleleri konusunda ancak Aydınlık ve Halkın Sesi'nin tecrübesinden öğrenmeyi bildiğimiz ölçüde başarılı olabiliyorduk. Öte yandan ise, "Bu gazeteyi zaten yaşatmazlar" anlayışı ile teslimiyetçi bir tutum alıyorduk. Bu, halka güvensizliğin apaçık bir belirtisiydi. Ülkede merkezi görev olarak demokrasi mücadelesini tespit ediyorduk ama, basın özgürlüğü alanında halk kitlelerine güvenerek ve dayanarak adım adım mevziler kazanmak, bu mevzileri sağlamlaştırmak ve bunlara dayanarak yeni mevziler kazanmak için mücadele etmek tutumunu benimseyemiyorduk.

"Bunun nedeni neydi?

"Sağlam bir ideolojik ve teorik temele, dünya ve Türkiye'nin somut gerçeği konusunda berrak ve tutarlı siyasetlere sahip değildik. Dünyanın genel şartları konusunda, somut ifadesini Mao Zedung'un Üç Dünya Teorisi'nde bulan uluslararası devrimci hareketin genel çizgisi benimsenmişti ama, iş ülkemizin şartlarının tahliline ve Türkiye için somut siyasetler tespit etmeye gelince revizyonist siyasi tezler ortaya çıkıyordu.

AYDINLIK'IN BİRLİK ÇAĞRISINA VERİLEN CEVAP

"Bu şartlarda 1976 Nisanında Aydınlık, Halkın Kurtuluşu'na ve diğer devrimci hareketlere tartışma ve birlik çağrısında bulundu. Halkın Kurtuluşu, buna "ciddiyetsiz, sorumsuz ve fırsatçı" diyerek, olumsuz ve gerici bir tavırla karşılık verdi. Bu, esas olarak dünya ve Türkiye konusundaki görüş ve fikirlerine güven duymamaktan kaynaklanıyordu. Fakat bunu örtbas etmek için, "Eğer Aydınlık ile birleşmeyi kabul etseydik, tabandaki kadrolar tozumuzu atardı" diye gerekçe uyduruluyor, suç tabandaki devrimcilere yükleniyordu.

"Oysa, gerçek neden Aydınlık'ın Halkın Kurtuluşu'nun revizyonist görüşlerine karşı başlattığı mücadelenin kadroları düşündürmesiydi. Yanlış görüşleri Marksist ustalara onaylatabilmek için devrimci kadrolar boş bir çabayla akıntıya karşı kürek çektiriliyor ve bunaltılıyordu. Öyle ki, "Şu sınıf mücadelesi şöyle bir sene falan dursa da, biraz okuyup kendimizi eğitebilsek" gibi görüşler bile ifade edilebiliyordu. Bu, neye hizmet ettiğini kavramayan yoğun ve kör bir pratikle de birleşince intihar teşebbüslerine kadar varan bunalımlara yol açabiliyordu. Birlik konusunda gerici tutum alınması revizyonizme yanıyor ve Rusya'nın ekmeğine yağ sürüyordu.

CANKURTARAN SİMİDİ; AEP'İN 7.KONGRESİ

"Bu şartlarda AEP'nin 7. Kongresinde ortaya çıkan revizyonist cereyan bir cankurtaran simidi gibi imdada yetişti. Aydınlık'ın yürüttüğü mücadele karşısında kararsızlık göstermeye başlayan fakat grupçu eğilimlerin güçlü etkisiyle bocalayan birçok insan, yanış görüşlere bir dayanak bulma sevinciyle ilkesiz bir tarzda bu görüşlere sarıldı. Üç Dünya Teorisi ve ÇKP hakkında şüpheler ifade edilmeye başlandı. Alttan alta "Ben Enverciyim" gibi sözler duyulmaya başlandı.

"Bu sırada, Halkın Kurtuluşu gazetesi de, inceleme ve araştırmaya dayanan sağlam bir tutum alma yeteneğinden yoksun olarak, sınıf mücadelesinin somut pratiğinden ve ihtiyaçlarından kopuk ve "Bu hafta yine bir gazoz attım", "Oh, çok şükür bu haftada gazeteyi bitirdik" anlayışıyla çiziktirilen yazılarla dolu olarak yayınını sürdürüyordu.

H.KURTULUŞU S.BİRLİĞİ'NE DOĞRU İLERLİYOR

"1977 1 Mayıs'ında takınılan maceracı ve sorumsuz tutumdan da yararlanarak Kontrgerillanın giriştiği katliam ve bunu takip eden panik, hemen teslimiyete dönüştü ve Halkın Kurtuluşu'nun yayınına bir hafta ara vermesine yol açtı. Zaten uzunca bir süreden beri gazetenin bürosunu bile açamaz duruma düşülmüştü.

"Bu ortamda Halkın Kurtuluşu içindeki revizyonist bir grup Üç Dünya Teorisine, ÇKP'ye ve Mao Zedung'a küfrederek, devrimci olan her şeye karşı saldırıya girişti. Halkın Kurtuluşu ise, her ne kadar bu grubu "karşı-devrimci" olarak ilan ettiyse de, bir süre sonra onun açtığı yoldan ilerlemeye başladı. Mao Zedung'a ve sosyalist Çin'e sahip çıkma havasında, önce Üç Dünya Teorisine karşı "büyük mücadele" başlatıldı. Bunu adım adım Enver Hoca'nın izinden gidilmesi ve ÇKP'ye, sosyalist Çin'e ve Mao Zedung'a saldırılar izledi.

"Seçilen saldırı hedefleri revizyonist Sovyetler Birliği'nin yirmi yıldır gösterdiği deflerdi.

"Nitekim bundan sonra Halkın Kurtuluşu'nun siyaseti her adımda hep Rusya'nın gösterdiği hedeflere saldırmak oldu.

"Rusya Zaire'yi işgale mi kalkıştı, Halkın Kurtuluşu "Zaire'nin faşist diktatörlük altında olduğu", "bütün emperyalistlerin Zaire halkının düşmanları olduğu" keskin lafebeliği arkasına Rusya'nın işgalini gizleme çabasına düştü.

"Yugoslavya ve Romanya Rusya'nın saldırı ve savaş tehdidine karşı kararlı tutum mu alırken Rusya ile birlikte Halkın Kurtuluşu da bunlara saldırıya geçti.

"Rusya, Çin Başbakanı Hua Guo-feng'in Yugoslavya ve Balkan ziyaretinden rahatsız olup Çin'e karşı saldırıya mı geçti, Halkın Kurtuluşu da hemen hazırdı.

"Rusya, Çin – Japon anlaşmasına mı saldırıyor, Halkın Kurtuluşu ondan "geri kalmıyordu".

"Örnekler çoğaltılabilir...

"Peki bütün bu gerçekler karşısında nasıl oluyordu da biz bu siyasetin peşinden sürükleniyorduk? Bir kere, her şeyden önce, ideoloji ve siyasi çizginin tayin edici öneme sahip olduğunu kavramamıştık. 1971'den gelen bir geleneksel ideolojik ve siyasi meselelere karşı ilgisiz ve sistemsiyatifsizdik. İçeride canlı bir siyasi tartışma ortamı yoktu. Bize gündelik pratik "görevleri"ni yerine getirmek yeterdi. Tam "gözlerimi kapatan vazifemi yaparım" misali. İkincisi, revizyonizmin ve dogmatizmin yarattığı kavram kargaşası içinde meselelerin özünü kavramak yerine biçimsel görüntüleriyle uğraşmak yolunu tutuyorduk.

ADANA OLAYI

"Fakat Halkın Kurtuluşu'nun "bütün eski alışkanları bir darbede yıkma" anlayışından kaynaklanan maceracı eylem çizgisinin halkın mücadelesine verdiği zararlar her gün gözümüzün önünde apaçık ortaya çıkıyordu. Ve ancak pratik içinde gerçekleri kavrayabiliyorduk.

"İstanbul Örnektepe'de devrimci öğrenci Mustafa Yaşar'ın cenaze töreninde maceracı tutumun bir devrimci arkadaşın daha ölümüne yol açacak zemin yaratması olayı beni bu konuda düşünmeye sevketti. Bir süre sonra Aydınlık'tan arkadaşlarla Üç Dünya Teorisi konusunda yapılan bir tartışma toplantısında Halkın Kurtuluşu'ndan bir arkadaşın "Aslında bu burjuvayı dövüp atmak gerekir" şeklindeki sözünde, bu tutumun kendi görüş ve fikirlerimizden kaynaklanan güvensizlikten ve zayıflığı gizlemek çabasından kaynaklandığı yolundaki değerlendirmelerin oluşmasına yol açtı.

"Bu toplantının ertesi günü Adana'da Halkın Kurtuluşu taraftarı iki devrimcinin ölümü ile ilgili haberi öğrendiğimde bunun Halkın Kurtuluşu'nun saldırgan ve maceracı tutumunun bir sonucu olduğu fikrine vardım. Nitekim bundan kısa bir süre sonra çalıştığım yerde beni ziyarete gelen bir arkadaşımın yanında bulunan ve Adana olayının en yakın görgü şahitlerinden biri durumunda olan Halkın Kurtuluşu taraftarı bir genç arkadaş, şunu anlattı: Mahallelerde gazete satmaya gelen Aydınlıkçılara, en başta bıçak çekerek saldırıya geçen Halkın Kurtuluşu saflarında bulunan bir kişi idi ve bu kişi olay yerinden apar-topar kaçmıştı.

"Bunun üzerine bu olay ve genel olarak H.K'nın mücadele tarzı konusunda ve bunun ideolojik ve siyasi çizgi ile ilişkisi konusunda düşünmeye başladım, araştırma ve incelemeler yapmaya çalıştım. Fakat yıllardır revizyonizmin bilincimde yarattığı kargaşa nedeniyle meselelerin özünü yakalamakta ve önde gelen ve tali meseleleri ayırt etmekte oldukça güçlük çektim. Başlangıçta "Tito revizyonist değil mi, Yugoslavya sosyalist mi değil mi" yolundaki tartışmalarla esas meseleleri bulandırmaya çalışanlar, benim bir süre sonra edindiğince yoğun bir araştırma ve inceleme çabası sonucu dünyadaki bugünkü gerçek durumu kavramaya başladığımı görünce artık geride duymadıklarını söyleyerek tartışmayı kestiler. Çünkü gerçeklerden korkuyorlardı.

MİLLİ TESLİMİYET VE SINIF TESLİMİYETİ

"Halkın Kurtuluşu'nun keskin siyasi değişikliklerinin arkasında en koyu bir teslimiyetçilik yatmaktadır.

"Bir örnek vereyim: Keskin sınıf mücadelesi çığlıkları atan Halkın Kurtuluşu İstanbul Demir Döküm'de iki bin üçüncü aylarca süren büyük mücadele ve direnişinden niçin bir tek satırla olsun söz etmemiştir, edememiştir? Niçin? Çünkü sahte TKP'nin Maden-İş'ine hizmet eden sendikalar siyaseti Demir Döküm işçilerinin sınıfa gerçeği karşısında paramparça olmuştu. Peki, Halkın Kurtuluşu bundan bir ders çıkardı mı? Ne gezer...

"Şimdi bütün devrimci arkadaşlara sesleniyorum:

"Önümüzde iki soru var: Gerçeğe dayanan haklı bir mücadele mi yürütecek, yoksa ne ye varacağı bizce bilinmeyen fakat İflâs ettiği ve sevinçle alkışladığı bir "mücadele" mi?

Halkla beraber mi yürüyeceğiz, yoksa sahte TKP ve Rusya'yla mı?

"Sol'a ve halka verdiğimiz bunca zarar yetsin artık!"

H.Kurtuluşu'nun özellikle saflarında kopma eğilimlerinin belirdiği dönemlerde açtığı kampanyalardan biriyle ilgili düzenlenen mitinglerden biri...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aydınlık

BİLİNMEYEN "SOL"

BELGELER VE OLAYLARLA 49 grup

27

Saflarında kopmalar olacağı zaman, "faşizme karşı" kampanyalar düzenliyorlar

H.KURTULUŞU YÖNETİCİLERİNDEN BİRİ:

"Mitingde bağırttığımız sloganlar, traktör gürültüsüyle uçup gidiyor"

Önceleri "faşizmin tırmandığını" sonraları ise "faşist diktatörlüğün terörünün tırmandığını" söyleyen Halkın Kurtuluşu grubu, sık sık faşizme karşı kampanyalar düzenliyor. Bu kampanyalar özellikle Halkın Kurtuluşu saflarında yeni kopma ihtimallerinin belirdiği ve H.Kurtuluşu'nun görüşlerini değiştirmeye giriştiği dönemlere rastlıyor.

H.Kurtuluşu'nun kampanya faaliyetleri, afiş, yapıştırmak, duvar yazıları yazmak, miting ve yürüyüşler yapmaktan oluşuyor. Kampanya boyunca H.Kurtuluşu dergisi sürekli olarak, "kitleleri birleştirmek, seferber etmek"ten, "ulusal demokratik halk devrimini ilerletmekten" "kararlı mücadeleden" sözetmekle birlikte, kampanyanın neye, niçin yöneldiği konusunda net bir şey anlaşılamıyor.

H.Kurtuluşu yöneticilerinden biri: Çorum'da yapılan bir miting hakkında şunları söylüyordu:

"Biz Çorum'da köylerden adamlarımızı getirip burada bağırtıyoruz. Miting bitip traktörle köylerine dönerken, traktörün gürültüsüyle bağırdıklarının hepsi uçup gidiyor."

"HALK GENÇLİĞİ"

H.Kurtuluşu bu kampanyalarda, esas olarak etkili olduğu öğrenci gençlik içindeki taraftarlarına dayanıyor. Gençliği, "halk gençliği" olarak ayıran H.Kurtuluşu, "şebekesi olan herkes okullara serbestçe girebilmeli" görüşünü şiddetle eleştirerek bu görüşün "sınıf işbirlikçiliği" olduğunu söylüyor.

H.Kurtuluşu taraftarları okullarda ve yurtlarda, "şebekesi olan herkes okullara girsin" siyasetini savunan gençlere karşı İGD'lilerin ve Dev-Solcuların yanında yer alıyorlar. Ancak afiş kapatma, duvar yazısı indirme ve forumlarda söz hakkı tanınması konularında çıkan anlaşmazlıklar yüzünden H. Kurtuluşu taraftarlarıyla öteki gruplar arasında sürekli çatışmalar çıkıyor. Örneğin Ege Üniversitesi'nde okula hakim olma yüzünden geçen yıldan beri H.Kurtuluşu ile İGD arasında, silahlı çatışmalara kadar varan bir anlaşmazlık sürüyor.

H.Kurtuluşu taraftarları gençlerin faaliyetlerinin esasını, kampanyalarda afiş yapıştırma, bildiri dağıtma ve gazete satmanın yanı sıra, cenaze törenleri düzenleme oluşturuyor. Cenaze törenlerine büyük önem veren H.Kurtuluşçuları bazen kendi görüşlerinden olmayan kişilerin cenazelerine de sahip çıkıyorlar. Örneğin geçen Kasım ayında Üsküdar'da öldürülen Aziz Çolak ile Muhsin Alkan adlı devrimciler uzun bir süre önce H.Kurtuluşu saflarını terk ettikleri halde H. Kurtuluşu cenazelerine sahip çıkarak, bu iki devrimcinin kendi yoldaşları olduğunu öne sürdü. Bilindiği gibi, bu cenaze törenine giden H.Kurtuluşu taraftarları ile polis arasında çıkan çatışma daha sonra Suadiye vapurunun kaçırılması olayına kadar vardı.

Sendikalar siyaseti olarak "kahrolsun sendika ağaları" sloganını tespit eden H.Kurtuluşu, Türk-İş yönetimini "faşist", eski DİSK yönetimini de "sosyal-faşist" olarak değerlendiriyordu.

Bir süre DİSK içinde gelişen ve TKP yanlılarının DİSK yönetiminden uzaklaştırılmalarıyla sonuçlanan mücadele konusunda ise H.Kurtuluşu şunları söylüyordu:

"Bu çatışma 'anti-faşist' özlü bir çatışma olarak değerlendirilemez" "DİSK içinde ortaya çıkan sondurumun bir başka yönünün de ağalık kavgası olduğu görülmektedir" "işçi sınıfı için hiç bir zaman 'sosyal-faşist ağa mı, yoksa reformist ağa mı?' diye bir tercih sorunu yoktur." (H.K. sayı: 77)

Sendikalar konusunda bu tespitleri yapan H. Kurtuluşu'nun mevcut sendikalarda hiç bir gücü yoktur. Yalnızca kendilerinden başka kimsenin olmadığı ve hiç bir yerde örgütlü olmayan sendikalar kurmaya çalışıyorlar. Bu sendikalardan biri de Devrimci Demir-İş.

"KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI"

Geçen yıl Demir Döküm Fabrikasında 2 bin işçi Devrimci Maden-İş Sendikasına geçerek Moskova yanlısı Maden-İş'e karşı çetin bir mücadele sürdürdüğü sıralarda H.Kurtuluşu dergisi gönderilen hiç bir habere yer vermediği gibi, Devrimci Maden-İş'i de siddetle eleştirerek D. Demir-İş adlı sendikanın reklamını yaptı. Bugün H.K. saflarında Moskova yanlısı Maden-İş'e hizmet eden sendikalar siyasetine ve Devrimci Demir-İş'in kuruluşuna karşı yoğun bir muhalefet olduğu söyleniyor.

"REFERANDUMU SAVUNMAYAN, YURTSEVER BİLE OLAMAZ"

Halkın Kurtuluşu dergisinde çıkışımdan bir süre sonra şöyle bir slogan görülmeye başlandı: "Doğu'da referandum"...H.Kurtuluşu, Kürtlerin kendi kaderlerini tayin etmeleri için Doğu'da bir referandum yapılmasını öneriyordu

H.Kurtuluşu, bu siyaseti eleştirenlere daha sonra şiddetle çatmaya başladı. Bu konuda broşürler çıkardı ve "referandumu savunmayan yurtsever bile olamaz" dedi.

Ancak geçen yılın başlarında H.Kurtuluşu, bir başka "özeleştiri" yayınlıyor, "Doğu'da referandum"u savunmanın yanlış ve reformculuk olduğu belirtilerek artık bu sloganın kullanılmayacağı açıklanıyordu.

"TÜRKİYE YUNANİSTAN SAVAŞI"

H.Kurtuluşu'nun Kıbrıs ve Yunanistan konusunda da ilginç görüşleri var.

H.Kurtuluşu, Kıbrıs'ta Denktaş ve Kipriyanu'nun emperyalist işbirlikçisi olduğunu söylüyor, onların Türkiye ve Yunanistan hükümetleri arasında Kıbrıs sorununun çözümü konusundaki bugünkü gerişlemelerin "Amerikancı" çözümler olduğunu öne sürerek, karşı çıkıyor.

H.Kurtuluşu Türkiye ve Yunanistan arasında süper devletlerin kışkırttığı bir savaşın iki ülkede de devrim durumuna yol açacağını iddia ediyor. (Parti Bayrağı, sayı:3 sayfa:36)

H.Kurtuluşu önceleri Türkiye ve Yunanistan hakim sınıflarının, şovenizmi körüklemek ve buhranın yükünü halklarının sırtına yıkmak için Ege'de savaş kışkırtıklarını söyledi. Daha sonra ise Ege'de savaş kışkırtanların iki süper devlet olduğunu belirtti.

* * *

Yarın H.Kurtuluşu' nun siyasi partiler ve öteki gruplara karşı tutumunu ele alacağız. Özellikle TKP hakkındaki görüşleri üzerinde duracağız.

Ayrıca değişik alanlarda H.Kurtuluşu taraftarlarının yarattığı ya da karıştığı bazı olaylara değineceğiz.

yarın

- H.KURTULUŞU' NUN ÖTEKİ PARTİ VE GRUPLAR HAKKINDA GÖRÜŞLERİ
- TuMAD-DER korsan Kongresi
- TDKP-İÖ' nün bildirisi

PAZARTESİ GÜNÜ

HALKIN KURTULUŞU SAFLARINI TERK EDEN HURİYE ÜSTÜN'ÜN (ANA) AÇIKLAMASI:

"Biz sözümüzün eriyiz, yolumuzdan dönmedik"

Metin Yıldırımtürk Gaziosmanpaşa'daki evinde alnından tek kurşunla vurulmuş olarak bulundu.

ARKADAŞLARIYLA OLAN GEÇİMSİZLİK YÜZÜNDEN BUNALIM İÇİNE DÜŞMÜŞTÜ

Metin Yıldırımtürk'ün ölümü; İntihar mı? Cinayet mi?

19 Kasım 1978 tarihli gazetelerde, Gazi Osman Paşa'da bir evde bir işçinin ölü olarak bulunduğu haberleri yer alıyordu. Ölen kişinin üzerinde üç kimlik bulunmuştu ve gerçek kimliği araştırılıyordu. Haberlerde ayrıca, ölen kişinin alnından tek kurşunla vurulmuş olduğu ve evde sol yayınlara rastlandığı belirtiliyordu.

Cesedin bulunduğu saatlerde ise Milliyet Gazetesine telefon eden bir kişi "evde bulunan cesedin THKO üyelerinden Metin Yıldırımtürk'e ait olduğunu " açıklıyordu.

Bu olayı izleyen günlerde Halkın Kurtuluşu taraftarları duvarlara "proletaryanın yılmaz savaşçısı M.Yıldırımtürk" şeklinde resimli afişler astılar. Ancak birkaç gün sonra bu afişlerin resim yerleri kazınmaya başlandı. Halkın Kurtuluşu dergisi ise 27 Kasım tarihli 137. sayısında, Metin Yıldırımtürk'ün ölüm haberini çok önemsiz bir şekilde ve "bir yoldaş daha kaybettik" şeklinde verdi.

Halkın Kurtuluşu taraftarları da olay hakkında çelişkili şeyler söylüyorlardı.Kimi "intihar etmiştir" derken, kimi "Kontrgerilla vurmuştur.. diyor, bir bölümü ise bu konuda bir şey söylemekten çekiniyordu.

Metin Yıldırımtürk'ün ölümü ardındaki gerçekler neydi? Neden böyle çelişkili yorumlar ortaya çıkmaktaydı?

M.YILDIRIMTÜRK KIMDIR?

M.Yıldırımtürk 1967'lerde Kars çevresinde siyasi çalışma yapmaya başladı. Deniz Gezmişlerin THKO'yu kurmasıyla birlikte Malatya yörelerin de faaliyet gösterdi ve Nurhak dağlarında yakalandı. THKO davasında yargılanarak 15 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Hapisten çıktıktan sonra Halkın Kurtuluşu grubu içinde yeraldı. Önceleri Kars çevresinde, daha sonraları Malatya'da bulundu. Burada bir polisin yaralanması olayına adı karıştı ve bu olaydan dolayı aranmaya başladı.

Bir süre Tunceli ve Adana çevrelerinde bulunduktan sonra İstanbul'a geldi. İstanbul'da ölü olarak bulunduğu evde kalıyor ve bir atölyede çalışıyordu.

Metin Yıldırımtürk'ün sağlık durumu ve morali sürekli bozuktu. Moralinin bozukluğuna öteden beri arkadaşlarıyla olan olumsuz ilişkiler ve içinde bulunduğu ortam yolaçıyordu.

SÜREKLİ ANLAŞMAZLIKLAR

M.Yıldırımtürk eski arkadaşları tarafından sürekli küçümseniyor, horlanıyordu. Bu durum onu arkadaşlarına karşı muhalif bir adam yapmıştı. Eski arkadaşlarını, genç unsurların yanında küçük düşürüyor, böylece aralarındaki çekişme daha da büyüyordu.

Malatya'daki olaylar ve buradaki faaliyetlerin dağılmasından arkadaşları M.Yıldırımtürk'ü sorumlu tuttular. "İşleri berbat eden adam" olduğunu söylediler.

Öte yandan M.Yıldırımtürk Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısı hakkında Halkın Birliği'ne yakın görüşler savunuyordu. Ayrıca Halkın Kurtuluşu'nun eylem çizgisinin "pasif" olduğunu söylüyor, daha aktif eylemler yapılmasını istiyordu.

"Azeri" lakabıyla anılan M.Yıldırımtürk arkadaşlarının kendisini küçümsediklerinin ve hatta zaman zaman kendisiyle alay etmelerinin farkındaydı. Bu yüzden en küçük bir olayda alınıyor, küsüyordu.

TEDİRGİNLİK İÇİNDE

M.Yıldırımtürk kaçak duruma düştükten sonra iyice tedirginleşmişti. Sürekli silah taşıyor, her şeyden kuşkulanıyordu. Tedirginliği yüzünden, üç sahte kimlik yaptırmıştı. Çevrede de solcu birisi olarak tanınmıyordu.

Son dönemde arkadaşlarıyla eskiden beri süren gergin ilişkileri ve içinde bulunduğu ortamın etkisi yüzünden iyice bunalım içine düşmüştü. Özellikle semtteki arkadaşlarıyla arasındaki olan anlaşmazlıklar giderek büyüyordu.

INTIHAR MI? CINAYET MI?

M.Yıldırımtürk'ün nasıl öldüğü ya da öldürüldüğü konusunda hiç bir bilgimiz yok. Ancak M.Yıldırımtürk'ü yakından tanıyanlar ve olay hakkında bilgisi olanların anlattıklarına göre M.Yıldırımtürk'ün ölü olarak bulunmasından birkaç gün önce şu gelişmeler meydana geldi:

Kurban bayramında M.Yıldırımtürk'ün ailesi İstanbul'a geldi. Ailesine çok düşkün olduğu halde M. Yıldırımtürk ailesiyle görüşmedi. Ölü olarak bulunduğundan birkaç gün önce de satranç takımını ve 10 bin lira kadar parayı bir arkadaşına verdi. Bir gün önce de başka bir arkadaşıyla randevusu olduğu halde randevuya gelmedi.

M.Yıldırımtürk'ü merak eden arkadaşlarından biri, iki gün sonra evine gitti. Bu kişinin söylediklerine göre, o gece semtte elektrikler kesilmişti. Lambayı yakan kişi, M.Yıldırımtürk'u yatağında alnının ortasından tek kurşunla vurulmuş olarak sırtüstü yatar şekilde buldu. Yine aynı kişinin söylediğine göre M.Yıldırımtürk'ün elinde her zaman yanında taşıdığı tabancası bulunuyordu. Ortalıkta ise hiç bir boğuşma izi yoktu. Daha sonra polis de evde hiç bir boğuşma izine rastlamayacaktı.

M.Yıldırımtürk'ün öldüğünü öğrenen arkadaşları, Milliyet Gazetesini telefon ederek olayı bildirmeyi kararlaştırdılar ve gazeteye edilen telefonla Gazi Osman Paşa'da bulunan cesedin kimliği ortaya çıktı.

M.Yıldırımtürk intihar mı etmişti? Yoksa öldürülmüşmüydü? Olay hakkında edinilen bilgiler bu iki ihtimalden birini kesin olarak doğrulayacak nitelikte değil.

SONRAKİ GELİŞMELER

M.Yıldırımtürk'ün öldüğü basında açıklanınca H.Kurtuluşu taraftarları cenaze hazırlıklarına başladılar. Üzerinde "proletarya'nın yılmaz savaşçısı Metin Yıldırımtürk" yazan resimli afişleri duvarlara astılar.

Ancak bu arada M.Yıldırımtürk'ün ölümü olayını tartışan Halkın Kurtuluşu yöneticileri, nedense olayın büyütülmemesi ve fazla propagandasının yapılmamasını kararlaştırdılar ve cenaze töreni yapılmasına karşı çıktılar. Bunun üzerine, duvarlara asılan afişlerin resim kısımları kazınmaya başlandı ve M.Yıldırımtürk'ün cenazesini de ailesi kaldırdı.

Halkın Kurtuluşu dergisinde ise bütün bunlara rağmen, "Bir yoldaşı daha kaybettik" başlığı altında verilen haberde "mezarı başında devrimi andı içildiği" belirtiliyordu. Gazetelere verilen ilanlarda ise, "M.Yıldırımtürk yoldaşın anısını yaşatacağız" şeklinde ifadeler yer alıyordu.

M.YILDIRIMTÜRK NEDEN ÖLDÜ?

İster cinayet olsun, ister intihar olsun içinde bulunduğu ortam ve arkadaşlarıyla olan sürekli anlaşmazlık ve geçimsizlikler yüzünden M.Yıldırımtürk derin bir bunalıma düşmüştü. Ölümünde, içinde yer aldığı yapının ve anlayış'ların hiç payı, hem de önemli bir payı yok muydu?

H.Kurtuluşu dergisinin M.Yıldırımtürk'ün ölümüyle ilgili küpürü

SUADİYE VAPURUNUN KAÇIRILMASI OLAYI VE H.KURTULUŞU'NUN TUTUMU

Vapur kaçırma olayıyla ilgili gözaltına alınanlar emniyete götürülürken başlarını öne eğiyorlar.

20 Kasım günü morg'un önünde toplanan Halkın Kurtuluşu taraftarlarını polis ve jandarma dağıttı. Polisin önünden kaçanlardan büyükçe bir grup, o anda Karaköy İskelesinden Kadıköy'e kalkmakta olan vapura son anda bindiler. Vapurun adı Suadiye idi ve Kadıköy İskelesine yanaşmayarak yaklaşık üç saat boğazda bir yukarı bir aşağı dolaştı. Kamuoyunda sonradan geniş yankı uyandıracak olan Suadiye Vapurunun kaçırılması olayıydı bu.

Suadiye Vapuru sonunda Karaköy İskelesine yanaşacak, burada vapura binen polisler yolcuları ve Halkın Kurtuluşu taraftarlarını Sirkeci'ye götürecek birçok kişiyi tutuklayacaktı.

Olay sonrasında bazı gazeteler " Maocular Vapur kaçırdı" gibisinden büyük manşetler atacaklardı.

Olay bu kadarla da bitmeyecekti. Ertesi gün duvarlara Halkın Kurtuluşu taraftarlarınca "Yaşasın Suadiye Vapur Direnişimiz" yazıları yapıştırılacak, ancak birkaç gün sonra bu yazılar yine Halkın Kurtuluşu taraftarlarınca yırtılarak, bu kez, "vapur kaçırma yaygarasıyla tutuklananlar serbest bırakılsın" yazıları asılacaktı.

OLAYIN ASLI

Suadiye Vapurunun kaçırılmasıyla ilgili dava devam ettiğinden olayın ayrıntılarına girmeyi gerekli görmüyoruz. Ancak şu var ki, kamuoyunda geniş tepki uyandıran bu olay üç beş kişinin ne yaptığını bilmez davranışları yüzünden yaratılmışsada, izlenen maceracı eylem çizgisinin de zorunlu bir sonucuydu.

Vapura binen Halkın Kurtuluşu taraftarlarından üç beş kendini bilmez, yüzlerce yolcunun tepkisine rağmen ve Kadıköy'de polis tarafından önemli bir tedbir alınmadığını bildikleri halde vapuru bir oraya bir buraya dolaştırmışlar sonunda birçok kişinin toplanmasına ve gözaltına alınmasına yolaçmışlar, olayı duyan herkesin nefretini kazanmışlardı.

H.KURTULUŞU TARAFTARLARININ BİR KISMI KARŞI ÇIKIYOR

Olay kadar ibret verici olan başka bir konu da Halkın Kurtuluşu'nun vapur kaçırma olayı karşısında aldığı tutumdu.

Halkın Kurtuluşu taraftarları olaydan sonra bir durum değerlendirmesi yaptılar. Büyük bir kısmı olayın halka karşı yanlış bir eylem olduğu görüşündeydi. Bir kısmı ise eylemin doğru olduğunu söyleyordu. Tartışmalar sonucunda Halkın Kurtuluşu taraftarlarının büyük çoğunluğu bu eylemin yanlış maceracı bir eylem olduğu noktasında birleştiler. Genel kanı "eylemin devrimciliği gözden düşürdüğü ve devrimciliğe zarar verdiği" şeklindeydi.

Ancak bu noktada işe Halkın Kurtuluşu yöneticileri karıştılar. Halkın Kurtuluşu ve Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik dergilerinde olayı öven yazılar çıkmaya başladı. Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik dergisi daha da ileri giderek şunları yazıyordu:

"Devrimciler vapur Kadıköy'e geldiğinde iskeleyi polisler ve mavi bereliler tarafından işgal edilmiş bulduğunu gördüler. Bunun üzerine halkla beraber kıyıya yanaşmamaya karar verdiler." (Sayı: 44)

Halkın Kurtuluşu taraftarları arasındaki bu değerlendirme farkı giderek duvarlara da yansadı ve "Yaşasın Suadiye Vapur Direnişimiz" yazılarının yanısıra "Vapur kaçırma yaygarası" diyen yazılar gözüktü.

KİMLER DESTEKLEDİ?

Halkın Kurtuluşu siyasetinin yol açtığı bu olay hiç de destek görmedi değil.

İstanbul'da Kurtuluş grubu taraftarlarından bazı okulunda, "Halkın Kurtuluşçularına artık pasta denemeyeceğini, aktif bir eylem koyduklarını ve bütün burjuva basında kendilerinden söz ettirdiklerini" söylüyordu.

Dev-Solcular ise eylemin, iyi düşünülmüş propaganda gücü yüksek bir eylem olduğunu belirtiyorlardı.

H. Kurtuluş'çuların vapur eylemiyle ilgili olarak duvarlara yazdıkları yazılardan biri: "...Direnişimiz"

Bazı gazeteler olayı bu başlıklarla verdiler.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Aydınlık

BİLİNMEYEN "SOL"

BELGELER VE OLAYLARLA 49 grup

28

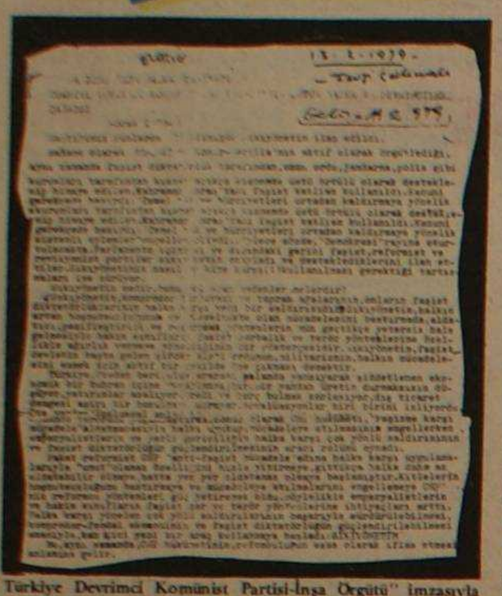

"Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü" imzasıyla çeşitli illerde dağıtılan bildiri...

TDKP-İÖ' NÜN BİLDİRİSİ:

"Halkımızı karanlık günler bekliyor"

H.Kurtuluşu dergisinin bir süre önce kurulduğunu açıkladığı "Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü", Ocak 1979 tarihli, sıkıyönetimle ilgili bir bildiri dağıttı.

Bildiride, "TKP'nin sıkıyönetime görünüşte karşı olduğu" belirtilerek *"TKP sıkıyönetime ancak bir tek açıdan karşı çıkıyor: Efendisi Rus sosyal-emperyalistlerinin çıkarlarını savunmak için. Bu gün faşist diktatörlük esas olarak Amerikancıdır."* deniyor.

Bildiri de şöyle bir Türkiye tablosu çiziliyor:

"Azgınlaşmaya başlayan faşist saldırıların ilk adımı olarak sıkıyönetimin ve diğer faşist saldırı ve yürütülen faşist demagojinin, kitle hareketlerini bastırıp ezerek durdurması ve başarıya ulaşması halinde, halkımızı karanlık günler bekliyor. Bu durumda 'anarşi' edebiyatıyla üstü örtülmeye çalışılan halkın devrimci mücadelesini ezebilecek tek güç olarak faşist generallerin yönetimindeki ordu daha ön plana çıkacak, parlamentarizm oyununa son veren askeri-faşist bir diktatörlük gündeme girecek ve azgın faşist hükümetler dönemi açılacaktır. Ama bunlar kuşkusuz ki, hakim sınıfların, en azgın olmasının yanında en çürük, en kof hükümet biçimleri olacak ve faşizmin sonunu yaklaştıracaklardır."

Bildirinin, sonunda: *"Sıkıyönetime karşı birleşelim, direnelim, daha kararlı mücadele edelim"* çağrıları tekrarlanıyor ve *"bütün bu mücadeleden amacın, demokratik halk diktatörlüğünün kurulmasıdır"* deniyor.

Bu bildiri bir süre önce Elazığ'da Fevzi Çakmak Mahallesinde dağıtıldı. Bildiri dağıtıldığından kısa bir süre sonra ise polis ve sıkıyönetim mahalleye buldozerlerle girerek geniş bir arama yaptı.

H.Kurtuluşu saflarından ayrılanlara hemen "hain, karşı-devrimci" damgasını vuruyor

• H.Kurtuluşu "TKP'nin savaş örgütleri kurma çağrısı yapmadığını" ispatlamaya çalışıyor

H.Kurtuluşu ile ilgili yayınımızın bugünkü bölümünde H.Kurtuluşu'nun öteki partiler ve gruplar hakkındaki değerlendirmelerine değineceğiz.

H.Kurtuluşu, AP, MHP, MSP, DP ve CGP'nin "ülkemizi hegemonyası altında bulunduran, faşist diktatörlüğü denetleyen ve komprador burjuvazi ve toprak ağalarını esas olarak kendine bağlamış olan Amerikan emperyalizminin ve onun safında yer alan diğer emperyalistlerin uşağı komprador-feodal partiler" olduğunu öne sürüyor.

H.Kurtuluşu'na göre, TKP, TİP ve TSİP'de, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının partileridir" diğerlerinden ayrıldıkları tek nokta, sosyal-emperyalizmin uşaklığını yapmaları ve suratlarında sosyalizm maskesi taşımalarıdır" (Parti Bayrağı, sayı: 1) "Bunlar faşist-feodal diktatörlüğün işçi sınıfı ve demokratik halk hareketi içine saldığı ajanlardır". (a.y.) Sovyet-Sosyal emperyalizmine bağlılık ilişkileri arttıkça bunların nasıl feodal-faşist dikta törlüğün ....çıkarlarını savunduğunu ortayaçıkmaktadır."

"CHP TECRİT EDİLECEK GÜÇ"

H.Kurtuluşu'na göre, "CHP milli burjuvazinin emperyalizm, komprador tekelci kapitalizm ve feodalizm ile oldukça sıkı bağları olan ve onlarla uzlaşan üst (sağ) kesiminin reformist partisidir." CHP'yi tecrit edilecek bir güç olarak gören H.Kurtuluşu, son dönemde CHP'nin "faşist diktatörlüğün koltuk değneyi" olduğunu söylüyor.

BAŞ DÜŞMAN TİKP

H.Kurtuluşu, TBP, SDP, VP, Kurtuluş ve Dev-Yol gibi parti ve grupların "Milli burjuvazinin aşağı kesimlerinin ve küçük burjuvazinin" temsilcileri olduğunu söylüyor. Bunların hepsinin düzenle belli seviyelerden uzlaşan akımlar olduğunu belirtiyor.

H.Kurtuluşu'nun en çok hedef aldığı parti, TİKP. H.Kurtuluşu dergisinin son zamanlarda hemen hemen tamamı TİKP'ye saldırı ve eleştirilerle dolu. H.Kurtuluşu TİKP için "Üç Dünyacı, revizyonist, karşı-devrimci" ve bunlara benzer tanımlar kullanıyor.

H.Kurtuluşu yöneticileri, "Bizim varlığımız TİKP'ye karşı mücadeleye bağlıdır" diyorlar.

H.Kurtuluşu, kendi saflarını terk ederek TİKP'ye katılan devrimcilere hemen "hain, karşı-devrimci" yaftası yapıştırıyor. Son günlerde de H. Kurtuluşu saflarında kopmalar olduğu, yöneticilerinin, daha büyük kopmaları önlemek için, taraftarlarına baskılarda bulundukları öğrenildi.

H.KURTULUŞU TKP'Yİ YALANLIYOR

H.Kurtuluşu önceleri Amerikan emperyalizmine ve iç gericiliğe karşı Moskova yanlılarıyla işbirliği yapılabileceğini savunuyordu, sonradan eleştiriler karşısında bundan vazgeçti. Ancak giderek dünyada ve Türkiye'de Moskova yanlısı TKP ile aynı tutumları aldı.

Özellikle TKP ile birlikte, sıkıyönetimin Amerikancı faşizmin bir darbesi olduğunu söyleyerek, sıkıyönetime karşı direnme ve eylem birliği çağrıları yaptı. Ancak TKP ile arasına fark koyma kaygısıyla, TKP'nin yayınlarında sürekli işlenen siyasetlerin TKP tarafından savunulmadığını öne sürdü. H.Kurtuluşu'nun 149. sayısında şöyle deniyordu:

"Aydınlık-TİKP revizyonistleri... TKP'nin "sıkıyönetime karşı mücadele bayrağı açtığını", "CHP'ye savaş açtığını ve CHP'yi bölmeye çalıştığını" orduyu bölmeye ve parçalamaya çalıştığını"... "savaş komiteleri kurduğunu" vb. vb. söylemekte ve sürekli bu yönde yayın yapmaktadırlar.

"Acaba gerçek böyle midir? Yani gerçekten sahte TKP, sıkıyönetime karşı savaş mı açmıştır? CHP Hükümetini desteklemekten vaz mı geçmiştir?... Gerçekten savaş komiteleri mi kurmuştur?"

H.Kurtuluşu gerçeğin böyle olmadığını ispatlamaya çalışırken, TKP İzmir'de "sıkıyönetime hayır" mitingi yapıyor, üç ilde eylem komiteleri kurduğunu açıklıyordu.

H.Kurtuluşu 142. sayısında, Doğu Perinçek'in gazetemizde yayınlanan ve Moskova yanlısı TKP'nin üzerine gidilmesini isteyen başyazısını da şöyle eleştiriyor:

"Üç Dünyacı' revizyonizmin elebaşısı... yazdığı bir başyazıda, hükümete 'sahte sol' diye adlandırdığı proleter devrimci hareketi ve bazı anti-faşist hareketleri dağıtma çağrısında bulunmaktaydı." TKP'yi böylece "anti-faşist güçler içinde" sayan H.Kurtuluşu, TKP'nin kendileri için Adana olayları sırasında "demokratik güçler" demesinin karşılığını da vermiş oluyordu.

BİRLİK SORUNU

H.Kurtuluşu sayfalarında en çok tekrarlanan sözlerden biri de "proleter devrimcilerin birliği"

H.Kurtuluşu 1976 ortalarında Aydınlık dergisinin yaptığı birlik çağrısına, "ciddiyetsiz, fırsatçı" olduğunu öne sürerek red cevabı verdi. Bundan sonra H.Birliği ve H.Yolu ile uzun bir süre birlik için çabaladığını söyledi. Üçlü Blok olarak adlandırılan bu gruplar arasında uzun süre birlik görüşmeleri yapıldı. Ancak her grubun net görüşlerinin olmaması ve grup çıkarlarını ön planda tutmaları, bu grupların birleşmek bir yana sürekli bölünmelerine ve her seferinde birbirlerini daha da şiddetli eleştirmelerine, grupçulukla suçlamalarına yol açtı.

H.Kurtuluşu şimdi Devrimci Halkın Yolu ve Halkın Birliği gruplarını oportünist olarak niteliyor ve bu grupların taraftarlarını kendi saflarında birliğe çağırıyor.

* * *

Yarın H.Kurtuluşu'nun kitap sansürü, yayın tahrifatı, kadrolara şantaj ve sahte özeleştiriler konusundaki yaptıklarını örneklerle ele alacağız. Moskova yanlısı İGD'nin H.Kurtuluşu'na yaptığı tartışma çağrısını belgesiyle birlikte ortaya koyacağız. H.Kurtuluşu saflarını birkaç gün önce terk eden Huriye Üstün'ün (Ana) açıklamasına yer vereceğiz.

yarın

H.KURTULUŞU SAFLARINI TERKEDEN HURİYE ÜSTÜN'ÜN AÇIKLAMASI:

"Biz sözümüzün eriyiz, yolumuzdan dönmedik"

Salı günü:

DEVRİMCİ HALKIN YOLU

BU DA KORSAN KONGRE:

H.Kurtuluşu yöneticileri gazetelere sahte ilan vererek TUMAD-DER Kongresi topladı

1973'lerde kurulan 'Tüm Mahkumlar ve Tutuklular Birleşme ve Dayanışma Derneği (TUMAD-DER) kısa zamanda yüzlerce mahkumun ve tutuklunun sorunlarını ele alan, mahkum ailelerinin umut bağladığı bir dernek olmuştu. H. Kurtuluşu yöneticileri TUMAD-DER'in bu konumundan grupları için yararlanmayı ve ne pahasına olursa olsun derneğin Yönetim Kurulunu ellerine geçirmeye karar verdiler.

Hemen kolları sıvayan H.Kurtuluşçuları, Yönetim Kurulu kararı olmadığı halde 1977 başlarında gazetelere Yönetim Kurulu adına sahte bir ilan vererek, Ankara'da Dilşat Düğün salonunda, öğrencilerin ve çoğunluğu üye olmayan kişilerin katıldığı bir kongre düzenlediler. Kongrede yeni bir TUMAD-DER Yönetim Kurulu seçtiler.

Ertesi hafta ise TUMAD-DER yasal Kongresini yapıyor ve yasal Yönetim Kurulunu seçiyordu.

H.Kurtuluşçularının kurduğu (TUMAD-DER) Kongreden sonra zaten dağılmıştı ve derneğin adının kullanılmasından başka bir şey yapılmıyordu. Ancak o zamana kadar geniş ilgi görmüş ve etkin faaliyetlerde bulunmuş olan dernek şimdi iki başlı hale getirilmişti.

H.Kurtuluşçuları bir süre sonra bu heveslerinden de vazgeçtiler ve TUMAD-DER'in peşini bıraktılar. Gerçek TUMAD-DER ise o günden bu yana faaliyetlerini sürdürüyor.

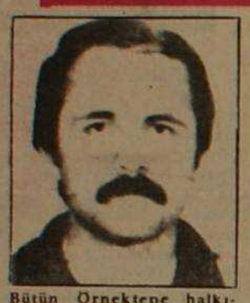

Bütün Örnektepe halkının, cenazesine katıldığı öğretmen Mustafa Yaşar.

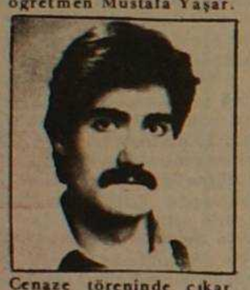

Cenaze töreninde çıkar çatışmada öldürülen Kemal Apak.

ÖRNEKTEPE'DE BÜTÜN MAHALLE HALKININ KATILDIĞI

■ Bir hafta sonra bu olayın etkisiyle, halk, acısını içine gömdü ve Orhan Karaca'nın yapılan cenazesine katılmadı

Cenaze töreni, bir H.Kurtuluşçusunun kışkırtıcı hareketi yüzünden kana bulandı

İstanbul Örnektepe'de 18 Eylül günü MHP'li komandolar tarafından Eğitim Enstitüsü öğrencisi ve Örnektepe İlkokulu öğretmeni Mustafa Yaşar öldürüldü.

Bunun üzerine başta Halkın Kurtuluşu olmak üzere, D. Halkın Yolu, Halkın Birliği, Partizan ve Devrimci Yol gurupları Örnektepe'de 20 Eylül günü bir cenaze töreni düzenlediler. Son zamanlarda Komandoların arda arda saldırılarına hedef olan Örnektepe halkı, çok sevdikleri öğretmenleri Mustafa Yaşar'ın cenazesine akın akın katıldılar. Kadını, çocuğu, yaşlısı genciyle 1000'i aşkın Örnektepe halkı sokaklara döküldü. Yüzlercesi de yol boyunca yaşlı gözlerle öğretmenlerini uğurluyordu. Evlerin balkonları, pencereleri acılı analarla bacılarla doluydu.

ÇATIŞMA ÇIKIYOR

Cenaze korteji MHP binasının önünden geçerken H.Kurtuluşu saflarından bir kişi, duvarlara yazılı sloganları silip, kendi sloganlarını yazmak için davrandı. Yazı yazarken boyayı bir polisin üzerine sıçrattı. Polisle arasında tartışma ve itişme oldu. H.Kurtuluşçusu bunun üzerine elindeki kireç dolu kovayı polisin kafasından aşağıya boşalttı.

Bu anda ortalık birden karıştı. Polis cenaze kortejinin üzerine saldırdı. Kısa bir süre sonra ise kurşunlar sıkılmaya başlandı. Cenazeye katılan halk panik içinde koşuşuyor, evlere sığınmaya çalışıyordu.

H.Kurtuluşu taraftarlarından Namık Kemal Apak aldığı kurşun yaralarıyla olay yerinde öldü. 10 kişi de çeşitli yerlerinden yaralandı. 90 kişi ise gözaltına alındı.

Çatışmadan sonra dışarıdan gelen H.Kurtuluşu ve diğer gruplara mensup 700 kadar öğrenci tekrar toparlanarak cenazeyi bir süre daha taşıdılar ve otobüse koyup, M.Yaşar'ın memleketine gönderdiler.

NE YAPILDI?

Semt halkının çoğunun katıldığı bir cenaze töreni yine bir kışkırtma ile kana bulanmış ve yine bir gencin hayatını kaybetmesiyle sonuçlanmıştı.

Olaya yolaçan kişi H.Kurtuluşu saflarındaydı. H.Kurtuluşu olaya sebiyet veren kişiyi araştırıp bir sonuca vardı mı? Cenaze törenlerinin yeni cenaze törenlerine yolaçmasının nedenleri ve izledikleri eylem çizgisi üzerinde düşündü mü?

Örnektepe'de olanlar bu sorular üzerinde düşünmeyi gerekli kılıyordu.

BİR HAFTA SONRA

H.Kurtuluşu saflarındaki bir kişinin yolaçtığı olayın semt halkı üzerinde nasıl bir etki yarattığı ise bir hafta geçmeden anlaşılacaktı.

Bu olaydan 6 gün sonra yine Örnektepe'de ayni faşistler tarafından, bu kez Öğrenci Orhan Karaca pusu kurularak öldürülüyor, bir öğrenci de yaralanıyordu. Orhan Karaca da Örnektepe halkının yakından tanıdığı ve sevdiği, TİKP görüşlerini savunan genç bir devrimciydi.

Orhan Karaca'nın cenaze töreni de Örnektepe'de yapıldı. Ancak bu kez bir hafta önce ki olaynetkisiyle mahalle halkı hıncını ve acısını içlerine gömüyor, törene katılmıyordu. Bütün kahveler ve dükkanlar kapalıydı. Sokaklarda çocuklar bile yoktu. Balkonlarda ve pencerelerde insanlar gözükmüyordu.

Orhan Karaca'nın semt dışından gelen arkadaşları tören yapmak istedi. Fakat bu kez de yine H.Kurtuluşu ve öteki gruplar cenazeye sahip çıkmaya çalıştılar ve yeni bir çatışma ortamı doğmaya başladı.

Bunun üzerine Orhan Karaca'nın ailesi törene izin vermedi ve O.Karaca tören yapılmadan toprağa verildi.

İşte bir hafta arayla iki cenaze töreni... İkisi de mahalle halkının çok sevdiği evlatlarının cenazesi. Bir hafta önce sokakları dolduran halk, bir hafta sonra evladını uğurlayamıyordu. Buna da ağızlarından "Halkın mücadelesini yükseltme" sözünü düşürmeyenler yol açıyordu.

Olay yerinin cenazeden sonraki durumu... Bir hafta sonra yapılan Orhan Karaca'nın cenazesine, Orhan Karaca'yı çok sevmelerine rağmen halktan katılan olmayacaktı.

Halkın Kurtuluşu saflarından biri polisin üstüne boya dökünce, çatışma çıktı. Fotoğrafta üzerine boya dökülen polis görülüyor.

AÇIKLAMALAR...

AÇIKLAMA

Yayınımızın 10 Martta yayınlanan bölümünde Bayrampaşa Ahmet Rıfat Canayakın Ortaokulu ile ilgili olarak yer alan haber üzerine Bayrampaşa Ortaokulu Koruma Derneği Başkanı Bekir Çağlar imzalı bir açıklama aldık. Bu açıklamayı aynen yayınlıyoruz.

AYDINLIK Gazetesi Yazı İşleri Müdürlüğüne İstanbul

10 Mart 1979 tarihli gazetenizin 8. sayfasında okulumuz (Ahmet Rıfat Canayakın Ortaokulu) hakkında çıkan haber yanlıştır. Doğrusunu ifade eden bu açıklamamızın aynı sütunlarda yayınlanmasını rica ederim. Saygılarımla.

"A.Rıfat Canayakın Ortaokulunda üye ödentisi ya da bağış alma işlemleri Okul Koruma Derneğimiz eliyle yapılmaktadır. Yılın başında, kayıtlar sırasında gönüllü ödeyen velilerden 50 ile 100 lira arası bağış alındığı doğrudur. Ancak bu, Dernek Yönetim Kurulu üyelerimiz tarafından yürütülmüştür. Daha sonra 5 Kasım 1978 Pazar günü toplanan öğrenci velileri yıllık aidat ödemeğe kendileri karar vermiştir. Bu aidatlar ayda 10 liradan yılda 120 lira olarak Koruma Derneğinin üyesi olan velilerden istenmiştir. Bu işlemler yönetim kurulumuzca yürütülmektedir. Eğer kendisine verilen makbuz, herhangi bir bahaneyle geri alınmıştır iddiasında bulunan veli varsa bu takdirde bize başvurmalı ve iddiasını gerekli makamlara şikayet etmelidir.

Velilerden 'yakacak parası' diye bir para toplanmamıştır ve yukarıda açıkladığımız bağış ve aidatların dışında bir para da hiçbir şekilde istenmemiştir. Okul Müdürünün bu işlemlerle hiç bir ilgisi yoktur. Kaldı ki, bu yolla okula gelir sağlamak her okulda sözkonusudur. Haber oluşturmak için bizim okulun seçilmesi üzücüdür. Okul Koruma Derneğimizin çalışmaları herkesin ve resmi makamların denetimine açıktır. Kamuoyuna olduğu gibi açıklanmasını dileriz."

16.3.1979

KURTULUŞ GRUBU İLE İLGİLİ DÜZELTME

Yayınımızın 24 Mart tarihli Kurtuluş grubu ile ilgili bölümünde, bu grubun THKP-C davası sanıkları tarafından oluşturulduğu belirtilmektedir. Kurtuluş grubunu oluşturan kişilerin THKP-C davalarıyla bir ilişkileri yoktur. Kurtuluş grubu 12 Mart'ta Dev-Genç davasında yargılanan kişilerden bir grup tarafından oluşturulmuştur. Düzeltir, özür dileriz.

TURGUT İBÇİOĞLU OLAYIYLA İLGİLİ DÜZELTME

Yayınımızın 9 Mart tarihli "Turgut İbçioğlu Olayı" adlı bölümünde, bir isim yanlışlığı bulunmaktadır. Olay günü okulun önünde ateş açan kişilerin içinde gösterilen ve şemada C harfiyle işaretlenen şahıs, yazıda belirtildiği gibi Halit Gök değildir. Bu şahsın ismi de Halit olduğundan böyle bir isim karışıklığı doğmuştur. Düzeltir, özür dileriz.

MLSBP YAYINIYLA İLGİLİ DÜZELTME

Yayınımızın, 17 Mart tarihli, MLSPB ile ilgili bölümünde bir fotoğraf karışıklığı olmuştur. Gülten Çayan fotoğrafı olarak basılan fotoğraf aslında THKP-C davası sanıklarından Ayşe Bilge Dicleli'ye aittir. Düzeltir, özür dileriz.

H. KURTULUŞU YAYININ 5. BÖLÜMÜ İLE İLGİLİ DÜZELTME

H.Kurtuluşu ile ilgili yayınımızın dünkü bölümünde, "H.Kurtuluşu... T.Maden-İş'in reklamını yaptı" şeklinde bir cümle geçmektedir. Sözkonusu sendika Türkiye Maden-İş değil, Devrimci Demir-İş adlı sendikadır. Düzeltir, özür dileriz.

NOT: "Bilinmeyen Sol" dizisine gönderilen mektupları yer darlığı yüzünden bir süredir yayınlıyamıyoruz. Önümüzdeki haftadan itibaren bu mektupları yayınlamaya devam edeceğiz.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

H.Kurtuluşu yöneticilerinin ilginç mücadele yöntemleri

Sahte özeleştiriler, kitap sansürü, yayın tahrifatı, taraftarlara santaj...

H.Kurtuluşu yöneticilerinin faaliyetleri arasında oldukça ilginç olanları da var; sahte özeleştiriler, kitap sansürü, şantaj gibi...

Sahte özeleştiriler

Geçen yılın ekim ve aralık ayları arasında H. Kurtuluşu ile D.Halkın Birliği arasında hararetli bir tartışma meydana geldi. H.Kurtuluşu, Reyhanlı'dan 13 kişinin saflarına geçtiği, H.Birliği ise bunun yalan olduğunu söylüyordu.

Bu ilginç tartışma dergilerin sayfalarında şöyle gelişti:

Halkın Kurtuluşu dergisinde "Devrimciler Parti Bayrağı Altında Toplanıyor" başlığıyla bir sayfa açıldı ve bu sayfada çeşitli grupları terk ederek H.Kurtuluşu saflarına katıldıkları öne sürülen kişilerin özeleştirilerine yer verilmeye başlandı.

H.Kurtuluşu dergisinin 30. sayısında "Halkın Birliği saflarını terk eden Hatay-Reyhanlı'dan 13 devrimci" başlığıyla şöyle bir özeleştiri yer alıyordu:

"Bizler daha önce Halkın Birliği saflarında mücadele ediyorduk. Bugünkü geldiğimiz aşamada en büyük görevimizin proletarya partisinin inşasına katılmak olduğunu biliyoruz... Yerimizin Marksist-Leninist safların olması gerektiğini kavrayarak Halkın Kurtuluşu saflarında mücadele edeceğimizi açıklıyor ve tüm devrimcileri Parti Bayrağı'nın Marksist-Leninist çizgisi altında toplanmaya çağırıyoruz."

D. Halkın Birliği, yalanı açığa çıkartıyor

Devrimci Halkın Birliği dergisi ise 31 Ekim 1978 tarihli 45. sayısında, yukarıdaki özeleştirinin yalan ve reklamcılık olduğunu belirterek şöyle diyordu:

"Halkın Kurtuluşu'nun 130. sayısında Reyhanlı ile ilgili bir reklam çıktı: Bu reklamda 13 Halkın Birliği taraftarının H.Kurtuluşu'na geçtiği ilan ediliyor. Parlak ve şatafatlı sözlerle, malını pazara çıkarmış satıcı edasıyla yapılan bu reklam ne yazık ki (!) tamamen asılsızdır, yalandır. Bir kere daha belirtelim ki, Reyhanlıda Devrimci Halkın Birliği taraftarı hiç kimse H.Kurtuluşu'na geçmemiştir. H. Kurtuluşu yazarları eğer aksini iddia ediyorlarsa onları ispata davet ediyoruz."

Halkın Kurtuluşu "ispat ediyor"

H.Kurtuluşu, D.Halkın Birliği'nin ispat çağrısına, 27 Kasım tarihli, 137. sayısında cevap verdi. "Reyhanlı'dan 13 devrimci D.Halkın Birliği şeflerine cevap veriyor" başlığıyla yayınlanan yazıda, "D.Halkın Birliği adlı tekkenin şeflerinin 'sahte' olarak nitelendirdikleri özeleştiriye imza atan Reyhanlı'dan 13 devrimcinin isimlerini ve imzalarını kapsayan ve ortaklaşa kaleme aldıkları mektubun aşağıda fotokopisini yayınlıyoruz." deniliyordu. Yazıya ilişkin olarak 13 kişinin imzasını taşıyan ve "H.Birliği taraftarları olarak... H.Kurtuluşu saflarında devrimci mücadelenin verilmesinde yarar gördük" şeklinde bir ifadenin yer aldığı bir belge yayınlandı.

...ve H. Kurtuluşu'nun özeleştirileri çöküyor

Devrimci Halkın Birliği dergisi, Halkın Kurtuluşu'nun bu ispatına, 26 Aralık 1978 tarihli 49. sayısında cevap verdi. Bu sayıda yayınlanan "Yalancının Mumu Yatsıya kadar Yanar" başlıklı yazıda, H.Kurtuluşu'nun daha önce imzalarını yayınladığı kişilerin imzalı açıklamaları yer alıyordu. Açıklama yapan kişiler, "kendilerinin siyasetle yakından ilgili olmadıklarını, hiç bir grubun içinde yer almadıklarını ve H.Kurtuluşçuların imzalarını herhangi bir karşı-devrimci şeyi protesto etmek için aldıklarını" belirtiyorlardı.

Bu açıklamalardan tipik olan ikisi şöyleydi:

"...Ben Halkın Birliği arasında hiç mücadele vermedim. Ben bu iki dergi haricinde diğer fraksiyonların dergisini de okuyordum. Bana günün birinde isim listesi olarak bir kağıt getirdiler. Bu isim listesi içinde benim de ismim vardı ve bana ismimin olduğu yere imza atmamı söylediler ve ben de imzayı bilinçsiz olarak attım.

"Bana gazetede çıkacak diye bir şey söylemediler, imzamın yanında çıkan yazılardan haberim yoktur. Bu yazıyı da reklamcılık, grupçuluk olarak görüyorum ve protesto ediyorum. Abdullah Hatam."

"Bu imzayı ben verirken herhangi karşı-devrimci bir şeyi protesto için biliyordum. İsmimi ve imzamı ancak aradan bir süre sonra gazetede gördüm, gazetenin altında çıkan yazıdan haberim yoktur.

"Yukarıdaki bu yazıyı kendi elimle yazdım bana aittir. Güven Api."

Kitap sansürü

Bu sahte özeleştirilerin yanı sıra Halkın Kurtuluşu grubunun bir de kitap sansürü olayı var. Halkın Kurtuluşu grubu çizgisinde yayın yapan Komün Yayınları 1977'de "Ekonomi Politik" adlı bir kitap çıkardı.

Kitabın Komün Yayınlarından çıkan Türkçe çevirisi ile Fransızca baskısı karşılaştırıldığında H.Kurtuluşçularının yeni bir marifeti ortaya çıkıyordu: Fransızca baskının 280 ve 286. sayfaları arasında bulunan Üç Dünya Teorisi ile ilgili ve "Bundan böyle yeni bir tarihi dönem, Amerikan emperyalizmine ve Sovyet revizyonizmine karşı mücadele dönemi başladı" başlıklı bölüm, Halkın Kurtuluşu yöneticileri tarafından çıkarılmış, sansür edilmişti.

Gazete yasaklama

H.Kurtuluşu yöneticileri kitap sansürü işini gazete yasaklamaya kadar da götürüyorlar. Geçen yıl H.Kurtuluşçuların hazırladığı ve D.Halkın Yolu, Halkın Birliği, Partizan ve Kavga gruplarının imzaladığı bildiride gazetemiz hedef alınarak şu çağrıda bulunuluyordu:

"Bir tek 'Aydınlık' gazetesi alınmamalı, okunmamalıdır. Bunlara karşı-devrimci faaliyetlerin yürütmemeleri için yer tutmalarını engelleyelim, vermeyelim. Bilinmelidir ki onlara karşı mücadele devrim mücadelemizin bir parçasıdır.

Bu çağrıyla birlikte H. Kurtuluşçular gazetemizi satan bayilere çeşitli saldırılarda bulunarak, gazetemizin satışını engellemeye çalıştılar.

Tiran Radyosu yayınını da değiştirdiler

H.Kurtuluşu, Üç Dünya Teorisini reddettikten ve Enver Hoca'nın görüşlerini savunmaya başladıktan sonra kulağını Tiran Radyosuna da yaşıyarak, Tiran Radyosunda ne yayınlanıyorsa, dergide buniara yer veriliyor.

H.Kurtuluşu'nun 84. sayısında AEP yanlısı 5 Avrupa partisinin ortak açıklamasını yayınladı. Bu açıklamada şöyle bir cümle geçiyordu:

"Avrupa'da tek sosyalist ülke olan Arnavutluk Halk Cumhuriyeti'nde ...bir şartlarda sosyalizm inşa ediliyor."

O sıralarda Tiran Radyosu da aynı açıklamayı veriyor, Tiran Radyosunun yayınında ise aynı cümle şu şekilde geçiyordu:

"...Dünyada tek sosyalist ülke olan Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nde..."

Halkın Kurtuluşu, 94. sayısında ise bu konuyla ilgili şu açıklamayı yapıyordu:

"Oportünistler, Beş Marksist-Leninist partinin ortak açıklamasında Avrupa'da sözcüğünün yerine asıl metinde ve Tiran Radyosu Türkçe yayınında 'dünyada sözcüğünün kullanıldığını iddia ederek kafa bulandırmaya çalışmaktadırlar... Ortak açıklamada dünyada değil, Avrupa'da geçmektedir. Tiran Radyosunun Türkçe yayını da böyledir."

Ancak o dönemde H. Kurtuluşu saflarında bulunan ve sözkonusu açıklamayı Tiran Radyosundan banda alan devrimciler, yayında "dünyada" kelimesinin geçtiğini H. Kurtuluşu yöneticilerine söylediler. H.Kurtuluşu yöneticileri buna rağmen 94. sayıdaki açıklamayı yaptılar. Sözkonusu bant elimizde bulunmaktadır ve tartışılan cümle de berrak bir şekilde "dünyada" kelimesi geçmektedir.

Özeleştirilerle şantaj

H.Kurtuluşu, saflarındaki kopmaları önlemek için de değişik yöntemler uyguluyor.

Bazı taraftarlarından bir dönem yaptıkları hatalarla ilgili özeleştiriler alıyor, bu kişiler lierde H.Kurtuluşu ile ayrılığa düştüğünde ise bu özeleştirileri öne sürerek baskı yapıyorlar.

H. Kurtuluşu 130. sayısında "Reyhanlı"dan 13 devrimcinin saflarına geçtiğini" söylüyor.

D. Halkın Birliği 45. sayısında "özeleştirilerin yalan olduğunu" söylüyor.

H. Kurtuluşu 137. sayısında özeleştiri yaptığını öne sürdüğü kişilerin imzasını yayınlıyor.

...Ve imzaları çıkan kişiler D. Halkın Birliği'nin 49. sayısında yayınlanan açıklamalarında imzaların kendilerinden bir bahaneyle alındığını, özeleştiri yazısından haberleri olmadığını belirtiyorlar.

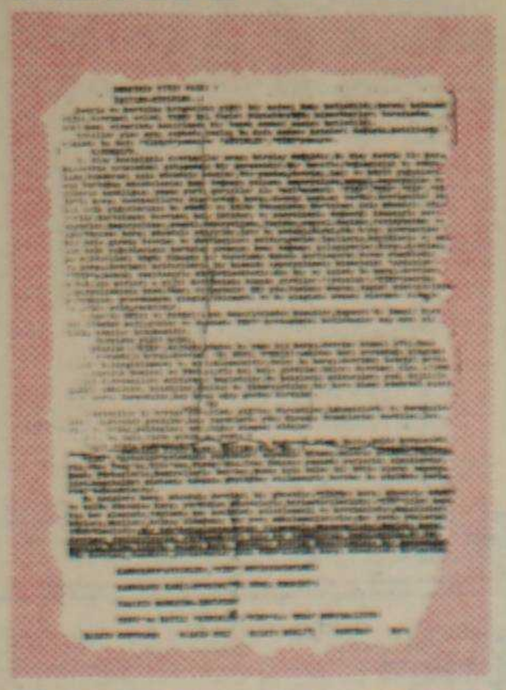

H. Kurtuluşu'nun gazetemizin satışının engellenmesini isteyen bildirisi.

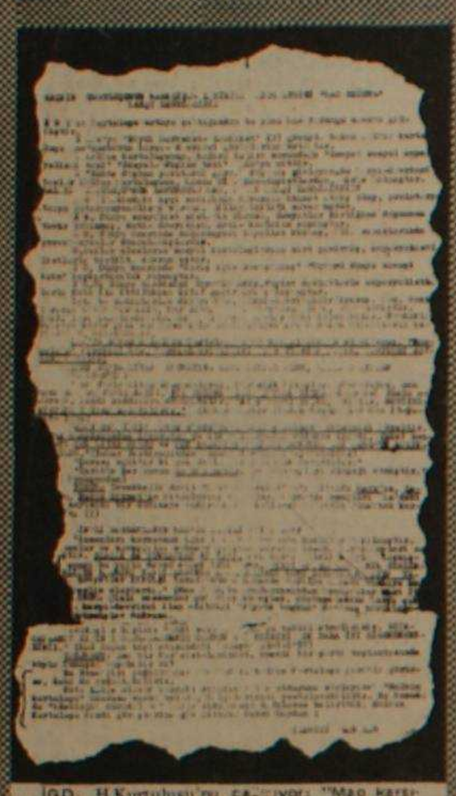

İGD, H.Kurtuluşu'nu çağırıyor: "Mao karşı-devrimcidir, saflarımıza katılın!"

BELGE

İGD'nin H.Kurtuluşu'na çağrısı

MAOCULUĞU BIRAKIN, BİZİM SAFLARIMIZA KATILIN

TKP'nin Halkın Kurtuluşu'nu kazanabilecek bir güç ilan etmesinden sonra TKP yanlısı İGD, İzmir'de "İlerici Gençler" imzasıyla bildiri yayınladı.

"Halkın Kurtuluşu'nun Marksist-Leninist kabul ettiği 'Mao Zedung' karşı devrimcidir" başlığını taşıyan bildiride şunlar deniyor:

"Halkın Kurtuluşu ortaya çıktığından bu yana Mao Zedung'u savunaa gelmiştir.

"Mao'ya büyük Marksist-Leninist gözüyle bakan Halkın Kurtuluşu, Mao'nun bütün karşı-devrimci görüşlerine ortaktır.

"–Halkın Kurtuluşu'nun bağıra bağıra savunduğu "Sovyet sosyal-emperyalizmi tezi", "sosyal-faşizm tezi" Mao'ya aittir.

"–O, Üç Dünya Teorisini formüle edip, faşist devletlerle emperyalistlerle, NATO ile ittifakına kılıf geçirmeye çalışmıştır.

"İşte bu nedenlerden dolayı Mao, karşı-devrimcidir diyoruz."

"Mao'yu savunan Halkın Kurtuluşu sempatizanlarına sesleniyoruz. 'Maoculuğu bırakın! Mao, karşı-devrimcidir! Bu saflardan çıkın, devrimci saflara katılın!" (Altı çizili)

Bildiride Mao hakkında çeşitli yorum ve iddialarda bulunduktan sonra şu çağrı yapılıyor:

"Bu konuda 'ideolojik mücadeleye' defalarca hazır olduğumuzu belirttik. Halkın Kurtuluşu kendi görüşlerine güveniyorsa hodri meydan!"

NEREDEN NEREYE

H.Kurtuluşu son dönemlerde giderek Moskova yanlılarıyla içte ve dışta aynı siyasetleri izler olmuştu; dünyada Sovyetler Birliği'nin faaliyetlerine karşı duran gelişmeleri ve güçleri eleştiriyor, Türkiye'de de S.Birliği'nin hegemonyacılığına karşı direnen güçleri baş hedef seçiyor, "demokratik halk diktatörlüğü kurulacak diyerek iç karşaşlığı artırıcı bir tutum alıyordu.

Yukarıdaki çağrı ile Moskova yanlısı İGD, H.Kurtuluşu yöneticilerine, aralarındaki son engeli de kaldırmaları, Mao Zedung'un fikirlerini karşı-devrimci ilan etmelerini istiyor.

Halkın Kurtuluşu yöneticileri ise bu çağrılara uyarak şimdi Mao Zedung'un fikirlerinin devrimci olmadığını ilan etme girişimlerinde bulunuyorlar.

Yayınladığımız belgenin ve İGD'nin yaptığı çağrı, H.Kurtuluşu yöneticilerinin, H. Kurtuluşu taraftarlarını nereye götürdükleri konusunda son derece uyarıcıdır.

H.Kurtuluşu saflarını terkeden Huriye Üstün'ün (Ana) açıklaması:

BİZ SÖZÜMÜZÜN ERİYİZ... MAO'NUN YOLUNDAN DÖNMEDİK,SİZ DÖNDÜNÜZ!..

Adana 1929 doğumlu olan Huriye Üstün, 1972'de 2. THEO davasında idam talebiyle yargılandı. 7,5 yıl hapis cezasına çarptırıldı. 2,5 yıl askeri cezaevinde yattıktan sonra affa dışarı çıktı.

Dışarı çıktıktan sonra Halkın Kurtuluşu saflarında yer aldı. Bütün devrimcilerin sevdiği, saydığı ve "Ana" dediği Huriye Üstün, Halkın Kurtuluşu yöneticilerinin Mao'nun fikirlerini reddetme girişiminde bulunmaları üzerine Halkın Kurtuluşu saflarını terk etti.

Huriye Üstün'ün konuyla ilgili açıklamasını ve Halkın Kurtuluşu saflarındaki devrimcilere yaptığı çağrıyı aynen yayınlıyoruz:

Kim kimi yanıltıyor

Hangisi diğerini bastırıyor?

Halkın Kurtuluşu'nun, büyük öğretmen Mao Zedung'u "karşı-devrimci" ilan etmesine devrimciler susabilirler mi, susturulabilirler mi?

Hayır, susturamazlar, susturamayacaklardır.

Revizyonizm ve Mao Zedung düşmanlığı emekçi halkın aydınları altında ezilecektir.

Halkın Kurtuluşu'nun 1976'lara gelinceye kadar modern revizyonizme ve sosyal-emperyalizme karşı çıkmak diye bir sorunu olmadı. 1976'larda Marksizmden etkilendiler ve modern revizyonizme ve sosyal-emperyalizme karşı tutarsız da olsa bir tavır aldılar. Ama revizyonizmle uzlaşmayı bir türlü terk edemediler. Mao Zedung Düşüncesini hiç bir zaman kavrayamadılar. Onların "Mao hayranlığı" gelip geçici bir heveslı.

Üç Dünya Teorisi tartışmaları sırasında Mao Zedung hakkında söylediklerini, yazdıklarını bir hatırlayalım. Halkın Kurtuluşu'na göre, Üç Dünya Teorisi, Mao Zedung'un değildi! Mao Zedung'u ve onun katkılarını savunuyorlardı! Mao'yu asıl reddedenler "Üç Dünyacılar" idi!

Bizleri böylece revizyonizm suçlarını bulaştıra bulaştıra eğitmeye çalıştılar.

Onların Mao Zedung'e sahip çıkar görünmelerinin bir sahtekarlık olduğu bugün açığa çıktı. Artık Mao Zedung'e açıktan açığa saldırmaktan çekinmiyorlar: "Karşı-devrimci" "revizyonist", "anti-Marksist" söyleri sıkıcı oldu ağızlarında.

Biz de bu yoldan gideceğimiz sıra arkadaşlar?

Hayır, bin kere hayır. Biz bu yoldan gitmeyi reddediyoruz. Ve bu yoldan gidenlere karşı var gücümüzle mücadele edeceğiz. Halkın Kurtuluşu dergisinde Mao Zedung için "Doğrucu yolundan izleri olsun bize" dedik. Bir sözümüzün eriyiz. Dönmeyeceğiz yolumuzdan. Dönenlere de izleri olsun. Elbette ki, "bin kötü darbesini göze alanlar onu parçalayıp bile atmaları mümkündür."

Katiklerini Tiran Radyosuna dayayanlar dünyayı, Türkiye gerçeğini görebilirler mi? Onlar bugün olanı düşünebilirler. Çünkü modern revizyonistlerle aralarında bir sınır kalmamıştır. Her tarafa ağır bir bunalım, yoksulluk, çürüme ve duyarsızlık var. Beş gün önce Halkın Kurtuluşu yöneticileri benimle Mao Zedung'un fikirlerini tartışmaya geldiler. Daha fikirlerini bile açıklamaya fırsat vermeden "karşı-devrimcilerin yanına gidiyorsun". "Mao Zedung tabii ki revizyonistti. Üç Dünyacılar devrim ihaneti olmuştur" diyerek bir ağızdan bağırıp çağırmaya başladılar. Son derece sinirliydiler ve saflarından yeni kopmaların olacağı telaşı içindeydiler. Ağızları, elleri titriyordu. Artık onlarla tartışmak mümkün değildi, bana karşı takındıkları tavrı kafamamadım. Tartışma için hazırladığım notları sonsuz alarak, kalktım.

Sabahleyin giderken yanımda hiç para olmadığı için yol parası istedim. Halkın Kurtuluşu yöneticilerinin cevabı ise "Biz karşı-devrimcilerin yanına böyle gösi rahatlığıyla gidenlere 10 lira bile vermeyiz" oldu.

Onlar proleter devrimciliği kınayıp bırakmıyorlar. Bana karşı takındıkları tavır, proleter devrimcilerin tavrı mıdır, yoksa revizyonizmin burjuvimsi düşmüş kişilerin tavrı mı?

Revizyonizmin burjuvimsi bunalımından bunlar yakalarını kurtarabilirler mi? Mao Zedung'e ve O'nun devrimci fikirlerine sımsıkı sarılmadan asla!

Mao Zedung'e yapılan saldırılar güçlenmek isteyenlere karşı her türlü hile ve tertibe başvurdular. İftiraya da başvuruyorlar. Bir iftiradan korkmuyoruz, onların saldırılarından korkmuyoruz. Biz geleceğe inanıyoruz. Türkiye halkının devrimci mücadelesinin zaferi uğruna her türlü iftira ve saldırıyı göğüslemeye hazırız. Biz devrimcileri, iftira ve saldırılarla bir yolundan döndürecek revizyonist daha ananadan doğmamıştır.

Hiç bir şeyden korkmayın arkadaşlar. Bir kimse şimdiki dünyanın objektif durumunu kavrayamaz Mao Zedung'e ve onun Üç Dünya Teorisini de kavrayamaz. Cesaretle dünya ve Türkiye gerçeğini araştırsın. Kavramadan kabul, sonra da reddettiğimiz Üç Dünya Teorisini yeniden gündeme getirelim. Bilimsel, önyargısız ve dürüstçe araştıralım.

Arkadaşlar, devrim istiyor musun? Öyleyse aynı inanmayı, mutlaka bir gün birleşeceğiz.

Bir düşünün arkadaşlar dünyada ve Türkiye'deki herhangi bir olay karşısında Brejnev ve Biles ne diyorsa Halkın Kurtuluşu da aynısını söylüyor. Tek fark ünlemin yanına şu ünlem diye "Sovyet sosyal-emperyalizmi" ve "sahte TKP" ibarelerini ekleyerek, o kadar!

Bütün Türkiye halkıyla birleşmek mi istiyoruz? Kitlelere güvenmek mi milyonlarca halkı devrim yolunda seferber etmek mi istiyoruz? Devrimci Türkiye halkına teyit devrimciler olmak mı istiyoruz? Hayatımızı emekçi halkla birleştirmek, halkımızın kurtuluşu ve Marksizm davası için her türlü sonuçun üzerine sevgi ve güvenle mi atılıyoruz? Devrim yolunda saflarda kararlılıkla ilerlemek, küçük-burjuvazinin sefahat gibi pasiyen, fakat çabuk etkisinden sıyrılmayı yeğlemek mi istiyoruz? "Sosyalizm inşası disiplinle" değil, proleter devriminin demir disiplinyle elde edilmek mi istiyoruz? Bütün proleter devrimcilerle birliği için çalışmak hatalarımızı, kararlılıkla eleştirmek ve birleşmek yolunda mı istiyoruz? Sosyal-emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşan bir yolda yürümeyi reddetmek mi istiyoruz? Brejnev'le ve Biles'in yolunu terk etmek mi istiyoruz?

O halde Mao Zedung'un fikirlerini sonuna kadar savunmak zorundayız.

MAO ZEDUNG ÖLMEZ

Yarın

DEVRİMCİ HALKIN YOLU:

• Görüşleri,
• eylemleri,
• faaliyetleri
••

D. Halkın Yolu taraftarı silahlı grup tarafından evi basılan Hikmet Üstün anlatıyor

•

"Bunlar, patırtıdan başka birşey yapmıyorlar"

•

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AYDINLIK'IN İLKELİ TUTUMU

1 *AYDINLIK, Marksistlerin, devrimcilerin emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadele sırlarını korumaya özen gösterir. Devrimci faaliyetleri ve devrimcileri ele verenler karşılarında her zaman gazetemizi bulacaklardır*

2 *AYDINLIK, hatalı eylemler yapanların da açığa vurulmasına karşıdır. Çünkü hata yapan insanlar, zamanla gerçeği görebilir ve devrim saflarına kazanılabilir*

3 *Ancak, halkı, devrimcileri ve milli bağımsızlığımızı doğrudan doğruya hedef alan kasıtlı eylemlere girişenleri açığa çıkaracak ve halka ilan etmeye devam edeceğiz. Örneğin, devrimcileri ve halktan insanları kasten öldürenlerle, yabancı devletlere Türkiye'nin milli savunması ile ilgili sırları verenlerden hesap sorulması için mücadelemizi sürdüreceğiz*

Eli devrimci kanına bulaşanların ve casusların yakalarını bırakmayacağız

Gazetemiz in Bilinmeyen "Sol" dizisi bazı çevreleri telaşa düşürdü. Yayınımız devrimcilik adına devrimci katledenleri solculuk adına kitle derneklerinde soygunlar yapanları, sosyalizmi Rusya'ya kölelik olarak yaymaya çalışanları birer birer gün ışığına çıkarıyor

Gazetemiz bugüne kadar hep halka gerçekleri açıklamayı bir görev bildi. Nerede halka zarar veren bir eylem bir uygulama varsa, bunun üzerine cesaretle yürüdü. Ülkemizin birliğine, bağımsızlığına ve halkımızın özgürlüğüne yönelen her karşı devrimci zorbalık Aydınlık'ı karşısında buldu.

Bilinmeyen "Sol" dizimizde "solculuk" adına ortaya çıkan grupların neler yaptıklarını sergiliyoruz. "Sol" da neler olup bittiğini aydınlatmaya çalışıyoruz. Yazdıklarımızı belgelerle kanıtlıyoruz. Her olayı ve grubu, kendi bildirileri, sözleri ve canlı şahitleriyle ortaya seriyoruz. Aksini iddia edenlere de "Buyrun bir bildiğiniz varsa açıklayın" diyoruz. Küfür hakaret ve tehditlerle dolu mektupları bile yayınlıyoruz. Çünkü gerçeğe dayanıyoruz ve saldırıdan korkumuz yok.

Bildiğiniz gibi bu yayınımıza ilk tepki ve saldırı Moskova yanlısı TKP'den geldi. İ.Bilen'in Doğu Berlin'den yayın yapan radyosu gazetemize "CİA ajanları", "Belgeleri MİT'ten alıyorlar", "İhbarcılar" diyerek suçlamalar yapıyor. Bazı sahte solcu gruplar da yaptıkları ortaya serildikçe, TKP'nin suçlamalarına sarılıyorlar ve devrimcilere saldırılar düzenliyorlar.

CASUSUN YAPTIĞI İHBARCI SUÇLAMASI

Önce ihbar nedir, ihbarcı kimdir? Bu soruya cevap verelim. İhbar halkın ve devrimcilerin sırlarının düşmanın eline verilmesidir, ülkemizin güvenliğiyle ilgili bilgilerin emperyalistlere teslim edilmesidir. Biz ne yapıyoruz? Başta TKP olmak üzere bazı sahte solcu grupların nasıl Sovyetler'in menfaatlerine hizmet eden işler yaptıklarını gözler önüne seriyoruz. "Solculuk" adına işlenen cinayetleri, hırsızlıkları aydınlatıyoruz.

Mesela İGD ve Dev-Sol grubuna mensup bazı kişiler Turgut İbçioğlu nu öldürüyorlar. Sonra duvar afişleri, bildiriler, mitinglerle cinayeti "TİKP-AYDINLIK hainleri" işledi diye kampanya yürütüyorlar. Yani her türlü iftirayı yapıyorlar. Ama Aydınlık cinayeti aydınlatıp katilleri ortaya çıkarınca "ihbarcı" oluyor.

Elazığ'da Ali Rıza Koşar adlı devrimci bütün halkın gözü önünde, kendisine "solcu" adını takmış bazı kişilerce öldürülüyor. Her ne hikmetse Koşar'ın katilleri şehrin ortasında ellerini kollarını sallayarak polisin gözü önünde dolaşıyorlar. Kimse bu zorbalara sesini çıkarmıyor. Aydınlık eli devrimci kanına bulaşmış bu katilleri kulağından tutup ortaya çıkarınca "ihbarcı" oluyor.

İstanbul'un Ümraniye semtinde 5 işçi devrimci kıvsendeki kişilerce katlediliyor. Aydınlık işçi katillerinin peşine düşünce "ihbarcılık" yapmış oluyor.

Bizim bugüne kadar açıkladıklarımızın hiç birine yalan diyen çıkmadı. Bu işleri yapanlar bunları niye yazıyorsun diyerek durumu örtbas etmeye çahşıyorlar. Yani bunlar doğru ama niye yazıyorsunuz diyorlar.

Şimdi soruyoruz sizlere, kendisi gibi düşünmeyenleri öldürmeyi bir meslek haline getirenleri, pusu kurup adam kurşunlayanları, okullara yurtlara keyfinin istediğini alıp istediğini atanları, aklınıza gelen her türlü kepazeliği "solculuk" adına yapanları ortaya çıkarmanın nesi ihbarcılıktır? Bu yapılanlara göz yummak devrime en büyük zararı vermektir. Zorbaları "solcu" kabul edip kol kırılır yen içinde kalır anlayışıyla savunmaya kalkanlar, halkı devrime ve sola nasıl inandırabilirler? Zorbalığın cinayetin, soygunun, gecekondu ağalığının solculukla bir ilgisi var mıdır? Bu işleri yapanları koruyanlar halkın devrimcilere güvenmesini sağlayabilirler mi?

İşin en ilginç olanı "ihbarcılık" kampanyasını TKP'nin yürütmesidir. Tek amacı Sovyet tanklarının gölgesinde Türkiye'yi köleleştirmek olan Moskova yanlısı parti bu suçlamaların başına geçmiştir. Bizim onlara söyleyeceğimiz bir çift sözümüz var: Siz Türkiye'nin bütün sırlarını öğrenebildiğiniz kadarıyla hemen Moskova'ya ulaştırıyorsunuz. Siz Türkiye'de Sovyetler'in bir casus şebekesisiniz. Bunu kendiniz her vesile ile açıkça söylüyorsunuz. Ne zamandan beri ihbarcılığa karşı çıkmaya başladınız? Sizin karşı olduğunuz "ihbarcılık" olamaz, çünkü siz Türkiye'deki en rezil ihbarcılarsınız. Sizin karşı olduğunuz, emperyalist uşağı maskenizin Aydınlık tarafından indirilmesidir. Bugüne kadar olduğu gibi her türlü karanlık faaliyetinizi ortaya çıkarıp halkın önüne sermeye devam edeceğiz.

Biz TKP gibi ihanet ve casusluk şebekelerinin ortaya çıkarılmasını kutsal bir vatan görevi sayıyoruz. Devrime en büyük hizmet devrimciliği başka bir ülkeye uşaklık gibi göstermeye çalışanların maskelerinin düşürülmesidir. Sosyal-emperyalizme uşaklığın komünizmle bir ilgisi olabilir mi?

HALKIN GÜVENİNİ KAZANMAK ZORBALIĞIN ORTAYA ÇIKARTILMASIYLA MÜMKÜNDÜR

Anlaşmazlığa düştüğü için, karşı gruptan bir kişiyi ayağından ağaca asarak, kafasını suya batırıp kurbaçlayanların korunmasıyla sol bir adım ilerleyemez. Bu yapılanlara karşı çıkılmadan solun itibarı korunamaz. Bu işi yapan gruplar solcu sayılırsa ve bunlarla araya kalın bir sınır çekilmezse kim size inanır? Kim sola güvenir?

Türkiye'nin ve solun iyiliğini istiyorsak en başta sol adına yapılan kepazeliğe karşı çıkmalıyız. Ancak o zaman halkın güvenini kazanabilir, devrim davasını başarıya ulaştırabiliriz.

Sahte solun yaptıkları yalnız halkın güvenini sarsmakla kalmıyor, aynı zamanda halkın güçlerini dağıtıyor ve bizzat halkı hedef alıyor. Halktan zorla haraç toplayan, esnafa, işçiye kan kusturan, emrine uymayanın gecekondusunu başına yıkan sahte solcu zorbalardan en çok zarar halk görüyor. Birçok genç bu akıl almaz işlerin peşine sürüklenerek heba oluyor. Maceracı eylemler devrime hizmet edebilecek birçok gencin önünü kararttıyor ve mücadeleden uzaklaşmasına sebep oluyor.

HERKESİN BİLDİĞİNİ HALKTAN GİZLEMEK NİYE?

Bizim yazdıklarımızın gizliliği iddiasına gelince: Sahte solun yaptıklarını Brejnev biliyor, Kontrgerillacılar biliyor, hakim sınıflar biliyor. Bilmeyen bir tek emekçi halk. En çok onların bu gerçekleri öğrenmesi gerek. Hem de ilk önce halk öğrensin. Öğrensin ki solcu diye ortaya çıkan bazı grupların solculukla bir ilgisi olmadığını görsün. Sola en büyük hizmet yapılan kötü şeylerin mahkum edilmesiyle olur. Bu da ancak bizzat halkı olaylardan haberdar etmekle mümkündür.

Birçok insan sol adına yapılan bazı işlere bakarak soldan uzak duruyor. Bu yapılanları aydınlatalım ve solculuğun bu yapılanlarla bir ilgisi olmadığını gösterelim ki sol güç kazansın.

Halk doğruyu yanlışı ayırır. Komşusunu kendisi gibi düşünmüyor diye mahalleden kovan solcu çıksın da bunu halka kabul ettirsin bakalım.

Halkımız sır tutar. Sırrı uğruna canını bile verir. Ancak sır tutmakla katil korumanın, Bulgaristan'a harita veren casusu gizlemenin bir ilgisi yoktur. Sır tutan halk, ülkeye ve halka zarar verenlerin yakasına yapışılmasından ve hesap sorulmasından yanadır.

O zaman kötülüğün üstüne hep birlikte yürüyelim. Bütün devrimcileri, bütün solcuları Türkiye'nin iyiliğini isteyen herkesi karanlık güçlerin gün ışığına çıkarılması için yürüttüğümüz kampanyayı desteklemeye çağırıyoruz. Bugüne kadar çok sayıda okuyucumuzdan bu konuda destek gördük. Onların yardımları mücadelemizin daha da güçlü bir şekilde gelişmesine hizmet etti.

Solun birliği ve güçlenmesi için sahte solu açığa çıkarmalıyız.

Yalnız Aydınlık'a değil bütün devrimcilere bütün solculara bu görev düşmektedir.

BİLİNMEYEN "SOL" BELGELER VE OLAYLARLA 49 grup 30

HALKI VE DEVRİMCİLERİ SEVİNDİREN, VE SOLA GÜÇ KATAN BİR OLAY

Halkın Yolu,

1978 1 Mayıs'ında kendini feshederek TİKP'ye katıldı

Aydınlık

ADI: **DEVRİMCİ HALKIN YOLU**

ORTAYA ÇIKIŞ: 1975'lerde THKP-C Davası sanıklarının büyük bir kısmı tarafından Halkın Yolu grubu oluşturuldu. 1978 Mayısında Halkın Yolu yöneticileri, gruplarını dağıtarak TİKP saflarına katıldılar. Bu karara katılmayan küçük bir azınlık Devrimci Halkın Yolu grubunu oluşturdu

GÖRÜŞLERİNİ SAVUNAN YAYINLAR:
Devrimci Halkın Yolu(Haftalık, düzenli çıkmıyor)
Proleter Devrimci Teori (teorik dergi. Düzenli yayınlanmıyor)

1976'nın son günlerinde yayınına başlayan Halkın Yolu dergisinin 1 Mayıs 1978 tarihli 51. sayısında şimdiye kadar pek rastlanmayan bir açıklama yeralıyordu. "Yayın hayatımıza son veriyoruz ve tüm devrimcileri TİKP saflarına çağırıyoruz." Açıklamada, "H.Yolu'nun çizgisinin Brejnev'den alınmış tuğlalarla örüldüğü ve devrimci hareketin önünde bir engel haline geldiği" belirtilerek, şöyle deniyordu:

"Yazı Kurulu, tarihi görevini yerine getirmek üzere Halkın Yolu'nun son sayısını çıkartır ve yayın hayatına son verir. Tüm devrimcileri, TİKP'ye tek tek katılmaya dünya devrimine ve ülkemiz devrimine omuz vermeye çağırıyoruz."

Bu karar hem Halkın Yolu taraftarları hem de halk tarafından sevinçle karşılandı. Ancak içinde küçük bir azınlık bu karara uymayarak, Devrimci Halkın Yolu adlı yeni bir grup oluşturdu.

H. Yolu Yazı Kurulu, dergisinin 51. sayısında yayınladığı açıklamada, H. Yolu'nun yayınına son verdiğini ilan etti ve tüm devrimcileri TİKP saflarında birleşmeye çağırdı. H. Yolu Yazı Kurulunun kararına katılmayan küçük bir azınlık Devrimci Halkın Yolu adlı bir dergi çıkartarak yeni bir grup oluşturdu. D. Halkın Yolu 64. sayısında ise Mao'yu "anti-marksist" ilan etti.

HALKIN YOLU NASIL ORTAYA ÇIKTI?

1975 sonlarında, özellikle THKP-C'nin görüşlerine sempati duyan gençlik çevrelerinde THKP-C'nin geçmişini ve eylemlerini değerlendirme konusunda geniş bir tartışma çıktı. Kendilerine "Militan Gençlik" adı veren bir kesim "kendimizi devrimci tarzda aşalım" sloganıyla bir kampanya geliştirdi. THKP-C ve Dev-Genç davası sanıklarının önemli bir bölümü tarafından da desteklenen bu kampanyada Militan Gençlik Grubu, THKP-C'nin geçmişini "Kruşçev'in tezlerinden etkilenmiş küçük burjuva ihtilalci bir çizgi" olarak değerlendiriyor, ayrıca S.Birliği'nin sosyal-emperyalist bir ülke olduğunu savunuyordu.

MİLİTAN GENÇLİK DERGİSİ

Bu grup, 5 Nisan 1976'dan 28 Haziran 1976'ya kadar beş sayı yayın yapan Militan Gençlik adlı bir gençlik dergisi yayınladı. Bu derginin açık bir platformu ve siyasetleri yoktu. Önemli özelliği M.Çayan'ın görüşlerini eleştirmesine rağmen, aynı zamanda "1971 direniş ruhunu yükseltelim" çağrısı yapmasıydı. Ayrıca dergi, "faşizm tırmanıyor" görüşünü savunduysa da sonradan terk etti. Ülkemizdeki faşist diktatörlüğün iki süper devlete dayandığını söyleyerek, faşist ve revizyonistler dışında gençliğin "tek kitle örgütünde" birleşmesi şiarını ileri sürdü.

Militan Gençlik ve öteki gruplar arasında bu sıralarda tek bir gençlik örgütü çatısı altında toplanma çalışmaları sürdürülüyordu. Ancak Devrimci Yol'un ayrılması ve ayrı bir dernek kurması üzerine bu çalışmalar yarıda kaldı.

HALKIN YOLU VE İLK AYRILMA

Militan Gençlik grubu, 1976'nın son günlerinden itibaren Halkın Yolu adlı bir dergi çıkarmaya başladı ve bundan böyle de Halkın Yolu olarak anılmaya başlandı.

Halkın Yolu dergisi, ilk iki sayısında çıkan "Devrimci Proletaryanın Mücadelesi ve Görevleri" adlı yazıda, yayını sırasında izleyeceği çizgiyi özetledi. Bu yazılarda iki süper devletin baş düşman olduğu, bugün temel görevin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi olduğu belirtiliyordu.

H.Yolu grubu ilk ortaya çıkışıyla birlikte Mao Zedung'un fikirlerini ve Üç Dünya Teorisini savunmaktaydı. Halkın Yolu dergisinin ilk iki sayısında ise, Üç Dünya Teorisi ilk savunulandan farklı bir tarzda ele alındı.

Aydınlık dergisi 1976 ortalarında Militan Gençlik dergisine birlik çağrısı yapmıştı. Dergi bu çağrıyı, "biz gençlik dergisiyiz, bu çağrının muhatabı değiliz" diyerek geçiştirdi. Bundan sonra da Halkın Yolu'nun çizgisinin temel özelliği, Halkın Kurtuluşu ve Aydınlık arasında bocalamak oldu.

H.Yolu dergisinin ilk çıkışıyla birlikte, bu grubun taraftarlarından 50 kadar devrimci, H.Yolu'nun eski görüşlerini terketmekte olduğunu ve bölücülük yaptığını öne sürerek Aydınlık saflarına katıldı. Bu Halkın Yolu saflarında ilk önemli ayrılmaydı ve bunu daha büyük ayrılmalar izleyecekti.

ÜÇ DÜNYA TEORİSİ SORUNUNDA TARTIŞMA VE İKİNCİ AYRILMA

H.Yolu, özellikle 1977 1 Mayıs'ından sonra görüşlerini yavaş yavaş değiştirmeye başladı. Bu değişiklikler derginin sayfalarına açık olarak yansımakla birlikte Üç Dünya Teorisi artık savunulmuyor, daha çok Enver Hoca'nın görüşleri doğrultusunda yayın yapılıyordu. Daha önce en olumlu hareket dediği ve birleşilebilirek bir güç olarak gördüğü Aydınlık-Halkın Sesi'ni, "karşı-devrimci ihanet akımı" olarak nitelendirdi.

Nihayet Ağustos 1977'den sonra Halkın Yolu içinde Üç Dünya Teorisi konusunda tartışmalar başladı. Tartışmalar sonunda ise ülke çapında Üç Dünya Teorisini savunan çok sayıda devrimci Halkın Yolu saflarını terk ederek, Aydınlık-H.Sesi saflarına katıldı.

TİKP'YE KATILMA ÇAĞRISI

H.Yolu dergisi, bu gelişmeler arasında dergi sayfalarında Üç Dünya Teorisini açıkça reddetmemişti, ancak dergide, AEP'nin görüşleri ve Tiran Radyosunun yayınları yeralıyordu.

H.Yolu yöneticileri ve taraftarları arasında Üç Dünya Teorisi konusunda tartışmalar yine devam etti. Bu kez aralık ayında yapılacak toplantıda Halkın Yolu yöneticilerinin büyük çoğunluğu, Üç Dünya Teorisinin devrimci bir teori olduğu, bu teorinin reddinin Mao Zedung'un fikirlerinin ve devrimin reddi olduğu kararını aldılar.

H.Yolu yöneticileri 1978 1 Mayısında ise doğru tutumun, TİKP saflarına katılmak olduğu kararını vererek, yanımızın başında değindiğimiz çağrıyı yaptılar.

H.Yolu'nun 61. sayısında THKP-C davası sanıklarından Necmi Demir, İlkay Demir, Kamil Dede, Ömer Güven, Necati Sağır, Mehmet Bekban ve Lale Arzıdal ile Halkın Yolu taraftarı eski Dev-Genç davası sanıklarının da TİKP'ye katılma çağrıları yeralıyordu.

Bu karar, zaten bu sıralarda TİKP'ye katılma konusunda yer yer hareket geçmiş olan H.Yolu taraftarlarınca da benimsendi ve H.Yolu taraftarlarının tamamına yakını tek tek TİKP saflarına katıldı.

DEVRİMCİ HALKIN YOLU DOĞUYOR

Üç Dünya Teorisini reddeden TİKP'ye katılma kararını şiddetle eleştiren küçük bir kesim, Devrimci Halkın Yolu adlı bir dergi çıkartarak yeni bir grup oluşturdu. Devrimci Halkın Yolu'nun 19 Mayıs 1978 tarihli ilk sayısında H.Yolu yöneticilerinin gruplarını terketmelerini şöyle değerlendiriyordu:

"Yıkılan ve çöken sportiniz, yenilmeyen ve zafer kazanan Marksizm-Leninizmdir."

"Kazandıkları zaferin" mutluluğundan söz eden D.Halkın Yolcuları, bu sayıları sonra dört ay dergi çıkarmadılar, hiç bir faaliyette de bulunmadılar. 12 Eylülden itibaren yayınına devam eden D.H.Yolu'su artık düzenli olarak çıkıyor.

DEVRİMCİ HALKIN YOLU DAĞILIYOR

"Mao Zedung'u kendilerinin savunduğunu" söyleyerek TİKP'ye geçen devrimcileri eleştiren D.Halkın Yolu yöneticileri, D.Halkın Yolu'nu 6 Mart 1979 tarihli 61. sayısında Mao'nun fikirlerinin "anti-Marksist küçük burjuva fikirler olduğunu" ilan etti.

Bu gelişme D.Halkın Yolu saflarında yeni bölünmelere yol açtı. Mao'nun fikirlerinin reddine karşı çıkan 64 devrimci D.Halkın Yolu saflarını terk ederek TİKP saflarına katıldı. Geriye kalan taraftarların ise D.Halkın Yolu saflarından etkilenmekte olduğu öğrenildi.

D.Halkın Yolu şu anda dağılmış durumda ve siyasi ortamdan silinmiş durumdadır.

* * *

Yarın Devrimci Halkın Yolu'nun çeşitli konulardaki görüşlerine değineceğiz.

D.Halkın Yolu'nun Enver Hoca'nın ilgisini çekmek için başvurduğu ilginç yöntemleri de inceleyeceğiz.

Yarın

Eczacıbaşı Dinamo Tiran voleybol maçı ve esrarengiz Enver Fatih

D. H. Yolcuları tarafından evi basılan Hikmet Öztürk ve ailesi. "Bunların hatta küçük bir faydası yok, zararları var."

"BUNLAR PATIRTIDAN BAŞKA BİR ŞEY YAPMIYORLAR"

Devrimci Halkın Yolu grubunun adı ak uyguladuğu bir yöntemde ülkeyi sorunlarıyla ilgilenmedi. Özellikle bölünme dönemlerinde üç beş kişilik sözde gruplar, kendilerine karşı oluşturulan eylemi başarılı bulmadıkları için gözlerini açıp görüyorlar.

Bu yılın Ocak ayında da Devrimci Halkın Yolu grubundan bazı kişiler, bu kez Bostancı'da Hikmet Öztürk adlı yurttaşın evini bastılar. Geçimini taşıronluk ile sağlayan Hikmet Öztürk burada iki çocuğu, yaşlı anne ve babasıyla birlikte oturuyordu.

Kendisiyle konuştuğumuz Hikmet Öztürk evinin basılması olayını şöyle anlattı:

"Gece saat 11.30'da kapı çaldı. "Kim o?" dedim. Aç, kardeşinin arkadaşlarıyız dediler. Öyle deyince ayağım yere değil, çünkü benim hepsini tanırım. Mahallede yıllık oldukça komşuluğum tartıştığım çocuklardır.

"Kapıyı açtım. Mahalleden tanıdığım, tele birisinin ailesiyle de tanışıp görüştüğüm, 6 kişilikler cepleriinde kapıya dayandılar. Hayır ola buyurun' demeye kalmadı. Üzerlerinde olmak üzere bir takım eşyalar var, onları almaya geldik' dediler.

"Neden beni' diyorsunuz' diye sordum. "O beri! Mao'yu savunuyor, Aydınlık okuyor, bunların yanına gitti' diye cevap verdiler, bunun üzerine tepem attı. Devrimcilere evimde soyguncu muamelesi yapılmasına tepki gösterdim. Devrimciler evimde soygun mallarını değil, ailemin ihtiyaç duyduğu eşyaları aldılar. Onlarının düştüğü yerde bir şeyin bulunmadığını görünce, "Bu evde bulunan bir şey bulup karşı olmalı.

Hikmet Öztürk'ün annesi ise şunları söylüyordu:

"Bunlar insan değil, insan yok bunlarda"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİLİNMEYEN "SOL"

49 grup

31

DEVRİMCİ HALKIN YOLU-2

Aydınlık

D.Halkın Yolu'nun Çin'e ve Mao'ya saldırmaktan başka siyaseti yok

Sıkıyönetime şiddetle karşı çıkan D.Halkın Yolu, askerleri "silahlarını faşist generallere çevirmeye" çağırıyor

Halkın Yolu yöneticilerinin gruplarını feshederek TİKP'ye katılmalarından sonra bu karara katılmayarak Devrimci Halkın Yolu grubunu oluşturanların net, açık ve ayrıntılı siyasetleri yok. Dergilerinin büyük bir bölümünde Çin'i eleştiriyor, Tiran Radyosunun yayınlarına ve Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Yayın Organı Zeri i Popullit'ten yapılan çevirilere yer veriyorlar.

Amerika ileriyor

D.Halkın Yolu dergisinin, ilk sayısında "Halkın Yolu'nun eski çizgisini yeniden gözden geçirileceği, ancak bu çizginin esasının Marksist olduğu" belirtiliyordu.

D.Halkın Yolu'nda şimdiye kadar bu yönde açık bir çaba görülmedi. Ancak D.Halkın Yolu, eski çizginin önemli bazı noktalarını farkettirmeden değiştirdi

H.Yolu dergisi, ülkemizde ABD emperyalizminin gerilediğini, Sovyet sosyal-emperyalizminin ilerlediğini söylüyordu. Devrimci Halkın Yolu ise, Amerikan emperyalizminin ülkemizde ilerlediğini, yeni mevziler kazandığını söylüyor. Kıbrıs'la ilgili toplumlararası görüşme eğilimlerinin güçlenmesini "Amerikan emperyalizminin Kıbrıs'ta yeni adımlar atması olarak değerlendiriyor. Yunanistan ve Türkiye arasındaki gelişmeler için "ABD Türkiye ve Yunanistan gericiliğini uzlaştırmaya çalışıyor" diyor. Ecevit hükümetinin politikasını IMF'nin ve ABD emperyalizminin çizdiğini öne sürüyor.

Baş düşman Çin

Devrimci Halkın Yolu, Sovyetler Birliği'ne hâlâ sosyal-emperyalist demesine rağmen, bütün yayınlarında baş hedef olarak Çin'i seçiyor. D.Halkın Yolu'nun hemen hemen her sayısı Çin'e saldıran yazılarla dolu.

D.Halkın Yolu bir süre önceye kadar Çin'e "revizyonist" diyordu. Arnavutluk'un emperyalist demesiyle birlikte o da "Çin sosyal-emperyalistleri" tanımını kullanmaya başladı.

D.Halkın Yolu, Vietnam'ın Kamboçya'yı işgal etmesini şöyle değerlendirdi:

"Asya'da Vietnam ve Kamboçya arasında varolan sınır anlaşmazlığı Sovyet ve Çin emperyalistlerinin doğrudan ve dolaylı kışkırtmalarının bir kıvılcımı oldu... Bütün bu süreçte gerek Sovyet sosyal-emperyalistleri ve Çinli emperyalistler, biri Vietnam'ın, diğeri Kamboçya'nın arkasına geçerek savaş yangınını durmadan körüklediler." (DHY, sayı: 63)

Çin in Vietnam'a karşı giriştiği ihtar harekatı için de D.Halkın Yolu, Moskova yanlılarıyla aynı başlıklarla "Vietnam halkı zafer kazanacaktır" diyerek, 'Çin'in Vietnam'dan ellerini çekmesini" istedi.

D.Halkın Yolu Romanya'nın Sovyetler Birliği'ne karşı takındığı tutumun "Sözde bağımsızlıkçı" olduğunu söylüyor ve Romanya'nın arkasında "ABD emperyalistlerinin ve Çinli emperyalist-ler'in olduğunu öne sürüyor.

D.Halkın Yolu Mao'nun fikirlerini açıkça reddetti

Halkın Yolu yöneticileri, gruplarını feshederek TİKP saflarına katıldıklarında, şimdiki D.Halkın Yolu grubunu oluşturacak olanlar, "Üç Dünya Teorisi'nin Mao'ya ait olmadığını, kendilerinin Mao'nun fikirlerini her zaman ve herkesten çok iyi savunacaklarını" söylüyorlardı.

Ancak aynı kişiler, elimizde belgeli olarak bulunan yukarıdaki sözleri söyledikten bir yıl sonra, dergilerinde Mao'yu "anti-Marksist, küçük burjuva" ilan ediverdiler. Mao'nun fikirlerinin reddedildiği yazıda Çin Komünist Partisi ve Çin devrimi için de şunlar deniyordu

'Çin'de devrim mücadelesine Marksizm-Lenin' izm rehberlik etmediği, işçi sınıfının önderliği ve onun gerçek Komünist Partisi olmadığı için, Çin devrimi bir küçük burjuva devrim olarak kaldı." (DHY, sayı: 64)

Kendi geçmişini revizyonist ilan ediyor

Mao'nun fikirlerinin reddedildiği D.Halkın Yolu sayısında ayrıca "Mao Zedung Düşüncesi mahkum edilmeden Marksizm-Leninizm yolunda ilerlenemez" başlıklı başyazıda ise D.Halkın Yolu'nun o zamana kadar Mao'nun fikirlerini savunmuş olması konusunda bir şey söylenmiyor, ancak şu belirtiliyordu:

"Bugün modern revizyonistler dışında kalan Partizan'dan Aydınlık'a kadar akımların temelinde Mao Zedung revizyonizmi vardır."

D.Halkın Yolu böylece kendi geçmişinin de tümüyle revizyonist olduğunu öne sürüyordu.

Emperyalizmin uşağı Ecevit

Ülkemizde hakim sınıfların emperyalizmle bütünleşmiş olduğunu ve bunların siyasi iktidarı olan faşist diktatörlüğün emperyalizmin güdümünde olduğunu söyleyen D. Halkın Yolu, Ecevit'in de emperyalizmin ve hakim sınıfların uşağı haline geldiğini söylüyor.

D.Halkın Yolu sıkıyönetim ilanından sonra Ecevit hükümetinin "faşist generallerin uşağı ve faşist diktatörlüğün demokratik cilalı sopası" haline geldiğini öne sürdü.

Sıkıyönetim konusunda

D.Halkın Yolu'nun sıkıyönetim konusundaki değerlendirmesi şöyleydi:

"Sıkıyönetim, ABD emperyalizminin Batılı müttefikleriyle birlikte Türkiye'yi istedikleri gibi kontrol altına alma, rakipleri Sovyet sosyal-emperyalizminin kendi aleyhlerine gelişmesini önleme, hakim sınıfların halka dayattığı ve dayatacağı tedbirlere sessizce boyun eğilmesini sağlama, halkın mücadelesini durdurmanın aracıdır." (DHY, sayı: 57)

D.Halkın Yolu, muhtemel gelişmeleri de şöyle değerlendiriyordu:

"Bugün yaşanan gerçekler, sıkıyönetim ilanı, sınıf mücadelesinin son derece şiddetli ve keskin hale geldiğini gösteriyor... Şimdi şartlar zor ve çetindir, bundan sonra daha da zorlaşacaktır.'

Bu tespitlerden sonra D.Halkın Yolu, "sıkıyönetime karşı kararlı, gözü pek direnin", "korkusuzca karşı durun" çağrılarını sıralıyordu.

Bu çağrılardan en ilginci de şöyleydi:

"Askerler... Süngülerinizi çevirmeniz gereken halk değil, faşist sıkıyönetim komutanları, faşist generallerdir... Faşist paşaların planlarına alet olmayın, faşist sıkıyönetim komutanlarının emirlerine uymayın."

Moskova yanlısı TKP ile "fark"

Sıkıyönetim konusunda Moskova yanlısı TKP ile aynı tespitleri yapan ve şiarları atan D.Halkın Yolu farkını da şöyle açıklıyor:

"...Hiç bir zaman kendimizi bu şiarlar ve taleplerle sınırlamayacağımız gibi, bunları ele alışımız dahi her türden küçükburjuva, reformcu, revizyonist akımdan farklıdır ve farklı olmalıdır. Her şeyden önce bu talep ve istekler bizler için hakim sınıflardan dilenilen sadakalar, rica ve yalvarmalar değil, mücadele ve eylem şiarlarıdır." (DHY, sayı: 63)

* * *

Yarın D.Halkın Yolu'nun öteki gruplar hakkında değerlendirmelerine ve bu gruplarla arasında geçen ilginç tartışmalara değineceğiz.

Halkın Yolu nun çıkardığı "Enver Hoca albümünün gülünç ama düşündürücü macerasını anlatacağız.

Aşiret reisinin oğlu ve 300 özeleştiri

D.Halkın Yolu bir süredir "Devrimciler Halkın Yolu'nun doğru çizgisinde birleşiyorlar" başlığı altında özeleştirilerin yayımlandığı bir sayfa açtı. Halkın Yolu'nun neyi savunup savunmadığı pek belli olmadığından, ayrıca artık pek gücü de kalmadığından bu sayfada tek tük özeleştiriye rastlanıyordu.

49. sayısında ise uzun bir özeleştiri ve özeleştiri altında da şöyle bir imza vardı:

"Kars'tan beş proleter devrimci ve Fırın-Çimento, Et Kombinası - Süt Fabrikası - YSE işçilerinden, öğrenci-öğretmen-memur halktan; Digor-Sarıkamış-Selim-Iğdır ve Ardahan ilçeleri gençlerinden 300'ü aşkın devrimci."

Nasıl olmuştu da birdenbire 5 "proleter devrimci" ve 300'ü aşkın "devrimci" Halkın Kurtuluşu saflarını terkederek D.Halkın Yolu saflarına katılmıştı? D.Halkın Yolu'nun taraftarlarının toplamı bile bu kadar etmiyordu.

İşin aslı kısa zamanda anlaşılacaktı. 5 "proleter devrimci"den biri Kars yöresinde etkin olan bir aşiret reisinin oğluydu. Bu kişi H.Kurtuluşu saflarını terkedip D.Halkın Yoluna katılınca aşiretinin gençlerini de D.Halkın Yolu saflarına katmakta sakınca görmemişti.

Ne yazık ki, D.Halkın Yolu'nun bu büyümesi uzun sürmedi. Aşiret reisinin oğlu D.Halkın Yolu'nu pek beğenmemiş olacak ki, kısa bir süre sonra D.Halkın Yolu saflarını terketti. Tabii "300'ü aşkın devrimci"de.

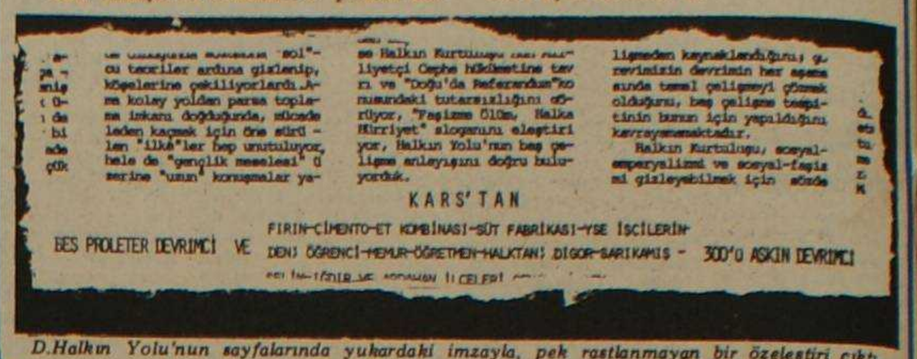

KARS'TAN

BEŞ PROLETER DEVRİMCİ VE FIRIN-ÇİMENTO-ET KOMBİNASI-SÜT FABRİKASI-YSE İŞÇİLERİN DENİ ÖĞRENCİ-MEMUR-ÖĞRETMEN-HALKTAN; DİGOR-SARIKAMIŞ - 300'Ü AŞKIN DEVRİMCİ

D.Halkın Yolu'nun sayfalarında yukardaki imzayla, pek rastlanmayan bir özeleştiri çıktı.

YARIN

D.HALKIN YOLU SAFLARINI TERK EDEN 44 DEVRİMCİNİN AÇIKLAMASI

- "D.Halkın Yolu taraftarları, kendi yayınladıkları "Enver Hoca Albümü"nü neden topladılar?
- H.Yolu sahibi Sadun Sönmez, dergiyi nasıl çıkardıklarını anlatıyor
- H.Kurtuluşu saflarını terk eden 2.THKO Davası sanıklarından Gülay Cazgır'ın açıklaması

Eczacıbaşı-Dinamo Tiran maçında D.Halkın Yolu taraftarlarının açtığı Arnavutça pankart

Eczacıbaşı-Dinamo Tiran voleybol maçı ve esrarengiz Enver Fatih

Geçen yılın Kasım ayında Eczacıbaşı Voleybol Takımı Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası maçı için Arnavutluk'un Dinamo Tiran takımıyla karşılaşıyordu.

Voleybol maçının "sol"la ne ilgisi var diyeceksiniz ama. Bu maçın farklı bir özelliği vardı; gazetelerin yalnızca spor sayfalarına değil, 1. sayfalarına da geçti. Bunun nedeni ise maç sırasında tribünlerde "Halkın Yolu - Devrimci Teori" imzalı ve "Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi" yazılı bir pankartın açılmasıydı.

D.Halkın Yolu yöneticilerinin en büyük derdi Arnavutluk'un ilgisini çekebilmek olmuştu. Halkın Kurtuluşu bu yolda epey mesafe almıştı, kendileri geride kalıyordu. Birşeyler yapmak lazımdı. İşte bu voleybol maçı da bulunmaz fırsattı. Eğer maçta Arnavutluklu oyunculara kendilerini gösterebilirlerse, onlar da dönünce Enver Hoca'ya anlatırlardı.

Tezahürat başlıyor

Bu fırsatı iyi değerlendirmek için D.Halkın Yolu taraftarları üst seviyede bir yöneticilerinin nezaretinde maça gittiler. Pankartları hazırdı, önemli sloganların Arnavutçalarını da öğrenmişlerdi.

Ve maç başladı. Seyirciler normal olarak Eczacıbaşı'na tezahürat yapıyorlardı. Fakat bu arada da maçla alakası olmayan "Yaşasın Proleter Enternasyonalizmi", "Enver-Parti" gibi sloganlar da duyuluyordu. (Enver - Parti sloganı Arnavutluk'ta en çok kullanılan slogandır.)

Seyirciler bu işe pek akıl erdiremediler, polisler de. Tribünler kalabalık olduğundan polis, sloganları atanların yanına yaklaşamıyordu. Ama şöyle bir kıpırdandığında D.Halkın Yolcuları hemen sloganlarını değiştiriyorlardı:

— Eczacı!... Eczacı!

Polis geri çekildiğinde ise;

— Enver Parti!... Enver Parti!

Bu arada D.Halkın Yolcular kendilerini Arnavutluklu oyunculara gösterebilmek için ellerinden geleni yapıyorlardı. Kimi ne kadar Arnavutça kelime biliyorsa bağırıyor, kimi ise "Pankarttaki resim iyi görünsün, unutmasınlar" diyordu. Bir de Arnavutluklu oyunculardan biri tribünlere doğru elini sallamadı mı! Bütün D. Halkın Yolcuları o anda yerlerinden fırladılar.

İşe Enver Fatih karışıyor

Ve maç bitti. Maç sırasında slogan atanların yanına yaklaşamayan polis, salonun çıkışında yakaladığı 20-30 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar arasında halktan kişiler de vardı ve komiserin önüne sorgu için ilk bunlardan biri çıkarıldı.

Komiser sert sert sordu:

— Söyle bakalım, ne diye öyle acayip şeyler bağırıyordunuz?

— "Vallahi ben maçı seyretmeye gelmiştim Komiser bey" dedi seyirci. "Birileri Enver Fatih diye bağırıyordu ama ben de anlamadım. Böyle bir oyuncu da yoktu takımlarda."

Bu Enver Fatih meselesi komiserin aklına iyice takılmıştı. Mutlaka önemli bir şey olmalıydı. Yoksa neden boğazlarını yırtarcasına bağırmışlardı.

Ve ondan sonra kim önüne gelirse sormaya başladı:

— Söyle ulan kim bu Enver Fatih!

Gözaltına alınan D.Halkın Yolcular bu soruyu cevaplamakta hayli güçlük çektiler...

TUNCELİ'DE D.HALKIN YOLU-KAVA ÇATIŞMASI

Silah hırsızlığı, adam kaçırma, işkence, cinayet...

D.Halkın Yolu'nun 49. sayısında büyük puntolarla şu başlık yer alıyordu:

"Tunceli'de Kava adlı küçük burjuva takımı Cemal yoldaşı katletti."

Yazıda da şunlar belirtiliyordu:

"Kendilerine Kavacı diyen kişiler bazı mallarının çalındığı gerekçesiyle Halkın Yolu'nun siyasetine sempati duyan 15 yaşında bir genci kaçırmışlar ve sorguya çekmişlerdir. Mallarının Halkın Yolu tarafından çalındığı iftirasını kaçırdıkları gence kabul ettirebilmek için kendi deyimleriyle 'Çin usulü' işkence yapmışlardır."

Silah hırsızlığı ve ardından gelişen olaylar

Evet, 1 Mayıs 1978'de başlayarak, D. Halkın Yolu ve Kava grubu (Üç Dünya Teorisini reddeden ve Çin'e emperyalist diyen grup) arasında sonunda bir kişinin öldürülmesine varan çatışmalar olmuştu. Ancak olayların gerçek yüzü hiçde D.Halkın Yolu'nun anlattığı gibi değildi. Şimdi gelişmelerin gerçekte ne olduğunu, D.Halkın Yolu'nun konuyla ilgili olarak dedikleriyle birlikte ele alalım.

1 Mayıs 1978'de Tunceli'de çeşitli gruplar bir miting düzenlediler. Polis mitingin çevresinde sıkı tedbirler aldı. Mitinge gelen Kava taraftarlarından biri yanında otomatik tüfeğini de getirmişti. Ancak sıkı güvenlik önlemleri yüzünden silahı miting alanına sokamayacağını anlayınca yakında bulunan D.Halkın Yolu sempatizanı bir gencin evine bıraktı.

Mitingden sonra akşam geri almak için aynı eve gidince silahını orada bulamadı. D.Halkın Yolcular silahın çalınmış olduğunu iddia ediyorlardı. Kavacılar ise D.Halkın Yolcularının silahı götürdüklerini öne sürüyorlardı. İki grup arasında bu yüzden ilişkiler iyice gerginleşti.

Adam kaçırma ve işkence

Silahın D.Halkın Yolcuları tarafından kaçırıldığına iyice kanaat getiren Kavacılar, tüfeğin bırakıldığı evdeki iki D.Halkın Yolu sempatizanını kaçırarak dağa kaldırdılar. Burada ayaklarının çevresine kurşun sıkarak ve başlarını suya sokarak, bu gençlere, silahın D.Halkın Yolcuları tarafından kaçırıldığını söylettiler.

Bu aşamada araya Halkın Kurtuluşu katıldı. Kavacılar H.Kurtuluşu aracılığıyla D.Halkın Yolcularına haber göndererek, silahı geri verirlerse adamlarını serbest bırakacaklarını bildirdiler. Bu arada tartışma konusu silah epey uzaklara gitmişti. Neyse alelacele getirildi ve H.Kurtuluşçularının gözetiminde değiş-tokuş yapıldı.

D.Halkın Yolu savaş açıyor

Bu durumda D.Halkın Yolu'nun "prestiji" oldukça sarsılmış oluyordu. Öteki gruplar, özellikle Halkın Kurtuluşu, olayı öne sürerek kendine pay çıkarmaya çalışıyordu. D.Halkın Yolcuları bu durumun altından kalkmak için Kavacılara şiddetle çatan bir bildiri yayınlayarak, Kavacılara karşı saldırı kararı aldılar.

Ve bundan sonra Tunceli aylar boyu iki grup arasında çatışma ve kavgalara sahne oldu.

Cemal Parlak vuruluyor

Son olarak D.Halkın Yolcuları bir Kavacıyı şehir garajı civarında kıstırdılar. Kavacı üzerinde silah olduğunu, yaklaşmamalarını söyledi. Ancak D.Halkın Yolcuları üzerine yürüdüler ve silahlar konuşmaya başladı. Çatışma sırasında garajda çalışan 15 yaşlarında Cemal Parlak adlı genç yaralandı. Cemal Parlak'ın ne gruplarla, ne de bu çatışmalarla bir ilgisi yoktu. Ne yazık ki silahlı çetelerin namlularının birinden çıkan kör kurşun onu bulmuştu. D.Halkın Yolcuları hemen Cemal Parlak'a sahip çıktılar. D.Halkın Yolu dergisi bu olayı şöyle anlatıyor:

"Kavacılar... İşi Halkın Yolu taraftarlarına ateş açmaya kadar vardırdı. Bu da planlı bir tertipti ve Halkın Yolu'ndan bir yoldaşımıza hedef gözetilerek ateş edilmişti. Fakat Cemal Parlak arkadaş kendini öne attı, kendini feda etti."

Tekke çekişmesi yüzünden yok olan bir ömür

Cemal Parlak'ın yarası ölümcül değildi. Yaralıya sahip çıkan D.Halkın Yolcular ailesine baskı yaparak Diyarbakır'a götüreceklerini söylediler. Kavacılar ise babasına, yaralıyı uçakla Ankara'ya götürmeyi teklif ettiler. C. Parlak'ın babası bunu kabul etmedi. D.Halkın Yolu bu konuda şunları yazıyor:

"Yoldaşımızı öldüren bu serseriler daha sonra öldürdükleri yoldaşın babasına, olayı örtbas etmesi için para vermeyi teklif ediyorlar; ama aldıkları cevap suratlarına tokat gibi patlıyor, 'Ben oğlumun kanını satmam."

Çekişmeler sürerken yaralının durumu ise gittikçe kötüleşiyordu. Nihayet D.Halkın Yolcuları bir taksi tutup yaralıyı Diyarbakır'a götürmek için yola çıktılar. Ancak yolda arabanın lastiği patladı. Yakındaki bir kasabada yaptırabilecekleri halde, bu kasabada komandolar etkili olduğu için korktular ve Tunceli'ye geri döndüler. Lastiği yaptırıp Diyarbakır'a gittiler.

Cemal Parlak Diyarbakır'da bir ay kadar hastanede kaldı. Sağlık durumu düzeliyordu. Ancak Tunceli'de durumlarını kuvvetlendirmek ve Kavacılara karşı propaganda aracı olarak kullanmak için D.Halkın Yolcuları C.Parlak'ı hastaneden alarak Tunceli'ye getirdiler. Adına bildiriler dağıttılar.

Kötü şartlar altında yaşama durumunda kalan Cemal Parlak ise bir süre sonra bakımsızlıktan öldü.

İşte sahte solun yaptıklarından biri daha. Bir gencin hayatı... İşkence... Hırsızlık... Çete savaşı...

TUNCELİ'DE KAVA ADLI KÜÇÜK BURJUVA TAKIMI CEMAL YOLDAŞI KATLETTİ

D.Halkın Yolu'nun Tunceli olayları ile ilgili kupürü: Hiç bir grupla ilişkisi olmayan C. Parlak, D.Halkın Yolu'nun "Yoldaşı" oluvermiş.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Aydınlık

BİLİNMEYEN "SOL"

BELGELER VE OLAYLARLA 49 grup

32

D.Halkın Yolu ile H.Kurtuluşu arasında kıyasıya çekişme sürüyor

DEVRİMCİ HALKIN YOLU-3

"Karpuz gibi bölünmedik"

Devrimci Halkın Yolu'nun Mao'nun fikirlerini reddettiği 64. sayısında yeralan başyazı şöyle sona eriyor:

"Halkın Yolu'nun Mao Zedung'un anti-marksist fikirlerini red ve mahkum ederek; devrim ve sosyalizm davasını başarıya ulaştırma, *uluslararası komünist hareketin güçlü bir merkezi olma görevi vardır.* Halkın yolu bu görevi başarıyla yerine getirecektir." (abç)

D.Halkın Yolu'nun temel görev olarak tespit ettiği altı çizili cümlenin ne anlama geldiği hemen mevcut edilecektir.

Bunun anlamı şu: Arnavutluk Emek Partisi Çin'i ve Mao Zedung'u eleştirmesiyle birlikte çeşitli ülkelerde, özellikle Avrupa'da AEP yanlısı küçük gruplar ortaya çıktı. Ancak ülkemizde bu çizgiyi savunan birkaç grup var. Bu yüzden bu gruplar arasında, "tek grup" olmak için kıyasıya bir çekişme sürüyor.

D.Halkın Yolu da, varlığını sürdürmenin tek çıkar yolunu, bu yönde yapacağı girişimlerde görüyor ve "uluslararası komünist hareket" dediği AEP çizgisinin "güçlü bir merkez olmayı" kendine temel görev tespit ediyor. D.Halkın Yolu yöneticileri özel konuşmalarında bunu "birlik ve birlik görevimiz" şeklinde ifade ediyorlar.

"Karpuz gibi bölünmedik"

AEP'nin ise daha çok Halkın Kurtuluşu'na ilgi göstermesi yüzünden D.Halkın Yolu her fırsatta H.Kurtuluşu'na şiddetle saldırıyor. Sıkıyönetime karşı yeterince sert karşı çıkmamakla, "sıkıyönetimden medet ummakla", "reformcu-lukla" suçluyor. (DHY sayı: 63). Mao'nun fikirlerini daha önce reddederek bu konuda öne geçen D.Halkın Yolu, H.Kurtuluşu'nun "Mao Zedung Düşüncesinden etkilenerek bütünlüklü bir çizgi oluşturduğunu, bu yüzden temelinin revizyonist olduğunu" söylüyor. (DHY, sayı: 64)

H.Kurtuluşu ve D. Halkın Yolu arasında polemiğe ilginç bir örnek verelim:

H.Kurtuluşu bir süre önce D.Halkın Yolu için şunları söylüyordu:

"bu günlerde bir kez daha tam ortadan karpuz gibi bölünmiş bulunuyorlar"

D.Halkın Yolu ise bunu şöyle cevaplıyor:

"Konu üzerinde ciddi birşey söylemek isteyen herkes, daştan bile olsa, Halkın Yolu'nun yek vücut bir şekilde Çin revizyonizmine karşı safer kazandığını yanılmayacak bir şekilde görebilirdi... H.Kurtuluşu, H.Yolu saflarında bir karışıklık meydana gelebileceği ve kendilerinin de bu fırsattan yararlanacağı hesabıyle hareket etmiştir." (DHY, sayı: 63)

"Siz de kitabınızı toplayın"

D.Halkın Yolu'nun 64. sayısında uzun bir yazı yeralıyor. Bu yazıda uzun uzun, H.Kurtuluşu tarafından yayınlanan, Enver Hoca'nın "Yugoslav Özyönetimi-Kapitalist bir Teori ve Uygulamadır" adlı broşürün çevirisi inceleniyor ve çeviride bir sürü hata olduğu belirtilip şu çağrıda bulunuluyor "Halkın Kurtuluşu yayınladığı kitabı derhal toplamalıdır"

D.Halkın Yolu yöneticileri kendilerini başarılı ve yine kendilerinin top-

Faaliyetleri

D.Halkın Yolu saflarında şu anda dağılma hakim. Bir grup devrimci TİKP saflarına katılırken, yurtdışında bulunan D.Halkın Yolu taraftarları yayınladıkları bir bildiride, yöneticilerini Mao'yu reddetmelerini eleştirerek, onları ihanetle suçladı. Öte yandan taraftarlar tek tek saflarını terkediyor.

D.Halkın Yolu'nun faaliyetlerine kesin dağılmak sorunlayız çünkü Ankara'da Devrimci ve İGD'nin peşinden giden az sayıda taraftar dışında bir güçleri ve faaliyetleri yok.

Bir de, her bölünmede ayrılanların evlerini basan üç beş kişilik evbasma timleri dışında tabi...

* * *

Yarın, 1 Mayıs 1977 olayının, şimdiye kadar ayrıntıları üzerinde pek durulmamış bir yönünü ele alacağız. H.Yolu ve H.Kurtuluşu'nun eski yöneticileri 1 Mayıs'a nasıl hazırlıklarını ve olaylardan sonra nasıl tutum aldıklarını anlatacaklar.

Ayrıca 1 Mayıs öncesi H.Kurtuluşu, H.Yolu ve H.Birliği'nin ortak eylem planlarının MC hükümetinin kuvvetli güçlerinin eline nasıl geçtiğini aydınlatacağız.

—YARIN—

H.Kurtuluşu, H.Yolu ve H.Birliğinin 1 Mayıs eylem planı MC'nin eline nasıl geçti?

D.Halkın Yolu taraftarları, kitapçı kitapçı dolaşarak "Enver Hoca Albümleri"ni topluyorlardı

TEŞEKKÜR MEKTUBU YERİNE 31. SAYFALARI DAİRE İÇİNE ALINARAK GERİ GÖNDERİLEN ALBÜMLER

Geçen yılın sonlarında Devrimci Halkın Yolu, içinde Enver Hoca'nın çeşitli fotoğraflarının bulunduğu, "Enver Hoca 70. Doğum Yıldönümü Albümü" ni yayınladı. Bir süre sonra ise Devrimci Halkın Yolu taraftarları kitapçı kitapçı dolaşarak albümleri toplamaya başladılar. Albümlerden birkaçı benim de elime geçti. Albümü incelediğimde, D.Halkın Yolu'nun 31. sayfasında Enver Hoca'nın Çin'e ve Mao'ya olan sevgisini gösteren küçük bir fotoğraf yer alıyordu. Enver Hoca'nın arkasında ise üç parti yetkilisi görülüyordu. İkincisi başkasıydı ama bu fotoğrafın yerinde ASP 2. Kongresinden çıkmış bir fotoğraf vardı.

Peki bu değişiklik neden yapılmıştı? Bu değişikliğin önemi neydi ki, D.Halkın Yolu taraftarları günlerce sefer bir olmuşlar, albümleri toplamaya çalışmışlardı?

Daha önce de değindiğimiz gibi, D.Halkın Yolu ve onun bazı grupları Enver Hoca'nın görüşlerini savunmaktaydılar. Kim Enver Hoca'nın işaret ettiği fazla çekebilecekti? Bu yüzden gerçi kalan D.Halkın Yolu, son çareyi Enver Hoca albümü çıkartmakta bulmuş ve diğer imkânlarını da sonuna kadar zorlayarak, bir kapaklı ve 1. hamur kağıda albümünü bastırmıştı.

Albümlerden birkaçı benim elime geçtikten sonra Amerika'ya gönderdi. D.Halkın Yolu yöneticileri seviniyor, paketi açıyorlar. Ancak paketin içinden bir mektup çıkıyor. Albümlerin hepsinin 31. sayfasında Enver Hoca'nın arkasında görülen kişilerden birinin resmi daire içine alınmış ve yanına şöyle bir not düşülmüştü: "Bu kargo devrimci aşkınızın resmini nerden bulsun!"

Fotoğrafı daire içine almak kimi ve Hoca'nın Çin'e ve Mao'ya olan sevgisine karşı çıkmış olabilirdi. Ama Enver Hoca bu yüzden mi Çin'e ve Mao'ya olan sevgisini göstermekten vazgeçecekti? Bu mümkün değildi. Bu yüzden bu albümler de bir işe yaramadı. Albümler yine D.Halkın Yolu'nun eline geçti. Ancak bu sefer D.Halkın Yolu yöneticileri albümleri açmadan, bir kenara koydular. Ve bu albümler de Amerika'ya gönderildi. D.Halkın Yolu yöneticileri artık bekliyorlardı.

Bir süre sonra D.Halkın Yolu'na Arnavutluk'tan bir paket geldi. D.Halkın Yolu yöneticileri sevinçle paketi açtılar. Ancak paketin içinden bir mektup çıktı

BİLİNMEYEN "SOL"

BAĞLAR VE OLAYLARLA 49 grup

33

Aydınlık

H.Yolu, H.Kurtuluşu ve H.Birliği eski yöneticileri 1 Mayıs 1977'ye nasıl katıldıklarını anlatıyorlar

1 MAYIS 1977 OLAYI

HALKIN YOLU YÜRÜYÜŞ KOLU SORUMLUSU:

"Alana girerken karşımızdaki herkesi bize düşman görüyorduk"

Taksim alanının kana boyandığı, 40'a yakın yurttaşımızın hayatını kaybettiği 1 Mayıs 1977 olayı hepimizin hatırındadır. 1Mayıs katliamının ardındaki tertibin üzerine gittik.

Önce Halkın Sesi dergisinde, sonra da gazetemizde kanlı tertibin cereyan edişini gerçek şekliyle ortaya serdik, tertibin nasıl düzenlendiğini, amacını, baş rolü oynayan güçleri açığa çıkarttık.

1977 Haziranından yapılacak seçimleri engellemek için karanlık güçler 1Mayıs'ı hedef seçmişti. MC hükümeti tertibin yolunu açmıştı. O dönemde DİSK'in başında bulunan Moskova yanlıları da "Maocuları mitinge sokmayacağız" (ezeceğiz) diyerek günlerdir sopalar yığıyor, militanlarını silahlandırıyor, tertibin zeminini hazırlıyorlardı. Öte yandan Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Birliği gruplarının oluşturduğu "Üçlü Blok" ise ne pahasına olursa olsun katılacağız" diyerek tertibin gönüllü aleti olacağını çoktan ilan etmişti. Bazı gazeteler günlerdir "1 Mayıs kana bulanacak, kan gövdeyi götürecek" propagandasına başlamıştı bile.

... Ve "üçlü blok" alana girerken patlayan üç silah 1 Mayıs katliamının da başlangıcı olmuştu.

Bugün, 1 Mayıs 1977'nin şimdiye kadar ayrıntısına pek değinilmeyen bir yönüne ışık tutacağız. O zaman "üçlü blok"un yürüyüş kolunda Halkın Yolu H.Birliği gruplarının sorumluluğunu yapmış olan kişiler ve H. Kurtuluşu'ndan görevli bir kişi 1 Mayıs'a nasıl hazırlandıklarını, olay gününü ve daha sonra nasıl tutum aldıklarını anlatacaklar. Bu anlatılanların bugün tertibin aydınlatılması konusunda pek önemi yok. Ancak, bu grupların nasıl bir anlayışı taşıdıklarının ve bu anlayışın onları nereye götürdüğünün serilmesi için önemli dersler taşıyor.

HALKIN YOLU YÜRÜYÜŞ KOLU SORUMLUSU ANLATIYOR

1 Mayıs'a katılacağız derken, bunun doğru olduğuna hiç birimiz kesin olarak inanmıyorduk. Ancak, "biz güçlüyüz, işçi sınıfının gerçek hareketiyiz, proleter devrimci hareket biziz" diyenek etrafımızda taraftar toplamış, "keskinlik"propagandalarıyla, eylem yanlıştaraflarımızı kö-

Olayların başladığı sırada Taksim alanına açılan ağız: "Bir anda silahlar patladı. Herkes birbirini ezerek kaçıyordu."

kendi sloganına yakın sloganların yazılmasını sağlamaktı. Sonunda hepsini ortası şeklinde sloganlarda karar kıldı.

TARTIŞMALAR YASAKLANIYOR

Akımın öylesine grup çekişmelerine takılmış, herşeye kadir olduğumuza kendimizi öylesine inandırmıştık ki, basında geliştirilen propaganda, revizyonistlerin kışkırtmaları ve gerginleşen siyasi ortam hiç dikkatimizi bile çekmiyor, bize bir şey ifade etmiyordu.

Aydınlık'ın görüşlerini savunan arkadaşlar ısrarla bizleri bularak, taraftarlarımızın toplandığı derneklere defalarca gelerek bir provokasyon zemini yaratılmak istendiği ayrı bir yürüyüş kolu halinde katılmanın yanlış olduğu böyle katılımın provokasyona alet olunacağı konusunda bizi uyarıyorlardı. Ama bu uyarılar aklımızı başımıza getireceğine bizi daha da öfkelendiriyordu. Aydınlık'tan arkadaşların "pasifistlikle, korkaklıkla" suçluyor, keskinlik sunuluşunu çekiyorduk. Bir süre sonra da taraftarlarımızın Aydınlık görüşlerini savunan arkadaşlarla tartışmayı yasakladık.

1 Mayıs yaklaşırken H. Birliği, eylem planının MİT'in eline geçtiği haberini getirdi. Ancak bu olay bile bizim için uyarıcı olmadı, üzerinde durmadık.

Bu arada bir noktayı da belirtmek gerek. "Üçlü Blok" oluşturulurken, bir Aydınlık-Halkın Sesi'nin de eylem birliği içine alınmasında ısrar etmiştik. Görünürde bunu birlik için savunduğumuzu söylüyorduk. Aslında ise Aydınlık'ın uyarıları yönünde içimizde şüpheler vardı. Onları da suçu ortak edererek içimizi rahatlatmayı istiyorduk. Elbette Aydınlık bu suça ortaklık etmediği gibi, kararlı bir şekilde bizi provokasyona alet olmamız için mücadele etti. Olaydan sonra da devrimcilere, devrime ve Mao'ya

"Üçlü Blok"un başlıca sloganlarından biri: "Bir anda silahlar patladı. Herkes birbirini ezerek kaçıyordu."

"Biz işçi sınıfıyız" diyorduk, "İşçi sınıfının mücadele günü 1 Mayıs'ı başkalarına bırakırmıyız" 1 Mayıs'a katılmamakla büyük prestij kaybedeceğimizi düşünüyor, "Ne pahasına olursa olsun katılıp gücümüzü ispatlamalıyız" görüşünü taraftarlarımıza kabul ettirmeye çalışıyorduk.

"ÜÇLÜ BLOK KURULUYOR"

1 Mayıs'tan bir ay kadar önce H. Kurtuluşu ve Halkın Birliği ile birlikte törene katılma kararı aldık. Aramızda bir dizi görüşme oldu. Bu sırada Halkın Kurtuluşu için de bölünme meydana gelmişti. Durumları pek iyi değildi. Halkın Birliği'nin ise zaten pek gücü yoktu. Biz ise daha heveli gösterdiğimiz, kazanılacakların büyük bir kısmını üstleniyorduk. Böylece öteki grupların taraftarlarını etkileyebileceğimizi düşünüyorduk.

Üç grubun 1 Mayıs öncesinde ortak çıkaracağı özel sayının yazılarını da biz hazırladık. Yazılar konusunda pek anlaşmazlık çıkmadı ama altı yazılacak sloganlar konusunda ise 1 ay sürecek tartışmalar çıktı. Kimi bir kelimenin değiştirilmesini, kimi altaki cümlenin üste yazılmasını istiyor, kimi "işçiler sendika yönetimine" yerine "devrimci işçiler sendika yönetimine" yazılsın diyor ve bu konularda uzun siyasi-teorik açıklamalar getiriyordu. Herkesin amacı sonuçta kendi sloganını yakın sloganların yazılmasını sağlamaktı. Sonunda hepsini ortası şeklinde sloganlarda karar kıldı.

TARTIŞMALAR YASAKLANIYOR

Akımın öylesine grup çekişmelerine takılmış, herşeye kadir olduğumuza kendimizi öylesine inandırmıştık ki, basında geliştirilen propaganda, revizyonistlerin kışkırtmaları ve gerginleşen siyasi ortam hiç dikkatimizi bile çekmiyor, bize bir şey ifade etmiyordu.

Aydınlık'ın görüşlerini savunan arkadaşlar ısrarla bizleri bularak, taraftarlarımızın toplandığı derneklere defalarca gelerek bir provokasyon zemini yaratılmak istendiği ayrı bir yürüyüş kolu halinde katılmanın yanlış olduğu böyle katılımın provokasyona alet olunacağı konusunda bizi uyarıyorlardı. Ama bu uyarılar aklımızı başımıza getireceğine bizi daha da öfkelendiriyordu. Aydınlık'tan arkadaşların "pasifistlikle, korkaklıkla" suçluyor, keskinlik sunuluşunu çekiyorduk. Bir süre sonra da taraftarlarımızın Aydınlık görüşlerini savunan arkadaşlarla tartışmayı yasakladık.

1 Mayıs yaklaşırken H. Birliği, eylem planının MİT'in eline geçtiği haberini getirdi. Ancak bu olay bile bizim için uyarıcı olmadı, üzerinde durmadık.

Bu arada bir noktayı da belirtmek gerek. "Üçlü Blok" oluşturulurken, bir Aydınlık-Halkın Sesi'nin de eylem birliği içine alınmasında ısrar etmiştik. Görünürde bunu birlik için savunduğumuzu söylüyorduk. Aslında ise Aydınlık'ın uyarıları yönünde içimizde şüpheler vardı. Onları da suçu ortak ederek içimizi rahatlatmayı istiyorduk. Elbette Aydınlık bu suça ortaklık etmediği gibi, kararlı bir şekilde bizi provokasyona alet olmamız için mücadele etti. Olaydan sonra da devrimcilere, devrime ve Mao'ya

YÜRÜYÜŞ BAŞLIYOR

1 Mayıs günü Saraçhane'de toplandık. Büyükçe bir yürüyüş kolu Eyüp'ten geldi. Saraçhane'de bizden başka Emeğin Birliği ve Kurtuluş grupları bulunuyordu. DİSK görevlilerinin başında bulunan eski Moskova yanlıları su kemerlerinin önüne kat kat kırmızı gömlekli görevli sıraları dizmiş yolu kapatmışlardı. Burada uzun süre bekledik. DİSK görevlileriyle aramızda yoğun tartışmalar başladı. Onlar bizi sokmayacaklarını söylüyorlar. Biz ise ne pahasına olursa olsun gireceğimizi diyorduk.

Ne pahasına girdiğimiz ise birkaç saat sonra anlaşılacaktı.

Sonunda DİSK görevlilerinin kordonu Üçkapı yönüne yürümeye başladı. Önde sıra sıra kırmızı gömlekli DİSK pazubentli işçiler, arkada Kurtuluş ve Emeğin Birliği grupları en arkada da biz yürüyüşe geçtik. Ancak yürüyüş kolu çok yavaş ilerliyordu. Uzun süre durarak bekliyor, sonra birkaç adım atıp yine bekliyorduk. Bu arada yürüyüş kolunda gerginlik ve sinirlilik iyice artı. Üçkapı'ya gelirken Halkın Birliği sorumlusu Eminönü'ne giderek orada miting yapıp dağılma önerisi getirdi. H. Kurtuluş ve biz bu öneriyi reddettik.

Sadar sonra Tarlabaşı'ndan Taksim'e yaklaşmaya başladık. Bu arada meydanın tamamen dolduğu, Kemal Türkler'in konuşmasını bitirmek üzere olduğu haberleri geliyordu. Bu bizi daha da heyecanlandırdı. Biz böylece mitingin dışında tutulmamızı düşündük. Taksim Alanına yaklaşıldıkça gerginlik iyice artı. Tam kitle çok gittikçe sıkışmaya başlamıştı. Kimse başkasını ne de diğerini duymuyordu.

Tarlabaşı'nın meydana açılan ağzındaki görevli kordonu aralandı ve bu aradan Kurtuluş ile Emeğin Birliği grupları koşarak meydana girdiler. Görevli kordonu tekrar kapandı.

VE YARIM SAAT YAYLIM ATEŞİ

Bu arada bizim yürüyüş kolu kırmızı gömlekli görevli kordonuyla güçlü güçlüye geldi. Artık bütün nesnelerin sanki gitmesine nasıl olmuştu. Karşımızda kim varsa bize düşmanlar, faşist görüyorduk. Gerginlik son haddine varmıştı. Birbirimizi suçluyorduk.

İşte bu sırada görevli kordonunun ardında bir yerden üç veya iki el silah patladı. Kısa bir sessizlik oldu ve arkasından yüzlerce silah ateşlenmeye başladı.

Bizim bulunduğumuz yerde ve sonradan öğrendiğimize göre diğer yerlerde yarım saat yoğun silah sesleri devam etti.

Kalabalık panik içinde kaçışıyordu. Ne sorumlu kalmıştı ne de görevli. Herkes bütünü çığırından çıkmış gibi geriye ve ara sokaklara kaçışıyordu. Bir anda sonra ölü ve yaralılar ara sokaklarda yer yer polisle taşlı çatışmalar oldu.

KİMSENİN AĞZINI BIÇAK AÇMIYORDU

Olay sonrasında herkes büyük bir **şaşkınlık** içerisindeydi. Kurtuluşçular sert tepki gerçekleşmişti. Sen de geliyorsun diye diye. Haberlerden 20'ye yakın kişinin öldüğünü öğrendiğimizde ise suskunluğumuz ve şaşkınlığımız daha da arttı. Herkesin üzerindeki sorumluluk çöküntü kimsenin ağzını açmıyordu. Bu kimsenin de birşey yapmaya, olayı araştırmaya, bu konuda açıklama yapmaya cüreti ve inancı yoktu. Bu arada sonra 1-2 saat kadar süren bir sessizlik oldu. Sonra bir ara bir arkadaş "Bu bir provokasyon" dedi. Bu bizim için bir kurtuluş gibi oldu. Hemen bu görüşü benimsedik. Bu görüşü benimsemek bizim için bir kurtuluş gibi oldu. Hemen bu görüşü benimsedik. Bu görüşü benimsemek bizim için bir kurtuluş gibi oldu.

"Kurtuluş yürüyüş kolu'nda bulunan DİSK görevlilerinin saldırıya geçtiği bir anlık görüntü."

BİZİ 1 MAYIS'A GÖTÜREN ÇİZGİ SONRA SİSTEMLEŞTİ

Olaydan önceki çalışmalarımız, en üst seviyeden alınan "devrimci yaygınlaşma doğru ol doğru propagandasını yapıyorduk. Kısaca, "o çizgiyi takip ettiğimizde ülkede bulduğumuz, işçi sınıfı hareketi büyük hızla ilerlemekte olduğu ve bu ülkeyi devrimci bir sıçrama yapmadan önce "bir güçlüyüz, yakında devrim" söylemi hakim olduğu bir anlayışa bakıyorduk. Kimseyi dinlemiyor, kimseden öğrenmeye çalışmıyorduk. Üstelik bu anlayış sonucunda giriştiğimiz eylemlerde hep "kanlı-devrimci" tonlar ediyorduk.

Gelelim bu çizgi ve anlayışın nasıl bakışa oldu. Bu iki, bu çizginin halkın birleşmesini engellediğini, halkın devrimci saldırı verdiği yaşadığımız bir anlayışla bu Aydınlık'ın bize karşı sürdürdüğü sistemli saldırının sonucunda gözümüzü açtı.

Yeni Halkın Birliği yöneticileri ile Halkın Kurtuluşu'nun bir kısmının ve sempatizanlarının bir araya gelerek Aydınlık'ın 1 Mayıs'tan beri bize karşı sürdürdüğü sistemli saldırıyı değerlendirmesi ve bu saldırıya karşı bir cephe oluşturmaları gerektiğini düşünüyoruz.

Bu amaçla bir araya gelmek üzere bu grupların yöneticilerine bir mektup yazdık.

Bu mektubu ve bu grupların yöneticilerinin bu mektuba verdikleri cevapları yakında yayınlayacağız.

H.Kurtuluşu-H.Yolu-H.Birliği Blokunun 1 Mayıs eylem planları MC'nin eline nasıl geçti?

1 Mayıs öncesinde H.Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Birliği grupları ittifak kurmuş ve İstanbul'daki mitinge ortak katılmanın yanında birçok ilde de ortak mitingler düzenlemeye karar almıştı. Üç grup bu ortak eylemleri için çeşitli planlar yapmışlardı. Planlarda hangi ilde hangi grubun eylemin ağırlığını üstleneceği, maddi giderlerin nasıl karşılanacağı, eylemlerin nasıl yönlendireceği, hangi yan çalışmaların yapılacağı belirtiliyordu.

1 Mayıs'tan birkaç gün önce Halkın Birliği yöneticileri, H.Kurtuluşçu ve H.Yolu yöneticilerine bir haber iletiler. H.Birliği'nin önde gelenlerinden biri Adana'ya gidecken bir sürü belge ve yazıyla yakalanmıştı. Yakalanan belgeler arasında 1 Mayıs planları da vardı. H.Birliği planların yakalanması olayını da güya savlatıyordu.

Sözkonusu kişi Adana'da planları yakalatmış, MİT görevlileri tarafından Ankara'ya götürülürken, bir benzin istasyonunda yüzbaşımızın gideceğini bahane ederek yakındaki bir köye kaçmış. Arkasından silah sıkmasına rağmen uzaklaşmış ve başka bir arabaya binerek Ankara'ya dönmüş.

Benzer olaylar

Planları yakalatan kişinin daha önce de bizim benzer olayları vardı. Örneğin, 12 Mart'ta Filistin'den gelen kan arkadaşımızın serbestçe, yanındaki teçhizatı bırakarak kaçtığını hatırlıyoruz.

Aynı kişi, 1 Mayıs planlarını yakalattıktan iki ay kadar sonra Ankara'da üzerinde tabancasıyla yakalanacak ve iki ay sonra kefaletle serbest bırakılacaktır. Bu kez de anlattığına göre sorgusu sırasında tanıdığı bir ülkücünün kimliğini bırakmış ve polis böylece atlatmıştır.

Hiç üzerinde durmadılar

Üç grubun planlarının sızmış geçmesiyle 1 Mayıs katliamının tertiplenmesi bu büyük bir malzeme bulmuşlardı.

Artık bu grupları terörün içine çekmek için bu büyük bir malzeme bulmuşlardı.

Artık bu grupları terörün içine çekmek için bu büyük bir malzeme bulmuşlardı.

"Yürüyüş kolu içinde ağır ilerliyordu. Gerginlik iyice artmıştı."

AÇIKLAMALAR-ELEŞTİRİLER-TEPKİLER-AÇIKLAMALAR-ELEŞTİRİLER-TEPKİLER-

"Köylü devrimciler"imzalı mektup

Yayınımıza ilgili olarak "Köyden Gelen Mektup-Köylü Devrimciler" imzalı bir mektup aldık. Ankara'dan postalanan bu mektubu aynen yayınlıyoruz.

Sayın Aydınlık Gazetesi Bilinmeyen Sol yazarı güzel polisik yapıyorsunuz. Sizi kutlarım. 13-14 Mart yazılarınızda Devrimci Yol'u adeta kötüler gibi faşist odakların kendinize güldürüyorsunuz. Her devrimcinin bir inandığı dava vardır. TİP, TSİP, TKP hariç. Siz eğer gerçek bir devrimci iseniz, neden benzilginizi kaldırmıyorsunuz? Adeta kendinizi dünya çapında bir devrimci olarak görüyorsunuz.

Devrimci Yol'dan ayrılan Dev-Solcular daha başka bir yön değiştirdiler. Çünkü Devrimci Yol'de içki içip, kumar oynayıp halktan toplanan paraları sabahlara kadar pavyonlarda meyhanelerde yiyemiyorlardı. Şimdi ise başı belirsiz bir tutum izlemektedirler. Bu da burjuvazinin işine yaramaktadır. Halkın nefretini getiren sahte devrimcilerin yüzünden hangi köye hangi kasabaya varsan halk nefret ediyor. Soruyorum size neden acaba? Yaşadığımız ülke Müslüman bir ülkedir. Onun için, İçki içip, kumarda parasını kaybeden sahte devrimciler Allah'tan başlayıp kitaptan çıkıyorlar. İçimizde bir de inkarcılar var. Bunlar halkı daha nefret ettiriyor.

Acaba sizin açınızdan halk bilinçlenmeden silaha sarılır mı demiş? Size soruyorum. Türkiye'de oligarşi var mıdır? Yoksa oligarşiyi yıkana kadar savaşacağız kelimesini bilmeyecek kadar cahil misiniz? Yoksa Türkiye'de, sizin açınızdan, milyonlarca dolarla oynatanlar ve parayla halkı teslim alacağız diyen kişiler yok mudur? Bizim açımızdan vardır. Fakat bu halkı hiç kimse satın alamaz ve alamayacak. Size bir örnek: CHP Hükümetini düşürmek için bir konuşmasında şöyle diyordu Demirel: "Gerekirse satın alacağım milletvekillerini, bu hükümeti yıkacağım." Acaba bu Batının jandarmalığını mı, yoksa uşaklığını mı yapıyor! Bu kuvveti kimden alıyor?

Biz hiç bir zaman ne Rusya'nın ne Çin'in polisliğini yapmadık ve yapmayız. Bu Türk milletini kimin peşinden gideceği, kimin gerçek devrimci, kimin Rus uşağı olduğunu biliyor. Sokak ortasında, Allah yok diye nara atan devrimcimiz yok bizim. İnancımız sonsuz, kararımız kesindir. İçeçimizi sömürenleri yıkana kadar savaşacağız. DEV-GENÇ

"Köylü Gençler" imzalı mektuptaki "polisik yapıyorsunuz" iddiaları üzerinde durmayacağız. Bu iddialar konusundaki tutumumuzu defalarca açıkladık. Okurlarımız da Dev-Solcuların içki içip, kumar oynadıklarını, bunların sahte devrimci olduklarını ve halkın nefretini kazandıklarını belirtiyorlar. Şimdi içki içen Dev-Solcular, mektubu yazan okurlarımız da "polisik"le suçlayabilirler. Ama bu "polisik" midir? Elbette değil, bu solculuk adına halkı karşı işlenen suçların açıklanmasıdır. Biz de solculuk adına yapılan ama solla ilgisi olmayan ve halkın nefretini kazanan bu tür olayları açıklıyoruz.

Devrimci Yol'u kötülediğimiz iddiasına gelince, Devrimci Yol hakkında yazdıklarımızın tümü gerçeklere dayanmaktadır. Eğer okurlarımız bu konuda yanlış şeyler yazdığımızı düşünüyorlarsa, belirtsinler tartışalım.

Mektupta "halk bilinçlenmeden silahı sarılır mı?" deniliyor. Bunu, okurlarımızın mektuplarının sonuna imzasını attıkları DEV-GENÇ'e sormak gerekir. DEV-GENÇ'in savunduğunu öne sürdüğü M.Çayan'ın görüşüne göre önce küçük gerilla grupları silahlı mücadeleyi başlatacak, bundan etkilenen halk da silaha sarılacaktır.

"Oligarşiyi yıkana kadar savaşacağız" kelimesini biliyoruz, duyduk. Ancak bunun devrime hizmet etmediğine inanıyoruz. Bu sloganı atanlar bile neye "oligarşi" dediklerini bilmiyorlar ya da farklı farklı söylüyorlar.

Emperyalizmi ve bütün halkın sınıfları sepete doldurur gibi oligarşi denen şeyin içine doldurmakla ve her şeyi "oligarşiyi yıkacağız"la izah etmekle devrim davası ilerleyebilir mi?

Dünyadaki ve ülkedeki güçleri, bunlar arasındaki ilişkileri ve çelişkileri tahlil etmek, bunlar içinde en tehlikeli olanı öteklerden ayırmak, ittifak edilebilecek olanları belirlemek gerekir. Devrim başlı eden değil, gerçekten devrim yapmak isteyen bir kişinin tutumu budur. Ekmeğin lokma lokma yenmediği gibi, devrim mücadelesi de bir zaman en tehlikeli düşmanı tecrit ederek ve onu karşı birleşilebilecek bütün güçleri birleştirmek ile ilerler.

Bartın'da yayınımıza karşı IGD'nin başını çektiği ittifak

Bartın Eğitim Enstitüsü öğrencileri yayınımıza ilgili olarak gazetemize yapılan baskıları anlatan bir mektup gönderdiler. Aynen yayınlıyoruz:

Biz Bartın Eğitim Enstitüsü devrimcileriz. Size burada olan bir olayı yazıyoruz. Aydınlık'ta "Bilinmeyen Sol" dizisi başladıktan sonra Devrimci Halkın Yolu diğer grupların Aydınlık'ı, okuk sokmamız konusunda önemli. Halkın Kurtuluşu ve Kurtuluş grupları da bu öneriyi kabul ettiler. Devrimci Yol öneriye katılmadı. İdeolojik olarak mücadele edeceklerini söylediler. Biz yine de gazeteyi alıyorduk.

Geçen hafta bir arkadaşımız elinde gazeteyi okuyordu. Kurtuluşçular topluluğa geldiler ve "gazeteyi kafaya atıncı sok" dediler. Arkadaş hemçıkıt ve gazeteyi okumaya devam etti. Arkadaşımızın elinden gazeteyi alıp yırttılar.

Bundan iki gün sonra okulun kantinin de televizyon seyrederken başka bir arkadaşımızın elindeki Aydınlık'ı yırtıp attılar ve günleri söylediler. "Size bu gazete devrimcilerin bulunduğu okuk gelmeyecek demedik mi! Seni seçtiğimiz tutar, ibne olacaksın diye sövdü."

Tüm bu gelişmelerden yararlanan IGD'liler bir bildiri dağıttılar. Bu bildiride açıkça Aydınlık'a saldırıyorlardı.

Bu grupları tutanaklarını da bastı yaparak Aydınlık'daki tartışmayın diyorlar. Amaçları bir provokasyon yaratıp ilişkimizi engellemek. Fakat biz bu oyunlara gelmiyoruz.

Devrimciler olarak bir öğrenim ve fikir özgürlüğü, can güvenliği uğrunu sonuna kadar mücadelemiz sürdürecektir.

Tüm Aydınlık çalışanlarına devrimci selamlarımızı yolluyoruz.

"Kurtuluş yürüyüş kolu'nda bulunan DİSK görevlilerinin saldırıya geçtiği bir anlık görüntü."

—YARIN—

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği görevlileri 1 Mayıs'ı anlatıyor

•

Üç grubun 1 Mayıs değerlendirmesi

•

Sular İdaresi baskını ve gerçek

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org